

IŠTIKIMI TIKĖJIMUI



EVANGELIJOS ŽINYNAS

IŠTIKIMI TIKĖJIMUI

EVANGELIJOS ŽINYNAS

Išleido
Pastarųjų Dienų Šventųjų Jėzaus Kristaus Bažnyčia
Solt Leik Sitis, Juta

Viršelis: *Šviesa ir tiesa*, aut. Saimonas Djuvis
© Simon Dewey

© 2005 Intellectual Reserve, Inc.
Visos teisės saugomos
Printed in Germany

Originalas anglų kalba patvirtintas: 7/04
Vertimas patvirtintas: 7/04
True to the Faith vertimas
Lithuanian

LAIŠKAS NUO PIRMOSIOS PREZIDENTŪROS

Ši knyga skirta padėti jums studijuoti Raštus ir pastarųjų dienų pranašų mokymus. Raginame jus naudotis ja, studijuojant evangelijos principus ir juos taikant. Naudokitės ja kaip šaltiniu, ruošdami kalbas, vesdami pamokas ir atsakinėdami į klausimus apie Bažnyčią.

Kuo geriau suprasite evangelijos tiesas, tuo labiau augs jūsų supratimas apie amžinąjį Dangiškojo Tėvo planą. Turėdami šį supratimą savo gyvenimo pamatu, jūs sugebėsite išmintingai rinktis, gyventi darnoje su Dievo valia ir rasti džiaugsmą gyvenime. Stiprės jūsų liudijimas. Jūs liksite ištikimi tikėjimui.

Mes ypač rūpinamės jaunimu, jaunais vienišais žmonėmis ir naujai atsivertusiais. Mes pažadame jums, kad per reguliarią asmeninę maldą ir Raštų bei evangelijos doktrinų studijavimą jūs pasiruošite atsispirti blogio įtakoms, kurios gali jus apgauti ir jums pakenkti.

Tegu ši knyga stiprina jus, jums stengiantis priartėti prie Gelbėtojo ir sekti Jo pavyzdžiu.

Pirmoji prezidentūra

EVANGELIJOS TEMOS

IŠDĖSTYTOS ABĖCĖLĖS TVARKA

Aarono kunigystė

Kai pranašas Džozefas Smitas vertė Mormono Knygą, jis rado paminėtą krikštą nuodėmėms atleisti. 1829 metų gegužės 15 d. jis su savo raštininku Oliveriu Kauderiu nuėjo į giraitę paklausti Viešpaties apie krikštą. Jiems besimeldžiant, "šviesos debesyje iš dangaus nusileido pasiuntinys." Šis pasiuntinys buvo Jonas Krikštytojas, pranašas, kuris prieš daug amžių pakrikštijo Jėzų Kristų. Jonas Krikštytojas, dabar prisikėlusį esybė, uždėjo rankas ant Džozefo ir Oliverio ir suteikė kiekvienam jų Aarono kunigystę, kuri buvo paimta nuo žemės per didįjį atsimetimą. Turėdami šią kunigystę, Džozefas ir Oliveris galėjo pakrikštyti vienas kitą. (Žr. Džozefas Smitas – Istorija 1:68-72.)

Mūsų laikais Bažnyčioje verti vyrai nariai gali gauti Aarono kunigystę, sulaukę 12 metų. Jie gauna daug galimybių dalyvauti šventose kunigystės apeigose ir tarnauti. Vertai atlikdami savo pareigas, jie veikia Viešpaties vardu, kad padėtų kitiems gauti evangelijos palaiminimus.

Aarono kunigystės pareigybės yra vyskupas, kunigas, mokytojas ir diakonas. Gavę pirmininkaujančio kunigystės vadovo įgaliojimą (paprastai vyskupo ar skyriaus prezidento), diakonai dalija sakramentą. Jie padeda vyskupui ar skyriaus prezidentui prižiūrėti Bažnyčios narius, patarnaudami ir padėdami laikinuosiuose reikaluose, pavyzdžiui, renkant pasninko atnašas. Mokytojai gali atlikti visas diakonų pareigas ir taip pat gauna kitų galimybių tarnauti. Jie ruošia sakramento duoną ir vandenį bei tarnauja namų mokytojais. Kunigai gali atlikti visas diakonų ir mokytojų pareigas. Gavę pirminkaujančio kunigystės vadovo įgaliojimą, jie taip pat gali laiminti sakramentą, krikštyti ir kitus išventinti į kunigo, mokytojo bei diakono pareigybes.

Aarono kunigystė yra “priedas prie aukštesniosios, arba Melchizedeko, kunigystės” (DS 107:14). Ji dažnai vadinama parengiamąja kunigyste. Tarnaudamas Aarono kunigystėje, kunigystę turintis asmuo ruošiasi gauti Melchizedeko kunigystę, kad gautų šventyklos palaiminimus, tarnautų nuolatiniėje misijoje, būtų mylinčiu vyru ir tėvu bei visą gyvenimą tarnautų Viešpačiui.

Taip pat žr. Kunigystė; Melchizedeko kunigystė

Abortas

Šiandieninėje visuomenėje abortas yra tapęs įprastu, apgaulingais argumentais ginamu dalyku. Jei susidursite su šios srities klausimais, tuomet būsite saugūs laikydamiesi apreikštos Viešpaties valios. Pastarųjų dienų pranašai pasmerkė abortą, nurodydami į Viešpaties pareiškimą: “Nežudysi ir nedarysi nieko panašaus” (DS 59:6). Jų patarimas šiuo klausimu aiškus: Pastarųjų Dienų Šventųjų Jėzaus Kristaus Bažnyčios nariai privalo nesiduoti, neatlikti, neskatinti, nemokėti už abortą ir neorganizuoti jo. Jei bent koku būdu skatinate abortą, tuomet jums gresia Bažnyčios drausminimas.

Bažnyčios vadovai yra pasakę, kad kai kuriomis išimtinėmis aplinkybėmis abortas gali būti pateisinamas, pavyzdžiui, kai nėštumas yra kraujomaišos ar išprievartavimo rezultatas, kai kompetentingi medikai nustato, kad nėštumas kelia rimtą grėsmę motinos gyvybei ar sveikatai, arba kai kompetentingi medikai pripažįsta, kad vaisius turi labai didelių defektų, dėl kurių kūdikis po gimimo neišgyvens. Tačiau net ir tokios aplinkybės automatiškai nepateisina aborto. Tie, kurie susiduria su tokiomis aplinkybėmis, turi apsvarstyti aborto galimybę tik po konsultacijos su savo vietiniais Bažnyčios vadovais ir kai būna gavę patvirtinimą karštoje maldoje.

Kai vaikas pradėtas ne santuokoje, geriausias pasirinkimas vaiko motinai ir tėvui yra tuoktis ir darbuotis vardan

amžinosios šeimos ryšių įtvirtinimo. Jei sėkmingos santuokos negalima tikėtis, jie turėtų atiduoti vaiką įvaikinimui, geriausia per *LDS Family Services* (žr. "Įvaikinimas", 68 p.)

Abraomo sandora

Abraomas priėmė evangeliją ir buvo išventintas aukštuoju kunigu (žr. DS 84:14; Abraomo 1:2). Vėliau jis sudarė amžinąją santuoką, kuri yra išaukštinimo sandora (žr. DS 131:1-4; 132:19, 29). Savo sudarytų sandorų dėka jis gavo didžius pažadus iš Viešpaties dėl savo šeimos. Tarp tų pažadų buvo tokie:

- Jo palikuonys bus gausūs (žr. Pradžios 17:5-6; Abraomo 2:9; 3:14).
- Jo sėkla, arba palikuonys, priims evangeliją ir turės kunigybę (žr. Abraomo 2:9).
- Per jo sėklos tarnavimą "bus palaimintos visos žemės šeimos, būtent evangelijos palaiminimais, kurie yra išgelbėjimo, būtent amžinojo gyvenimo, palaiminimai" (Abraomo 2:11).

Visi kartu Abraomo iš Viešpaties gauti sandoros ir pažadai vadinami Abraomo sandora. Tai amžina sandora, kuri nusitęsia visai Abraomo sėklai (žr. Pradžios 17:7). Kad būtų priskaičiuotas prie Abraomo sėklos, žmogus privalo paklusti evangelijos įstatymams ir apeigoms. Tada tas žmogus gali gauti visus Abraomo sandoros palaiminimus, net jeigu jis arba ji nėra tiesioginis Abraomo palikuonis (žr. Galatams 3:26-29; 4:1-7; DS 84:33-40).

Kaip Pastarųjų Dienų Šventųjų Jėzaus Kristaus Bažnyčios narys, jūs esate sandoros vaikas (žr. 3 Nefio 20:25-26). Jūs priėmėte nesibaigiančią evangeliją ir paveldėjote tuos pačius pažadus, kurie buvo duoti Abraomui, Izaokui ir Jokūbui. Jūs turite teisę į kunigybę ir amžinojo gyvenimo

palaiminimus pagal jūsų ištikimybę priimant išgelbėjimo apeigas ir laikantis su jomis susijusių sandorų. Žemės tautos bus palaimintos jūsų pastangomis ir jūsų palikuonių darbais.

Taip pat žr. Amžinasis gyvenimas; Kunigystė; Patriarchalinis palaiminimas; Sandora

Alkoholis (Žr. Išminties Žodis)

Amžinasis gyvenimas

Viešpats skelbė: “Mano darbas ir mano šlovė – įgyvendinti žmogaus nemirtingumą ir amžinąjį gyvenimą” (Mozės 1:39). Nemirtingumas yra nesibaigiantis prikeltos esybės gyvenimas. Per Jėzaus Kristaus apmokėjimą kiekvienas gaus šią dovaną. Amžinasis gyvenimas, arba išaukštinimas, reiškia, kad mes galime pavaldėti vietą aukščiausiam celestialinės karalystės šlovės lygyje, kur gyvensime Dievo akivaizdoje su savo šeimomis (žr. DS 131:1-4). Kaip ir nemirtingumas, ši dovana yra įmanoma per Jėzaus Kristaus apmokėjimą. Tačiau kad ją įgytume, turime būti paklusnūs evangelijos įstatymams ir apeigoms (žr. Tikėjimo Teiginiai 1:3).

Kaip išlikti kelyje į amžinąjį gyvenimą

Priėmę krikštą ir Šventosios Dvasios dovaną, jūs įžengėte į kelią, vedantį į amžinąjį gyvenimą. Pranašas Nefis mokė:

“Nes vartai, pro kuriuos turite įeiti, yra atgaila ir krikštas vandeniui; ir tada ateina jūsų nuodėmių atleidimas ugnimi ir Šventąja Dvasia.

Ir tada esate šitame ankštame ir siaurame kelyje, kuris veda į amžinąjį gyvenimą; taip, jūs įėjote pro vartus; pasielgėte pagal Tėvo ir Sūnaus įsakymus; ir gavote Šventąją Dvasią, kuri liudija paie Tėvą ir Sūną, kad išsipildytų jo duotas pažadas, jog gausite ją, jei įeisite būtent taip” (2 Nefio 31:17-18).

Nefis pabrėžė, kad po to, kai įžengėme į šį “ankštą ir siaurą kelią,” mes turime išverti tikėjime iki galo:

“Po to, kai įžengėte į šį ankštą ir siaurą kelią, norėčiau paklausti, ar viskas padaryta? Štai, sakau jums, ne; nes jūs nebūtumėte nuėję taip toli, jei ne pagal Kristaus žodį, nepajudinamai tikėdami jį, visiškai pasikliaudami nuopelnais to, kuris yra galingas išgelbėti.

Todėl turite veržtis pirmyn, būdami nepajudinami dėl Kristaus, turėdami tobulą vilties skaistumą ir meilę Dievui bei visiems žmonėms. Todėl, jei veršitės pirmyn, sotindami si Kristaus žodžiu, ir ištersite iki galo, štai, taip sako Tėvas: Jūs turėsite amžinąjį gyvenimą” (2 Nefio 31:19-20).

Po krikšto ir patvirtinimo jūsų tolesnė pažanga link amžinojo gyvenimo didžia dalimi priklauso nuo kitų išgelbėjimo apeigų priėmimo: vyrams – išventinimas į Melchizedeko kunigystę; vyrams ir moterims – šventyklos apdovanojimas ir santuokos užantspaudavimas. Priimdami šias apeigas ir laikydamiesi jas lydinčių sandorų, jūs ruošiatės paveldėti aukščiausią celestialinės šlovės laipsnį.

Jūsų galioje

Kai mąstote apie savo pažangą “ankštame ir siaurame kelyje,” žinokite, kad amžinasis gyvenimas jums pasiekiamas. Viešpats nori, kad grįžtumėte pas Jį, ir Jis niekada nepareikalaus iš jūsų to, ko jūs negalite atlikti. Visi jo įsakymai sutvarkyti taip, kad prisidėtų prie jūsų laimės. Kai naudojate tikėjimą ir tarnaujate Jam visomis išgalėmis, Jis duoda jums stiprybės ir parūpina būdą padaryti tai, ką Jis įsako (žr. 1 Nefio 3:7). Žinome, kad esame išgelbstimi “malone po to, kai padarėme viską, ką galime” (2 Nefio 25:23).

Papildomos nuorodos: Jono 3:16; 17:3; 2 Nefio 9:39; Moronio 7:41; DS 14:7; 50:5

Taip pat žr. Jėzaus Kristaus apmokėjimas; Malonė; Šlovės karalystės

Antrasis Jėzaus Kristaus atėjimas

Kai užbaigęs savo mirtingąją tarnystę Jėzus Kristus pakilo į dangų, du angelai paskelbė Jo apaštalams: “Tasai Jėzus, paimtas nuo jūsų į dangų, sugriš taip pat, kaip esate matę jį žengiant į dangų” (Apaštalų darbų 1:11). Kai Gelbėtojas vėl ateis, Jis ateis galybėje ir šlovėje pareikalauti žemės kaip savo karalystės. Jo antrasis atėjimas pažymės Tūkstantmečio pradžią.

Antrasis atėjimas bus baisi aimanų diena nelabiesiems, bet teisiesiems tai bus ramybės ir triumfo diena. Viešpats taip skelbė:

“Tie, kurie yra išmintingi ir priėmė tiesą, ir pasitelkė Šventąją Dvasią savo vadovu, ir nebuvo apgauti, – iš tiesų sakau jums: jie nebus nukirsti ir įmesti į ugnį, bet išlaikys tą dieną.

Ir žemė bus jiems atiduota kaip paveldas; ir jie dauginsis, ir stiprės, ir jų vaikai augs be nuodėmės, išgelbėjimui.

Nes Viešpats bus tarp jų, ir jo šlovė bus ant jų, ir jis bus jų karalius ir jų įstatymdavys” (DS 45:57-59).

Viešpats neatskleidė, kada tiksliai Jis vėl ateis: “Valandos ir dienos nežino niekas, nė angelai danguje, ir nesužinos, kol jis ateis” (DS 49:7). Tačiau Jis atskleidė savo pranašams, kokie įvykiai ir ženklai bus prieš Jo antrąjį atėjimą. Pagrindiniai iš jų išpranašautų įvykių ir ženklų yra šie:

- Atsimetimas nuo evangelijos tiesos (žr. Mato 24:9-12; 2 Tesalonikiečiams 2:1-3).
- Evangelijos sugražinimas, įskaitant Jėzaus Kristaus Bažnyčios sugražinimą (žr. Apaštalų darbų 3:19-21; Apreiškimo 14:6-7; DS 45:28; 133:36).
- Kunigystės raktų sugražinimas (žr. Malachijo 4:5-6; DS 110:11-16).
- Mormono Knygos išėjimas (žr. Izaijo 29:4-18; 3 Nefio 21:1-11).

- Evangelijos skelbimas visame pasaulyje (žr. Mato 24:14).
- Blogio, karų ir neramumų laikai (žr. Mato 24:6-7; 2 Timotiejui 3:1-7; DS 29:17; 45:26-33; 88:91).
- Ženkla danguje ir žemėje (žr. Joelio 2:30-31, 3:3-4; Mato 24:29-30; DS 29:14-16; 45:39-42; 49:23; 88:87-90).

Nesirūpinkite dėl tikslaus laiko, kada bus Gelbėtojo atsirasis atėjimas. Verčiau gyvenkite taip, kad būtumėte visada pasiruošę, kada Jis beateitų. Matydami šių paskutiniųjų dienų nelaimes, atminkite, jog teisiesiems nereikia bijoti antrojo atėjimo arba prieš jį einančių ženklų. Gelbėtojo žodžiai savo apaštalams tinka ir jums: “Nesijaudinkite, nes kai visa tai įvyks, jūs žinosite, kad jums duoti pažadai bus įvykdyti” (DS 45:35).

Papildomos nuorodos: Luko 21:34-36; 2 Petro 3:10-14; DS 133:42-52; Džozefas Smitas – Mato

Taip pat žr. Tūkstantmetis; Išgelbėjimo planas; Ženkla

Apaštalas (Žr. Bažnyčios administravimas; Pranašai)

Apdarai (Žr. Šventyklos)

Apeigos

Bažnyčioje apeiga yra šventas, oficialus aktas, atliekamas kunigystės įgaliojimu. Kai kurios apeigos yra būtinos mūsų išaukštinimui. Šios apeigos vadinamos išgelbėjimo apeigomis. Į šias apeigas įeina krikštas, patvirtinimas, iššventinimas į Melchizedeko kunigystę (vyrams), šventyklos apdovanojimas ir santuokos užantspaudavimas. Sulig kiekviena šių apeigų mes sudarome iškilmingas sandoras su Viešpačiu.

Kitos apeigos, pavyzdžiui, vardo suteikimas vaikui ir jo laiminimas, aliejaus šventinimas ir patarnavimas ligoniams

Apylinkė

bei kenčiantiems taip pat atliekamos kunigystės įgaliojimu. Nors jos nėra būtinos mūsų išgelbėjimui, bet svarbios mūsų ramybei, orientacijai ir padrašinimui.

Apeigos ir sandoros padeda mums prisiminti, kas esame. Jos primena mums apie mūsų pareigą Dievui. Viešpats jas davė tam, kad padėtų mums ateiti pas Jį ir gauti amžinąjį gyvenimą. Kai mes jas gerbiame, Jis mus stiprina.

Jūs galite gauti daug galimybių dalyvauti kunigystės apeigose. Kai jums tenka tokia galimybė, padarykite viską, ką galite, kad jai tinkamai pasiruošumėte, – ar jai atlikti, ar gauti. Ruoštis jūs galite melddamiesi, pasninkaudami, tardamiesi su kunigystės vadovais ir studijuodami Raštus bei mūsų laikų pranašų žodžius. Jei turite kunigystę, jūs visada turėtumėte būti dvasiškai pasiruošęs atlikti apeigą. Gyvenkite švarų, vertą gyvenimą ir stenkitės įgyti nuolatinę Šventosios Dvasios draugystę.

Papildomos nuorodos: DS 84:19-21; Tikėjimo Teiginiai 1:3-5

Taip pat žr. Sandora; Evangelija; Kunigystė

Apylinkė (Žr. Bažnyčios administravimas)

Apreiškimas

Apreiškimas yra Dievo bendravimas su savo vaikais. Šis vadovavimas ateina įvairiais kanalais pagal atskirų žmonių, šeimų ir visos Bažnyčios poreikius bei aplinkybes.

Apreiškdamas savo valią Bažnyčiai, Viešpats kalba per savo pranašą. Raštuose yra daug tokių apreiškimų – tai Viešpaties žodžiai, perduodami per senovės ir pastarųjų dienų pranašus. Šiais laikais Viešpats toliau vadovauja Bažnyčiai, apreikšdamas savo valią savo išrinktiesiems tarnams.

Pranašai nėra vieninteliai žmonės, kurie gali gauti apreiškimą. Pagal savo ištikimybę tikėjimui jūs taip pat galite gauti apreiškimą, kuris padės jums tam tikrų jūsų poreikių,

pareigų ir klausimų atžvilgiu, taip pat padės jums stiprinti jūsų liudijimą.

Pasiruošimas gauti apraiškimą per Šventąją Dvasią

Raštai kalba apie įvairius apraiškimo tipus, pavyzdžiui, regėjimus, sapnus ir angelų aplankymus. Tokiais kanalais Viešpats sugražino savo evangeliją pastarosiomis dienomis ir apraiškė tiesas apie tokias doktrinas, kaip ikimirtingoji egzistencija, mirusiųjų išpirkimas ir trys šlovės karalystės. Tačiau dauguma apraiškimų Bažnyčios vadovams ir nariams ateina per Šventosios Dvasios pakuždėjimus.

Tylūs dvasiniai pakuždėjimai gali neatrodyti tokie išpūdingi kaip vizijos ar angelų aplankymai, bet jie yra galingesni, ilgalaikiškesni ir keičiantys gyvenimą. Šventosios Dvasios liudijimas paveikia sielą, kas yra svarbiau už bet ką, ką jūs pamatytumėte ar išgirstumėte. Per tokius apraiškimus jūs gausite jėgos likti ištikimais evangelijai ir padėti kitiems.

Tolesni patarimai padės jums pasiruošti gauti Šventosios Dvasios pakuždėjimus.

Melskitės vadovavimo. Viešpats sakė: “Prašykite, ir jums bus duota, ieškokite, ir rasite, belskite, ir bus jums atidaryta. Kiekvienas, kas prašo, gauna, kas ieško, randa, ir beldžiančiam atidaroma” (Mato 7:7-8). Tam, kad rastumėte ir gautumėte, jūs turite ieškoti ir prašyti. Jei jūs nebeldžiate – jei nesimeldžiate prašydami Dangiškojo Tėvo vadovavimo, – apraiškimo durys neatsidarys jums. Bet jeigu artinsitės prie Tėvo nuolankioje maldoje, jūs galiausiai galite “gauti apraiškimą po apraiškimo, pažinimą po pažinimo, kad galėtum pažinti slėpinius ir taikingus dalykus – tai, kas neša džiaugsmą, tai, kas neša amžinąjį gyvenimą” (DS 42:61).

Būkite pagarbūs. Pagarbumas yra gili pagarba ir meilė. Būdami pagarbūs ir ramūs, jūs kviečiate apraiškimą. Net kai viskas aplink jus yra sąmyšyje, jūs galite būti pagarbiai nusi- teikę ir pasiruošę gauti vadovavimą iš Viešpaties.

Būkite nuolankūs. Nuolankumas yra glaudžiai susijęs su pagarbumu. Būdami nuolankūs, jūs pripažįstate savo priklausomybę nuo Viešpaties. Pranašas Mormonas mokė: “Dėl romumo ir širdies nusižeminimo ima lankytis Šventoji Dvasia – Guodėjas, kuris pripildo vilties ir tobulos meilės” (Moronio 8:26).

Laikykites įsakymų. Kai laikotės įsakymų, jūs pasiruošę gauti, pripažinti ir sekti Šventosios Dvasios pakuždėjimais. Viešpats pažadėjo: “Tam, kuris laikosi mano įsakymų, aš atskleisiu savo karalystės slėpinius, ir tai bus jame versmė gyvojo vandens, trykštančio nesibaigiančiam gyvenimui” (DS 63:23).

Vertai priimkite sakramentą. Sakramento maldos moko, kaip gauti nuolatinę Šventosios Dvasios bendrystę. Kai priimate sakramentą, jūs paliudijate Viešpačiui, kad esate pasiryžę priimti Jo Sūnaus vardą, visada Jį prisiminti ir laikytis Jo įsakymų. Dangiškasis Tėvas žada, kad jei laikysitės šių sandorų, Dvasia visada bus su jumis (žr. DS 20:77, 79).

Kasdien studijuokite Raštus. Kruopščiai studijuodami Raštus, jūs mokotės iš pavyzdžių vyrų ir moterų, kurių gyvenimas buvo palaimintas, kai jie sekė apreikštąjį Viešpaties valia. Taip pat jūs tampate imlesni Šventajai Dvasiai savo pačių gyvenime. Kai skaitote ir apmąstote, jūs galite gauti apreiškimą apie tai, kaip tam tikra Raštų vieta tinka jūsų situacijai arba dar kam nors, apie ką Viešpats nori jums pranešti. Kadangi Raštų skaitymas padeda jums gauti asmeninį apreiškimą, jūs turėtumėte studijuoti Raštus kasdien.

Skirkite laiko apmąstymui. Kai skiriate laiko apmąstyti evangelijos tiesas, jūs atveriate savo protą ir širdį vadovaujantį Šventosios Dvasios įtakai (žr. 1 Nefio 11:1; DS 76:19; 138:1-11). Apmąstymas atitraukia jūsų mintis nuo banalių pasaulio dalykų ir priartina jus prie Dvasios.

Siekdami konkretaus patarimo, pirmiau rūpinimą dalyką išanalizuokite savo protu. Kartais atsakymas iš Viešpaties ateis tik

po to, kai rūpimą klausimą būsite išanalizavę savo protu. Viešpats paaiškino šį procesą Oliveriui Kauderiui, kuris tarnavo Džozefo Smito raštininku, verčiant didžiąją dalį Mormono Knygos. Per pranašą Džozefą Smitą Viešpats kalbėjo Oliveriui Kauderiui, aiškindamas, kodėl Oliveris negalėjo versti Mormono Knygos, nors jam ir buvo duota dovana versti: "Štai, tu nesupratai; tu galvojai, kad aš ją tau duosiu, tau nesirūpinant niekuo kitu, kaip tik manęs prašyti. Bet štai, aš sakau tau, jog tu turi iširti tai savo protu; tada turi manęs paklausti, ar tai teisinga; ir jeigu tai teisinga, aš padarysiu, kad tavo širdis tavyje degs; todėl tu pajusi, kad tai teisinga" (DS 9:7-8).

Kantriai ieškokite Dievo valios. Dievas apraiškia save savo laiku, savo būdu ir pagal savo valią (žr. DS 88:63-68). Apraiškimas tikriausiai jums ateis "eilutė po eilutės, priesakas po priesako, čia truputį ir ten truputį" (2 Nefio 28:30; taip pat žr. Izaijo 28:10; DS 98:12). Nebandykite forsuoti dvasinių dalykų. Apraiškimas tokiu būdu neateina. Būkite kantrūs ir pasikliaukite Viešpaties numatytu laiku.

Šventosios Dvasios pakuždėjimų atpažinimas

Tarp daugybės triukšmo ir informacijos šiandienos pasaulyje, jūs turite išmokti atpažinti Šventosios Dvasios pakuždėjimus. Toliau pateikti kai kurie svarbiausi būdai, kuriais Šventoji Dvasia bendrauja su mumis.

Ji kalba į protą ir į širdį ramiai, tyliu balsu. Viešpats mokė: "Aš tau pasakysiu tavo prote ir tavo širdyje, Šventąja Dvasia, kuri nužengs ant tavęs ir kuri apsigyvens tavo širdyje. Dabar, tai yra apraiškimo dvasia" (DS 8:2-3). Kartais Šventoji Dvasia padės jums suprasti evangelijos tiesą ar pakuždės taip, jog užvaldys jūsų protą ir stipriausiai paveiks jūsų jausmus (žr. DS 128:1). Nors toks apraiškimas ir gali jums padaryti stiprų poveikį, jis beveik visada ateina tyliai, kaip "švelnus tylus balsas" (žr. 1 Karalių 19:9-12; Helamano 5:30; DS 85:6).

Ji kužda mums per mūsu jausmus. Nors pranešimą iš Dvasios dažnai apibūdiname, kaip balsą, tą balsą labiau jaučiame nei girdime. Kalbėdami apie Šventosios Dvasios kuždesių "klausymąsi", dvasinį kuždėjimą mes dažnai apibūdiname, sakydami: "Aš pajutau..." Viešpaties patarimas Oliveriui Kauderiui Doktrinos ir Sandorų 9 skyriuje, kuris aptartas 13 p., moko apie šį principą. Tačiau šis patarimas kartais neteisingai suprantamas. Kai kurie Bažnyčios nariai, skaitydami šią Raštų vietą, lieka sutrikę, baimindamiesi, kad jie niekada negauna pakuždėjimų iš Šventosios Dvasios, nes niekada nejuto degimo krūtinėje. Atkreipkite dėmesį į pasakutinius Viešpaties žodžius Doktrinos ir Sandorų 9:8: "Todėl tu pajusi, kad tai teisinga." Šioje Raštų vietoje aprašytas degimas reiškia paguodos ir ramybės jausmą, nebūtinai karščio jutimą. Jums toliau ieškant Viešpaties valios ir sekant ją savo gyvenime, jūs suprasite, kaip Šventoji Dvasia veikia jus asmeniškai.

Ji neša ramybę. Šventoji Dvasia dažnai vadinama Guodėju (žr. Jono 14:26; DS 39:6). Kai ji apreiškia jums Viešpaties valią, ji kalba ramybę jūsų protui (žr. DS 6:23). Ramybės, kurią ji teikia, negali sufalsifikuoti pasaulio įtakos ar netikri mokymai. Tai ramybė, kurią Gelbėtojas pažadėjo, kai užtikrino savo mokiniams, kad atsiųs Guodėją: "Aš jums palieku ramybę, duodu jums savo ramybę. Ne taip aš ją duodu, kaip duoda pasaulis. Tenebūgštauja jūsų širdys ir teneliūdi!" (Jono 14:27).

Papildomos nuorodos: Amoso 3:7; Mato 16:13-18; I Korintiečiams 2:9-14; 12:3; Apreiškimo 19:10; Almos 5:43-48; 17:2-3; DS 76:5-10; 121:26-33; Tikėjimo Teiginiai 1:7, 9

Taip pat žr. Tikėjimas; Šventoji Dvasia; Malda; Pagarbumas; Raštai; Dvasinės dovanos

Arbata (Žr. Išminties Žodis)

Asmeninis apreiškimas (Žr. Apreiškimas)

Atgaila

Atgaila yra vienas pirmųjų evangelijos principų (žr. Tikėjimo Teiginiai 1:4). Ji būtina jūsų laimei šiame gyvenime ir amžinybėje. Atgaila yra kur kas daugiau nei vien prasižengimų pripažinimas. Tai proto ir širdies permaina, suteikianti naują požiūrį į Dievą, į save ir į pasaulį. Į ją įeina nusigręžimas nuo nuodėmės ir atsigręžimas į Dievą atleidimo. Ji kyla iš meilės Dievui ir nuoširdaus troškimo paklusti jo įsakymams.

Kodėl reikalinga atgaila

Viešpats paskelbė, kad „niekas nešvarus negali paveldėti dangaus karalystės“ (Almos 11:37). Jūsų nuodėmės daro jus nešvarius – nevertus grįžti ir gyventi jūsų Dangiškojo Tėvo akivaizdoje. Taip pat jos atneša sielvartą jūsų sielai šiame gyvenime.

Per Jėzaus Kristaus apmokėjimą Dangiškasis Tėvas paruošė vienintelį būdą jums gauti savo nuodėmių atleidimą (žr. „Atleidimas“, 19 p.). Jėzus Kristus atkentėjo bausmę už jūsų nuodėmes, tad jums gali būti atleista, jei nuoširdžiai atgailaujate. Kai atgailaujate ir pasikliaunate Jo gelbstinčia malone, jūs būsite apvalyti nuo nuodėmės. Jis paskelbė:

“Aš tau įsakau atgailauti – atgailauti, kad neištikčiau tavęs savo burnos lazda ir savo rūstybe, ir savo pykčiu ir kad tau netektų skaudžiai kentėti – kaip skaudžiai, tu nežinai, kaip baisiai, tu nežinai, taip, kaip sunkiai pakeliamai, tu nežinai.

Nes štai, aš, Dievas, iškentėjau tai už visus, idant jie nekenktėtų, jeigu atgailaus.

Bet jeigu jie neatgailautų, jie turėtų kentėti taip, kaip aš – kentėjimą, kuris net mane, patį Dievą, didžiausią iš visų, priverstė drebėti iš skausmo ir kraujuoti iš kiekvienos poros, ir

Atgaila

kentėti tiek kūnu, tiek ir dvasia – ir aš norėjau negerti tos karčios taurės ir atsitraukti –

tačiau, Tėvui tebus šlovė, aš išgėriau ir užbaigiau savo paruošimus žmonių vaikams” (DS 19:15-19).

Atgailos atidėliojimo pavojus

Nesiimkite teisinti savo nuodėmių ir neatidėliokite atgailos. Amulekas išpėjo: “Šitas gyvenimas yra laikas žmonėms pasiruošti susitikti su Dievu; taip, štai šito gyvenimo diena yra diena žmonėms atlikti savo darbus... aš maldauju jus, kad neatidėliotumėte savo atgailos dienos pabaigai; nes po šitos gyvenimo dienos, kuri duota mums pasiruošti amžinybei, štai, jeigu mes deramai neišnaudosime savo laiko šiame gyvenime, ateis tamsos naktis, kurioje jokio darbo nebus galima atlikti” (Almos 34:32-33).

Atgailos elementai

Atgaila yra skausmingas procesas, bet jis veda į atleidimą ir ilgalaikę ramybę. Per pranašą Izaiją Viešpats pasakė: “Esate paraudę nuo nuodėmių, bet aš išbalinsiu jus kaip sniegą. Jūsų nuodėmės raudonos it kraujas, bet jos gali tapti baltos it vilna” (Izaijo 1:18). Šiame evangelijos laikotarpyje Viešpats pažadėjo: “Tam, kuris atgailavo dėl savo nuodėmių, yra atleidžiama, ir aš, Viešpats, jų daugiau nebeprisimenu” (DS 58:42). Atgaila susideda iš tokių elementų:

Tikėjimas Dangiškuoju Tėvu ir Jėzumi Kristumi. Nuodėmės galia yra didžiulė. Norint nuo jos išsilaisvinti, jūs turite atsigrežti į savo Dangiškąjį Tėvą ir melstis su tikėjimu. Šėtonas gali įtikinėti jus, kad nesate vertas melstis – kad Dangiškasis Tėvas yra toks nepatenkintas jumis, jog nebeklauso jūsų maldų. Tai melas. Jūsų Tėvas Danguje visada pasiruošęs padėti jums, jei ateisite pas Jį su atgailaujančia širdimi. Jis turi galią pagydyti jus ir padėti jums nugalėti nuodėmę.

Atgaila yra tikėjimo į Jėzų Kristų pasireiškimas – Jo apmokėjimo galios pripažinimas. Atsiminkite, kad jums gali būti atleista tik pagal Jo sąlygas. Kai su dėkingumu pripažįstate Jo apmokėjimą ir Jo galią nuplauti nuo jūsų nuodėmės, tada galite “naudoti savo tikėjimą atgailai” (Almos 34:17).

Sielvartas dėl nuodėmės. Kad gautumėte atleidimą, jūs pirmiausia savyje turite prisipažinti, kad esate nusidėję. Jei stengiatės gyventi pagal evangeliją, po tokio pripažinimo ateis “liūdesys pagal Dievo valią,” kuris “per atgailą atveda į išgelbėjimą” (2 Korintiečiams 7:10). Liūdesys pagal Dievo valią neateina dėl natūralių nuodėmės pasekmių ar iš baimės, kad būsi nubaustas; greičiau jis ateina iš žinojimo, kad nuliūdinote savo Dangiškajį Tėvą ir Gelbėtoją. Kai patiriate liūdesį pagal Dievo valią, tuomet turite nuoširdų troškimą keistis ir norą sutikti su kiekvienu atleidimo reikalavimu.

Išpažinimas. “Kas slepia savo kaltes, tam nesiseks, o kas jas išpažįsta ir nebenusikalsta, tas susilauks gailestingumo” (Patarlių 28:13). Atleidimui labai svarbu, kad pilnai atskleistumėte savo Dangiškajam Tėvui viską, ką padarėte. Atsiklaupkite priešais Jį nuolankioje maldoje, pripažindami savo nuodėmes. Išpažinkite savo gėdą ir kaltę, o tada melskite pagalbos.

Rimti prasižengimai, pavyzdžiui, skastybės įstatymo sulaužymas, sukelia pavojų jūsų narystei Bažnyčioje. Todėl jūs turite išpažinti šias nuodėmes ir Viešpačiui, ir Jo atstovams Bažnyčioje. Tai daroma prižiūrint jūsų vyskupui arba skyriaus prezidentui ir galbūt jūsų kuolo ar misijos prezidentui, kurie tarnauja kaip sargybiniai ir teisėjai Bažnyčioje. Nors tik Viešpats gali atleisti mūsų nuodėmes, šie kunigijos vadovai vaidina lemiamą vaidmenį atgailos procese. Jie laikys jūsų išpažintį paslapyje ir padės jums atgailos procese. Būkite su jais visiškai atviri. Jeigu jūs tik dalinai prisipažinsite, paminėdami tik mažesnes klaidas, jūs negalėsite išspręsti rimtesnio, neatskleisto prasižengimo. Kuo greičiau pradėsite

ši procesą, tuo greičiau rasite ramybę ir džiaugsmą, kurie ateina su atleidimo stebuklu.

Nuodėmės atsisakymas. Nors išpažinimas yra esminis atgailos elementas, vien to nepakanka. Viešpats pasakė: "Iš to jūs galite pažinti, ar žmogus atgailauja dėl savo nuodėmių, – štai, jis išpažins ir paliks jas" (DS 58:43).

Išlaikykite nepalenkiamą, nekeičiamą sprendimą, kad niekada nebepakartosite to prasižengimo. Jei laikotės šio išipareigojimo, jūs niekada nepatirsite skausmo dėl šios nuodėmės iš naujo.

Nedelsdami pasišalinkite iš bet kokios pavojingos situacijos. Jei tam tikra situacija sudaro sąlygas jums nusidėti ar gali sudaryti sąlygas nusidėti, pasišalinkite. Jūs negalite pasilikti pagundoje ir tikėtis įveikti nuodėmę.

Nuostolių atlyginimas. Jūs privalote atlyginti, kiek tai įmanoma, visą jūsų veiksmų sukeltą žalą, ar tai būtų kažkieno nuosavybė, ar geras vardas. Nuoširdus žalos atlyginimas parodo Viešpačiui, kad jūs dėl atgailos darote viską, ką galite.

Doras gyvenimas. Nepakanka vien tik stengtis atsispirti blogiui ar pašalinti iš savo gyvenimo nuodėmę. Jūs privalote pripildyti savo gyvenimą teisumo ir užsiimti veiklomis, kurios suteikia dvasinės jėgos. Pasinerkite į Raštų studijavimą. Kasdien melskitės Viešpačiui, kad suteiktų jums jėgų, pranašų jūsiškes. Kartais pasninkaukite, prašydami ypatingų palaiminimų.

Visiškas paklusnumas atneša į jūsų gyvenimą visą evangelijos galią, įskaitant didesnę stiprybę įveikti savo silpnybes. Į tokį paklusnumą įeina veiksmai, kurių pradžioje galite nelaikyti atgailos dalimi, pavyzdžiui, susirinkimų lankymas, dešimtinės mokėjimas, tarnavimas ir atleidimas kitiems. Viešpats pažadėjo: "Tam, kuris atgailauja ir vykdo Viešpaties įsakymus, bus atleista" (DS 1:32).

Papildomos nuorodos: Luko 15:11-32; 2 Nefio 9:19-24; Mozijo 4:1-3, 10-13; 26:30-31; DS 18:10-16

Taip pat žr. Jėzaus Kristaus apmokėjimas; Krikštas; Bažnyčios disciplinarinės tarybos; Tikėjimas; Atleidimas; Išgelbėjimo planas; Nuodėmė; Pagunda

Atleidimas

Raštuose minimas dvejopas atleidimas. Viešpats įsako mums atgailauti dėl savo nuodėmių ir siekti Jo atleidimo. Jis taip pat įsako, kad mes atleistume tiems, kas iškaudino ar pakenkė mums. Viešpaties maldoje Jėzus pataria mums prašyti Dangiškaį Tėvą "atleisti mums mūsų kaltes, kaip ir mes atleidžiame savo kaltininkams" (Mato 6:12).

Viešpaties atleidimo siekimas

Nuodėmė yra sunki našta. Ji sukelia kaltės įtampą ir kančią, žinant, kad pasielgėme prieš savo Tėvo danguje valią. Ji sukelia ilgai trunkančią sąžinės graužatį, kai suvokiame, kad dėl savo veiksmų mes pakenkėme kitiems ir užkirtome sau kelią gauti palaiminimus, kuriuos mūsų Tėvas buvo pasiruošęs mums duoti.

Jėzaus Kristaus apmokėjimo dėka mes galime gauti atleidimą už savo nuodėmes per nuoširdžią ir visišką atgailą. Nuodėmingumas neša kančią ir skausmą, bet Viešpaties atleidimas neša palengvėjimą, paguodą ir džiaugsmą. Viešpats pažadėjo:

"Štai, tam, kuris atgailavo dėl savo nuodėmių, yra atleidiama, ir aš, Viešpats, jų daugiau nebeprisimenu" (DS 58:42).

"Nors jūsų nuodėmės būtų skaisčiai raudonos, taps baltos, kaip sniegas; nors būtų raudonos, kaip purpuras, taps kaip vilna" (Izaijo 1:18).

Jūs galite patirti šį stebuklą, ar jums reikėtų atgailauti už rimtas nuodėmes, ar kasdienes silpnybes. Lygiai kaip Gelbėtojas prašė senovės žmonės, taip Jis prašo ir jus šiandien:

"Ateikite pas mane visi, kurie vargstate ir esate prislėgti; aš jus atgaivinsiu!

Imkite ant savo pečių mano jungą ir mokykitės iš manęs, nes aš romus ir nuolankios širdies, ir jūs rasite savo sieloms atgaivą.

Mano jungas švelnus, mano našta lengva" (Mato 11:28-30).

"Ar dabar nesugrįšite pas mane ir neatgailausite dėl savo nuodėmių, ir neatsiversite, kad aš galėčiau pagydyti jus?

Taip, iš tiesų sakau jums, jeigu ateisite pas mane, jūs turėsite amžinąjį gyvenimą. Štai, mano gailestingumo ranka ištiesta į jus, ir kiekvieną ateinantį aš priimsiu; ir palaiminti tie, kas ateina pas mane" (3 Nefio 9:13-14).

Paaiškinimo apie atgailą žiūrėkite "Atgaila", 15 p.

Atleidimas kitiems

Turime ne tik siekti atleidimo už savo nuodėmes, bet turime norėti atleisti kitiems. Viešpats pasakė: "Jūs turite vienas kitam atleisti; nes tas, kuris neatleidžia savo broliui jo prasižengimų, stovi pasmerktas priešais Viešpatį; nes jame pasilieka didesnė nuodėmė. Aš, Viešpats, atleisiu tam, kuriam atleisiu, bet iš jūsų reikalaujama atleisti visiems žmonėms" (DS 64:9-10).

Kasdieninio gyvenimo aplinkybėmis jus neabejotinai nuskriaus kiti žmonės – kartais netyčia, o kartais ir tyčia. Lengva išsižeisti ar supykti, ar tapti kerštingam tokiose situacijose, bet tai ne Viešpaties kelias. Gelbėtojas patarė: "Mylėkite savo priešus, laiminkite jus keikiančius, darykite gera tiems, kurie nekenčia jūsų, ir melskitės už savo skriaudėjus ir persekiotojus" (Mato 5:44). Jis davė puikų atleidumo pavyzdį, kai buvo ant kryžiaus. Nurodydamas į romėnų kareivius, kurie Jį nukryžiuavo, Jis meldėsi: "Tėve, atleisk jiems, nes jie nežino, ką darą" (Luko 23:34; žr. išnašą c).

Melskite stiprybės atleisti tiems, kurie jus nuskriaudė. Atmeskite pykčio, nuoskaudos ar keršto jausmus. Ieškokite kituose gero, o ne susitelkite vien ties jų kaltėmis ir jų silpnybių išaiškinimu. Leiskite Dievui teisti kitų žeidžiančius

veiksmus. Gali būti sunku atsikratyti sužeistų jausmų, bet Viešpaties padedami jūs galite tai padaryti. Jūs suprasite, kad atleidimas gali išgydyti baisias žaizdas ir nesantaikos bei neapykantos nuodus pakeisti tokia ramybe ir meile, kokią tik Dievas gali duoti.

Papildomos nuorodos: Mato 6:14-15; 18:21-22; 1 Nefio 7:16-21

Taip pat žr. Jėzaus Kristaus apmokėjimas; Kitų teisimas; Atgaila

Atsimetimas

Kai atskiri asmenys arba žmonių grupės nusigręžia nuo evangelijos principų, jie yra atsimetimo būsenoje.

Pasaulio istorijoje yra buvę visuotinio atsimetimo periodų. Po teisumo laikotarpių žmonės dažnai atsigręždavo į nelabumą. Vienas toks pavyzdys yra didysis atsimetimas, kuris buvo po to, kai Gelbėtojas įsteigė savo Bažnyčią. Po Gelbėtojo ir Jo apaštalų mirties žmonės iškraipė evangelijos principus ir be įgaliojimo padarė pakeitimus Bažnyčios organizacijoje ir kunigystės apeigose. Dėl plačiai pasklidusio blogio Viešpats atėmė iš žemės kunigystės įgaliojimą.

Per didijį atsimetimą žmonės liko be dieviško vadovavimo iš gyvųjų pranašų. Buvo įkurta daug bažnyčių, bet jos neturėjo kunigystės galios vesti žmones prie tikro žinojimo apie Dievą Tėvą ir Jėzų Kristų. Šventųjų Raštų dalys buvo iškraiptytos arba prarastos ir niekas neturėjo įgaliojimo suteikti Šventosios Dvasios dovaną arba atlikti kitas kunigystės apeigas. Tas atsimetimas truko tol, kol Dangiškasis Tėvas ir Jo Mylimasis Sūnus 1820 metais apsireiškė Džozefui Smitui ir pradėjo evangelijos pilnatvės sugražinimą.

Dabar mes gyvename laikais, kai yra atkurta Jėzaus Kristaus evangelija. Tačiau skirtingai nei praeityje, Pastarųjų Dienų Šventųjų Jėzaus Kristaus Bažnyčia nebus nugalėta visuotinio atsimetimo. Raštai moko, kad Bažnyčia daugiau niekada nebebus sunaikinta (žr. DS 138:44; taip pat žr. Danieliaus 2:44).

Atsivertimas

Nors daugiau nebebus visuotinio atsimetimo nuo tiesos, mes kiekvienas turime saugotis asmeninio atsimetimo. Nuo asmeninio atsimetimo galite apsisaugoti, laikydamiesi savo sandorų, paklusdami įsakymams, sekdami Bažnyčios vadovais, priimdami sakramentą ir nuolat stiprindami savo liudijimą kasdieniniu Raštų studijavimu, malda ir tarnavimu.

Papildomos nuorodos: Izaijo 24:5; Amoso 8:11-12; Mato 24:4-14; Apaštalių darbų 20:28-30; 2 Timotiejui 3:1-5, 14-15; 4:3-4; 1 Nefio 13:24-29; Mormono 1:13-14; DS 1:15-17; Džozefas Smitas – Istorija 1:17-19

Taip pat žr. Bažnyčios administravimas; Kunigystė; Evangelijos sugražinimas

Atsivertimas

“Kūniškas mąstymas – tai mirtis, – sakė apaštalas Paulius, – o dvasiškas – gyvenimas ir ramybė” (Romiečiams 8:6; taip pat žr. 2 Nefio 9:39). Būdami nuopuolio būsenoje, mes dažnai grumiamės su pagundomis ir kartais pasielgiame “pagal kūno valią ir jame esantį blogį” (2 Nefio 2:29; taip pat žr. “Nuopuolis”, 110 p.). Kad galėtume gauti amžinojo gyvenimo palaiminimus, turime būti dvasiškai nusiteikę nugalėti savo neteisius norus. Mes turime pasikeisti. Tiksliau sakant, turime *būti pakeisti*, arba atversti Gelbėtojo apmokėjimo galia ir Šventosios Dvasios galia. Šis procesas vadinamas atsivertimu.

Atsivertimas apima elgesio pakeitimą, bet yra daugiau nei elgesys; tai pačios mūsų esmės pasikeitimas. Tai toks reikšmingas pokytis, kad Viešpats ir Jo pranašai vadina jį atgimimu, širdies pasikeitimu ir krikštu ugnimi. Viešpats sakė:

“Nesistebėk, kad visa žmonija, taip, vyrai ir moterys, visos tautos, giminės, liežuviai ir liaudys turi užgimti iš Dievo, atsiversti iš savo kūniškos ir puolusios būsenos į teisumo būseną, būdami išpirkti Dievo, tapdami jo sūnumis ir dukromis.

Ir taip jie tampa naujais kūriniais; ir jeigu jie to nepadaro, jokiū būdu negali paveldėti Dievo karalystės“ (Mozijo 27:25-26).

Atsivertimo procesas

Atsivertimas yra ne įvykis, o procesas. Jūsų atsivertimas yra jūsų teisių pastangų sekti Gelbėtoją išdava. Šios pastangos apima tikėjimą į Jėzų Kristų, atgailavimą dėl nuodėmės, krikštą, Šventosios Dvasios dovanos priėmimą ir ištvėrimą iki galo tikėjime.

Nors atsivertimas yra stebuklingas ir gyvenimą keičiantis dalykas, jis yra tylus stebuklas. Angelų apsilankymai ir kiti išpūdingi atsitikimai neatneša atsivertimo. Net Alma, kuris matė angelą, atsivertė tik po to, kai “daug dienų pasninkavo ir meldėsi, kad pats... žinotų, kad tai yra tiesa” (Almos 5:46). O Paulius, kuris matė prisikėlusį Gelbėtoją, mokė, kad “nė vienas negali ištarti: “Jėzus yra Viešpats, kaip tik Šventąja Dvasia” (1 Korintiečiams 12:3).

Kadangi atsivertimas yra tylus, nuolatinis procesas, jūs galite būti atsivertęs ir nesuprasti to. Jūs galite būti tarsi lamanitai, kurie “dėl jų tikėjimo [Kristumi] jų atsivertimo metu buvo pakrikštyti ugnimi ir Šventąja Dvasia, ir jie to nežinojo” (3 Nefio 9:20). Jūsų nuolatinės pastangos vykdyti tikėjimą ir sekti Gelbėtoju ves į didesnę atsivertimą.

Atsivertusių žmonių savybės

Mormono Knygoje pateikiami atsivertusių į Viešpatį žmonių aprašymai:

Jie trokšta daryti gera. Karaliaus Benjamino liaudis pareiškė: “Dėka Viešpaties visagalio Dvasios, kuri taip galingai pakeitė mus ir mūsų širdis, kad mes jau nebelinkę daryti pikta, bet nuolat daryti gera” (Mozijo 5:2). Alma kalbėjo apie žmones, kurie “negalėjo žiūrėti į nuodėmę be pasišlykštėjimo” (Almos 13:12).

Jie nemaištauja prieš Viešpatį. Mormonas pasakojo apie grupę lamanitų, kurie buvo sugedę ir kraujo trokštantys žmonės, bet “buvo atversti į Viešpatį” (Almos 23:6). Šie žmonės pasikeitė vardą į anti-nefi-lehius ir “tapo teisiais žmonėmis; sudėjo savo maišto ginklus, tad daugiau nebekovojo nei prieš Dievą, nei prieš bet kurį iš savo brolių” (Almos 23:7).

Jie dalinasi evangelija. Enosas, Alma vyresnysis, Alma jaunesnysis, Mozijo sūnūs, Amulekas ir Ziezromas, atsivertę į Viešpatį, pasišventė skelbti evangeliją (žr. Enoso 1:26; Mozijo 18:1; Mozijo 27:32-37; Almos 10:1-12; 15:12).

Jie pripildyti meilės. Kai prisikėlęs Gelbėtojas aplankė Amerikos liaudį, “visi žmonės buvo atversti į Viešpatį, ant viso žemės veido, tiek nefitai, tiek ir lamanitai, ir tarp jų nebuvo jokių nesutarimų ar ginčų, ir kiekvienas teisingai elgėsi su kitu...

Ir buvo taip, kad dėl Dievo meilės, kuri gyvavo žmonių širdyse, nebuvo jokių nesutarimų toje žemėje.

Ir nebuvo jokių pavyduliavimų nei vaidų, nei sambrūzdžių, nei paleistuvysčių, nei melagysčių, nei žmogžudysčių, nei jokio gašlavimo; ir tikrai negalėjo būti laimingesnių žmonių tarp visų žmonių, kuriuos sukūrė Dievo ranka.

Nebuvo jokių plėšikų nei žmogžudžių, nei lamanitų, nei jokių kitų –itų, bet jie buvo viena – Kristaus vaikai ir Dievo karalystės paveldėtojai” (4 Nefio 1:2, 15-17).

Didesnio atsivertimo siekis

Jūsų pirmoji pareiga yra atsiversti patiems. Niekas kitas negali atsiversti už jus, ir niekas negali priversti jūsų atsiversti. Tačiau kiti gali padėti jums atsivertimo procese. Mokykitės iš teisingų pavyzdžių, kuriais yra šeimos nariai, Bažnyčios vadovai ir mokytojai, taip pat vyrai ir moterys iš Raštų.

Jūsų pajėgumas patirti galingą širdies permainą išaugs, jei stengsitės sekti tobulu Gelbėtojo pavyzdžiu. Studijuokite Raštus, melskitės su tikėjimu, laikykitės įsakymų ir siekite,

kad Šventoji Dvasia nuolat būtų su jumis. Būdami atsivertimo procese, jūs gausite “nepaprastai didelį džiaugsmą,” kuri patyrė karaliaus Benjamino tauta, kai Dvasia “galingai pakeitė jų širdis” (žr. Mozijo 5:2, 4). Tuomet galėsite sekti karaliaus Benjamino patarimu būti “tvirti ir nepajudinami, visuomet dosnūs gerų darbų, kad Kristus, Viešpats Dievas visagalis, galėtų užantspauduoti jus esant jo, kad būtumėte atvesti į dangų, kad turėtumėte nesibaigiantį išgelbėjimą ir amžiną gyvenimą” (Mozijo 5:15).

Papildomos nuorodos: Mato 18:3; Luko 22:32; Almos 5:7-14

Taip pat žr. Jėzaus Kristaus apmokėjimas; Krikštas; Šventoji Dvasia; Išgelbėjimas

Auka

Paaukoti, reiškia atiduoti kažką, ką vertiname, dėl ko nors kito, kas yra dar didesnės vertės. Būdami pastarųjų dienų šventieji, mes turime galimybę paaukoti pasaulietinius dalykus dėl Viešpaties ir Jo karalystės. Pastarųjų Dienų Šventųjų Jėzaus Kristaus Bažnyčios nariai turėtų būti pasiryžę padaryti bet kokią Viešpaties reikalaujamą auką. Jei nebūtume prašomi aukoti, mes niekada negalėtume išvystyti amžinam išgelbėjimui reikalingo tikėjimo.

Jėzaus Kristaus apmokėjimas yra didi ir amžina auka evangelijos centre (žr. Almos 34:8-16). Prieš Gelbėtojui įvykdant apmokėjimą, Jo sandoros žmonės aukodavo gyvulius, kaip Jo aukos simbolį. Tokia praktika padėjo jiems ruošti apmokėjimui (žr. Mozės 5:4-8). Įsakymas atnašauti gyvulius aukas baigėsi sulig Jėzaus Kristaus mirtimi. Šiandieną Bažnyčioje mes priimame sakramentą Gelbėtojo apmokančiai aukai atminti.

Šalia to, kad prisimename Jėzaus Kristaus apmokančią auką, dar turėtume atnašauti savo pačių auką – sudužusią širdį ir atgailaujančią dvasią. Gelbėtojas sakė: “Jūs daugiau

nebeatnašausite man kraujo praliejimo; taip, jūsų aukos ir jūsų deginamosios atnašos panaikinamos ... Kaip auką man jūs atnašausite sudužusią širdį ir atgailaujančią dvasią. Ir kas tik ateina pas mane su sudužusia širdimi ir atgailaujančia dvasia, tą aš pakrikštysiu ugnimi ir Šventąja Dvasia" (3 Nefio 9:19-20).

Turėti sudužusią širdį ir atgailaujančią dvasią, reiškia būti nuolankiam ir imliam Dievo valios atžvilgiu, taip pat patarimui tų, kuriuos Jis pašaukė vadovauti Jo Bažnyčiai. Taipogi tai reiškia jausti gilų liūdesį dėl nuodėmės ir nuoširdų troškimą atgailauti. Pranašas Lehis pabrėžė šios aukos atnašavimo svarbą: "Štai, [Kristus] atnašauja save kaip auką už nuodėmę dėl visų tų, kurių sudužusi širdis ir atgailaujanti dvasia; ir niekam kitam įstatymo tikslai negali būti įvykdyti" (2 Nefio 2:7). Neatnašaudami sudužusios širdies ir atgailaujančios dvasios aukos, mes negalime pilnai gauti tų palaiminimų, kurie ateina per apmokėjimą.

Jei norite aukoti, kaip įsakė Viešpats, tuomet Jis jus priims. Jis mokė: "Visus, žinančius, kad jų širdys sąžiningos ir sudužusios ir jų dvasios atgailaujančios, ir pasiryžusius laikyti savo sandorų per auką – taip, per kiekvieną auką, kurią aš, Viešpats, įsakysiu paaukoti, – tuos aš priimu" (DS 97:8). Suvokdami amžinąją perspektyvą, jūs galite matyti, kad žemiškų dalykų aukojimas iš tikrųjų visiškai nėra auka. Jūsų gaunami palaiminimai pranoksta bet ką, ko tik atsiskotė dėl Viešpaties.

Papildomos nuorodos: Mato 19:16-22; DS 59:8

Taip pat žr. Jėzaus Kristaus apmokėjimas; Meilė; Paklusnumas; Atgaila; Sakramentas; Tarnavimas

Azartiniai lošimai

Pastarųjų Dienų Šventųjų Jėzaus Kristaus Bažnyčia yra prieš azartinius lošimus, įskaitant valdžios remiamas loterijas.

Azartinius lošimus skatina noras gauti kažką už nieką. Toks noras yra dvasiškai destruktivus. Jis nuveda dalyvius į šalį nuo Gelbėtojo mokymų apie meilę ir tarnavimą į priešingą savanaudiškumą. Tai pakerta darbo ir taupumo dorybes, taip pat norą sąžiningai stengtis visame, ką darome.

Tie, kurie dalyvauja azartinuose lošimuose, greitai supranta, kokia apgaulinga yra idėja, kad duodamas mažai arba nieko, gali už tai gauti kažką vertingo. Jie supranta, kad netenka daug pinigų, savo gero vardo bei šeimos narių ir draugų pagarbos. Apgauti ir pavergti, jie dažnai azartiškai lošia iš lėšų, kurias turėtų naudoti kitiems tikslams, pavyzdžiui, svarbiausių savo šeimos poreikių tenkinimui. Lošėjai kartais tampa taip pavergti lošimo ir taip beviltiškai įsiskolina, kad ima vogti, paaukodami savo gerą vardą.

Pirmoji prezidentūra paragino mus būti su tais, kurie nesutinka, kad mūsų bendruomenėse būtų legalizuoti ir valstybės remiami bet kokios formos azartiniai lošimai.

Taip pat žr. Pagunda

Bažnyčios administravimas

Bažnyčios galva yra Jėzus Kristus. Pastarųjų Dienų Šventųjų Jėzaus Kristaus Bažnyčios misija yra padėti visiems žmonėms ateiti pas Jį (žr. Moronio 10:32). Siekiant vykdyti šią misiją, Bažnyčia yra suorganizuota pagal Viešpaties apreikštą modelį, “kad išlavintų šventuosius ... kol visi pasieksime tikėjimo vienybę ir Dievo Sūnaus pažinimą” (Efeziečiams 4:12-13; taip pat žr. 11 eil.). Toliau bendrais bruožais aprašyta Bažnyčios organizacija.

Namai ir šeima

Šeima yra pagrindinis Bažnyčios vienetas, o namai yra svarbiausia vieta evangelijos mokymuisi. Jokia kita organizacija negali pakeisti šeimos. Nors Bažnyčia vis auga, jos tikslas

visada bus palaikyti ir stiprinti šeimas bei atskirus žmones jiems stengiantis gyventi pagal evangeliją.

Bendras administravimas

Viešpats savo sandoros tautai šiais laikais vadovauja per Bažnyčios prezidentą, kuri mes palaikome kaip pranašą, regėtoją ir apreiškėją. Bažnyčios prezidentas pirmininkauja visai Bažnyčiai. Jis ir jo patarėjai, kurie taip pat yra pranašai, regėtojai ir apreiškėjai, sudaro Pirmosios prezidentūros kvorumą.

Dvylikos apaštalų kvorumo nariai taip pat yra pranašai, regėtojai ir apreiškėjai. Jie ir Pirmoji prezidentūra yra “ypatingi Kristaus vardo liudytojai visame pasaulyje” (DS 107:23). Vadovaujant Pirmajai prezidentūrai, jie dirba, “kad statytų Bažnyčią ir tvarkytų visus jos reikalus visose tautose” (žr. DS 107:33). Jie atveria duris į tautas, skelbdami Jėzaus Kristaus evangeliją (žr. DS 107:35).

Setyniasdešimties kvorumų nariai yra pašaukti skelbti evangeliją ir statyti Bažnyčią. Jų darbui vadovauja Dvylika apaštalų ir septyni broliai, pašaukti tarnauti kaip Septyniasdešimčių prezidentūra. Pirmojo ir antrojo Septyniasdešimties kvorumų nariai yra paskirtieji visuotiniai įgaliotiniai ir gali būti pašaukti tarnauti bet kur pasaulyje.

Pirmininkaujanti Vyskupija yra visos Bažnyčios Aarono kunigystės prezidentūra. Pirmininkaujantis vyskupas ir jo patarėjai tarnauja vadovaujami Pirmosios prezidentūros ir tvarko laikinuosius Bažnyčios reikalus.

Vaikinų, Paramos bendrijos, Merginų, Pradinukų ir Sekmadieninės mokyklos organizacijos turi savo visuotines prezidentūras, kurių paskirtis yra mokyti ir vadovauti.

Kraštų administravimas

Kraštas yra didžiausias Bažnyčios geografinis padalinys. Pirmoji prezidentūra paskiria Septyniasdešimčių prezidentūrą, kad tiesiogiai prižiūrėtų rinktinius Bažnyčios kraštus, va-

dovaujant Dvylikos apaštalų kvorumui. Pirmininkauti kituose Bažnyčios kraštuose Pirmoji prezidentūra paskiria Kraštų prezidentūras. Krašto prezidentūra susideda iš prezidento, kuris paprastai skiriamas iš pirmojo ar antrojo Septyniasdešimties kvorumo, ir dviejų patarėjų, kurie gali būti paskirti iš bet kurio Septyniasdešimties kvorumo. Kraštų prezidentūros tarnauja, vadovaujamos Pirmosios prezidentūros, Dvylikos kvorumo ir Septyniasdešimčių prezidentūros. Kraštų prezidentai ir jų patarėjai skiriami iš Dvylikos kvorumo ir Septyniasdešimties kvorumų.

Kai kurie broliai yra išventinti į Septyniasdešimties nario pareigybę, bet netarnauja visuotiniais įgaliotiniais. Jie vadinami septyniasdešimčių įgaliotiniais kraštuose ir yra paskirti į kitus nei Pirmasis ir Antrasis Septyniasdešimties kvorumai, pagal geografinę vietą. Jų įgaliojimai veikia tik tame regione, kur jie gyvena. Kai kurie septyniasdešimčių įgaliotiniai kraštuose tarnauja kraštų prezidentūrose.

Vietinis administravimas

Apylinkės ir skyriai. Bažnyčios nariai organizuoti į susirinkimus, kurie dažnai susirenka dvasiniam ir visuomeniniam savęs turtinimui. Dideli susirinkimai vadinami apylinkėmis. Kiekvienai apylinkei pirmininkauja vyskupas, padedamas dviejų patarėjų.

Maži susirinkimai vadinami skyriais. Kiekvienam skyriui pirmininkauja skyriaus prezidentas, padedamas dviejų patarėjų. Skyrių galima suorganizuoti, kai toje srityje gyvena mažiausiai dvi narių šeimos ir vienas iš narių yra vertas Melchizedeko kunigystę turintis asmuo arba vertas kunigas Aarono kunigystėje. Skyrių suorganizuoja ir jį prižiūri kuolo, misijos ar apygardos prezidentūra. Jei skyrius yra kuolo viduje, jis gali išsivystyti į apylinkę.

Kiekviena apylinkė ar skyrius apima tam tikrą geografinę sritį. Savo indėlį į Viešpaties darbą įneša įvairios apylinkės

ar skyriaus organizacijos: aukštųjų kunigų grupės; vyresniųjų kvorumai; Paramos bendrija moterims nuo 18 metų; Aarono kunigystės kvorumai berniukams nuo 12 iki 17 metų; Merginų organizacija merginoms nuo 12 iki 17 metų; Pradinukų organizacija vaikams nuo 18 mėnesių iki 11 metų; ir Sekmadieninė mokykla nariams nuo 12 metų ir vyresniems. Kiekviena šių organizacijų atlieka svarbų vaidmenį mokant evangelijos, tarnaujant ir palaikant tėvus jų šventose pareigose padėti vaikams atsiversti į Jėzaus Kristaus evangeliją. Šios organizacijos taip pat kartu dirba, kad padėtų nariams dalintis evangelija su kitais.

Kuolai, Misijos ir Apygardos. Dauguma geografinių sričių, kur suorganizuota Bažnyčia, yra padalintos į kuolus. Terminas *kuolas* paimtas iš pranašo Izaijo, kuris pranašavo, kad pastarųjų dienų Bažnyčia bus kaip palapinė, saugiai laikoma kuolų (žr. Izaijo 33:20; 54:2). Kuole paprastai būna nuo 5 iki 12 apylinkių ir skyrių. Kiekvienam kuolui pirmininkauja kuolo prezidentas, padedamas dviejų patarėjų. Kuolų prezidentai atsiskaito ir vadovavimą gauna iš Septyniasdešimčių prezidentūros arba savo krašto prezidentūros.

Misija yra Bažnyčios vienetas, kuris paprastai apima žymiai didesnę sritį negu kuolas. Kiekvienai misijai pirmininkauja misijos prezidentas, padedamas dviejų patarėjų. Misijos prezidentai yra tiesiogiai atsakingi visuotiniams įgaliotiniams.

Kaip skyrius yra mažesnis apylinkės variantas, taip apygarda yra mažesnis kuolo variantas. Apygarda organizuojama tada, kai yra atitinkamas skaičius skyrių, išdėstyti srityje, kur lengvai galima susisiekti ir patogų keliauti į apygardos susirinkimus. Jai pirmininkauti pašaukiamas apygardos prezidentas, padedamas dviejų patarėjų. Apygardos prezidentas atsiskaito misijos prezidentūrai. Apygarda gali išsivystyti į kuolą.

Programos vienišiams nariams. Daug Bažnyčios narių niekada nebuvo susituokę arba yra išsiskykę ar našlaujantys. Šie nariai apima dvi grupes: jauni vieniši (nuo 18 iki 30 metų) ir suaugę vieniši (nuo 31 ir vyresni).

Nėra visuotinės Bažnyčios programos, skirtos jauniems vienišiams ir suaugusiems vienišiams. Vietoj to, kai srityje gyvena pakankamas skaičius vienišų narių, vietiniai kunigijos vadovai skatinami pašaukti jų atstovus, kurie dirba vadovaujami kunigijos vadovų. Vienišųjų narių atstovai planuoja veiklas, pavyzdžiui, šokius, tarnavimo projektus ir vakarones. Šios veiklos duoda vienišiams nariams galimybių susirinkti ir stiprinti vieni kitus. Vieniši nariai taip pat raginami reguliariai susitikti su savo kunigystės vadovais ir aptarti savo poreikius bei dvasinio augimo ir tarnavimo galimybes.

Papildomos nuorodos: DS 107

Taip pat žr. Kunigystė; Paramos bendrija

Bažnyčios disciplinarinės tarybos

Vyskupai ir skyrių prezidentai bei kuolo, misijos ir apygardos prezidentai turi padėti nariams per atgailą įveikti prasižengimą. Patiems rimčiausiems prasižengimams, pavyzdžiui, rimtiems civilinės teisės pažeidimams, smurtui prieš sutuoktinį, vaikus, svetimavimui, ištvirkavimui, prievartavimui ir kraujomaišai dažnai prireikia taikyti oficialią Bažnyčios discipliną. Oficiali Bažnyčios disciplina gali būti narystės Bažnyčioje privilegijų apribojimas arba narystės atėmimas.

Oficialios disciplinos procesas prasideda nuo to, kad pirmininkaujantis kunigystės vadovas sušaukia disciplinarinę tarybą. Disciplinarinių tarybų tikslai yra gelbėti prasižengusiųjų sielas, apginti nekaltuosius ir saugoti tyrumą, dorumą ir gerą Bažnyčios vardą.

Bažnyčios disciplina yra įkvėptas procesas, reikalaujantis tam tikro laiko. Per šį procesą ir per Jėzaus Kristaus apmokėjimą

narys gali gauti nuodėmių atleidimą, atgauti dvasios ramybę ir igr̃yti jėgų išvengti prasižengimo ateityje. Disciplinarinė Bažnyčios priemonė nelaikoma šio proceso pabaiga. Ji skirta padėti Dangiškojo Tėvo vaikams toliau stengtis sugr̃žti į pilnavertę narystę Bažnyčioje ir naudotis visais Bažnyčios palaiminimais. Laukiamas rezultatas yra tai, kad asmuo pasikeistų ir padarytų viską, kas būtina atgailai.

Taip pat žr. Atleidimas; Atgaila

Biblija (Žr. Raštai)

Brangusis Perlas (Žr. Raštai)

Celestialinė karalystė (Žr. Šlovės karalystės)

Civilinė valdžia ir įstatymas

Doktrinos ir Sandorų 134 skyriuje dėstomas pastarųjų dienų šventųjų "tikėjimas dėl žemiškų valdžių ir įstatymų apskritai" (žr. DS 134, skyriaus įvadas). Šiame skyriuje yra tokie teiginiai:

"Mes tikime, kad valdžias įsteigė Dievas žmogaus labui; ir kad jis laiko žmones atsakingais už savo veiksmus jų atžvilgiu, tiek leidžiant įstatymus, tiek ir juos vykdant, dėl visuomenės gerovės ir saugumo..."

Mes tikime, kad visų žmonių pareiga yra palaikyti ir remti atitinkamas valdžias, prie kurių jie gyvena, kol šių valdžių įstatymai gina jų prigimtines ir neatimamas teises; ir kad kurstymas bei maištavimas nedera nė vienam taip ginamam piliečiui ir turi būti atitinkamai baudžiamas; ir kad visos valdžios turi teisę įvesti tokius įstatymus, kurie jų pačių nuomone geriausiai užtikrina visuomenės interesus, tačiau tuo pat metu laikydamos šventa sąžinės laisvę.

Mes tikime, kad kiekvienas žmogus turi būti gerbiamas savo padėtyje, – valdovai ir valdininkai kaip tokie, būdami pasatyti ginti nekaltuosius ir bausti kaltuosius; ir kad visi žmonės turi gerbti įstatymus ir nepažeidinėti jų, kadangi be jų ramybę ir harmoniją pakeistų anarchija ir smurtas; žmonių įstatymai buvo įsteigti konkrečiam tikslui – kad reguliuotų mūsų interesus kaip individų ir tautų, tarp vieno žmogaus ir kito; ir iš dangaus buvo duoti dieviški įstatymai, nustatantys taisykles dvasiniais klausimais, dėl tikėjimo ir garbinimo – pagal abejus žmogus atsiskaitys savo Sutvėrėjui” (DS 134:1, 5-6).

Vienas iš svarbiausių bažnyčios ir valstybės atskyrumo elementų yra valstybės pareiga suteikti religijos laisvę. Pastarųjų dienų pranašai palaiko šį principą, kaip pasakyta vienuoliktame tikėjimo teiginyje: “Mes tvirtiname sau teisę garbinti Visagalį Dievą pagal savo pačių sąžinę ir leidžiame visiems žmonėms turėti šią privilegiją garbinti kaip nori, kur nori ir ką nori.” Sutinkamai su bažnyčios ir valstybės atskyrumu, Bažnyčia nepalaiko jokios politinės partijos ar kandidato. Ji neleidžia naudotis jos pastatais ir ūkiniu inventoriumi politiniams tikslams. Bažnyčia nedalyvauja politikoje, nebent svarstomas moralės klausimas, kuriuo Bažnyčia dažnai pasisako.

Nors Bažnyčia išlieka politiškai neutrali, Bažnyčios valdovai ragina individualius narius būti aktyviais piliečiais. Kaip pastarųjų dienų šventasis, jūs turite suprasti savo vietą ir poziciją šalyje, kurioje gyvenate. Sužinokite apie savo šalies istoriją, paveldą ir įstatymus. Jei turite galimybę balsuoti ir dalyvauti valstybiniuose reikaluose, būkite aktyvūs palaikant ir ginant tiesos, teismo bei laisvės principus.

Papildomos nuorodos: DS 98:10; Tikėjimo Teiginiai 1:12

Dangiškasis Tėvas (*Taip pat žr. Dievas Tėvas*)

Dangus

Raštuose žodis *dangus* vartojamas dviem pagrindinėmis prasmėmis. Pirma, šis žodis reiškia vietą, kur gyvena Dievas ir kuri yra galutiniai ištikimųjų namai (žr. Mozijo 2:41). Antra, jis reiškia erdvę aplink žemę (žr. Pradžios 1:1).

Papildomos nuorodos: Psalmių 11:4; Mato 6:9; 1 Nefio 1:8; Mozijo 3:8; DS 20:17

Taip pat žr. Šlovės karalystės

Dėkingumas

Viešpats pažadėjo: “Tas, kuris viską priima su dėkingumu, bus padarytas šlovingas” (DS 78:19). Dėkingumas yra pakylėjanti, išaukštinanti pozicija. Tikriausiai jūs iš patirties galite pasakyti, kad būnate laimingesni, kai širdyje esate dėkingi. Kai esate dėkingi, jūs negalite būti kandūs, pasipiktinę ar blogai nusiteikę.

Būkite dėkingi už nuostabius palaiminimus, kuriuos turite. Būkite dėkingi už didžiules galimybes, kurias turite. Būkite dėkingi už savo tėvus. Parodykite jiems savo dėkingumą. Padėkokite savo draugams ir savo mokytojams. Išreikškite dėkingumą kiekvienam, kuris daro jums paslaugą ar kaip nors padeda.

Dėkokite savo Dangiškajam Tėvui už Jo gerumą jums. Jūs galite išreikšti savo dėkingumą Dievui pripažindami Jo ranką visuose dalykuose, dėkodami Jam už viską, ką Jis jums duoda, laikydamiesi Jo įsakymų ir tarnaudami kitiems. Dėkokite Jam už Jo Mylimąjį Sūnų Jėzų Kristų. Reikškite padėkas už didį Gelbėtojo pavyzdį, už Jo mokymus, už Jo ištiestą ranką pakelti ir padėti, už Jo begalinį apmokėjimą.

Dėkokite Viešpačiui už Jo atkurtą Bažnyčią. Dėkokite Jam už viską, ką Jis jums teikia. Dėkokite Jam už draugus ir šeimą. Tegul dėkingumo dvasia jums vadovauja ir laimina jūsų dienas ir naktis. Stenkitės būti dėkingi. Jūs pamatysite, kad tai duoda nuostabius rezultatus.

Papildomos nuorodos: Psalmių 100:3-4; Luko 17:11-19; Mozijo 2:19-22; Almos 34:38; DS 59:7

Dešimt Įsakymų

Dešimt Įsakymų yra amžinieji evangelijos principai, kurie būtini mūsų išaukštinimui. Viešpats apreiškė juos senovės laikais Mozei (žr. Išėjimo 20:1-17). Taip pat Jis pakartojė juos pastarųjų dienų apreiškimuose (žr. DS 42:18-29; 59:5-13; 63:61-62). Dešimt Įsakymų yra esminė evangelijos dalis. Paklusnumas šiems įsakymams veda prie paklusimo kitiems evangelijos principams.

Į žemiau pateiktą Dešimties įsakymų apžvalgą įeina trumpi paaiškinimai, kaip jie tebetaikomi šiandieniniame mūsų gyvenime:

1. "Neturėsi kitų dievų, tiktai mane" (Išėjimo 20:3). Mes turime viską daryti "akimi, pašvęsta vien Dievo šlovei" (žr. DS 82:19). Mes turime mylėti Viešpatį ir Jam tarnauti visa savo širdimi, visa galia, visu protu ir jėgomis (žr. Pakartoto Įstatymo 6:5; DS 59:5).
2. "Nedirbsi sau drožinio nei jokio paveikslo" (Išėjimo 20:4). Šiame įsakyme Viešpats smerkia stabų garbinimą. Stabmeldystė gali būti įvairių formų. Kai kurie žmonės nesilanksto prieš drožinėtus stabus ar statulas, bet pakeičia gyvąjį Dievą kitais stabais, pavyzdžiui, pinigais, materialinėmis vertybėmis, idėjomis ar prestižu. Jų gyvenime "jų turtas yra jų dievas" – dievas, kuris "pražus su jais" (2 Nefio 9:30).
3. "Netarsi be reikalo Viešpaties, savo Dievo, vardo" (Išėjimo 20:7). Paaiškinimo apie šį įsakymą ieškokite po antrašte "Šventvagystė", 176 p.
4. "Atmink šabo dieną, kad ją švęstum" (Išėjimo 20:8). Paaiškinimo apie šį įsakymą ieškokite po antrašte "Šabas", 157 p.

5. "Gerbk savo tėvą ir motiną" (Išėjimo 20:12). Šis įsakymas išlieka įpareigojantis, net kai esame suaugę. Visada turime rasti būdų, kaip pagerbti savo tėvus.
6. "Nežudysi" (Išėjimo 20:13). Kaip šis įsakymas taikomas šaukiamiems kariauti, žiūrėkite "Karas", 77 p.
7. "Nesvetimausi" (Išėjimo 20:14). Pastarųjų dienų apreiškime Viešpats ne tik pasmerkė svetimavimą, bet ir įsakė "nedaryti nieko panašaus" (DS 59:6). Ištvirkavimas, homoseksualizmas ir kitos seksualinės nuodėmės yra septintojo įsakymo pažeidimas. Papildomo paaiškinimo ieškokite po antrašte "Skaistybė", 148 p.
8. "Nevogsi" (Išėjimo 20:15). Vogimas yra nesąžiningumo forma. Paaiškinimo apie sąžiningumą ieškokite 146 p.
9. "Neliudysi melagingai prieš savo artimą" (Išėjimo 20:16). Neteisingas liudijimas yra dar viena nesąžiningumo forma. Paaiškinimo apie sąžiningumą ieškokite 146 p.
10. "Negeisi" (Išėjimo 20:17). Geidimas, arba pavydėjimas bet ko, kas priklauso kitam, žaloja sielą. Pavydas gali graužti mūsų mintis ir kankinti mus nuolatiniiais nelaimingumo ir nepasitenkinimo jausmais. Dažnai jis atveda prie kitų nuodėmių ir finansinio išsiskolinimo.

Nors dauguma iš Dešimties Įsakymų vardija, ko *neturime* daryti, jie taipogi rodo, ką *turime* daryti. Gelbėtojas suvedė visus Dešimt Įsakymų į du pagrindinius – meilę Viešpačiui ir meilę savo artimui:

"Mylėk Viešpatį, savo Dievą, visa širdimi, visa siela ir visu protu.

Tai didžiausias ir pirmasis įsakymas.

Antrasis – panašus į jį: Mylėk savo artimą kaip patį save" (Mato 22:37-39).

Papildomos nuorodos: Mozijo 12:33-36; 13:11-24

Taip pat žr. Valios laisvė; Skaistybė; Sąžiningumas; Paklusnumas; Šventvagystė; Šabas; Karas; Garbinimas

Dešimtinė

Vienas iš narystės Pastarųjų Dienų Šventųjų Jėzaus Kristaus Bažnyčioje palaiminimų yra dešimtinės mokėjimo privilegija. Gyvendami pagal dešimtinės įstatymą, jūs dalyvaujate Dievo karalystės statyme žemėje.

Dešimtinės apibrėžimas ir tikslas

Mokėti pilną dešimtinę, reiškia atiduoti Viešpačiui per Jo Bažnyčią vieną dešimtąją savo pajamų. Savo dešimtinę jūs pateikiate savo vyskupijos ar skyriaus prezidentūros nariui.

Vietiniai vadovai dešimtinės lėšas perveda tiesiai į vyriausiąją Bažnyčios valdybą, kur taryba nusprendžia, kaip konkrečiai panaudoti šias šventas lėšas. Tarybą sudaro Pirmosios prezidentūros, Dvylikos apaštalų kvorumo ir Pirmininkaujančios vyskupijos nariai. Veikdami pagal apreiškimą, jie priima sprendimus, kaip nurodo Viešpats. (Žr. DS 120:1.)

Dešimtinės lėšos visada naudojamos Viešpaties tikslais – statyti ir išlaikyti šventyklas bei maldos namus, paremti misionierių darbą ir vykdyti Viešpaties darbą visame pasaulyje.

Pilnos dešimtinės mokėjimo palaiminimai

Dešimtinės įstatymas reikalauja aukos, bet jūsų paklusnumas šiam įstatymui atneša palaiminimus, kurie yra žymiai didesni, nei bet kas, ką bepaaukotumėte. Pranašas Malachis mokė:

“Atneškite visas dešimtines į sandėlius, kad būtų maisto mano namuose, ir tuo išmėginkite mane, – sako Galybių

Viešpats, – ar aš neatversiu jums dangaus langų ir neišliesiu jums apščiai palaiminimų” (Malachijo 3:10).

Šie palaiminimai ateina visiems, kurie moka pilnus dešimt procentų nuo savo pajamų, net jei tas dydis ir labai mažas. Jei paklusite šiam įstatymui, Viešpats palaimins jus tiek dvasiškai, tiek materialiai.

Įsipareigojimas mokėti dešimtinę

Jei dar nesate nusistatę taisyklės nuolat mokėti dešimtinę, jums turbūt sunku patikėti, kad galite įstengti atiduoti vieną dešimtąją savo pajamų. Tačiau ištikimi dešimtinės mokėtojai supranta, kad jie negali *nemokėti* dešimtinės. Tiesiogine prasme ir nuostabiu būdu dangaus langai atsidaro, ir ant jų pasipila palaiminimai.

Atminkite, kad dešimtinės mokėjimas yra ne tiek pinigų, kiek tikėjimo dalykas. Pasikliaukite Viešpačiu. Jis davė šį įsakymą mūsų labai ir pridėjo lydintį pažadą. Ieškokite stiprybės tikėjime Nefio, kuris sakė: “Būkime ištikimi, vykdydami Viešpaties įsakymus; nes štai Jis yra galingesnis už visą žemę” (1 Nefio 4:1).

Taip pat žr. Pasninkas ir pasninko atnašos

Diakonas (Žr. Aarono kunigystė; Kunigystė)

Dievas Tėvas

Dievas Tėvas yra Aukščiausioji Esybė, kurią mes tikime ir kurią garbiname. Jis yra aukščiausiasis Kūrėjas, Valdovas ir visų dalykų Saugotojas. Jis yra tobulas, turi visą galią ir žino viską. Jis “turi kūną iš mėsos ir kaulų, toki pat apčiuopiamą, kaip žmogaus” (žr. DS 130:22).

Mūsų Dangiškasis Tėvas yra išminties, jėgos, žinojimo ir galios Dievas, bet taip pat Jis yra tobulo gailestingumo, maloningumo ir tikrosios meilės Dievas. Net jei mes ne viską

suprantame, galime nusiraminti tikrai žinodami, kad Jis mus myli (žr. 1 Nefio 11:17).

Mūsų dvasių Tėvas

Vienas svarbiausių gyvenimo klausimų yra: “Kas aš esu?” Mėgstama Pradinukų giesmė padeda net ir mažiems vaikams atsakyti į šį klausimą. Mes giedame: “Dievo vaikas aš, į žemę atsiųstas.” Žinojimas, kad esame Dievo vaikai, teikia stiprybės, paguodos ir vilties.

Jūs tiesiogine prasme esate Dievo vaikas, dvasiškai gimęs ikimirtingajame gyvenime. Kaip Jo vaikas, jūs galite būti tikras, kad turite dievišką, amžiną potencialą ir kad Jis padės jums, kai nuoširdžiai stengsitės siekti to potencialo.

Aukščiausiasis Kūrėjas

Dangiškais Tėvas yra Aukščiausiasis Kūrėjas. Per Jėzų Kristų Jis sukūrė dangų ir žemę ir visa, kas juose (žr. Mozės 2:1). Alma sakė: “Viskas rodo, jog yra Dievas; taip, būtent žemė ir viskas, kas yra ant jos veido, taip, ir jos judėjimas, ir taip pat visos planetos, kurios juda savo įprastiniu keliu, liudija, jog yra Aukščiausiasis Kūrėjas” (Almos 30:44).

Pamąstykite apie kūrinių grožį: medžius, gėles, gyvulius, kalnus, vandenyno bangas, naujagimį vaiką. Skirkite laiko pasižiūrėti į dangų, kur žvaigždžių ir planetų keliai yra patvirtinimas apie “Dievą, judantį savo didybėje ir galybėje” (žr. DS 88:41-47).

Išgelbėjimo plano autorius

Mūsų Tėvas Danguje nori, kad gyventume su Juo amžinai. Jo darbas ir šlovė yra “įgyvendinti žmogaus nemirtingumą ir amžinąjį gyvenimą” (žr. Mozės 1:39). Kad tai taptų įmanoma, Jis paruošė išgelbėjimo planą. Jis pasiuntė savo Mylimą Sūnų Jėzų Kristų atrišti mirties pančius ir apmokėti

pasaulio nuodėmes: “Dievas taip pamilo pasaulį, jog atidavė savo viengimį Sūnų, kad kiekvienas, kuris Jį tiki, nepražūtų, bet turėtų amžinąjį gyvenimą” (Jono 3:16). Ši auka yra didžiausia mūsų Tėvo meilės mums išraiška.

Atėjimas prie Dievo Tėvo pažinimo

Kaip Dievo vaikai, mes turime ypatingą santykį su Juo, išskiriantį mus iš visų kitų Jo kūrinų. Siekite pažinti savo Tėvą Danguje. Jis myli jus, ir Jis davė jums vertingą galimybę artėti prie Jo maldoje. Jūsų maldos, pasakytos nuolankiai ir nuoširdžiai, yra girdimos ir atsakomos.

Jūs taip pat galite pažinti savo Tėvą, mokydamiesi apie Jo Mylimą Sūnų ir taikydami evangeliją savo gyvenime. Gelbėtojas mokė savo mokinius: “Jeigu pažinote mane, tai pažinsite ir mano Tėvą ... Kas yra matęs mane, yra matęs Tėvą” (Jono 14:7, 9).

Jūs artėjate prie Dievo Tėvo, studijuodami Raštus ir pastarųjų dienų pranašų žodžius, taip pat tarnaudami. Kai sekate Dievo valia ir gyvenate taip, kaip Jis nori, jūs darotės panašesni į Jį ir Jo Sūnų. Jūs ruošiatės sugrįžti gyventi Jų akivaizdoje.

Papildomos nuorodos: Jono 14:6, 21-24; 17:3; Mozijo 4:9; DS 132:22-24; Tikėjimo Teiginiai 1:1

Taip pat žr. Sukūrimas; Dievybė; Išgelbėjimo planas

Dievybė

Pirmasis tikėjimo teiginys sako: “Mes tikime Dievą, Amžinąjį Tėvą ir jo Sūnų, Jėzų Kristų, ir Šventąją Dvasią.” Šios trys esybės sudaro Dievybę. Jie pirmininkauja šiam pasauliui ir visiems mūsų Tėvo Danguje kūriniams.

Teisinga doktrina apie Dievybę buvo prarasta per atsimetimą, kuris atėjo po Gelbėtojo mirtingosios tarnystės ir Jo apaštalų mirties. Šios doktrinos sugražinimas prasidėjo,

kai 14-metis Džozefas Smitas patyrė pirmąjį regėjimą (žr. Džozefas Smitas – Istorija 1:17). Iš pranašo pasakojimo apie pirmąjį regėjimą ir iš kitų Jo mokymų žinome, kad Dievybės nariai yra trys atskiros esybės. Tėvas ir Sūnus turi apčiuopiamus kūnus iš mėsos ir kaulų, o Šventoji Dvasia yra dvasinė esybė (žr. DS 130:22).

Nors Dievybės nariai yra atskiros esybės su atskirais vaidmenimis, pagal tikslą ir doktriną jie yra viena. Jie yra tobulai vieningi realizuojant Dangiškojo Tėvo dievišką išgelbėjimo planą.

Papildomos nuorodos: Mato 3:13-17; Jono 14:6-10; 17:6-23; Apaštalų darbu 7:55-56; 2 Nefio 31:18; Mormono 7:5-7; DS 76:20-24

Taip pat žr. Dievas Tėvas; Šventoji Dvasia; Jėzus Kristus

Doktrina ir Sandoros (Žr. Raštai)

Dvasia

Jūs esate dvasinis Dangiškojo Tėvo vaikas ir kaip dvasia egzistavote iki savo gimimo žemėje. Per jūsų gyvenimą šioje žemėje jūsų dvasia yra jūsų fiziniame kūne, kuris yra gimęs iš mirtingųjų tėvų.

Iš Raštų mes sužinome apie dvasių prigimtį. Mes sužinome, kad “Visa dvasia yra materija, bet subtilesnė, arba tyresnė, ir gali būti išvelgta tik tyresnėmis akimis” (DS 131:7). Mes skaitome, kad “žmogaus dvasia panaši į jo kūnišką asmenybę, lygiai kaip ir dvasia gyvulio bei kiekvieno kito kūrinio, kuri sukūrė Dievas” (DS 77:2; taip pat žr. Etero 3:7-16).

Raštai taipogi moko, kad fizinės mirties metu dvasia nemiršta. Ji atsiskiria nuo kūno ir gyvena pomirtiniame dvasių pasaulyje. Prisikėlimo metu dvasia susijungia su kūnu, kad “daugiau nebeatsiskirtų; taip visas tampa dvasinis ir nemirtingas” (Almos 11:45).

Papildomos nuorodos: Romiečiams 8:16-17; 2 Nefio 9:10-13; DS 93:29, 33

Taip pat žr. Išgelbėjimo planas; Prisikėlimas; Siela

Dvasinė mirtis (Žr. Mirtis, dvasinė)

Dvasinės dovanos

Dvasinės dovanos yra palaiminimai ar sugebėjimai, suteikti Šventosios Dvasios galia. Kiekvienam ištikimam Bažnyčios nariui Dievas duoda mažiausiai vieną iš šių dovanų. Kai jūs gausite šias dovanas, jos stiprins ir laimins jus asmeniškai, taip pat padės jums tarnauti kitiems. (Žr. DS 46:8-12.) Raštai moko, kad esama daug Dvasios dovanų:

- Žinojimas, “kad Jėzus Kristus yra Dievo Sūnus ir kad jis buvo nukryžiuotas už pasaulio nuodėmes” (DS 46:13).
- Sugebėjimas tikėti žodžiais tų, kurie liudija apie Jėzų Kristų (žr. DS 46:14).
- Žinojimas, “kaip skirtingai tvarkomi reikalai” (DS 46:15; taip pat žr. 1 Korintiečiams 12:5). Ši dovana naudojama administruojant Bažnyčią ir vadovaujant jai.
- Žinojimas apie “skirtingus veikimus”, kuris padeda mums atskirti, ar mokymas arba įtaka yra iš Dievo, ar iš kito šaltinio (DS 46:16; taip pat žr. 1 Korintiečiams 12:6-7).
- “Išminties žodžio” dovana (1 Korintiečiams 12:8; DS 46:17). Čia nekalbama apie tą įstatymą, kurį žinome kaip Išminties Žodį. Greičiau tai išminties dovana – sugebėjimas teisiai naudoti žinias.
- “Pažinimo žodžio” dovana (1 Korintiečiams 12:8; DS 46:18).
- Sugebėjimas mokyti Šventosios Dvasios galia (žr. Moronio 10:9-10; taip pat žr. DS 46:18).
- Tikėjimo dovana (žr. 1 Korintiečiams 12:9; Moronio 10:11).

- Dovana turėti "tikėjimą, kad būtų išgydyti" (DS 46:19).
- Dovana turėti "tikėjimą išgydyti" (DS 46:20; taip pat žr. 1 Korintiečiams 12:9; Moronio 10:11).
- Dovana "daryti stebuklus" (1 Korintiečiams 12:10; DS 46:21; taip pat žr. Moronio 10:12).
- Pranašavimo dovana (žr. 1 Korintiečiams 12:10; Moronio 10:13; DS 46:22). Jonas, mylimasis mokinys, mokė, kad "Jėzaus liudijimas yra pranašystės dvasia" (Apreiškimo 19:10).
- Dovana "Matyti angelus ir tarnaujančias dvasias" (Moronio 10:14).
- "Dvasių atpažinimo" dovana (1 Korintiečiams 12:10; DS 46:23).
- Dovana kalbėti įvairiomis kalbomis, arba liežuviais (žr. 1 Korintiečiams 12:10; Moronio 10:15; DS 46:24).
- "Kalbų aiškinimo" dovana (1 Korintiečiams 12:10; DS 46:25; taip pat žr. Moronio 10:16).

Šios ir kitos dvasinės dovanos, išvardintos Raštuose, yra tik keletas pavyzdžių iš daugybės Dvasios teikiamų dovanų. Viešpats gali palaiminti jus kitaip, priklausomai nuo jūsų ištikimybės ir nuo jūsų poreikių, taip pat nuo poreikių tų žmonių, kuriems tarnaujate. Jis įsakė mums kruopščiai dirbti, kad gautume dvasinių dovanų:

"Saugokitės, kad nebūtumėte apgauti; o kad nebūtumėte apgauti, uoliai siekite geriausių dovanų, visada prisimindami, kuriam tikslui jos duodamos;

nes iš tiesų sakau jums, kad jos duodamos labui tų, kurie mane myli ir laikosi visų mano įsakymų, ir labui to, kuris stengiasi taip daryti; kad gautų naudą visi, kurie ieško, arba kurie manęs prašo" (DS 46:8-9; taip pat žr. eil. 26).

Papildomos nuorodos: 1 Korintiečiams 13; 14:1-33; Moronio 10:17-25; DS 46:27-33; Tikėjimo Teiginiai 1:7

Taip pat žr. Šventoji Dvasia; Apreiškimas

Dvasios dovanos (Žr. Dvasinės dovanos)

Dvasių kalėjimas (Žr. Mirtis, fizinė; Pragaras; Rojus)

Dvylikos apaštalų kvorumas (Žr. Bažnyčios administravimas)

Džozefas Smitas

1820 m. pavasarį keturiolikmetis Džozefas Smitas, ieškodamas tikrosios Jėzaus Kristaus Bažnyčios, perskaitė eilutę Biblijoje: “Jei kuriam iš jūsų trūksta išminties, teprašo Dievą, kuris visiems dosniai duoda ir nepriekaištauja, ir jam bus suteikta” (Jokūbo 1:5; taip pat žr. Džozefas Smitas – Istorija 1:11-12). Su naiviu, nesvyruojančiu tikėjimu jaunasis Džozefas paklausė šios eilutės patarimo. Vienas jisai nuėjo į giraitę, kur meldėsi, kad sužinotų, prie kurios iš bažnyčių turėtų prisidėti. Atsakydami į jo malda, pasirodė Dievas Tėvas ir Jėzus Kristus. Šalia kitų dalykų Jie pasakė jam, kad jis neturi prisidėti prie jokios iš tuomet egzistavusių bažnyčių. Žr. Džozefas Smitas – Istorija 1:13-20.

Kai Džozefas Smitas įrodė savo vertumą, jam buvo suteikta dieviška Dievo pranašo misija. Per jį Viešpats atliko didį ir nuostabų darbą, kuris apėmė Mormono Knygos išnešimą, kunigystės sugrąžinimą, vertingų evangelijos tiesų atskleidimą, Jėzaus Kristaus Bažnyčios organizavimą ir šventyklos darbo įsteigimą. 1844 m. birželį Džozefas ir jo brolis Hairumas buvo užpulti ginkluotos minios ir nužudyti. Savo liudijimus jie užantspaudavo savo krauju.

Tam, kad jūsų liudijimas apie sugrąžintąją evangeliją būtų pilnas, jame turi būti liudijimas apie dievišką Džozefo Smito misiją. Pastarųjų Dienų Šventųjų Jėzaus Kristaus Bažnyčios teisingumas laikosi ant pirmojo regėjimo ir kitų

apreiškimų, Viešpaties duotų pranašui Džozefui, teisingumo. Prezidentas Džonas Teiloras, trečiasis Bažnyčios prezidentas, rašė: “Džozefas Smitas, Viešpaties pranašas ir regėtojas, dėl šio pasaulio žmonių išgelbėjimo padarė daugiau, nei bet kuris kitas bet kada jame gyvenęs žmogus” (DS 135:3).

Papildomos nuorodos: Izaijo 29:13-14; 2 Nefio 3:3-15; DS 5:9-10; 135; Džozefas Smitas – Istorija

Taip pat žr. Pranašai; Evangelijos sugražinimas

Evangelija

Evangelija yra mūsų Dangiškojo Tėvo laimės planas. Pagrindinė evangelijos doktrina yra Jėzaus Kristaus apmokėjimas.

Pranašas Džozefas Smitas sakė: “Pirmieji evangelijos principai ir apeigos yra: pirma, tikėjimas į Viešpatį Jėzų Kristų; antra, atgaila; trečia, krikštas panardinant nuodėmėms atleisti; ketvirta, rankų uždėjimas Šventosios Dvasios dovanai suteikti” (Tikėjimo Teiginiai 1:4). Savo pilnatvėje evangelija apima visas doktrinas, principus, įstatymus, apeigas ir sandoras, būtinai reikalingus mums, kad būtume išaukštinti celestialinėje karalystėje. Gelbėtojas prižadėjo, kad jei ištersime iki galo, ištikimai gyvendami pagal evangeliją, Jis laikys mus nekaltais priešais Tėvą per Paskutinįjį teismą (žr. 3 Nefio 27:16).

Evangelijos pilnatvė buvo skelbiama visais amžiais, kai Dievo vaikai buvo ruošiami ją priimti. Pastarosiomis dienomis, arba laikų pilnatvės evangelijos laikotarpyje, evangelija buvo sugražinta per pranašą Džozefą Smitą.

Papildomos nuorodos: Romiečiams 1:16-17; 3 Nefio 27:13-22; DS 11:24; 39:5-6

Taip pat žr. Jėzaus Kristaus apmokėjimas; Krikštas; Tikėjimas; Šventoji Dvasia; Jėzus Kristus; Išgelbėjimo planas; Atgaila; Evangelijos sugražinimas

Evangelijos mokymas

Viešpats sakė: “Aš duodu jums įsakymą mokyti vienas kitą karalystės doktrinos. Mokykite stropiai, ir mano malonė bus su jumis, kad būtumėte tobuliau išmokyti teorijos, principų, doktrinos, evangelijos įstatymo, visko, kas susiję su Dievo karalyste, kas jums reikalinga suprasti” (DS 88:77-78).

Duodamas šį įsakymą, Viešpats suteikia mums šventą atsakomybę. Jis taip pat veda mus prie nesuskaičiuojamų prasmingo tarnavimo galimybių. Nedaugelis patyrimų gali prilygti džiaugsmui, kuri patiriame, padėdami kitiems mokytis evangelijos ir gyventi pagal ją.

Šis įsakymas mokyti tinka ir jums, net jei šiuo metu neturite formalaus pašaukimo būti mokytoju. Jūs turite galimybių mokyti, kaip savo šeimos narys, kaip namų mokytojas ar lankanti mokytoja, net kaip bendradarbis, kaimynas, draugas. Kartais mokote žodžiais, kuriuos esate paruošę pasakyti. Kartais galite pasinaudoti trumpais, neplanuotais momentais, per kuriuos galite pasidalinti evangelijos tiesomis. Dažniausiai mokote pavyzdžiu.

Mokyti kaip Gelbėtojas

Stengdamiesi mokyti evangelijos, žiūrėkite į Jėzų Kristų, kaip į savo pavyzdį. Išstudijuokite pasakojimus apie Jo mirtingąją tarnystę ir ieškokite būdų tarnauti, kaip Jis tarnavo. Jis parodė tikrą meilę ir rūpinimąsi tais, kuriems tarnavo. Jis stiprino žmones individualiai, mokydamas evangelijos principų tokiu būdu, kuris padėdavo jiems jų asmeniniuose poreikiuose. Kai kuriuose iš jų Jisai pažadino troškimą suprasti evangeliją ir gyventi pagal ją. Kartais Jis užduodavo klausimų, kurie padėdavo jiems pritaikyti tai, ko jie mokėsi. Jis mokė gelbėjančių evangelijos tiesų, padėdamas savo klausytojams suprasti, ką jiems reikia žinoti, daryti ir kokiais būti, kad gautų amžinojo gyvenimo dovaną.

Jei seksite Gelbėtojo pavyzdžiu, jūsų mokymas maitins ir pakylės kitus žmones, stiprins jų tikėjimą ir suteiks jiems pasitikėjimo įveikti gyvenimo sunkumus. Tai paskatins juos atmesti nuodėmę ir paklusti išakymams. Tai padės jiems ateiti pas Kristų ir pasilikti Jo meilėje.

Mokymas Dvasia

Viešpats sakė: “Ir per tikėjimo maldą jums bus duota Dvasia; ir jei Dvasios negausite, jūs nemokysite” (DS 42:14). Dvasia, arba Šventoji Dvasia, yra Dievybės narys. Vienas iš Dvasios tikslų yra apreikšti “tiesą apie viską” (Moronio 10:4-5). Tik per Dvasios įtaką evangelijos mokymas gali būti ugdamas ir įkvepiantis.

Jūsų kaip evangelijos mokytojo privilegija yra būti įrankiu, per kurį Šventoji Dvasia gali mokyti, liudyti, guosti ir įkvėpti. Kaip mokė pranašas Nefis: “Kai žmogus kalba Šventosios Dvasios galia, Šventosios Dvasios galia neša tai į žmonių vaikų širdis” (2 Nefio 33:1).

Jei būsite dvasiškai pasiruošę, Šventoji Dvasia padės jums žinoti, ką daryti ir ką sakyti, kai mokysite. Pasiruošti galite dažnai melsdamiesi, studijuodami Raštus, gyvendami pagal evangeliją ir būdami nuolankūs.

Mokymo metodai

Jūsų mokymas bus efektyviausias, kai naudosite įvairius tinkamus metodus. Pavyzdžiui, kad išlaikytumėte žmonių dėmesį ir parodytumėte, kaip evangelijos principai pritaikomi kasdieniniame gyvenime, galite pasidalinti pasakojimais ir pavyzdžiais. Kad padėtumėte kitiems geriau suprasti Raštų pasakojimus ir evangelijos principus, galite panaudoti paveikslėlius ir vaizdines priemones. Per muziką jūs ir jūsų mokiniai galite pakviesti Šventosios Dvasios įtaką ir išreikšti jausmus, kuriuos kitaip būtų sunku išreikšti. Jūs galite užduoti klausimus, skatinančius mokymo metu mąstyti, diskutuoti

ir deramai dalintis asmeniniais patyrimais. Paprastomis veikimais galite padėti mokiniams sutelkti dėmesį.

Svarstydami apie konkretaus mokymo metodo panaudojimą, užduokite sau tokius klausimus: Ar šis metodas pakvies Dvasios įtaką? Ar metodas atitinka mokomo principo šventumą? Ar metodas ugdo ir stiprina mokinius?

Atminkite, kad kaip evangelijos mokytojas jūs atstovaujate Viešpatį. Užtikrinkite, kad viskas, ką darote ir ką sakote, yra pagarbu ir sutinka su Jo valia.

Daugiau patarimų dėl evangelijos mokymo galite rasti tokiuose šaltiniuose: *Teaching, No Greater Call* (36123); *Mokytojų vadovėlis* (34595 156); ir *Church Handbook of Instructions, Book 2: Priesthood and Auxiliary Leaders*, 16 skyrius: *Gospel Teaching and Leadership* (35903).

Papildomos nuorodos: Mozijo 18:19; Almos 1:26; 17:2-3; 31:5; DS 11:21

Evangelijos sugražinimas

Būdamas žemėje, Jėzus Kristus tarp savo pasekėjų įkūrė savo Bažnyčią. Po Jo nukryžiuavimo ir Jo apaštalų mirties, dėl plačiai paplitusio atsimetimo (žr. „Atsimetimas“, 21 p.) evangelijos pilnatvė buvo paimta iš žemės. Didžiojo atsimetimo šimtmečiais daug vyrų ir moterų ieškojo evangelijos tiesos pilnatvės, bet negalėjo jos rasti. Nors daug kas nuoširdžiai skelbė apie Gelbėtoją ir Jo mokymus, niekas neturėjo tiesos pilnatvės, arba kunigystės įgaliojimo iš Dievo.

Didysis atsimetimas buvo dvasinės tamsos laikas, bet dabar mes gyvename laikais, kai galime paragauti „Kristaus šlovės Evangelijos šviesos“ (2 Korintiečiams 4:4; taip pat žr. DS 45:28). Evangelijos pilnatvė buvo sugražinta, ir žemėje vėl yra tikroji Jėzaus Kristaus Bažnyčia. Jokia kita organizacija negali jai prilygti. Tai nėra reformacijos rezultatas, kai kupini gerų ketinimų vyrai ir moterys darė viską, ką galėjo, kad kažką pakeistų. Tai Bažnyčios sugražinimas, kurį atliko Jėzus Kristus. Tai Dangiškojo Tėvo ir Jo Mylimo Sūnaus darbas.

Būdamas Pastarųjų Dienų Šventųjų Jėzaus Kristaus Bažnyčios narys, jūs galite gauti palaiminimus, kurių nebuvo žemėje beveik du tūkstančius metų. Per krikšto ir patvirtinimo apeigas jūs galite gauti savo nuodėmių atleidimą ir džiaugtis nuolatine Šventosios Dvasios partneryste. Jūs galite gyventi pagal pilną ir paprastą evangeliją. Jūs galite įgyti supratimą apie Dievybės esmę, Jėzaus Kristaus apmokėjimą, gyvenimo žemėje tikslą ir gyvenimo po mirties realumą. Jūs turite privilegiją būti vadovaujami gyvųjų pranašų, kurie moko Dievo valios mūsų dienomis. Šventyklos apeigos įgalina jus gauti vadovavimą ir ramybę, pasiruošti amžinajam gyvenimui, būti užantspauduotiems su savo šeimomis amžinybei ir suteikti išgelbėjimo apeigas savo mirusiems protėviams.

Sugrąžinimo įvykiai

Toliau pateikta apžvalga apibendrina svarbiausius evangelijos sugrąžinimo ir Pastarųjų Dienų Šventųjų Jėzaus Kristaus Bažnyčios, kurią Viešpats paskelbė kaip "vienintelę tikrą ir gyvą bažnyčią ant visos žemės veido" (DS 1:30), įkūrimo įvykius.

1820 m. ankstyvas pavasaris. Ieškodamas tikrosios Jėzaus Kristaus Bažnyčios, keturiolikmetis Džozefas Smitas meldėsi miškelyje, netoli nuo savo namų Palmyroje, Niujorko valst. Atsakydami į jo nuolankią malda, Dangiškasis Tėvas ir Jėzus Kristus aplankė jį ir pasakė jam, kad jis neturėtų jungtis prie jokios iš tuo metu žemėje esančių bažnyčių (žr. Džozefas Smitas – Istorija 1:11-19). Bažnyčioje šis įvykis vadinamas Džozefo Smito Pirmuoju regėjimu.

1823 m. rugsėjo 21-22 d. Džozefą Smitą aplankė angelas, vardu Moronis. Moronis pranašavo apie būsimus įvykius ir pasakė Džozefui apie Mormono Knygos metraščių, užrašytą ant auksinių plokštelių. Angelas

leido Džozefui pamatyti auksines plokšteles, kurios buvo užkastos netoli esančioje Kumoros kalvoje (žr. Džozefas Smitas – Istorija 1:27-53).

1827 m. rugsėjo 22 d. Keturis metus iš eilės, kiekvienų metų rugsėjo 22 d., Džozefas Smitas susitikdavo su Moroniu. Galiausiai ant Kumoros kalvos jis gavo iš Moronio auksines plokšteles (žr. Džozefas Smitas – Istorija 1:53, 59).

1829 m. gegužės 15 d. Dirbdami prie auksinių plokštelių vertimo ir perskaitę apie krikštą nuodėmių atleidimui, Džozefas Smitas ir jo raštininkas Oliveris Kauderis nuėjo į nuošalią vietą paklausti apie tai Viešpatį. Ten, ant Saskuehenos upės kranto, netoli Harmonio, Pensilvanijos valst., jie gavo atsakymą į savo malda. Jonas Krikštytojas, prisikėlusį esybė, atėjo pas juos kaip “pasiuntinys iš dangaus ... šviesos debesyje.” Jis suteikė jiems Aarono kunigystę. Tada, pakludami jo nurodymams, Džozefas ir Oliveris pakrikštijo vienas kitą ir išventino vienas kitą į Aarono kunigystę (žr. Džozefas Smitas – Istorija 1:68-72; taip pat žr. DS 13).

1829 m. gegužė. Senovės apaštalai Petras, Jokūbas ir Jonas suteikė Džozefui Smitui ir Oliveriui Kauderiu Melchizedeko kunigystę (žr. DS 128:20).

1829 m. birželis. Vedamas “Dievo dovana ir galia” (DS 135:3), pranašas Džozefas Smitas užbaigė Mormono Knygos vertimą.

1830 m. kovo 26 d. Palmyroje, Niujorko valst., tapo prieinami pirmieji spausdintiniai Mormono Knygos egzemplioriai.

1830 m. balandžio 6 d. Fajeto apylinkėje, Niujorko valst., buvo suorganizuota Bažnyčia, pradžioje susidėjusi iš šešių narių.

1836 m. kovo 27 d. Buvo pašvęsta Kirtlando šventykla – pirmoji šventykla, pastatyta šiame evangelijos laikotarpyje. Pranašas Džozefas Smitas sukalbėjo pašventimo malda, kuri jam buvo duota apreiškimu (žr. DS 109).

1836 m. balandžio 3 d. Džozefui Smitui ir Oliveriui Kauderiui Kirtlando šventykloje pasirodė Gelbėtojas. Taip pat pasirodė Mozė, Elijas ir Elija bei davė Džozefui su Oliveriu kunigystės raktus. Elijas atnešė užantspaudavimo galios raktus, įgalinančius šeimas užantspauduoti amžiams (žr. DS 110).

Bažnyčios likimas

Senojo Testamento pranašas Danielius pranašavo, kad Dievas “įkurs karalystę, kuri niekada nebus sunaikinta” ir “tvers amžinai” (Danieliaus 2:44). Šioje pranašystėje jis kalba apie Pastarųjų Dienų Šventųjų Jėzaus Kristaus Bažnyčią, Dievo karalystę žemėje šiais laikais. Nuo tos dienos, kai buvo įkurta Bažnyčia su šešiais nariais, ji augo ir suklestėjo ir toliau augs, kol “pripildys visą žemę” (Danieliaus 2:35; taip pat žr. DS 65:2). Šimtai tūkstančių žmonių pakrikštijami kiekvienais metais. Mormono Knyga verčiama į daugybę kalbų. Visame pasaulyje statomos šventyklos. Jėzui Kristui esant šios Bažnyčios galva, gyvieji pranašai toliau vadovaus Bažnyčios pažangai, kol žemė pasiruoš Gelbėtojo antrajam atėjimui.

Pranašas Džozefas Smitas kalbėjo apie Sugrąžinimo palaiminimus: “Ką gi mes girdime evangelijoje, kurią gavome? Džiugesio balsą! Gailestingumo iš dangaus balsą; ir tiesos iš žemės balsą; gerąją naujieną mirusiesiems; džiugesio balsą

Gailestingumas

gyviesiems ir mirusiesiems; didžiai džiaugsmingą gerąją naujieną” (DS 128:19).

Papildomos nuorodos: Izaijo 2:1-3; 29:13-14; Apaštalų darbų 3:19-21; Apreiškimo 14:6-7; 2 Nefio 3:3-15; DS 128:19-21; 133:36-39, 57-58; Džozefas Smitas – Istorija

Taip pat žr. Atsimetimas; Džozefas Smitas; Apreiškimas; Jėzaus Kristaus antrasis atėjimas

Gailestingumas

Mūsų Dangiškasis Tėvas žino mūsų silpnybes ir nuodėmes. Jis rodo gailestingumą, atleisdamas mums mūsų nuodėmes ir padėdamas mums grįžti gyventi Jo akivaizdoje.

Tokia užuojauta gali atrodyti prieštaraujanti teisingumo įstatymui, kuris reikalauja, kad niekam nešvariam nebūtų leista gyventi su Dievu (žr. 1 Nefio 10:21). Bet Jėzaus Kristaus apmokėjimas padarė, kad Dievas “būtų tobulas, teisingas Dievas, ir taip pat gailestingas Dievas” (Almos 42:15).

Dievo gailestingumo gavimas

Gelbėtojas patenkino teisingumo reiklavimus, kai stojo į mūsų vietą ir iškentė bausmę už mūsų nuodėmes. Dėl šio nesavanaudiško poelgio Tėvas gali gailestingai sulaikyti bausmę ir priimti mus savo akivaizdon. Kad gautume Viešpaties atleidimą, mes turime nuoširdžiai atgailauti už savo nuodėmes. Kaip mokė pranašas Alma, “Teisingumas panaudoja visus savo reikalavimus, ir taip pat gailestingumas pretenduoja į viską, kas jo; ir taip niekas kitas, kaip tik nuoširdžiai atgailaujantieji išgelbėjami” (Almos 42:24; taip pat žr. 22-23, 25 eil.).

Nuodėmės atleidimas nėra vienintelė gailestingumo dovana iš Dangiškojo Tėvo ir Jėzaus Kristaus. Kiekvienas jūsų gaunamas palaiminimas yra gailestingumo poelgis, nes tai daugiau nei patys galite užsitarnauti. Mormonas mokė

“Viskas, kas gera, ateina iš Kristaus; antraip žmonės būtų puolę ir nieko, kas gera, jiems negalėtų ateiti” (Moronio 7:24). Pavyzdžiui, jūs gaunate dievišką gailestingumą, kada Dangiškasis Tėvas išklauso jūsų maldas ir į jas atsako, kai gaunate Šventosios Dvasios vadovavimą ir kai kunigystės galia būnate išgydomi nuo ligos. Nors tokie palaiminimai ateina kaip jūsų paklusnumo pasekmė, jūs niekad negalėtumėte jų pasiekti vien savo pačių pastangomis. Tai gailestingumo dovanos iš mylinčio ir gailestingo Tėvo.

Gailestingumas kitiems

Kalbėdamas savo mokiniams, Gelbėtojas įsakė: “Būkite gailestingi, kaip ir jūsų Tėvas gailestingas” (Luko 6:36). Savo santykiuose su kitais jūs galite sekti savo Dangiškojo Tėvo pavyzdžiu. Stenkitės atsikratyti savo arogantiško, išdidaus ir pasipūtėliško gyvenimo. Ieškokite būdų būti užjaučiančiais, pagarbiais, atlaidžiais, maloniais ir kantriais, net kai žinote apie kitų ydas. Kai tai darysite, jūsų pavyzdys padės kitiems tapti gailestingesniais, ir jūs turėsite didesnes teises į Dievo gailestingumą.

Papildomos nuorodos: Mato 5:7; Luko 10:25-37; Almos 34:14-16

Taip pat žr. Tikroji meilė; Aleidimas; Malonė; Teisingumas

Garbinimas

Garbinti Dievą reiškia atiduoti Jam savo meilę, pagarbą, tarnavimą ir pasišventimą. Viešpats įsakė Mozei: “Garbink Dievą, tik Jam tarnauk” (Mozės 1:15). Šioje evangelijos eroje Jis įsakė: “Mylėsi Viešpatį, savo Dievą, visa širdimi, visa galia, protu ir stiprybe; ir tarnausi jam Jėzaus Kristaus vardu” (DS 59:5). Jei aukščiau už Dievą jums yra koks nors žmogus ar dalykas, reiškia, jūsų garbinimas neteisingas, arba stabmeldystė (žr. Išėjimo 20:3-6).

Malda yra vienas būdas, kuriuo galite garbinti Tėvą. Alma mokė savo sūnų Helamaną: “Šaukis Dievo dėl visokios paramos sau; taip, tegul visi tavo darbai būna Viešpačiui, ir kad ir kur beiešiotum, tebūnie tai Viešpatyje; taip, tegul visos tavo mintys būna nukreiptos į Viešpatį; taip, tavo širdies meilė tebūna nukreipta į Viešpatį per amžius” (Almos 37:36).

Bažnyčios susirinkimus jūs turite lankyti garbinimo dvasioje. Viešpats įsakė: “Kad galėtum geriau išsisaugoti nesusišėjęs pasauliu, eisi į maldos namus ir atnašausi savo sakramentus mano šventą dieną; nes iš tiesų tai yra diena, skirta tau pailsėti nuo savo darbų ir atnašauti savo garbinimus Aukščiausiam” (DS 59:9-10).

Dalyvavimas kunigystės apeigose taip pat yra jūsų garbinimo dalis. Pagarbiai priimdami sakramentą ir lankydami šventyklą, jūs prisimenate ir garbinate savo Dangiskąjį Tėvą bei išreiškiate savo dėkingumą jo Sūnui Jėzui Kristui.

Šalia išorinių garbinimo išraiškų, jūs turėtumėte nuolat garbinti savo viduje, kur beiešiotumėte ir ką bedarytumėte. Alma mokė šio principo grupę žmonių, kurie buvo išvaryti iš savo garbinimo vietos. Jis padėjo jiems suprasti, kad tikras garbinimas neapsiriboja viena diena savaitėje (žr. Almos 32:11). Kalbėdamas tai pačiai grupei žmonių, Almos bendražygis Amulekas ragino juos “garbinti Dievą dvasia ir tiesa, kur bebūtumėt” (Almos 34:38).

Papildomos nuorodos: Psalmyno 95:6-7; Mozijio 18:25; Almos 33; 2-11; DS 20:17-19, 29; Tikėjimo Teiginiai 1:11

Taip pat žr. Pasninkas ir pasninko atnašos; Dievas Tėvas; Meilė; Malda; Šabas

Gerovė

Kiekvienas Bažnyčios narys turi dvi pagrindines gerovės atsakomybes: tapti save išlaikančiu bei rūpintis vargšais ir beturčiais.

Šventa tėvų atsakomybė yra rūpintis savo vaikų fizine ir dvasine sveikata. Vaikams augant, jie tampa vis labiau atsakingi už savo pačių gerovę. Tėvai turi mokyti juos pagrindinių gerovės principų, padėdami jiems pasiruošti būti save išlaikančiais ir sugebėti ateityje aprūpinti savo šeimas. Tėvai taip pat gali duoti savo vaikams galimybių padėti rūpintis vargšais ir beturčiais.

Jei esate suaugęs Bažnyčios narys, visi toliau duoti patarimai taikomi tiesiogiai jums. Jei esate vaikinys ar mergina, jums taip pat tinka didžioji patarimų dalis, net jei vis dar iš esmės esate priklausomi nuo savo tėvų.

Kaip tapti save išlaikančiu

Atsakomybė už jūsų socialinę, emocinę, dvasinę, fizinę bei ekonominę gerovę pirmiausia gula ant jūsų pačių, antra – ant jūsų šeimos ir trečia – ant Bažnyčios. Per Viešpaties įkvėpimą ir savo paties darbus jūs turėtumėt aprūpinti save ir savo šeimą dvasiniais ir materialiniais pragyvenimo dalykais.

Sugebėdami save išlaikyti, jūs galite geriau pasirūpinti savimi ir savo šeima. Jūs esate pasiruošę išverti nepalankius laikotarpius, netapdami priklausomais nuo kitų.

Save išlaikančiais jūs galite tapti (1) naudodamiesi išsilavinimo galimybėmis; (2) praktikuodami sveikos mitybos ir higienos principus; (3) ruošdamiesi tinkamam darbui ir jį įgydami; (4) turėdami maisto bei drabužių atsargų tiek, kiek leidžia įstatymas; (5) išmintingai tvarkydami savo išteklius, įskaitant dešimtinės bei pasninko atnašų mokėjimą bei skolų vengimą; ir (6) ugdydami savo dvasinę, emocinę ir socialinę stiprybę.

Kad taptumėte save išlaikančiais, turite norėti dirbti. Viešpats įsakė mums dirbti (žr. Pradžios 3:19; DS 42:42). Sąžiningas darbas yra pagrindinis laimės, savigarbos ir klestėjimo šaltinis.

Jei kada laikinai esate nepajėgūs savo pačių pastangomis tenkinti pagrindinius savo poreikius arba paremti šeimos narius, jums gali padėti Bažnyčia. Tokiose situacijose Bažnyčia dažnai parūpina pragyvenimui reikalingų išteklių, kad padėtų jums ir jūsų šeimai vėl tapti save išlaikančiais.

Rūpinimasis vargšais ir beturčiais

Viešpats visada įsakydavo savo žmonėms rūpintis vargšais ir beturčiais. Jis sakė: "Jūs privalote lankyti vargšus ir beturčius ir teikti jiems pagalbą" (DS 44:6). Jis taip pat įsakė: "visame atminkite vargšus ir beturčius, ligotus ir prislėgtus, nes tas, kuris to nedaro, tas nėra mano mokinytis" (DS 52:40).

Vargšais ir beturčiais galite rūpintis daugeriopai. Vienas svarbių būdų – per pasninką ir pasninko atnašas, kurias vyskupas ar skyriaus prezidentas naudoja padėti apylinkės ar skyriaus nariams, kenčiantiems nuo skurdo, ligos ar kitų vargų. Taip pat jūs galite skirti savo laiko ir dalintis savo talentais. Jūs galite tarnauti benamiams, neigaliems, našlėms ir kitiems savo kaimynystėje bei bendruomenėje.

Šalia vietinio ir individualaus rūpinimosi vargstančiais, Bažnyčia tiesia pagalbos ranką žmonėms visame pasaulyje, nepriklausomai nuo jų tikėjimo, kenčiantiems nuo stichinių nelaimių, skurdo, ligų ir kitų krizių. Bažnyčia teikia gyvybę palaikančius išteklius, kad padėtų šeimoms ir atskiriems asmenims atsigauti ir siekti išlaikyti save. Indėliai į Bažnyčios Nuolatinį išsilavinimo fondą suteikia galimybę neturtingiems pastarųjų dienų šventiesiems įgyti geresnį išsilavinimą. Bažnyčios tarnystės misionieriai savanoriškai atiduoda savo laiką ir išteklius raštingumui kelti, sveikatai gerinti bei mokyti.

Paipildomos nuorodos: Jokūbo laiškas 1:27; Jokūbo knyga 2:17-19; DS 42:31; 104:15-18

Taip pat žr. Pasninkas ir pasninko atnašos; Tarnavimas

Gimimų kontrolė

Kai susituokusios poros yra fiziškai pajėgios, jos turi privilegiją suteikti fizinius kūnus Dangiškojo Tėvo dvasiniams vaikams. Jos turi vaidmenį didžiajame laimės plane, kuris leidžia Dievo vaikams gauti fizinius kūnus ir patirti mirtinąją gyvenimą.

Jei esate susituokę, jūs ir jūsų sutuoktinis turėtumėt aptarti savo šventą pareigą gimdyti vaikus ir auklėti juos teisingai. Apie tai kalbėdamiesi, turėkite omenyje gyvybės šventumą ir prasnę. Apmąstykite tą džiaugsmą, kuris ateina, kai namuose yra vaikų. Apsvarstykite amžinuosius palaiminimus, kurie ateina iš gerų palikuonių. Turėdami liudijimą apie šiuos principus, jūs ir jūsų sutuoktinis būsite pasiruošę su malda nuspręsti, kiek jums turėti vaikų ir kada juos turėti. Tokie sprendimai turi būti priimti tarp judviejų ir Viešpaties.

Aptarinėdami šią šventą temą, prisiminkite, kad seksualiniai ryšiai santuokos viduje yra Dievo sankcionuoti. Vienas šių ryšių tikslas yra teikti fizinius kūnus Dievo vaikams, o kitas – išreikšti meilę vienas kitam – surišti vyrą ir žmoną atsidavimu, ištikimybe, dėmesingumu ir bendru tikslu.

Guodėjas (*Žr. Šventoji Dvasia*)

Homoseksualizmas (*Žr. Skaistybė*)

Ikimirtingoji egzistencija (*Žr. Išgelbėjimo planas*)

Įnašai (*Žr. Pasninkas ir pasninko atnašos; Dešimtinė*)

Išankstinis paskyrimas, išankstinis išventinimas, numatymas

Ikimirtingajame dvasių pasaulyje Dievas tam tikras dvasias paskyrė atlikti ypatingas misijas jų mirtingajame gyvenime. Tai vadinama išankstiniu paskyrimu.

Išankstinis paskyrimas negarantuoja, kad tie asmenys gaus tam tikrus pašaukimus ar pareigas. Tokios galimybės šiame gyvenime ateina teisingai naudojant valios laisvę, taip kaip išankstinis paskyrimas buvo teismo ikimirtingajame gyvenime rezultatas.

Jėzus Kristus buvo iš anksto numatytas įvykdyti apmokėjimą, tampant nuo pasaulio sutvėrimo nužudytuoju Avinėliu (Apreiškimo 13:8; taip pat žr. 1 Petro 1:19-21). Raštai pasakoja apie kitus, kurie buvo iš anksto numatyti. Pranašas Abraomas apie savo paskyrimą sužinojo vizijoje, kurioje pamatė „daug kilnių ir didžių“ tarp dvasių ikimirtingajame pasaulyje. Jis pasakė: „Dievas matė tas sielas, kad jos buvo geros, ir jis stovėjo vidur jų, ir tarė: Šituos aš padarysiu savo valdovais; nes jis stovėjo tarp tų, kurie buvo dvasios, ir jis matė, kad jos buvo geros; ir jis tarė man: Abraomai, tu esi vienas iš jų; tu buvai išrinktas prieš tau gimstant“ (Abraomo 3:22-23). Viešpats Jeremijui pasakė: „Dar prieš sukurdamas išciöse, aš tave pažinau, dar prieš tau gimstant, tave pašventinau, pranašu tau toms tave paskyriau“ (Jeremijo 1:5). Jonas krikštytojas buvo iš anksto paskirtas paruošti žmones Gelbėtojo mirtingajai tarnystei (žr. Izaijo 40:3; Luko 1:13-17; 1 Nefio 10:7-10).

Išankstinio paskyrimo doktrina tinka visiems Bažnyčios nariams, ne tik Gelbėtojui ir Jo pranašams. Prieš sukuriant žemę, ištikimai tikintiems moterims buvo duotos tam tikros pareigos ir ištikimai tikintys vyrai buvo iš anksto paskirti tam tikroms kunigystės pareigoms. Nors ir neatsimenate to laiko, jūs tikrai sutikote atlikti svarbias užduotis savo Tėvo tarnyboje. Kai parodysite esą verti, jums bus duotos galimybės atlikti tas užduotis, kurias tada gavote.

Papildomos nuorodos: Almos 13:1-9; DS 138:53-56

Taip pat žr. Valios laisvė; Išgelbėjimo planas

Išaukštinimas (Žr. Amžinasis gyvenimas)

Išgelbėjimas

Kai kalbate su kitais krisčionimis, jūsų gali paklausti: "Ar jūs išgelbėti?" Užduodantys šį klausimą paprastai turi galvoje nuoširdų išpažinimą, arba deklaravimą, kad esate priėmę Jėzų Kristų kaip savo asmeninį Viešpatį ir Gelbėtoją. Užduodantys tokį klausimą parodo savo tikėjimą šiais žodžiais, kuriuos parašė apaštalas Paulius:

"Jeigu lūpomis išpažinsi Viešpatį Jėzų ir širdimi tikėsi, kad Dievas jį prikėlė iš numirusių, būsi išgelbėtas. Širdimi priimtas tikėjimas veda į teisumą, o lūpomis išpažintas – į išgelbėjimą" (Romiečiams 10:9-10).

Atsakymas į klausimą "Ar jūs išgelbėti?"

Romiečiams 10:9-10 esantys žodžiai *išgelbėtas* ir *išgelbėjimas* žymi sandoros ryšį su Jėzumi Kristumi. Per šį sandoros ryšį mums užtikrinamas išgelbėjimas nuo amžinų nuodėmės pasekmių, jei esame paklusnūs. Šia prasme kiekvienas pastarųjų dienų šventasis yra išgelbėtas. Mes esame atsivertę į sugražintąją evangeliją. Per krikšto apeigą mes sudarėme sandoros ryšį su Gelbėtoju, priimdami Jo vardą. Savo krikšto sandorą mes atnaujiname priimdami sakramentą.

Skirtingos žodžio *Išgelbėjimas* prasmės

Pastarųjų Dienų Šventųjų Jėzaus Kristaus Bažnyčios doktrinoje terminai *išgelbėtas* ir *išgelbėjimas* turi įvairias reikšmes. Pagal šias reikšmes jūsų atsakymas į klausimą "Ar jūs išgelbėti?" bus arba "Taip," arba "Taip, bet su tam tikromis išlygomis." Toliau pateikti paaiškinimai nusako šešias skirtingas žodžio *išgelbėjimas* prasmes.

Išgelbėjimas iš fizinės mirties. Visi žmonės galiausiai miršta. Bet per Jėzaus Kristaus apmokėjimą ir prisikėlimą visi žmonės bus prikelti – išgelbėti iš fizinės mirties. Paulius

liudijo: "Kaip Adome visi miršta, taip Kristuje visi bus atgavinti" (1 Korintiečiams 15:22).

Išgelbėjimas iš nuodėmės. Tam, kad būtumėte nuplauti nuo nuodėmės per Gelbėtojo apmokėjimą, jūs turite panaudoti tikėjimą į Jėzų Kristų, atgailauti, priimti krikštą ir gauti Šventosios Dvasios dovaną (žr. Apaštalų darbų 2:37-38). Jei priėmėte krikštą ir Šventosios Dvasios dovaną per tinkamą kunigystės įgaliojimą, jau esate sąlyginai išgelbėti nuo nuodėmės. Jūs nebūsate pilnai išgelbėti iš nuodėmės, kol nepasibaigs jūsų gyvenimas žemėje, ištikimai ištverus iki galo.

Atkreipkite dėmesį, kad negalite būti išgelbėti *savo nuodėmėse*; jūs negalite gauti besąlygiško išgelbėjimo paprastai skelbdami savo tikėjimą į Kristų, suprasdami, kad visą likusį savo gyvenimą neišvengiamai darysite nuodėmes (žr. Almos 11:36-37). Per Dievo malonę jūs galite būti išgelbėti *iš savo nuodėmių* (žr. Helamano 5:10-11). Tam, kad gautumėte šį palaiminimą, turite tikėti Jėzų Kristų, stengtis laikytis įsakymų, atmesti nuodėmę ir atnaujinti savo atgailą bei apvalymą per sakramento apeigą.

Užgimimas iš naujo. Kartais jūsų gali paklausti, ar esate užgimę iš naujo. Raštuose dažnai pasitaiko dvasinio atgimimo principas. Naujajame Testamente yra Jėzaus mokymas, jog turime "užgimti iš naujo" ir kad jei nebūsime gimę "iš vandens ir Dvasios, negalėsime įeiti į Dievo karalystę" (Jono 3:3, 5). Šis mokymas patvirtintas ir Mormono Knygoje: "Visa žmonija, taip, vyrai ir moterys, visos tautos, giminės, liežuviai ir liaudys turi užgimti iš naujo; taip, užgimti iš Dievo, atsiversti iš savo kūniškos ir puolusios būsenos į teismo būseną, būdami išpirkti Dievo, tapdami jo sūnumis ir dukromis" (Mozijo 27:25-26).

Šis atgimimas yra procesas, kuris įvyksta po to, kai primame krikštą ir Šventosios Dvasios dovaną. Tai ateina kaip mūsų pasiryžimas "sudaryti sandorą su savo Dievu, kad vykdysime jo valią ir būsime paklusnūs jo įsakymams visame

kame, ką tik jis mums įsakys, per visas likusias mūsų dienas” (Mozijo 5:5). Tada mūsų “širdys yra pakeistos per tikėjimą jo vardu; todėl [mes] dvasiškai už gimėme iš jo” (Mozijo 5:7). Jei priėmėte krikštą ir gavote Šventosios Dvasios dovaną, sudarydami sandorą priiimti Jėzaus Kristaus vardą, jūs galite sakyti, kad esate gimę iš naujo. Ir jūs galite atnaujinti šį atgimimą kiekvieną šabo dieną, kai priimate sakramentą.

Išgelbėjimas iš nežinojimo. Daug žmonių gyvena tamsos būsenoje, nepažinę sugražintosios evangelijos tiesos. Jie “nepažįsta tiesos tik todėl, kad nežino kur ją rasti” (DS 123:12). Būdamas Viešpaties Bažnyčios narys, jūs esate išgelbėtas nuo tokios padėties. Jūs turite žinojimą apie Dievą Tėvą, Jėzų Kristų, gyvenimo prasmę, išgelbėjimo planą ir savo amžinąjį potencialą. Jūs galite gyventi kaip mokinys Gelbėtojo, kuris skelbė: “Aš – pasaulio šviesa. Kas seka manimi, nebevaikšcios tamsybėse, bet turės gyvenimo šviesą” (Jono 8:12).

Išgelbėjimas nuo antrosios mirties. Kai kur Raštuose kalbama apie išgelbėjimą nuo antrosios mirties. Antroji mirtis yra galutinė dvasinė mirtis – atskirumas nuo teismo ir vietos bet kurioje šlovės karalystėje netekimas (žr. Almos 12:32; DS 88:24). Ši antroji mirtis neateis iki Paskutiniojo teismo, ir ištiks tik nedaugelį (žr. DS 76:31-37). Beveik kiekvienam kada nors žemėje gyvenusiam žmogui yra garantuotas išgelbėjimas nuo antrosios mirties (žr. DS 76:40-45).

Amžinasis gyvenimas, arba išaukštinimas. Raštuose žodžiai *išgelbėtas* ir *išgelbėjimas* dažnai reiškia amžinąjį gyvenimą, arba išaukštinimą (žr. Abraomo 2:11). Amžinasis gyvenimas yra pažinti Dangiškąjį Tėvą ir Jėzų Kristų bei gyventi su Jais amžinai – paveldėti aukščiausiąjį šlovės laipsnį celestialinėje karalystėje (žr. Jono 17:3; DS 131:1-4; 132:21-24). Tam, kad gautume šią didžią dovaną, mes turime padaryti daugiau nei atgailauti už nuodėmes ir būti pakrikštytiems bei patvirtintiems tinkamą kunigystės įgaliojimą turinčiojo asmens. Vyrai

privalo gauti Melchizedeko kunigystę, ir visi Bažnyčios nariai turi šventykloje sudaryti šventas sandoras, įskaitant amžinąją santuoką, ir jų laikytis.

Jei žodį *išgelbėjimas* vartojame amžinojo gyvenimo prasme, niekas iš mūsų negali pasakyti, kad esame išgelbėti mirtingajame gyvenime. Ši šlovinga dovana galima tik po Paskutinio teismo.

Papildomos nuorodos: Mato 10:22; Morkaus 16:16; Efeziečiams 2:8-10; Jokūbo 2:14-18; 2 Nefio 25:23, 26; Mozijo 5:8-15; 3 Nefio 9:21-22; Moronio 10:32-33; Tikėjimo Teiginiai 1:3

Taip pat žr. Jėzaus Kristaus apmokėjimas; Krikštas; Amžinasis gyvenimas; Šlovės karalystės; Išgelbėjimo planas

Išgelbėjimo planas

Ikimirtingajame gyvenime Dangiškasis Tėvas paruošė planą, įgalinantį mus tapti tokiais, kaip Jis, ir gauti džiaugsmo pilnatvę. Raštuose šis planas vadinamas „išgelbėjimo planu“ (Almos 24:14; Mozės 6:62), „didžiu laimės planu“ (Almos 42:8), „išpirkimo planu“ (Jokūbo knyga 6:8; Almos 12:30), „gailestingumo planu“ (Almos 42:15).

Išgelbėjimo planas yra evangelijos pilnatvė. Jis apima sukūrimą, nuopuolį, Jėzaus Kristaus apmokėjimą ir visus įstatymus, apeigas bei evangelijos doktrinas. Moralinė laisvė, galėjimas rinktis ir veikti savo nuožiūra taip pat yra esminis dalykas Dangiškojo Tėvo plane. Dėl šito plano mes galime tapti tobulais per apmokėjimą, pasiekti džiaugsmo pilnatvę ir amžinai gyventi Dievo akivaizdoje. Mūsų šeimos ryšiai gali tęstis amžinai.

Jūs esate Dangiškojo Tėvo plano dalyvis ir jūsų amžinoji patirtis gali būti suskirstyta į tris pagrindines dalis: ikimirtingasis gyvenimas, mirtingasis gyvenimas ir gyvenimas po mirties. Supratę šį planą, rasite atsakymus į klausimus, kuriuos užduoda tiek daug žmonių: Iš kur mes atėjome? Kodėl mes čia? Kur eisime po šio gyvenimo?

Ikimirtingasis gyvenimas

Prieš gimdami šioje žemėje, jūs gyvenote savo Dangiškojo Tėvo akivaizdoje ir buvote vienas iš Jo dvasinių vaikų. Toje ikimirtingojoje egzistencijoje jūs dalyvavote pasitarime su kitais Dangiškojo Tėvo vaikais. Tame pasitarime Dangiškasis Tėvas supažindino jus su savo didžiu laimės planu (žr. Abraomo 3:22-26).

Sutinkamai su laimės planu, ikimirtingasis Jėzus Kristus, Pirmagimis Tėvo dvasinis Sūnus, pasižadėjo būti Gelbėtoju (žr. Mozės 4:2; Abraomo 3:27). Tiems, kurie pasekė Dangiškąjį Tėvą ir Jėzų Kristų, buvo leista ateiti į žemę patirti mirtingąjį gyvenimą ir tobulėti amžinojo gyvenimo link. Kitas dvasinis Dievo sūnus, Liuciferis, sukilo prieš tą planą ir "siekė sunaikinti žmogaus valios laisvę" (Mozės 4:3). Jis tapo Šėtonu ir su savo pasekėjais buvo išvarytas iš dangaus ir jam buvo atimtos privilegijos gauti fizinį kūną ir patirti mirtingąjį gyvenimą (žr. Mozės 4:4; Abraomo 3:27-28).

Savo ikimirtingajame gyvenime jūs sukūrėte savo asmenybę ir išsiugdėte savo dvasinius sugebėjimus. Būdami palaiminti valios laisvės dovana, jūs priėmėte svarbius sprendimus, tokius kaip sprendimas sekti Dangiškojo Tėvo planu. Šie sprendimai padarė įtaką jūsų gyvenimui tada ir daro dabar. Jūs augote protu ir mokėtės mylėti tiesą, taip pat pasiruošėte ateiti į šią žemę, kur galite toliau tobulėti.

Mirtingasis gyvenimas

Dabar jūs gyvenate mirtingąjį gyvenimą. Jūsų dvasia susijungusi su jūsų kūnu, teikiančiu jums galimybių augti bei vystytis tokiais būdais, kurie buvo neįmanomi jūsų ikimirtingajame gyvenime. Ši jūsų egzistencijos dalis yra mokymosi laikas, per kurį jūs patikrinate save, pasirenkate ateiti pas Kristų ir ruošiatės būti vertais amžinojo gyvenimo. Taip pat tai yra laikas, kai padedate kitiems rasti tiesą ir įgyti liudijimą apie išgelbėjimo planą.

Gyvenimas po mirties

Jums mirus, jūsų dvasia įeis į dvasių pasaulį ir lauks prisikėlimo. Per prisikėlimą jūsų dvasia ir kūnas susijungs, ir jūs būsite teisiamas bei priimtas į šlovės karalystę. Šlovė, kurią paveldėsite, priklausys nuo jūsų atsivertimo gilumo ir jūsų paklusnumo Viešpaties įsakymams (žr. "Šlovės karalystės", 166 p.). Tai priklausys nuo to, kaip jūs "priėmėte Jėzaus liudijimą" (DS 76:51; taip pat žr. 74, 79, 101 eil.).

Palaiminimai dėl plano žinojimo

Liudijimas apie išgelbėjimo planą gali suteikti jums viltį ir tikslą, grumiantis su gyvenimo sunkumais. Jūs galite rasti nusiramtinimą žinojime, kad esate Dievo vaikas ir kad prieš gimdami šioje žemėje jūs gyvenote Jo akivaizdoje. Jūs galite rasti prasmę savo dabartiniame gyvenime, žinodami, kad jūsų veiksmai mirtingajame gyvenime įtakoja jūsų amžinąjį likimą. Tai žinodami, jūs galite savo svarbius sprendimus grįsti amžinosiomis tiesomis, o ne besikeičiančiomis gyvenimo aplinkybėmis. Jūs galite nuolat tobulinti savo santykius su šeimos nariais, džiaugdamiesi pažadu, kad jūsų šeima gali būti amžina. Jūs galite rasti džiaugsmo savo liudijime apie apmokėjimą ir Viešpaties įsakymus, apeigas, sandoras bei doktrinas, žinodami, kad "tas, kuris daro teisumo darbus, gaus savo atlygį, būtent ramybę šiame pasaulyje ir amžinąjį gyvenimą ateinančiame pasaulyje" (DS 59:23).

Papildomos nuorodos: 2 Nefio 2:5-30; 10:23-25; Almos 12:24-37; 22:12-14; Mozės 6:47-62.

Taip pat žr. Valios laisvė; Jėzaus Kristaus apmokėjimas; Sukūrimas; Mirtis, fizinė; Mirtis, dvasinė; Nuopuolis; Dievas Tėvas; Evangelija; Dangus; Pragaras; Jėzus Kristus; Šlovės karalystės; Rojus; Prisikėlimas

Išgelbėtas (Žr. Išgelbėjimas)

Išminties Žodis

Išminties Žodis yra sveikatos įstatymas, kurį Viešpats apreiškė mūsų fizinės ir dvasinės sveikatos labui. Šiame apreiškime, kuris užrašytas Doktrinos ir Sandorų 89 skyriuje, Viešpats nusako, koks maistas mums yra geras valgyti ir kokios medžiagos nėra geros mūsų kūnui. Už Išminties Žodžio laikymąsi Jis žada dvasinius ir fizinius palaiminimus.

Išminties Žodyje Viešpats įsako mums nepriimti į savo kūną šių dalykų:

- Alkoholinių gėrimų (žr. DS 89:5-7).
- Tabako (žr. DS 89:8).
- Arbatos ir kavos (žr. DS 89:9; pastarųjų dieną pranašai mokė, kad terminas "karšti gėrimai" reiškia arbatą ir kavą).

Visa, kas žalinga ir ką žmonės sąmoningai priima į savo kūną, nesiderina su Išminties Žodžiu. Tai ypač tinka kalbant apie narkotikus, kurie gali sunaikinti prie jų pripratusius žmones. Šalinkitės jų. Neeksperimentuokite su jais. Nesaikingas vaistų vartojimas irgi veda prie naikinančio įpročio.

Viešpats skelbia, kad mūsų kūnui yra geras šis maistas:

- Daržovės ir vaisiai, kurie turi būti naudojami "protin-
gai ir su dėkojimu" (žr. DS 89:10-11).
- "Gyvulių ir padangių paukščių" mėsa, kurią reikia
"vartoti saikingai" (žr. DS 89:12-13).
- Grūdai, pavyzdžiui, kviečių, ryžių ir avižų, kurie yra
"gyvybės ramstis" (žr. DS 89:14-17).

Išminties Žodžio laikymosi palaiminimai

Tiems, kurie laikosi Išminties Žodžio, Viešpats žada:

Išsilavinimas

“Visi šventieji, kurie prisimena laikytis ir vykdyti šiuos žodžius, ir vaikščioja paklusdami įsakymams, įgis sveikatą bamboje ir smegenis savo kaulams;

ir ras išmintį ir didžius pažinimo lobius, būtent paslėptus lobius;

ir bėgs ir nepavargs, ir eis, ir nenusilps.

Ir aš, Viešpats, duodu jiems pažadą, kad naikinantis angelas praeis pro juos, kaip pro Izraelio vaikus, ir jų nenužudys” (DS 89:18-21).

Kaip nugalėti žalingą įprotį, priklausomybę

Geriausias būdas yra absoliučiai vengti tų medžiagų, kurias Viešpats draudžia Išminties Žodyje. Tačiau jeigi jau esate pripratę prie kurios nors iš šių medžiagų, jūs galite išsivaduoti nuo savo žalingo įpročio. Jūs galite įveikti įprotį asmeninėmis pastangomis, Viešpaties malonės galia, šeimos bei draugų pagalba ir Bažnyčios vadovų nurodymais.

Melskite pagalbos ir darykite viską, kas jūsų galioje, kad atsispirtumėte pagundai, kuri kyla dėl to įpročio. Jūsų Dangiškasis Tėvas nori, kad jūs gautumėte palaiminimus, kurie ateina laikantis Išminties Žodžio, ir Jis sustiprins jus, jei nuoširdžiai stengsitės tai pasiekti.

Papildomos nuorodos: DS 49:19-21; 59:15-20; 88:124; 89:1-4

Taip pat žr. Paklusnumas; Pagunda

Išsilavinimas

Viešpats įsakė: “siekite mokytumo, būtent mokymusi ir taip pat tikėjimu” (DS 88:118). Jis patarė mums mokytis evangelijos ir įgyti supratimo apie “apie tai, kas danguje ir žemėje, ir po žeme, kas buvo, kas yra, kas netrukus turi įvykti; kas namie, kas svetur, tautų karus ir sumaištis, ir žemę ištikusius teismus, ir taip pat pažinimą apie šalis ir karalystes – kad būtumėte visokeriopai pasiruošę” (DS 88:78-80).

Vidurinis ir profesinis išsilavinimas

Jūs turite nuolat stengtis lavinti savo protą ir įgūdžius, kad galėtumėt sėkmingai dirbti pasirinktoje srityje. Panaudokite savo išsilavinimą daryti gerą įtaką. Kai taip darysite, jus žmonės pažins kaip dorą žmogų. Jūs būsite pasirengę galimybėms, kai jos pasitaikys, ir būsite didžiai vertingas savo šeimai, Bažnyčiai ir visuomenei.

Siekite paties geriausio jums prieinamo išsilavinimo. Galima studijuoti koledžuose ir universitetuose, technikos mokyklose, praeiti namų studijų, visuomenės švietimo kursus, mokytis privačiai.

Seminarija ir Institutas

Visame pasaulyje pastarųjų dienų šventieji nuo 14 iki 18 metų dalyvauja saminarijoje, kurioje darbo dienomis jie mokosi iš Raštų. Religijos institutuose darbo dienomis vyksta kursai įvairiais evangelijos klausimais pastarųjų dienų šventiesiems nuo 18 iki 30 metų.

Šios programos vyksta tokioje dvasinėje ir socialinėje aplinkoje, kur studentai gali bendrauti vieni su kitais ir tuo pat metu daugiau mokytis apie evangeliją.

Norėdami gauti daugiau informacijos apie Seminariją ir Institutą, kreipkitės į vietinį kunigijos vadovą.

Mokymasis visą gyvenimą

Toliau ieškokite galimybių mokytis visą savo gyvenimą. Tai padės jums atnaujinti žinias pasirinktos profesijos srityje, taip pat išlaikyti kitus sugebėjimus bei interesus. Šiame greitai besikeičiančiame pasaulyje žmogus turi skirti laiko lavintis dabarčiai ir ateičiai.

Šalia tolesnio lavinimosi per formalų mokymąsi, galite toliau mokytis skaitydami, lankydamiesi atitinkamo lygio

kultūros renginiuose, lankydami muziejus ir istorines vietas bei stebėdami jus supantį pasaulį.

Papildomos nuorodos: Patarlių 1:5; DS 130:18-19

Ištvirkavimas (Žr. Skaistybė)

Įvaikinimas

Vaikai turi teisę būti auginami tėvų, kurie gerbia santuokos priesaikas ir kurie gali suteikti vaikams meilės ir juos išlaikyti. Įvaikinimas gali būti didelis palaiminimas daugybei vaikų, kurie yra gimę be šios galimybės.

Kai kūdikis pradėtas ne santuokoje, geriausias sprendimas vaiko motinai ir tėvui yra tuoktis ir darbuotis vardan amžinosios šeimos ryšių įtvirtinimo. Jei sėkminga santuoka negalima, tėvai turi atiduoti vaiką įvaikinimui, geriausiai per tarnybą *LDS Family Services* (“PDS Šeimos tarnyba”). Kūdikio atidavimas įvaikinimui per *LDS Family Services* padeda nesusituokusiems gimdytojams savo vaiko labai padaryti tai, kas jam geriausia. Tai užtikrina, kad vaikas bus užantspauduotas su motina ir tėvu šventykloje, ir atveria evangelijos palaiminimų perspektyvą visų tuo besirūpinančių žmonių gyvenime. Įvaikinimas yra nesavanaudiškas sprendimas iš meilės, kuris palaimina vaiką pagimdžiusius tėvus, vaiką ir jį įvaikinusią šeimą.

Jei esate susituokę ir jūs bei jūsų sutuoktinis norite įvaikinti vaiką, gerai išsiaiškinkite visus teisinius tų šalių ir su tuo susijusių valstybinių įstaigų reikalavimus. Pasitarkite su savo kunigystės vadovais ir, jei įmanoma, su *LDS Family Services* personalo nariais. Jei jūsų krašte nėra *LDS Family Services* tarnybos, kartu su savo kunigystės vadovais stenkitės rasti turinčias licenciją įgaliotas agentūras, ginančias tiek vaiką, tiek įvaikinančius tėvus.

Jėzaus Kristaus apmokėjimas

Žodis *apmokėti (atone)* reiškia sutaikyti, arba sugražinti į harmoniją. Per Jėzaus Kristaus apmokėjimą mes galime būti sutaikyti su Dangiškuoju Tėvu (žr. Romiečiams 5:10-11; 2 Nefio 25:23; Jokūbo knyga 4:11). Mes galime galiausiai gyventi Jo akivaizdoje per amžius, būdami "padaryti tobuli per Jėzų" (žr. DS 76:62, 69).

Jėzus Kristus "nuo pasaulio įkūrimo buvo paruoštas išpirkti savo žmones" (Etero 3:14). Ikimirtingajame dvasių pasaulyje Dangiškasis Tėvas pristatė savo amžinojo išgelbėjimo planą, pagal kurį reikėjo begalinio ir amžino apmokėjimo. Ikimirtingasis Jėzus, tada vadinamas Jehova, nuolankiai pareiškė, kad Jis įvykdys Tėvo valią įgyvendinant šį planą (žr. Mozės 4:2). Taip Jis buvo numatytas įvykdyti apmokėjimą – ateiti į žemę, atkentėti bausmę už mūsų nuodėmes, mirti ant kryžiaus ir būti prikeltas iš mirusiųjų. Jis tapo "nuo pasaulio sutvėrimo nužudytuoju Avinėliu" (Apreiškimo 13:8; taip pat žr. 1 Petro 1:19-20; Mozės 7:47).

Apmokėjimas yra pati didžiausia mūsų Dangiškojo Tėvo meilės mums išraiška (žr. Jono 3:16). Taip pat tai yra didžiausia Gelbėtojo meilės Tėvui ir mums išraiška (žr. Jono 14:28-31; 15:9-13; 1 Jono 3:16; DS 34:3; 138:1-4).

Kodėl mums reikalingas apmokėjimas

Būdami Adomo ir Ievos palikuonys, visi žmonės paveldi nuopuolio pasekmes. Būdami atskirti nuo Dievo akivaizdos, visi mes patiriame dvasinę mirtį, ir visi esame pajungti laikinajai mirčiai, kuri yra fizinio kūno mirtis (žr. Almos 42:6-9; DS 29:41-42).

Būdami nuopuolio būsenoje, mes esame pajungti priešpriešai ir pagundai. Kai pasiduodame pagundai, tolstame nuo Dievo ir stokojame Jo garbės (žr. Romiečiams 3:23).

Amžinasis teisingumas reikalauja, kad nuopuolio pasekmės išliktų ir kad būtume nubausti už savo blogus darbus. Be apmokėjimo dvasinė ir laikinoji mirtis pastatytų neperžengiamą barjerą tarp mūsų ir Dievo. Kadangi mes patys negalime išsigelbėti nuo nuopuolio arba savo nuodėmių, mes būtume amžiams atskirti nuo mūsų Dangiškojo Tėvo, nes „niekas nešvarus negali gyventi Jo akivaizdoje“ (Mozės 6:57).

Vienintelis kelias mums būti išgelbėtiems – tai būti išgelbėtiems ko nors kito. Mums reikia ko nors, kas gali patenkinti teisingumo reikalavimus, kad stotų į mūsų vietą prisiimti nuopuolio našta bei apmokėtų už mūsų nuodėmes. Jėzus Kristus visada buvo vienintelis galintis padaryti tokią auką.

Jėzus Kristus – vienintelė mūsų viltis

Dar iki žemės sukūrimo Gelbėtojas buvo mūsų vienintelė „ramybės šiame pasaulyje ir amžinojo gyvenimo ateinančiame pasaulyje“ viltis (žr. DS 59:23).

Tiktai Jis turėjo galią atiduoti savo gyvybę ir vėl ją pasiimti. Iš savo mirtingos motinos Marijos Jis paveldėjo galimybę mirti. Iš savo nemirtingojo Tėvo Jis paveldėjo galią įveikti mirtį. Jis pareiškė: „Kaip Tėvas turi gyvybę pats savyje, taip davė ir Sūnui turėti gyvybę pačiam savyje“ (Jono 5:26).

Tik Jis galėjo išpirkti mus iš mūsų nuodėmių. Dievas Tėvas davė Jam šią galią (žr. Helamano 5:11). Gelbėtojas galėjo priimti šią galią ir įvykdyti apmokėjimą, nes išliko be nuodėmės: „Jis kentėjo gundymus, bet nekreipė į juos dėmesio“ (DS 20:22). Dėl to, kad gyveno tobulą, be nuodėmių gyvenimą, Jis buvo laisvas nuo teisingumo reikalavimų. Kadangi turėjo išpirkimo galią ir nebuvo skolingas teisingumui, jis galėjo sumokėti skolą už tuos, kurie atgailauja. Jis gali pasakyti:

„Tėve, pažvelk į kentėjimus ir mirtį to, kuris nepadarė nuodėmės, kuriuo tu buvai labai patenkintas; pažvelk į savo Sūnaus išlietą kraują, kraują to, kurį tu atidavei, kad pats būtum pašlovintas;

todėl, Tėve, pasigailėk šitų mano brolių, kurie tiki mano varda, idant jie ateitų pas mane ir turėtų nesibaigiantį gyvenimą” (DS 45:4-5).

Iš tikrųjų “nebus duota jokio kito vardo nei jokio kito būdo, nei priemonių, kuriomis žmonių vaikai gali būti išgelbėti – tik Kristus, Viešpaties Visagalio, vardu ir tik per jį” (Mozijo 3:17).

Apmokančioji auka

Jėzaus apmokančioji auka atnašauta Getsemanės sode ir ant Kalvarijos kryžiaus. Getsemanėje Jis atsidavė Tėvo valiai ir pradėjo prisiimti ant savęs visų žmonių nuodėmes. Jis atskleidė truputį to, ką patyrė, mokėdamas kainą už mūsų nuodėmes:

“Aš, Dievas, iškentėjau tai už visus, idant jie nekentėtų, jeigu atgailaus.

Bet jeigu jie neatgailautų, jie turėtų kentėti taip, kaip aš – kentėjimą, kuris net mane, patį Dievą, didžiausią iš visų, privertė drebėti iš skausmo ir kraujuoti iš kiekvienos poros, ir kentėti tiek kūnu, tiek ir dvasia – ir aš norėjau negerti tos karčios taurės ir atsitraukti –

tačiau, Tėvui tebus šlovė, aš išgėriau ir užbaigiau savo paruošimus žmonių vaikams” (DS 19:16-19; taip pat žr. Luko 22:44; Mozijo 3:7).

Gelbėtojas toliau kentė už mūsų nuodėmes, kai leidosi būti nukryžiuojamas – “iškeltas ant kryžiaus ir nužudytas už pasaulio nuodėmes” (1 Nefio 11:33).

Ant kryžiaus Jis leido sau mirti. Paskui Jo kūnas buvo paguldytas kape, kol Jis buvo prikeltas iš numirusių ir tapo “kaip užmigusiųjų pirmagimis” (1 Korintiečiams 15:20). Per savo mirtį ir prisikėlimą Jis įveikė fizinę mirtį už mus visus. Vėliau Jis sakė:

“Aš atėjau į pasaulį vykdyti savo Tėvo valios, nes mano Tėvas siuntė mane.

Ir mano tėvas pasiuntė mane, kad būčiau iškeltas ant kryžiaus, ir kad po to, kai būsiu iškeltas ant kryžiaus, visus žmones traukčiau pas save, idant kaip aš buvau iškeltas žmonių, taip žmonės būtų iškelti Tėvo, kad stotų priešais mane, idant būtų teisiami už savo darbus, ar jie geri, ar jie pikti –

tam aš buvau iškeltas; todėl, sulig Tėvo galia, aš trauksiu visus žmones pas save, idant jie būtų teisiami pagal savo darbus.

Ir bus taip, kad kas tik atgailauja ir pasikrikštija mano vardu, bus pripildytas; ir jeigu jis išstveria iki galo, štai aš jį laikysiu be kaltės priešais savo Tėvą tą dieną, kada stosis teisti pasaulio“ (3 Nefio 27:13-16).

Visuotinis išpirkimas iš nuopuolio

Per apmokėjimą Jėzus Kristus išperka visus žmones iš nuopuolio padarinių. Visi žmonės, kada nors gyvenę ir kada nors gyvensiantys žemėje, bus prikelti iš mirusių ir sugrąžinti Dievo akivaizdon, kad būtų teisiami (žr. 2 Nefio 2:5-10; Helamano 14:15-17). Per Gelbėtojo gailestingumo dovaną ir išperkančią malonę mes visi gausime nemirtingumo dovaną ir per amžius gyvensime pašlovintuose, iš mirusių prikeltuose kūnuose.

Išgelbėjimas iš mūsų nuodėmių

Nors mes esame besąlygiškai išpirkti iš visuotinių nuopuolio padarinių, mes esame atsakingi už savo pačių nuodėmes. Tačiau mums gali būti atleista ir mums gali būti nuplautos nuodėmių dėmės, jei “panaudosime Kristaus apmokantį kraują” (Mozijo 4:2). Mes turime puoselėti tikėjimą į Jėzų Kristų, atgailauti, priimti krikštą nuodėmėms atleisti ir gauti Šventosios Dvasios dovaną. Alma davė patarimą:

Jūs turite atgailauti ir užgimti iš naujo; nes Dvasia sako, kad neužgimę iš naujo, negalite paveldėti dangaus karalystės; todėl ateikite ir krikštykitės atgailai, kad jūsų nuodėmės

būtų nuplautos, kad tikėtumėte Dievo Avinėlių, kuris paima pasaulio nuodėmes, kuris turi galią išgelbėti ir išvalyti nuo viso neteisumo" (Almos 7:14).

Amžinojo gyvenimo dovana

Gelbėtojas pareiškė, kad amžinasis gyvenimas yra "didžiausia iš visų Dievo dovanų" (DS 14:7). Gauti amžinąjį gyvenimą reiškia būti padarytam vertu gyventi Dievo aki-vaizdoje, paveldėjant vietą aukščiausiam celestialinės karalystės lygyje. Ši dovana galima tik per Jėzaus Kristaus apmokėjimą. Mormonas sakė: "Ir ko gi jūs vilsitės? Štai, sa-kau jums, kad per Kristaus apmokėjimą ir jo prikėlimo galią jūs vilsitės būti prikelti amžinam gyvenimui; ir tai dėl jūsų tikėjimo juo, pagal pažadą" (Moronio 7:41).

Tam, kad gautume šią dovaną, privalome atitikti tam tik-ras sąlygas. Mes privalome tikėti Jėzų Kristų, atgailauti dėl savo nuodėmių ir ištikimai ištverti iki galo. Mes privalome priimti išgelbėjimo apeigas: krikštą, Šventosios Dvasios do-vaoną, iššventinimą į Melchizedeko kunigystę (vyrams) ir šventyklos apdovanojimą bei santuokos užantspaudavimą. Priėmę šias apeigas ir laikydamiesi su jomis susietų sandorų, ateiname pas Kristų ir galiausiai gauname amžinojo gyvenimo dovaną (žr. Tikėjimo Teiginiai 1:3).

Iš savo beribio teisingumo ir gailestingumo Viešpats taip pat duoda amžinąjį gyvenimą visiems, "kurie mirė nežino-dami evangelijos, kurie būtų ją priėmę, jei jiems būtų buvę leista gyventi," ir "visiems vaikams, kurie mirė nesulaukę at-sakomybės amžiaus" (DS 137:7, 10).

Gelbėtojas kviečia mus visus gauti amžinąjį gyvenimą: "Jis siunčia kvietimą visiems žmonėms, nes gailestingumo rankos yra ištiestos į juos, ir jis sako: Atgailaukite, ir aš jus priimsiu. Taip, jis sako: Ateikite pas mane ir ragausite gyvy-bės medžio vaisiaus; taip, jūs laisvai valgysite ir gersite gyvybės duonos ir vandens" (Almos 5:33-34).

Kaip per apmokėjimą rasti ramybę ir išgydymą

Gelbėtojo apmokėjimo palaiminimai tęsiasi per amžinybę, bet jie taip pat ateina ir šiame gyvenime. Atėję pas Kristų, jūs pažinsite buvimo švariu priešais Viešpatį džiaugsmą. Jūs galėsite atkartoti Almos žodžius, kuris po daugybės nuodėmių ir maištavimo patyrė skausmingą, bet gydantį atgailos procesą. Kai jam buvo atleista, jis liudijo:

“Aš jau nebegalėjau prisiminti savo skausmų; taip, aš jau nebebuvau akėjamas savo nuodėmių prisiminimu.

O, kokią džiaugsmą ir kokią nuostabią šviesą aš išvydau; taip, mano siela buvo pripildyta džiaugsmo, tokio pat didelio, kokia buvo mano kančia!

... Negalėjo būti nieko tokio didžiulio ir kartaus, kokios buvo mano kančios ... antra vertus, negali būti nieko tokio didžiulio ir saldaus, koks buvo mano džiaugsmas” (Almos 36:19-21).

Šalia siūlomo išpirkimo iš nuodėmės skausmo Gelbėtojas siūlo ramybę išbandymų laikotarpiais. Dalį Jo apmokėjimo sudaro tai, kad Jis prisiėmė ant savęs visų žmonių skausmus, ligas ir negalias (žr. Almos 7:11-12). Jis supranta jūsų kentėjimą, nes Jis tai patyrė. Turėdamas šį tobulą supratimą, Jis žino, kaip jums padėti. Jūs galite “pavesti jam visus savo rūpesčius, nes jis jums rūpinasi” (1 Petro 5:7).

Per jūsų tikėjimą bei teisumą ir per Jo apmokančiąją auką visos šio gyvenimo neteisybės, sužeidimai ir skausmai gali būti visiškai kompensuoti ir sutvarkyti. Šiame gyvenime nesusiteikti palaiminimai bus kompensuoti amžinybėje. Ir nors dabar Jis gali nenuimti viso jūsų kentėjimo, Jis palaimins jus paguoda, supratimu ir stiprybe “lengvai nešti savo naštas” (Mozijo 24:15).

“Ateikite pas mane visi, kurie vargstate ir esate prislėgti, – sakė Gelbėtojas, – aš jus atgaivinsiu” (Mato 11:28). Kitą kartą Jis vėl pažadėjo ramybę, sakydamas: “Pasaulyje jūsų priespauda laukia, bet jūs būkite drąsūs: aš nugalėjau pasaulį!”

(Jono 16:33.) Tokie yra apmokėjimo pažadai šiame gyvenime ir amžinybėje.

Papildomos nuorodos: Izaijo 49:13-16; 53; Mato 26-28; Morkaus 14-16; Luko 22-24; Jono 10:14-15; 11:25-26; 14:6; 15:13; 19-20; 1 Korintiečiams 15:20-22; Hebrajams 4:14-16; 1 Jono 1:7; 1 Nefio 10:6; 2 Nefio 2:1-10; 9; 25:23-26; Jokūbo knyga 4:12; Mozijo 3:1-19; Almos 22:14; 34:5-18; 42; Helamano 5:9-12; 14:13-19; 3 Nefio 9:14-22; 27:13-22; Mormono 9:10-14; Etero 12:27, 41; Moronio 8:5-26; 10:32-33; DS 18:10-12; 19:15-24; 20:17-34; 45:3-5; 76:40-43; Mozės 1:39.

Taip pat žr. Krikštas; Mirtis, fizinė; Mirtis, dvasinė; Amžinasis gyvenimas; Tikėjimas; Nuopuolis; Atleidimas; Dievas Tėvas; Evangelija; Teisingumas; Šlovės karalystės; Gailestingumas; Apeigos; Išgelbėjimo planas; Atgaila; Prisišėlimas; Išgelbėjimas

Jėzus Kristus

2000 m. sausio 1 d. Pirmoji prezidentūra ir Dvylikos apaštalų kvorumas išleido deklaraciją. Ši deklaracija, pavadinta "Gyvasis Kristus", liudija apie Viešpatį Jėzų Kristų ir trumpai nusako Jo tapatybę bei dievišką misiją:

"Minėdami dutūkstantąsias Jėzaus Kristaus gimimo metines, mes liudijame apie Jo neprilygstamo gyvenimo realumą ir nesibaigiančią didžiosios Jo apmokėjimo aukos galią. Niekas kitas neturėjo tokios gilios įtakos visiems, kurie gyveno ir dar gyvens žemėje.

Jis buvo Didysis Senojo Testamento Jehova, Naujojo Mesijas. Vadovaujamas savo Tėvo, Jis buvo žemės sutvėrėjas. "Visa per jį atsirado, ir be jo neatsirado nieko, kas tik yra atsiradę" (Jono 1:3). Nors ir be nuodėmės, Jis buvo pakrikštytas, kad būtų atlikta viskas, kas reikalinga teisumui. Jis "vaikščiojo, darydamas gera" (Apaštalų darbų 10:38), tačiau buvo niekinamas už tai. Jo evangelija buvo taikos ir geros valios žinia. Jis nuoširdžiai ragino visus sekti Jo pavyzdžiu. Jis keliavo Palestinos keliais, gydydamas ligonius, įgalindamas akluosius praregėti, prikeldamas mirusiuosius. Jis mokė

amžinybės tiesų, mūsų priešmirtingojo egzistavimo tikrumo, mūsų gyvenimo žemėje tikslo ir Dievo sūnų bei dukterų galimybių būsimame gyvenime.

Jis įsteigė sakramentą kaip savo didingos atpirkimo aukos atminimą. Jis buvo suimtas ir apkaltintas nebūtais dalykais, pripažintas kaltu, norint įtikti miniai, ir pasmerkta mirti ant Kalvarijos kryžiaus. Jis atidavė savo gyvybę atpirkti žmonijos nuodėmes. Tai buvo didi dovana tiems, kurie kada nors gyvens žemėje.

Mes iškilmingai liudijame, kad Jo gyvenimas, reikšmingiausias visoje žmonių istorijoje, neprasidėjo Betliejuje ir nesibaigė Kalvarijoje. Jis buvo Tėvo pirmagimis, Viengimis Sūnus kūne, pasaulio Atpirkėjas.

Jis pakilo iš kapo “kaip užmigusiųjų pirmagimis” (1 Korintiečiams 15:20). Kaip prisikėlęs Viešpats, Jis aplankė tuos, kuriuos mylėjo gyvenime. Jis taip pat mokė “kitas avis” (Jono 10:16) senovės Amerikoje. Šiais laikais Jis ir Jo Tėvas pasirodė berniukui Džozefui Smitui, pradėdami seniai pažadėtą “amžių pilnatvę” (Efeziečiams 1:10).

Apie gyvąjį Kristų pranašas Džozefas rašė, kad Jo akys buvo kaip liepsna, Jo galvos plaukai buvo balti kaip sniegas; Jo veidas nustelbė saulės šviesą: o Jo balsas buvo kaip didžiųjų vandenų šniokštimas, lyg Jehovos balsas, sakantis, kad Jis yra pirmas ir paskutinis, kad Jis gyvena, kad Jis buvo nužudytas ir kad Jis yra mūsų užtarėjas prieš Tėvą (žr. DS 110:3-4).

Apie Jį pranašas taip pat skelbė, jog po daugelio Išganytojo duotų liudijimų Jis davė šį, paskutinį, liudijimą: Išganytojas gyvas! Nes pranašas matė Jį Dievo dešinėje ir girdėjo balsą, patvirtinantį, kad Jis yra Viengimis Tėvo Sūnus – Juo, per Jį ir iš Jo buvo sukurti pasauliai, ir jų gyventojai yra Dievo sūnūs ir dukterys (žr. DS 76:22–24).

Mes iškilmingai skelbiame, kad žemėje buvo atkurta Jo kunigystė ir Jo Bažnyčia – “pastatyti ant apaštalų ir pranašų pamato, turintys kertiniu akmeniu patį Jėzų Kristų” (Efeziečiams 2:20).

Mes liudijame, kad vieną dieną Jis grįš žemėn. “Tada Viešpaties šlovė bus apreikšta! Visa žmonija drauge ją išvys” (Izaijo 40:5). Jis valdys kaip karalių Karalius ir viešpačių Viešpats, kiekvienas kelis sulinks ir kiekvienas liežuvis garbins Jį. Kiekvienas iš mūsų turės stoti į Jo teisną pagal savo darbus ir širdies troškimus.

Mes, kaip Jo tinkamai išventinti apaštalai, liudijame, kad Jėzus yra gyvasis Kristus, nemirtingas Dievo Sūnus. Jis yra didysis karalius Emanuelis, kuris šiandien stovi savo Tėvo dešinėje. Jis yra pasaulio šviesa, gyvenimas ir viltis. Jo kelias – tai kelias, vedantis į laimę šiame gyvenime ir amžinajame ateinančio pasaulio gyvenime. Dėkojame Dievui už niekam neprilygstančią Jo dieviško Sūnaus dovaną. (žr. *Gyvasis Kristus*; taip pat žr. *Ensign*, Apr. 2000, 2-3).

Taip pat žr. Jėzaus Kristaus apmokėjimas

Karas

Viešpats yra pasakęs, kad paskutinėmis dienomis bus “girdėti apie karus ir karų gandus, ir visa žemė bus sumaištyje, ir žmonių širdys juos apvils” (DS 45:26).

Būdami Pastarųjų Dienų Šventųjų Jėzaus Kristaus Bažnyčios nariai, mes esame taikūs žmonės. Mes sekame Gelbėtoją, kuris yra Ramybės Kunigaikštis. Mes laukiame Jo tūkstantmečio karaliavimo, kai baigsis karai ir žemėje bus atkurta taika (žr. Izaijo 2:4). Tačiau mes pripažįstame, kad šiame pasaulyje valdžios vadovai kartais siunčia kariuomenes į karą, kad apgintų savo tautas ir idealus.

Pastarųjų dienų šventieji kariuomenėje neturi jaustis tarsi plėšomi tarp savo šalies ir savo Dievo. Bažnyčioje “Mes tikime, jog reikia paklusti karaliams, prezidentams, valdytojams bei valdininkams, paklūstant įstatymui, gerbiant ir palaikant jį” (Tikėjimo Teiginiai 1:12). Karinė tarnyba rodo atsidavimą šiam principui.

Karšti gėrimai

Jei pastarųjų dienų šventieji yra šaukiami eiti į mūšį, jie gali žvelgti į vado Moronio pavyzdį, kuris buvo puikus karvedys Mormono Knygoje. Nors buvo galingas kovotojas, jis “nesimėgavo kraujo liejimu” (Almos 48:11). Jis buvo “tvirtas Kristaus tikėjime,” o vienintelė jo kovos priežastis buvo “ginti savo žmones, savo teises, ir savo šalį, ir savo religiją” (Almos 48:13). Jei pastarųjų dienų šventieji turi eiti į karą, jie turi eiti tiesos ir teisingumo dvasioje, trokštami daryti gera. Jie turi eiti su meile širdyse visiems Dievo vaikams, įskaitant ir tuos, kurie yra priešininko pusėje. Tuomet, jei iš jų reikalaujama pralieti kito kraują, jų veiksmai nebus laikomi nuodėme.

Taip pat žr. Civilinė valdžia ir įstatymas; Taika, ramybė

Karšti gėrimai (Žr. Išminties Žodis)

Kava (Žr. Išminties Žodis)

Keikimasis (Žr. Šventvagystė)

Krikštas

Mormono Knyga pasakoja apie grupę žmonių, kurie sužinojo apie evangeliją ir buvo pakrikštyti vietovėje, vadinamoje Mormonu. Nuo jų krikšto meto jie laikė Mormoną gražia vieta, nes būdami ten, jie “atėjo į savo Išpirkėjo pažinimą” (Mozijo 18:30). Savo liudijimų ir krikšto sandorų stiprinami, jie liko ištikimi Viešpačiui net ir intensyvių išbandymų laikais (žr. Mozijo 23-24).

Kaip ir žmonės šiame Mormono Knygos pasakojime, jūs galite džiaugtis prisiminę savo krikšto sandorą ir Viešpaties pažadus jums. Krikšto apeigoje galite rasti stiprybės, nesvarbu, ar būtumėte pakrikštyti neseniai, ar prieš daug metų.

Ižengimas į kelią, vedantį į amžinąjį gyvenimą

Krikštas yra pirmoji evangelijos gelbėjanti apeiga (žr. Tikėjimo Teiginiai 1:4). Per krikštą ir kunigystės įgaliojimo patvirtinimą jūs tapote Pastarųjų Dienų Šventųjų Jėzaus Kristaus Bažnyčios nariu.

Priimdami krikštą, jūs parodėte pasiryžimą sekti Gelbėtojo pavyzdžiu. Jis irgi buvo pakrikštytas, nors ir buvo be nuodėmės. Jis paaiškino Jonui Krikštytojui, kad Jam reikia krikštytis tam, kad "įvykdytų visą teisumą" (žr. Mato 3:13-17).

Visi, kurie ieško amžinojo gyvenimo, turi sekti Gelbėtojo pavyzdžiu priimdami krikštą ir Šventosios Dvasios dovaną. Pranašas Nefis sakė, kad Gelbėtojas parodė mums "vartus, pro kuriuos turime įeiti. Nes vartai, pro kuriuos turime įeiti, yra atgaila ir krikštas vandeniui; ir tada ateina [mūsų] nuodėmių atleidimas ugnimi ir Šventąja Dvasia. Ir tada esame šitaime ankštame ir siaurame kelyje, kuris veda į amžinąjį gyvenimą" (2 Nefio 31:17-18). Mes gausime amžinąjį gyvenimą, jei ištersime iki galo, laikydami savo sandorų ir priimdami kitas išgelbėjimo apeigas.

Krikštas Viešpaties būdu

Gelbėtojas pranašui Džozefui Smitui apreiškė teisingą krikšto būdą ir paaiškino, kad šią apeigą turi atlikti kunigystės įgaliojimą turintis asmuo, ir kad ji turi būti atlikta panardinimu:

"Dievo pašauktas ir turintis Jėzaus Kristaus įgaliojimą krikštyti asmuo įeis į vandenį kartu su asmeniu, kuris atėjo, kad būtų pakrikštytas, ir, kreipdamasis į jį ar ją vardu, sakys: Jėzaus Kristaus pavedimu, aš krikštiju tave Tėvo ir Sūnaus, ir Šventosios Dvasios vardu. Amen.

Tada jis panardins jį arba ją į vandenį ir vėl iškels iš vandens" (DS 20:73-74).

Panardinimas simbolizuoja žmogaus nuodėmingo gyvenimo mirtį ir atgimimą į dvasinį gyvenimą, kuris bus pašvęstas tarnauti Dievui ir Jo vaikams. Taip pat jis simbolizuoja mirtį ir prisikėlimą. (Žr. Romiečiams 6:3-6.)

Maži vaikai ir krikštas

Iš pastarųjų dienų apreiškimo mes žinome, kad maži vaikai yra išpirkti per Jėzaus Kristaus malonę. Viešpats pasakė: "Jie negali nusidėti, nes Šėtonui neduota galia gundyti mažus vaikus, kol jie neima darytis atsakingi priešais mane" (žr. DS 29:46-47). Jiems nereikia krikštytis, kol nesulaukia atsakomybės amžiaus, kuri Viešpats apreiškė esant aštuonerių metų amžių. (žr. DS 68:27; Džozefo Smito Vertimas, Pradžios 17:11.) Kiekvienas, kuris teigia, kad mažiems vaikams reikia krikšto, "neigia Kristaus gailestingumą ir laiko už nieką jo apmokėjimą ir išpirkimo galią" (Moronio 8:20; taip pat žr. 8-19, 21-24 eil.).

Jūsų krikšto sandora

Kai buvote pakrikštyti, jūs sudarėte sandorą su Dievu. Jūs pažadėjote priimti Jėzaus Kristaus vardą, laikytis Jo įsakymų ir tarnauti Jam iki galo (žr. Mozijo 18:8-10; DS 20:37). Kiekvieną kartą priimdami sakramentą, jūs atnaujinate šią sandorą (žr. DS 20:77, 79).

Priimti Jėzaus Kristaus vardą. Priėmę Jėzaus Kristaus vardą, jūs laikote save esant Jo. Jis ir Jo darbas jums tampa svarbiausi jūsų gyvenime. Jūs siekiate pirmiausia to, ko nori Jis, o ne ko norite jūs arba ko pasaulis moko jus norėti.

Mormono Knygoje karalius Benjaminas aiškina, kodėl yra svarbu priimti Gelbėtojo vardą:

"Nėra duota kito vardo, per kurį ateina išgelbėjimas; todėl norėčiau, kad jūs prisiumtumėte Kristaus vardą, visi, kurie sudarėte sandorą su Dievu, kad būsite paklusnūs iki savo gyvenimo pabaigos.

Ir bus, kad kiekvienas, kuris tai daro, atsidurs Dievo dešinėje, nes jis žinos vardą, kuriuo vadinamas; nes jis bus vadinamas Kristaus vardu.

Ir dabar bus taip, kad kas tik nepriims Kristaus vardo, turės būti vadinamas koku nors kitu vardu; todėl jis atsidurs Dievo kairėje" (Mozijo 5:8-10).

Įsakymų laikymasis. Jūsų krikšto sandora yra išipareigojimas ateiti į Dievo karalystę, atsiskiriant nuo pasaulio ir būnant Dievo liudytoju "visada ir visame, ir visur" (Mozijo 18:9). Jūsų pastangas būti Dievo liudytoju sudaro viskas, ką jūs darote ir sakote. Stenkitės visada atminti Dievo įsakymus ir jų laikytis. Laikykitės tyrų minčių, kalbos ir veiksmų. Kai ieškote tokių pramogų, kaip kinas, televizija, internetas, muzika, knygos, žurnalai ir laikraščiai, saugokitės, kad žiūrėtumėte, klausytumėtės ir skaitytumėte tik tai, kas pakylėja. Renkitės kukliai. Rinkitės tokius draugus, kurie skatina jus siekti amžinųjų tikslų. Venkite amoralumo, pornografijos, azartinių lošimų, tabako, alkoholio ir narkotikų. Gyvenkite taip, kad būtumėte verti įžengti į šventyklą.

Tarnavimas Viešpačiui. Įsakymas atsiskirti nuo pasaulio dalykų nereiškia, kad jūs turite izoliuotis nuo kitų. Dalis krikšto sandoros yra tarnauti Viešpačiui, o jūs geriausiai tarnaujate Jam tada, kai tarnaujate savo artimui. Kai pranašas Alma mokė apie krikšto sandorą, jis sakė, kad mes turėtume būti "pasiryžę nešti vienas kito naštas, kad jos būtų lengvos" ir "gedėti su tais, kurie gedi ... ir guosti tuos, kuriems reikia paguodos" (Mozijo 18:8-9). Būkite malonūs ir pagarbūs su visais žmonėmis, sekite Kristaus pavyzdžiu, kai bendraujate su kitais.

Pažadėtieji krikšto palaiminimai

Kai laikysitės sandoros, kurią sudarėte per krikštą, Viešpats laimins jus už ištikimybę. Kai kurie palaiminimai,

kuriuos gaunate, yra nuolatinė Šventosios Dvasios partnerystė, jūsų nuodėmių atleidimas ir privilegija būti dvasiškai atgimusiu.

Nuolatinė Šventosios Dvasios partnerystė. Po to, kai pasikrikštijate, vienas ar daugiau įgaliotų Melchizedeko kunigystę turinčių asmenų uždeda rankas jums ant galvos ir suteikia jums Šventosios Dvasios dovaną. Ši dovana suteikia jums teisę turėti nuolatinę Šventosios Dvasios partnerystę, kol esate jos verti. Nuolatinė Dvasios partnerystė yra vienas didžiausių palaiminimų, kokius galite gauti mirtingajame gyvenime. Dvasia vadovaus jums teismo ir ramybės kelyje, vedančiame jus į amžinąjį gyvenimą.

Nuodėmių atleidimas. Kadangi buvote pakrikštyti, jūs galite gauti nuodėmių atleidimą. Kitaip sakant, per Gelbėtojo malonę jums gali būti atleista. Turint šį palaiminimą, galiausiai jums gali būti leista gyventi Dangiškojo Tėvo akivaizdoje.

Tam, kad gautumėt savo nuodėmių atleidimą, jūs turite ugdyti tikėjimą į Jėzų Kristų, nuoširdžiai atgailauti ir stengtis visada laikytis įsakymų. Pranašas Mormonas mokė: "Pirmieji atgailos vaisiai yra krikštas; ir krikštas ateina per tikėjimą, kad būtų įvykdyti įsakymai; o įsakymų įvykdymas atneša nuodėmių atleidimą" (Moronio 8:25). Jūs "išlaikote savo nuodėmių atleidimą" ir toliau būdami nuolankūs prieš Dievą, kasdien šaukdami Jo maldoje, išlikdami tvirti tikėjime ir tarnaudami vargstantiems (žr. Mozijo 4:11-12, 26).

Buvimas atgimusiu. Per krikšto ir patvirtinimo apeigas jūs atgimėte naujam gyvenimui. Gelbėtojas sakė Nikodemui: "Kas negims iš vandens ir Dvasios, negalės įeiti į Dievo karalystę" (Jono 3:5). Kaip naujagimis gimdamas įeina į naują būseną, taip ir jūs sudarydami krikšto sandorą pradėsite naują gyvenimą. Laikydami savo krikšto sandoros, priimdami sakramentą, kad atnaujintumėt savo sandorą, ir atgailaudami dėl savo nuodėmių, jūs galite augti dvasiškai ir

tapti kaip Gelbėtojas. Apaštas Paulius mokė, jog būdami pakrikštyti, mes “pradėjome gyventi atnaujintą gyvenimą” (Romiečiams 6:4).

Ištverti iki galo

Kai jau esate pakrikštyti ir gavę Šventosios Dvasios dovaną, jūs turite toliau gyventi teisiai, nes šios apeigos ženklina tik jūsų grįžimo į gyvenimą su Dangiškuoju Tėvu pradžia. Pranašas Nefis mokė:

“Po to, kai ižengėte į šį ankštą ir siaurą kelią, norėčiau paklausti, ar viskas padaryta? Štai, sakau jums, ne; nes jūs nebūtumėte nuėję taip toli, jei ne pagal Kristaus žodį, nepajudinamai tikėdami jį, visiškai pasikliaudami nuopelnais to, kuris yra galingas išgelbėti.

Todėl turite veržtis pirmyn, būdami nepajudinami dėl Kristaus, turėdami tobulą vilties skaidumą ir meilę Dievui bei visiems žmonėms. Todėl, jei veršitės pirmyn, sotindami si Kristaus žodžiu, ir ištversite iki galo, štai, taip sako Tėvas: Jūs turėsite amžinąjį gyvenimą” (2 Nefio 31:19-20).

Papildomos nuorodos: Apaštalų darbų 2:37-38; 2 Nefio 31:4-13; Almos 7:14-16; 3 Nefio Nefio 11:18-41; 27:13-22; DS 39:5-6, 10; 76:50-53.

Taip pat žr. Tikėjimas; Šventoji Dvasia; Paklusnumas; Kunigystė; Atgaila; Sakramentas

Kristaus šviesa

Kristaus šviesa “sklinda nuo Dievo akivaizdos, kad pripildytų erdvės neaprepiamybę”. Tai “šviesa, kuri yra visame kame, kuri teikia gyvybę viskam, kuri yra įstatymas, kuriuo viskas valdoma” (DS 88:12-13; taip pat žr. 6-11 eil.). Ši galia yra gėrio įtaka visų žmonių gyvenime (žr. Jono 1:9; DS 93:2). Raštuose Kristaus Šviesa kartais dar vadinama Viešpaties Dvasia, Dievo Dvasia, Kristaus Dvasia arba Gyvenimo Šviesa.

Kristaus Šviesa neturi būti painiojama su Šventąja Dvasia. Tai nėra asmenybė, kaip kad Šventoji Dvasia. Jos įtaka veda žmones ieškoti tikros evangelijos, krikštytis ir gauti Šventosios Dvasios dovaną (žr. Jono 12:46; Almos 26:14-15).

Sąžinė yra Kristaus Šviesos pasireiškimas, įgalinantis mus atskirti, kas gera ir kas bloga. Pranašas Mormonas mokė: "Kristaus Dvasia duota kiekvienam žmogui, kad jis galėtų pažinti, kas gera ir kas pikta; todėl rodau jums būdą nuspręsti: viskas, kas kviečia daryti gera ir įtikinėja tikėti Kristų, siunčiama Kristaus galia ir dovana; todėl galite tobulai pažinti, kad tai iš Dievo... Ir dabar, mano broliai, matydamas, kad pažįstate tą šviesą, kurios dėka galite nuspręsti, kuri šviesa yra Kristaus, žiūrėkite, kad nenuteistumėte neteisingai; nes tokiu teismu, kokių teisiatė, taip pat ir jūs būsite teisiami" (Moronio 7:16, 18).

Papildomos nuorodos: Jono 8:12; Almos 28:14

Taip pat žr. Sąžinė; Šventoji Dvasia

Kryžius

Kryžius naudojamas daugelyje krisčioniškų bažnyčių kaip Gelbėtojo mirties ir prisikėlimo simbolis bei kaip nuširdaus tikėjimo išraiška. Būdami Pastarųjų Dienų Šventųjų Jėzaus Kristaus Bažnyčios nariai, mes taip pat su pagarba prisimename Gelbėtojo kančią. Tačiau kadangi Gelbėtojas gyvena, mes nenaudojame Jo mirties simbolio kaip savo tikėjimo simbolio.

Jūsų tikėjimą turi išreikšti jūsų gyvenimas. Prisiminkite, kad priimdami krikštą ir patvirtinimą, jūs sudarėte sandorą priimti Jėzaus Kristaus vardą. Kai jus mato jūsų kolegos, jie turėtų pajusti jūsų meilę Gelbėtojui ir Jo darbui.

Vieninteliai Bažnyčios nariai, kurie nešioja kryžiaus simbolį, yra pastarųjų dienų šventųjų kapelionai, kurie nešioja jį

ant savo karinės uniformos, kad kiti žinotų, jog jie krisčionių kapelionai.

Taip pat žr. Jėzaus Kristaus apmokėjimas; Jėzus Kristus; Prisikėlimas

Kuklumas

Kuklumas yra nuostata paprastai ir padoriai rengtis, atrodyti bei elgtis. Jei esate kuklus, nesistengiate patraukti į save kitų dėmesio. Jūs geriau siekiate "šlovinti Dievą savo kūnu ir savo dvasia" (1 Kor. 6:20; taip pat žr. 19 eil.).

Jei nesate tikri, ar iš tikrųjų jūsų apranga ar išvaizda yra kuklūs, paklauskite savęs: "Ar taip atrodydamas ramiai jausčiausi, būdamas Viešpaties akivaizdoje?" Panašų klausimą galite sau užduoti dėl savo kalbos ir elgesio: "Ar sakyčiau šiuos žodžius arba dalyvaučiau šiuose užsiėmimuose, jei čia būtų Viešpats?" Sąžiningi jūsų atsakymai į šiuos klausimus gali padėti jums padaryti svarbių pakeitimų gyvenime. Toliau pateikta informacija padės jums įsisavinti kuklumą.

Apranga ir išvaizda

Pranašai visada mums patarė rengtis kukliai. Šio patarimo pagrindą sudaro tiesa, kad žmogaus kūnas yra šventas kūrinys. Gerbkite savo kūną kaip dovaną iš Dievo. Per savo aprangą ir išvaizdą jūs galite parodyti Viešpačiui, kad žinote, koks vertingas yra jūsų kūnas.

Jūsų rengimasis parodo, kas esate. Jis kalba apie jus ir įtaškoja jūsų bei kitų elgesį. Kai būnate gerai susitvarkę ir kukliai apsirengę, jūs galite priartinti Dvasią ir daryti gerą įtaką aplinkiniams.

Įsakymo būti kukliems pagrindas yra supratimas apie šventą dauginimosi galią, gebėjimą gimdyti vaikus. Ši galia turi būti naudojama tik tarp vyro ir žmonos. Apnuoginanti ir daranti seksualias užuominas apranga, pavyzdžiui trumpi

šortai ir sijonai, aptempti rūbai bei pilvo nedengiantys marškinėliai gali skatinti norus ir veiksmus, pažeidžiančius Viešpaties duotą skaistybės įstatymą.

Be to, kad reikia vengti apnuoginančių rūbų, jūs turėtumėte vengti rengimosi, išvaizdos ir plaukų kirpimo kraštutinumų. Savo rūbais, išvaizda ir manieromis visada būkite tvarkingi ir švarūs, niekada nebūkite apsilėidę ar netinkamai apsirengę. Nebjaurokite savęs tatuiruotėmis ir įveriamais papuošalais. Jei esate moteris ir norite ausyse nešioti auskarus, nešiokite tik vieną porą kuklių auskarų.

Visomis progomis išlaikykite aukštus kuklumo standartus. Nenužeminkite savo standartų, norėdami atkreipti dėmesį į savo kūną ar ieškodami kitų pritarimo. Tikri Jėzaus Kristaus mokiniai laikosi Viešpaties standartų nežiūrint mados ar kitų spaudimo.

Kalba ir elgesys

Kaip ir jūsų rūbai bei išvaizda, jūsų kalba ir elgesys parodo jūsų charakterį. Jūsų žodžiai ir poelgiai gali turėti gilų poveikį jums ir kitiems. Išreikškite save švaria, pozityvia, pakylėjančia kalba ir veiksmais, kurie daro laimingus jūsų aplinkinius. Jūsų pastangos būti kukliu žodžiais ir darbais padės gauti dar daugiau Šventosios Dvasios vadovavimo ir paguodos.

Venkite nešvankios kalbos ir atsitiktinai, nepagarbiai minėti Viešpaties vardą, kas pasaulyje yra įprastas dalykas. Atsilaikykite pagundai dalyvauti kraštutiniame ar netinkamame elgesyje. Toks nepagarbus kalbos ir elgesio pobūdis mažina jūsų sugebėjimą gauti tylūs Šventosios Dvasios pakūždėjimus.

Papildomos nuorodos: DS 42:40-41; Tikėjimo Teiginiai 1:13

Taip pat žr. Kūno badymas; Skaistybė; Nešventas elgesys, kalba; Tatuiruotės

Kunigas (Žr. Aarono kunigystė; Bažnyčios administravimas; Kunigystė)

Kunigystė

Kunigystė yra amžina Dievo galia ir įgaliojimas. Per kunigystę Dievas sukūrė dangų ir žemę bei valdo visa tai. Per šią galią Jis išperka ir išaukština savo vaikus, įgyvendindamas “žmogaus nemirtingumą ir amžinąjį gyvenimą” (Mozės 1:39).

Kunigystės įgaliojimas duotas žmonėms žemėje

Dievas suteikia kunigystės įgaliojimą vertiems vyriškos lyties Bažnyčios nariams, kad jie galėtų veikti Jo vardu Jo vaikų išgelbėjimui. Asmenims, turintiems kunigystę, gali būti suteiktas įgaliojimas skelbti evangeliją, atlikti išgelbėjimo apeigas ir valdyti Dievo karalystę žemėje.

Vyriškos lyties Bažnyčios nariai gali pradėti kunigystės tarnavimą, sulaukę 12 metų amžiaus. Jie pradeda, gaudami Aarono kunigystę, o vėliau gali gauti teisę būti iššventinti į Melchizedeko kunigystę. Skirtingais savo gyvenimo laikotarpiais, ruošdamiesi gauti įvairias pareigas, jie gauna įvairias pareigybes kunigystėje, pavyzdžiui, diakono, mokytojo ar kunigo Aarono kunigystėje ir vyresniojo arba aukštojo kunigo Melchizedeko kunigystėje. (Konkrečios informacijos apie Aarono ir Melchizedeko kunigystes žr. 3 ir 103 p.).

Kad vyriškos lyties Bažnyčios narys gautų kunigystę, įgaliotas kunigystę turintis asmuo turi perduoti jam kunigystę ir iššventinti jį į pareigybę toje kunigystėje (žr. Hebrajams 5:4; DS 42:11; Tikėjimo Teiginiai 1:5).

Nors kunigystės įgaliojimas suteikiamas tiktai vertiems vyriškos lyties Bažnyčios nariams, kunigystės palaiminimai prieinami visiems – vyrams, moterims ir vaikams. Visi mes turime naudoti dėl teisingo kunigystės vadovavimo įtakos, ir visi turime privilegiją gauti gelbėjančias kunigystės apeigas.

Kunigystė ir šeima

Svarbiausia vieta, kur panaudojama kunigystė, yra šeima. Kiekvienas vyras ir tėvas Bažnyčioje turi stengtis būti vertas turėti Melchizedeko kunigystę. Kartu su žmona, kaip su lygia partnere, jis pirmininkauja teisume ir meilėje, tarnaudamas kaip šeimos dvasinis vadovas. Jis vadovauja reguliariai šeimos maldai, Raštų studijavimui ir šeimos namų vakarams. Kartu su žmona jis darbuojasi, mokydamas vaikus ir padėdamas jiems pasirošti gauti išgelbėjimo apeigas (žr. DS 68:25-28). Jis teikia patarimo, gydymo ir paguodos kunigystės palaiminimus.

Daugelio narių namuose nėra ištikimų Melchizedeko kunigystės nešiotojų. Tačiau per namų mokytojų ir kunigystės vadovų tarnavimą visi Bažnyčios nariai gali džiaugtis kunigystės galios palaiminimais savo gyvenime.

Kunigystės kворumai

Kunigystės kvorumas yra organizuota grupė brolių, turinčių tą pačią kunigystės pareigybę. Svarbiausi kvorumų tikslai yra tarnauti kitiems, kurti vienybę ir brolybę bei mokyti vieni kitus doktrinos, principų bei pareigų.

Kvorumai egzistuoja visuose Bažnyčios organizacijos lygiuose. Bažnyčios prezidentas ir jo patarėjai sudaro Pirmosios prezidentūros kvorumą. Dvylika apaštalų irgi sudaro kvorumą. Septyniasdešimčių nariai, tiek visuotiniai įgaliotiniai, tiek krašto įgaliotiniai, yra organizuoti į kvorumus. Kiekvienas kuolo prezidentas pirmininkauja aukštųjų kunigų kvorumui, sudarytam iš visų kuolo aukštųjų kunigų. Kiekviena apylinkė ar skyrius paprastai turi vyresniųjų, kunigų, mokytojų ir diaconų kvorumus. Aukštieji kunigai taip pat būna organizuoti apylinkėse, tarnaudami aukštųjų kunigų grupėse.

Namų mokymas

Nuo tada, kai kunigystę turintieji asmenys būna išventinti į mokytojo pareigybę, jie turi galimybę ir atsakomybę tarnauti kaip namų mokytojai. Taip jie dirba, vykdydami savo pareigą "nuolat prižiūrėti bažnyčią, būti su jais ir juos stiprinti" (DS 20:53).

Namų mokytojai turi šventą pareigą būti pirmu Bažnyčios pagalbos asmenims ir šeimoms šaltiniu. Bent kartą per mėnesį jie lanko jiems paskirtus narius. Tarnaudami ir lankydami jiems paskirtus narius, jie palaiko tėvus, šiems vykdant savo pareigas, moko evangelijos kiekvieną šeimos narį, puoseleja draugystę ir padeda nariams pasiruošti priimti šventyklos apeigas bei gyventi taip, kad būtų verti evangelijos palaiminimų.

Apylinkių ir skyrių vadovai užtikrina, kad namų mokytojai būtų paskirti kiekvienai šeimai ar asmeniui. Jie prižiūri, kad namų mokytojai padėtų tenkinti kiekvieno nario dvasinius ir laikinuosius poreikius.

Kunigystės raktai

Kunigystės įgaliojimo panaudojimą Bažnyčioje valdo tie, kas turi kunigystės raktus (žr. DS 65:2; 124:123). Tie, kas turi kunigystės raktus, turi teisę pirmininkauti ir vadovauti Bažnyčioje savo įgaliojimų ribose. Pavyzdžiui, vyskupas turi kunigystės raktus, kurie įgalina jį pirmininkauti jo apylinkėje. Todėl, kai tos apylinkės vaikas yra ruošiamas krikštui, tą vaiką krikštijantis asmuo turi gauti įgaliojimą iš vyskupo.

Jėzus Kristus turi visus kunigystės raktus. Jis davė savo apaštalams raktus, būtinus valdyti Jo Bažnyčią. Tik vyriausiasis apaštalas, Bažnyčios prezidentas, gali naudoti (arba įgalioti kitą asmenį naudoti) šiuos raktus valdyti visą Bažnyčią (žr. DS 43:1-4; 81:2; 132:7).

Bažnyčios prezidentas perduoda kunigystės raktus kitiems kunigystės vadovams, kad jie galėtų pirmininkauti savo

atsakomybės srityse. Kunigystės raktai suteikiami šventyklų, misijų, kuolų ir apygardų prezidentams; vyskupams; skyrių prezidentams; taip pat kvorumų prezidentams. Asmuo, kuris tarnauja vienoje šių pareigybių, raktus turi tik tol, kol bus atleistas. Patarėjai raktų negauna, bet jie gauna įgaliojimą ir pareigas pašaukimu bei paskyrimu.

Teisus kunigystės naudojimas

Jei turite kunigystę, atminkite, kad kunigystė turėtų būti jūsų dalis visada ir visomis aplinkybėmis. Tai nėra tarsi mantija, kurią apsivelkate ar nusivelkate kada panorėję. Bet koks iššventinimas į kunigystės pareigybę yra pašaukimas tarnauti visą gyvenimą su pažadu, kad Viešpats suteiks jums sugebėjimą daryti Jo darbą pagal jūsų ištikimybę.

Jūs turite būti vertas, kad gautumėte ir naudotumėte kunigystės galią. Jūsų kalba ir jūsų kasdieninis elgesys veikia jūsų sugebėjimą tarnauti. Jūsų elgesys viešumoje turi būti nepriekaištingas. Jūsų elgesys privačioje aplinkoje yra dar svarbesnis. Per pranašą Džozefą Smitą Viešpats paskelbė, kad "kunigystės teisės neatsiejamai susiję su dangaus galiomis ir kad dangaus galios negali būti nei kontroliuojamos, nei valdomos kitaip, kaip tik pagal teismo principus" (DS 121:36). Jis išpėjo asmenis, turinčius kunigystę:

"Kai imame dangstyti savo nuodėmes arba tenkinti savo išdidumą, savo tuščią garbėtrošką, arba taikyti kontrolę ar valdžią, ar prievartą žmonių vaikų sieloms bent kiek neteisiai, štai, dangūs atsitraukia; Viešpaties Dvasia nuliūdinta; o kai ji atsitraukusi, amen to žmogaus kunigystei, arba valdžiai. Štai, kol tai suvoks, jis paliktas pats sau" (DS 121:37-38).

Jūs negalite išlaikyti jokios galios ar įtakos kunigystėje kitaip, kaip tik "įtikinimu, didžiu kantrumu, gerumu, romumu ir neveidmainiška meile, maloningumu ir tyru žinojimu, kurie didžiai išplečia sielą be veidmainystės ir klastos." Jei jus "įkvepia Šventoji Dvasia" ką nors papeikti, po to reikia

parodyti "dar didesnę meilę tam, kuri papeikei, kad jis nelaikytų tavęs savo priešu; kad jis žinotų, jog tavo ištikimybė stipresnė už mirties raiščius" (DS 121:41-43).

Naudodami kunigystę teisiai ir su meile, jūs rasite džiaugsmo tarnaudami įrankiu Viešpaties rankose. Jis sakė:

"Taip pat tavo vidus tegul būna pilnas tikrosios meilės visiems žmonėms bei tikėjimo namiškiams, ir tegul dorybė nepaliaujamai puošia tavo mintis; tada tavo pasitikėjimas Dievo akivaizdoje augs; ir kunigystės doktrina leisis ant tavo sielos kaip rasa iš dangaus.

Šventoji Dvasia bus tavo nuolatinė bendražygė, ir tavo skeptras bus nekintantis teisumo ir tiesos skeptras; ir tavo viešpatavimas bus nesibaigiantis viešpatavimas, ir be priedartos jis plūs į tave per amžių amžius" (DS 121:45-46).

Papildomos nuorodos: Jono 15:16; Apaštalu darbų 8:14-20; Jokūbo 5:14-15; DS 13; 20; 84; 107; Džozefas Smitas – Istorija 1:68-73.

Taip pat žr. Aarono kunigystė; Bažnyčios administravimas; Melchizedeko kunigystė; Apeigos; Evangelijos sugražinimas

Kunigystės raktai (Žr. Kunigystė)

Kūno badymas

Pastarųjų dienų pranašai griežtai pasisako prieš kūno badymą, nebent gydymo tikslais. Jei moterys ar merginos nori nešioti įveriamus auskarus, joms patariama nešioti tik vieną porą kuklių auskarų.

Tie, kas pasirenka nepaisyti šio patarimo, tuo rodo nepagarbą sau ir Dievui. Ateis laikas, kai jie gailėsis tokio savo sprendimo.

Apaštalas Paulius mokė, koks svarbus yra mūsų kūnas ir kaip rizikinga sąmoningai teršti jį: "Argi nežinote, kad jūs esate Dievo šventykla ir jumoje gyvena Dievo Dvasia? Jei kas Dievo šventyklą niokoja, tą Dievas suniokos, nes Dievo

šventykla šventa, ir toji šventykla – tai jūs!” (1 Korintiečiams 3:16-17).

Taip pat žr. Kuklumas; Tatuiruotės

Kuolas (Žr. Bažnyčios administravimas)

Kvorumas (Žr. Kunigystė)

Laimė

Liudydamas apie Dievo “amžinus tikslus,” pranašas Lehis mokė: “Žmonės yra, kad galėtų džiaugtis” (2 Nefio 2:15, 25).

Dangiškasis Tėvas nori, kad mes rastume tikrą, ilgalaikę laimę. Mūsų laimė yra visų Jo duodamų mums palaiminimų visuma – evangelijos mokymas, įsakymai, kunigystės apeigos, šeimos santykiai, pranašai, šventyklos, kūrinių grožis, netgi galimybė patirti priešpriešą. Jo planas mūsų išgelbėjimui dažnai vadinamas “didžiu laimės planu” (Almos 42:8). Jis atsiuntė savo Mylimąjį Sūnų įvykdyti apmokėjimą, kad galėtume būti laimingi šiame gyvenime ir gauti džiaugsmo pilnatvę amžinybėje.

Daugybė žmonių bando rasti laimę ir pasitenkinimą užsiėmimuose, kurie prieštarauja Viešpaties įsakymams. Ignoruodami Dievo planą jiems, jie atmeta vienintelį tikros laimės šaltinį. Jie pasiduoda velniui, kuris “siekia, kad visi žmonės būtų nelaimingi kaip jis pats” (2 Nefio 2:27). Galiausiai jie supranta, koks teisingas Almos išpėjimas savo sūnui Koriantonui: “Nelabumas niekada nebuvo laimė” (Almos 41:10).

Kiti gyvenime siekia tik pramogauti. Turėdami tokią tikslą kaip svarbiausią, jie leidžia laikinam malonumui atitraukti juos nuo ilgalaikės laimės. Jie atima iš savęs nesibaigiančius dvasinio augimo, tarnavimo ir sunkaus darbo džiaugsmus.

Siekdami būti laimingi, atminkite, kad vienintelis kelias į tikrą laimę yra gyventi pagal evangeliją. Jūs rasite taikingą, amžiną laimę, kai stengsitės laikytis įsakymų, melsite stiprybės, atgailausite dėl savo nuodėmių, dalyvausite naudingose veiklose ir prasmingai tarnausite. Jūs išmoksite pramogauti tose ribose, kurias nustatė mylintis Dangiškasis Tėvas.

Jūsų laimė gali būti užkrečiama. Stebėdami jus, kiti gali panorėti sužinoti, koks jūsų džiaugsmo šaltinis. Tada jie gali taip pat patirti laimę, kuri pasiekima gyvenant pagal Jėzaus Kristaus evangeliją.

Papildomos nuorodos: Psalmių 35:9; 2 Nefio 5:27; Mozijo 2:41; 3 Nefio 17:18-20; 4 Nefio 1:15-16; DS 18:10-16

Taip pat žr. Misionierių darbas; Išgelbėjimo planas; Tarnavimas

Lankomasis mokymas (Žr. Paramos bendrija)

Liudijimas

Liudijimas yra dvasinis patvirtinimas, duodamas Šventosios Dvasios. Liudijimo pagrindą sudaro žinojimas, kad Dangiškasis Tėvas gyvena ir myli mus; kad Jėzus Kristus gyvena, kad Jis yra Dievo Sūnus ir kad Jis įvykdė nesibaigiantį apmokėjimą; kad Džozefas Smitas yra Dievo pranašas, kuris buvo pašauktas sugražinti evangeliją; kad šiais laikais mums vadovauja gyvas pranašas; ir kad Pastarųjų Dienų Šventųjų Jėzaus Kristaus Bažnyčia yra tikroji Gelbėtojo Bažnyčia žemėje. Turint tokį pagrindą, liudijimas auga, apimdamas visus evangelijos principus.

Liudijimo igijimas ir stiprinimas

Kaip Pastarųjų Dienų Šventųjų Jėzaus Kristaus Bažnyčios narys, jūs turite šventą galimybę ir atsakomybę įgyti savo paties liudijimą. Kai jau esate igiję liudijimą, jūsų pareiga puoselėti jį visą gyvenimą. Jūsų laimė šiame gyvenime

ir amžinybėje didžiai priklauso nuo to, ar esate “šaunūs liudijime apie Jėzų” (DS 76:79; taip pat žr. eil. 51, 74, 101). Darbuodamiesi šiame procese, atminkite tokius principus:

Liudijimo ieškojimas prasideda nuo teisaus, nuoširdaus troškimo. Jūsų Dangiškasis Tėvas laimins jus pagal jūsų širdies teisius troškimus ir pastangas vykdyti Jo valią. Kalbėdamas grupei žmonių, kurie dar neturėjo liudijimų apie evangeliją, Alma mokė: “Jei pabusite ir pažadinsite savo sielos galias netgi tiek, jog išbandysite mano žodžius ir panaudosite dalelę tikėjimo, taip, net jeigu negalite nieko daugiau, kaip tik norėti tikėti, leiskite šitam norui veikti jumyse, netgi kol patikėsite taip, kad galėsite skirti vietą daliai mano žodžių” (Almos 32:27).

Liudijimas ateina per tylią Šventosios Dvasios įtaką. Liudijimo rezultatai gali būti stebuklingi ir keičiantys gyvenimą, bet liudijimo dovana paprastai ateina kaip tylus įsitikinimas, be vaizdžių Dievo galios įrodymų. Net Alma, kuri aplankė angelas ir kuris matė Dievą, sėdintį savo soste, turėjo pasninkauti ir melstis, kad galėtų gauti liudijimą per Šventosios Dvasios galią (žr. Almos 5:45-46; 36:8, 22).

Jūsų liudijimas palaipsniui auga per jūsų patyrimus. Niekas iš karto negauna pilno liudijimo. Jūsų liudijimas stiprės per jūsų patyrimus. Jis auga, jums rodant norą tarnauti Bažnyčioje, kur bebūtumėt pašauktas. Jis auga, kai priimsite sprendimą laikytis įsakymų. Jei pakelsite ir stiprinsite kitus, tuomet pamatysite, kad jūsų liudijimas toliau stiprėja. Jei melsitės, pasninkausite, studijuosite Raštus, lankysite Bažnyčios susirinkimus ir girdėsite kitus dalinantis liudijimais, jūs būsite palaimintas ikvėpimo akimirkomis, kurios palaikys jūsų liudijimą. Tokios akimirkos ateis visą jūsų gyvenimą, jums stengiantis gyventi pagal evangeliją.

Jūsų liudijimas auga, kai juo dalinsitės. Nesitikėkite, kad jūsų liudijimas išsikeros, juo nesidalinant. Dalinai liudijimas

auga dėl dalinimosi juo. Faktiškai jūs pamatysite, kad kai išliejate visą savo liudijimą, jis sugrįžta jums atgal su prieaugiu.

Liudijimo išsakymas

Per pasninko ir liudijimo susirinkimus ir per pokalbius su šeimos nariais bei draugais jūs galite pajusti norą pasidailinti savo liudijimu. Tokiais atvejais atminkite, kad jums nereikia dėstyti ilgų, išpūdingų pamokslų. Liudijimas nuskambės kuo galingiausiai tada, kai bus trumpas, širdimi pajustas įsitikinimas apie Gelbėtoją, Jo mokymus ir Sugražinimą. Melskite vadovavimo, ir Dvasia padės jums žinoti, kaip išreikšti tai, ką jaučiate širdyje. Jūs rasite didelį džiaugsmą, kai padėsite kitiems pasidalinti viltimi ir įsitikinimu, kuri jums davė Viešpats.

Papildomos nuorodos: Jono 7:17; 1 Korintiečiams 2:9-14; Jokūbo 1:5-6; Moronio 10:3-5; DS 6:22-23; 62:3; 88:81

Taip pat žr. Jėzaus Kristaus apmokėjimas; Pasninkas ir pasninko atnašos; Dievas Tėvas; Šventoji Dvasia; Malda; Apreiškimas; Dvasinės dovanos

Malda

Jūs esate Dievo vaikas. Jūsų Dangiškasis Tėvas myli jus ir žino, ko jums reikia, bei nori, kad bendrautumėte su Juo per maldą. Melskitės Jam ir niekam kitam. Viešpats Jėzus Kristus įsakė: “Privalote visuomet melstis Tėvui mano vardu” (3 Nefio 18:19).

Kai išsiugdysite įprotį malda artintis prie Dievo, jūs pažinsite Jį ir kas kartą labiau prie Jo artėsite. Jūsų troškimai taps panašesni į Jo. Jūs galėsite užsitarnauti sau ir kitiems palaiminimus, kuriuos Jis pasirengęs jums duoti, jei tik prašysite su tikėjimu.

Maldos principai

Jūsų Dangiškasis Tėvas visada pasiruošęs išklaudyti jūsų maldas ir į jas atsakyti. Jūsų maldų galia priklauso nuo jūsų. Siekdami malda padaryti savo gyvenimo dalimi, atsiminkite šiuos patarimus:

Tegul jūsų maldos būna prasmingos. Pranašas Mormonas įspėjo, kad jei kas nors "meldžiasi be tikro ketinimo ... iš to jam jokios naudos, nes Dievas nepriima nė vieno tokio" (Moronio 7:9). Norint, kad maldos būtų prasmingos, reikia melstis nuoširdžiai ir "iš visų širdies jėgų" (Moronio 7:48). Žiūrėkite, kad melsdamiesi vengtumėte "tuščių kartojimų" (žr. Mato 6:7). Rimtai pagalvokite apie savo nusistatymą ir kokius žodžius vartojate.

Vartokite tokią kalbą, kuri rodo meilę, pagarbą, pagarbumą ir artumą. Šio principo pritaikymas gali varijuoti priklausomai nuo kalbos, kuria kalbate. Nepriklausomai nuo kalbos, lieka bendras principas: kai meldžiatės, turėtumėte vartoti žodžius, kurie tinkamai išreiškia prasmę, rodančią, kad mylite Dievą ir garbinatė Jį. Jums gali iškilti tam tikrų sunkumų, mokantis maldos kalbos, bet melsdamiesi ir skaitydami Raštus jūs palaiapsniui su ja apsiprasite.

Visada dėkokite savo Dangiškajam Tėvui. Jūs turėtumėte gyventi "kasdien dėkodami už daugybę malonių ir palaiminimų, kuriuos jis jums teikia" (Almos 34:38). Jei skirsite laiko savo palaiminimams prisiminti, tada pripažinsite, kiek daug dėl jūsų yra padaręs jūsų Dangiškasis Tėvas. Išreikškite Jam savo padėkas.

Siekite Dangiškojo Tėvo vadovavimo ir stiprybės visame, ką darote. Alma patarė savo sūnui Helamanui: "Šaukis Dievo dėl visokios paramos sau; taip, tegul visi tavo darbai būna Viešpačiui, ir kur beieitum, tebūnie tai Viešpatyje; taip, tegul visos tavo mintys būna nukreiptos į Viešpatį; taip, tavo širdies meilė tebūna nukreipta į Viešpatį per amžius. Tarkis su Viešpačiu visuose savo darbuose, ir jis nukreips tave į gera;

taip, kada guliesi vakare, gulkis Viešpačiui, kad jis sergėtų tavę tau miegant; ir kada keliesi ryte, tegul tavo širdis būna kupina dėkingumo Dievui; ir jeigu tu tai darysi, būsi iškeltas paskutiniąją dieną" (Almos 37:36-37; taip pat žr. Almos 34:17-26).

Melsdamiesi atminti kitų poreikius. Melskitės "dėl jūsų gerovės ir dėl gerovės tų, kurie yra aplink jus" (Almos 34:27). Prašykite savo Dangiškąjį Tėvą palaiminti ir paguosti tuos, kuriems to reikia. Prašykite Jį įkvėpti ir stiprinti Bažnyčios prezidentą, kitus visuotinius įgaliotinius, taip pat jūsų vietinius Bažnyčios vadovus. Melskitės dėl savo šeimos ir savo draugų gerovės. Melskitės už valstybės vadovus. Prašykite Viešpatį įkvėpti bei saugoti misionierius ir žmones, kuriuos jie moko.

Ieškokite Šventosios Dvasios vadovavimo, tuomet žinosite, dėl ko melstis. Šventoji Dvasia gali mokyti jus melstis ir nurodyti ką sakyti (žr. Romiečiams 8:26; 2 Nefio 32:8). Ji gali jums padėti melstis "pagal Dievo valią" (DS 46:30).

Kai maldoje ko nors prašote, padarykite viską, ką galite, kad tai pasiektumėte. Dangiškasis Tėvas tikisi, kad padarysite daugiau, nei vien tik prašysite iš Jo palaiminimų. Kai jums reikės priimti svarbų sprendimą, Jis dažnai reikalaus, kad jūs "ištirtumėte tai savo protu" prieš Jam duodant jums atsakymą (žr. DS 9:7-8). Jūsų maldos dėl vadovavimo bus veiksmingos tiek, kiek stengsitės daryti tai, ką kužda Šventoji Dvasia. Jūsų maldos dėl savo ir kitų gerovės bus bergždžios, jei "pavarysite beturtį ir nuoga, neaplinkysite ligoto ir prislėgto, ir turėdami neduosite savo turto tiems, kurie skursta" (Almos 34:28).

Jei prieš jus iškilęs sunkus uždavinys, Dangiškajam Tėvui patinka, kai jūs atsiklaupiate ant kelių ir prašote pagalbos, o paskui atsistojate ir imatės darbo. Jis jums padės visuose teisinguose siekiuose, bet retai Jis darys dėl jūsų ką nors tokio, ką galite padaryti patys.

Asmeninė malda

Kalno Pamoksle Jėzus Kristus patarė: “Eik į savo kambarėlį ir užsirakinęs melskis savo Tėvui, esančiam slaptoje, o tavo Tėvas, regintis slaptoje, tau atlygins viešai” (Mato 6:6). Asmeninė, privati malda yra labai svarbi jūsų dvasinio vystymosi dalis.

Mažiausiai kiekvieną rytą ir kiekvieną vakarą raskite vietelę, kur jūsų niekas neblaškytų. Nusizeminę atsiklaupkite ir bendraukite su savo Dangiškuoju Tėvu. Nors dažniausiai jums reikia melstis tylomis, bet pasistenkite kartais melstis balsu (žr. DS 19:28; 20:51).

Atminkite, kad malda yra dvipusis bendravimas. Kai baigiate maldą, skirkite laiko palaukti ir įsiklausyti. Kartais Dangiškasis Tėvas patars, pavadovaus ar nuramins, kol tebesate atsiklaupę.

Niekada neprileiskite minties, kad esate neverti melstis. Tokia mintis ateina nuo Šėtono, kuris nori įtikinti jus, kad jums nereikia melstis (žr. 2 Nefio 32:8). Jei jūs nenusiteikę melstis, melskitės tol, kol pasijusite, kad tikrai meldžiatės.

Gelbėtojas yra įsakęs: “Visada melskis, kad galėtum išeiti nugalėtoju; taip, kad galėtum nugalėti Šėtoną ir kad galėtum išvengti Šėtono tarnų, palaikančių jo darbą, rankų” (DS 10:5). Nors ir negalite nuolatos būti atsiklaupę asmeniškai privačiai melsdamiesi, jūs galite leisti, kad “jūsų širdys būtų kupinos, nuolat nukreiptos į Dievą maldoje” (Almos 34:27; taip pat žr. 3 Nefio 20:1). Kiekvieną dieną jūs galite palaikyti savyje nuolatinį meilės jausmą savo Dangiškajam Tėvui ir Jo Mylimam Sūnui. Jūs galite tylomis reikšti padėką savo Tėvui ir prašyti Jį sustiprinti jus darbuose. Pagundos ar fizinio pavojaus atvejais jūs galite tyliai prašyti Jo pagalbos.

Šeimos malda

Gelbėtojas ne tik įsakė mums melstis asmeniškai, bet ragino melstis ir su savo šeimomis. Jis sakė: “Melskitės savo

šeimose Tėvui, visuomet mano vardu, kad jūsų žmonos ir jūsų vaikai būtų palaiminti" (3 Nefio 18:21).

Jei esate susituokę, padarykite maldą nuolatine savo šeimos gyvenimo dalimi. Kas rytą ir kas vakarą nuolankiai visi suklaupkite ant kelių. Kiekvienam šeimos nariui dažnai duokite galimybę pasimelsti. Vieningai dėkokite už Dangiškojo Tėvo jums suteiktus palaiminimus. Vieningai melskitės prašydami palaiminimų, kurių reikia jums, ir melskitės už kitus.

Per reguliarias šeimos maldas jūs ir jūsų šeimos nariai priartėsite prie Dievo ir vienas kito. Jūsų vaikai išmoks bendrauti su savo Tėvu Danguje. Visi jūs tapsite geriau pasiruošę tarnauti kitiems ir atsilaikyti pagundoms. Jūsų namai bus dvasinės jėgos vieta, priebėga nuo blogų pasaulio įtakų.

Vieša malda

Kartais jūsų gali paprašyti sukalbėti viešą maldą, pavyzdžiui, Bažnyčios susirinkime ar klasėje. Gavę tokią galimybę, atsiminkite, kad bendraujate su Dangiškuoju Tėvu, o ne sakote pamokslą. Nesirūpinkite dėl to, ką pagalvos kiti, jums meldžiantis. Verčiau sukalbėkite paprastą, nuoširdžią maldą.

Atsakymai į maldas

Gelbėtojas mokė: "Prašykite, ir jums bus duota, ieškokite, ir rasite, belskite, ir bus jums atidaryta. Kiekvienas, kas prašo, gauna, kas ieško, randa, ir beldžiančiam atidaroma" (Mato 7:7-8). Nefitams Jis pasakė: "Ir ko tik prašysite Tėvą mano vardu, kas teisinga, tikėdami, kad gausite, štai, tai bus jums duota" (3 Nefio 18:20).

Dangiškasis Tėvas girdi jūsų maldas. Jis gali ne visuomet atsakyti taip, kaip jūs tikitės, bet Jis atsako – savo laiku ir pagal savo valią. Kadangi Jis žino, kas yra jums geriausia, kartais Jis gali atsakyti *ne*, net kai jūsų maldavimai yra nuoširdūs.

Atsakymai į maldas ateina įvairiais būdais. Dažnai jie ateina per tylų, ramų Šventosios Dvasios balsą (žr.

“Apreiškimas”, 10 p.). Jie gali ateiti kaip jūsų gyvenimo aplinkybės arba per gerus aplinkinių veiksmus. Per malda vis labiau ir labiau artėdami prie Dangiškojo Tėvo, vis geriau atpažinsite Jo gailestingus ir išmintingus atsakymus į jūsų prašymus. Jūs suprasite, kad Jis yra “mūsų prieglauda ir stiprybė, visada artima pagalba varguose” (Psalmyno 46:1).

Papildomos nuorodos: Mato 6:5-15; Jokūbo 1:5-6; Enoso 1:1-17; Mozijo 4:11-12; 3 Nefio 13:6-7; 14:7-8; DS 19:38; 88:63-65; Džozefas Smitas – Istorija 1:9-19.

Taip pat žr. Tikėjimas; Pasninkas ir pasninko atnašos; Garbinimas

Malonė

Žodis *malonė*, kaip jis vartojamas Raštuose, pirmiausia reiškia dievišką pagalbą ir stiprybę, kurią gauname per Viešpaties Jėzaus Kristaus apmokėjimą. Apaštalas Petras mokė, kad turėtume augti “malone bei mūsų Viešpaties ir Gelbėtojo Jėzaus Kristaus pažinimu” (2 Petro 3:18).

Išgelbėjimas malone

Dėl nuopuolio kiekvienas patirs laikinąją mirtį. Per malonę, kurią padarė prieinamą Gelbėtojo apmokančioji auka, visi žmonės bus prikelti ir gaus nemirtingumą (žr. 2 Nefio 9:6-13). Bet vien prikėlimas neparuosia mūsų amžinajam gyvenimui Dievo akivaizdoje. Mūsų nuodėmės daro mus nešvarius ir netinkamus gyventi Dievo akivaizdoje, ir mums reikia Jo malonės išgryninti ir išstbulinti mus “po to, kai padarėme viską, ką galime” (2 Nefio 25:23).

Frazė “po to, kai padarėme viską, ką galime” moko, kurių pastangų reikia iš mūsų pusės, kad gautume pilną Viešpaties malonę ir taptume verti gyventi su Juo. Viešpats mums įsakė paklusti Jo evangelijai, į kurią įeina tikėjimas į Jį, atgailavimas dėl savo nuodėmių, krikštas, Šventosios Dvasios dovanos gavimas ir ištvėrimas iki galo (žr. Jono

3:3-5; 3 Nefio 27:16-20; Tikėjimo Teiginiai 1:3-4). Pranašas Moronis rašė apie malonę, kurią gauname, kai ateiname pas Gelbėtoją ir paklūstame Jo mokymams:

“Ateikite pas Kristų ir tobulėkite jame, ir atsisakykite visokios bedievytės; ir jeigu atsisakysite visokios bedievytės ir mylėsite Dievą visa savo galia, protu ir stiprybe, tada jums pakaks jo malonės, tad per jo malonę būsite tobuli Kristuje; ir jeigu per Dievo malonę esate tobuli Kristuje, jūs jokiū būdu negalite neigti Dievo galios.

Ir dar, jeigu per Dievo malonę esate tobuli Kristuje ir ne-neigiate jo galios, tada per Dievo malonę esate pašventinti Kristuje, per praliejimą Kristaus kraujo, kuris yra Tėvo sandoroje, jūsų nuodėmėms atleisti, tad tampate šventi, be dėmės” (Moronio 10:32-33).

Malonės gavimas visą gyvenimą

Šalia to, kad malonė reikalinga jūsų galutiniam išgelbėjimui, šios įgalinančios jėgos jums reikia kiekvieną jūsų gyvenimo dieną. Kai artinsitės prie savo Dangiškojo Tėvo stropiai, nuolankiai ir romiai, Jis per savo malonę pakels ir sustiprins jus (žr. Patarlių 3:34; 1 Petro 5:5; DS 88:78; 106:7-8). Pasiklivimas Jo malone įgalina jus daryti pažangą ir augti teisumu. Pats Jėzus “iš pradžios negavo pilnatvės, bet vis ėjo iš malonės į malonę, kol gavo pilnatvę” (DS 93:13). Malonė įgalina jus padėti statyti Dievo karalystę. Šios tarnystės negalėtumėte vykdyti vien savo jėgomis ar priemonėmis (žr. Jono 15:5; Filipiečiams 4:13; Hebrajams 12:28; Jokūbo knyga 4:6-7).

Jei jums pritrūksta ryžto arba pasijuntate per silpni toliau gyventi pagal evangeliją, prisiminkite tą stiprybę, kurią galite gauti per įgalinančią malonės galią. Nusiraminią ir paguodą galite rasti šiuose Viešpaties žodžiuose: “Mano malonės pakanka visiems žmonėms, kurie nusižemina prieš mane; nes jeigu jie nusižemina prieš mane ir tiki mane, tada aš jų silpnumą paversiu jų stiprybe” (Etero 12:27).

Meilė

Papildomos nuorodos: Apaštalų darbų 15:11; Romiečiams 5:2; 2 Nefio 10:24; 11:5

Taip pat žr. Jėzaus Kristaus apmokėjimas; Priskėlimas; Išgelbėjimas

Meilė

Meilė yra gilaus atsidavimo, rūpinimosi ir palankumo jausmas. Meilė Dievui ir savo artimui yra Jėzaus Kristaus mokinių savybė (žr. Mato 22:35-40; Jono 13:34-35; 2 Nefio 31:20). Savo meilę Dangiškajam Tėvui išreiškiame laikydamiesi Jo įsakymų ir tarnaudami Jo vaikams. Mūsų meilė kitiems gali reikštis gerumu, išklausymu, liūdėjimu kartu su jais, jų guodimu, tarnavimu jiems, meldimusi už juos, dalinimusi evangelija ir draugavimu su jais.

Mūsų meilė aplinkiniams auga, kai mes prisimename, kad visi esame Dievo vaikai – kad mes dvasiniai broliai ir seserys. Meilė, kuri kyla iš tokio supratimo, turi galią peržengti visas tautų, religijų ir odos spalvos ribas.

Papildomos nuorodos: Kunigų 19:18, 34; Pakartoto įstatymo 6:5; Luko 6:31-36; Jono 15:9-15; 1Jono 4:7-21, įskaitant teksto nuorodą 12a; Mozijo 4:14-15; DS 4:5; 12:8; 112:11; 121:41-45

Taip pat žr. Tikroji meilė; Malonė; Paklusnumas; Tarnavimas

Melchizedeko kunigystė

“Bažnyčioje yra dvi kunigystės, būtent Melchizedeko ir Aarono” (DS 107:1). Melchizedeko Kunigystė, kuri yra “pagal Dievo Sūnaus tvarką” (DS 107:3), yra iš jų aukštesnioji. Ji “turi pirmininkavimo teisę ir turi galią bei įgaliojimą visoms bažnyčios pareigybėms” (DS 107:8). Ji taip pat turi “visų bažnyčios dvasinių palaiminimų raktus” (DS 107:18). Ji pavadinta pagal vieną aukštąjį kunigą, kuris gyveno pranašo Abraomo laikais (žr. DS 107:2-4; taip pat žr. Almos 13:14-19).

Melchizedeko Kunigystės įgaliojimu Bažnyčios vadovai vadovauja Bažnyčiai ir evangelijos skelbimui visame pasaulyje.

lyje. Melchizedeko Kunigystės apeigose “apsireiškia dieviškumo galia” (DS 84:20).

Ši aukštesnioji kunigystė buvo duota Adomui ir yra žemėje nuo tada, kai Viešpats apreiškė savo evangeliją. Ji buvo paimta iš žemės per didįjį atsimetimą bet buvo atkurta 1829 metų gegužę, kai apaštalai Petras, Jokūbas ir Jonas suteikė ją Džozefui Smitui ir Oliveriui Kauderiui.

Melchizedeko kunigystės pareigybės yra apaštalas, septyniiasdešimties narys, patriarchas, aukštasis kunigas ir vyresnysis. Aukštosios kunigystės prezidentas yra Bažnyčios prezidentas (žr. DS 107:64-66).

Vyrai Bažnyčioje privalo būti verti Melchizedeko kunigystės nešiotojai, kad gautų šventyklos apdovanojimą ir būtų užantspauduoti su savo šeimomis amžinybei. Jie turi įgaliojimą patarnauti ligoniui ir teikti ypatingus palaiminimus šeimos nariams bei kitiems. Pirmininkaujantiems kunigystės vadovams leidus, jie gali suteikti Šventosios Dvasios dovaną ir iššventinti vertus vyrus į Aarono bei Melchizedeko kunigysčių pareigybes.

Priimdamas Melchizedeko kunigystę vyras priima kunigystės priesaiką ir sandorą. Jis sudaro sandorą būti ištikimas, išaukštinti savo pašaukimą, “stropiai dėmėtis amžinojo gyvenimo žodžius” ir “gyventi kiekvienu žodžiu, kuris išeina iš Dievo burnos.” Tie, kurie laikosi šios sandoros, bus pašventinami Dvasia ir gaus “viską, ką turi... Tėvas.” (Žr. DS 84:33-44.)

Taip pat žr. Aarono kunigystė; Kunigystė)

Mirtis, dvasinė

Dvasinė mirtis yra atsiskyrimas nuo Dievo. Raštai moko apie dvi dvasinės mirties ištakas. Pirmoji yra nuopuolis, o antroji – mūsų pačių nepaklusnumas.

Mormono Knygos pranašas Samuelis mokė: “Visa žmonija, per Adomo nuopuolį būdama atkirsta nuo Viešpaties

Mirtis, fizinė

akivaizdos, laikoma lyg mirusia, tiek laikinųjų, tiek dvasinių dalykų atžvilgiu” (Helamano 14:16). Savo gyvenime žemėje esame atkirsti nuo Dievo akivaizdos. Per apmokėjimą Jėzus Kristus išperka kiekvieną žmogų iš šios dvasinės mirties. Samuelis liudijo, kad Gelbėtojo prisikėlimas “išperka visą žmoniją iš pirmosios mirties – dvasinės mirties; ... Štai, Kristaus prikėlimas išperka žmoniją, taip, visą žmoniją, ir atveda juos atgal Viešpaties akivaizdon” (Helamano 14:16-17). Pranašas Lehis mokė, kad dėl apmokėjimo “visi žmonės ateina pas Dievą; todėl jie stoja jo akivaizdoje, kad jis teistų juos pagal tiesą ir šventumą, kuris yra jame” (2 Nefio 2:10).

Be to, dvasinė mirtis ateina kaip mūsų pačių nepaklusnumo išdava. Mūsų nuodėmės padaro mus nešvarius ir mes negalime gyventi Dievo akivaizdoje (žr. Romiečiams 3:23; Almos 12:12-16, 32; Helamano 14:18; Mozės 6:57). Per apmokėjimą Jėzus Kristus siūlo išpirkimą iš šios dvasinės mirties, bet tik kai tikime Jį, atgailaujame dėl savo nuodėmių ir paklūstame evangelijos principams bei apeigoms (žr. Almos 13:27-30; Helamano 14:19; Tikėjimo Teiginiai 1:3).

Papildomos nuorodos: 1 Nefio 15:33-35; Almos 40:26; 42:23

Taip pat žr. Jėzaus Kristaus apmokėjimas; Tikėjimas; Nuopuolis; Paklusnumas; Nuodėmė

Mirtis, fizinė

Fizinė mirtis yra dvasios atsiskyrimas nuo mirtingojo kūno. Adomo nuopuolis atnešė į pasaulį fizinę mirtį (žr. Mozės 6:48).

Mirtis yra svarbi Dangiškojo Tėvo išgelbėjimo plano dalis (žr. 2 Nefio 9:6). Tam, kad taptume kaip mūsų Amžinasis Tėvas, mes turime patirti mirtį ir vėliau gauti tobulą, prikeltą kūną.

Kai fizinis kūnas miršta, dvasia gyvena toliau. Dvasių pasaulyje teisiųjų dvasios yra “priimtos į laimės būseną, kuri

vadinama rojumi, poilsio būseną, ramybės būseną, kur jos ilsėsis nuo visų savo vargų ir nuo visų rūpesčių ir sielvartų” (Almos 40:12). Vieta, vadinama dvasių kalėjimu, skirta tiems, “kurie mirė savo nuodėmėse, be tiesos pažinimo arba prasižengime, atmetę pranašus” (DS 138:32). Kalėjime dvasios yra “mokomos tikėjimo Dievu, atgailos nuo nuodėmės, vikarinio krikšto nuodėmėms atleisti, Šventosios Dvasios dovanos rankų uždėjimu, ir visų kitų evangelijos principų, kuriuos jiems buvo būtina žinoti” (DS 138:33-34). Jeigu jie priima evangelijos principus, atgailauja dėl savo nuodėmių ir priima šventyklose jų labai atliekamas apeigas, jie bus džiaugsmingai priimti į rojų.

Jėzaus Kristaus apmokėjimo ir prisikėlimo dėka fizinė mirtis yra tik laikina. “Kaip Adome visi miršta, taip Kristuje visi bus atgaivinti” (1 Korintiečiams 15:22). Kiekvienas bus prikeltas, tai yra kiekvieno žmogaus dvasia bus vėl sujungta su jo kūnu – “bus atstatyta į savo deramą ir tobulą pavidalą”, ir jis nebebus pavaldus mirčiai (Almos 40:23; taip pat žr. Almos 11:44-45).

Tikriausiai esate patyrę skausmą, kylantį mirus šeimos nariui ar draugui. Tokiais atvejais natūralu liūdėti. Iš tiesų gedulas yra viena iš giliausių meilės išraiškų. Viešpats pasakė: “Gyvensi drauge meilėje, tad verksi dėl mirusiųjų netekties” (DS 42:45). Vienintelis būdas atimti iš mirties liūdesį yra semtis džiaugsmo iš gyvenimo.

Net kai gedite mirus mylimiems žmonėms, jūs galite semtis paguodos iš prisikėlimo pažado ir tvirto žinojimo, kad šeimos gali būti kartu amžinai. Jūs galite “matyti rimtą priežastį sielvartauti, ir taip pat džiūgauti – sielvartauti dėl mirties ir nuniokojimų tarp žmonių, ir džiaugtis dėl Kristaus šviesos gyvenimui” (Almos 28:14; taip pat žr. 9-13 eil.).

Šalia paguodos mirus mylimiems asmenims, jūs galite likti ramūs, net žinodami, kad ir patys kada nors mirsite. Gyvendami pagal evangeliją, jūs galite atminti Viešpaties

pažada: "Tie, kurie miršta manyje, neragaus mirties, nes ji bus jiems saldi" (DS 42:46).

Papildomos nuorodos: Izaijo 25:8; 1 Korintiečiams 15:51-58; 2 Nefio 9:6-15; Mozijo 16:6-8

Taip pat žr. Jėzaus Kristaus apmokėjimas; Rojus; Išgelbėjimo planas; Prisiikėlimas

Misionieriškas darbas

Patyrę gyvenimo pagal evangeliją palaiminimus, natūralu, kad norime pasidalinti šiais palaiminimais su kitais. Viešpats kalbėjo apie džiaugsmą, kuris ateina į mūsų gyvenimą, kai dalijamės Jo evangelija.

"Jei būtų taip, kad visas savo dienas dirbtumėte, šaukdami atgailą šiems žmonėms, ir atvestumėte pas mane tik vieną sielą, koks didis būtų jūsų džiaugsmas su ja mano Tėvo karalystėje!

Ir dabar, jeigu jūsų džiaugsmas bus didis su viena siela, kurią atvedėte pas mane į mano Tėvo karalystę, koks didis bus jūsų džiaugsmas, jei atvesite pas mane daugelį sielų!" (DS 18:15-16).

Kiekvieno nario misionieriška pareiga

Viešpats paskelbė, kad misionieriškas darbas yra visų pastarųjų dienų šventųjų pareiga (žr. DS 88:81). Būdami Viešpaties Bažnyčios nariai, jūs galite savo geru gyvenimu ir savo liudijimo jėga padėti paruošti savo šeimos narius, draugus ir kitus pažįstamus susitikti su nuolatiniais misionieriais.

Pati stipriausia misionieriška žinia, kurią galite perduoti kitiems, yra jūsų laimingo pastarųjų dienų šventojo gyvenimo pavyzdys. Atminkite, kad žmonės neprisijungia prie Bažnyčios vien dėl to, kad sužino evangelijos principus. Jie prisijungia, nes pajunta kažką, kas pradeda patenkinti jų

dvasinius poreikius. Jei nuoširdžiai draugaujate su jais, jie galės pajusti jūsų liudijimo dvasią ir laimę.

Be to, kad esate geras pavyzdys, jūs galite būti "visuomet pasirengę įtikinamai atsakyti kiekvienam klausiančiam apie jumyse gyvenančią viltį" (1 Petro 3:15). Galite melsti galimybų pasakyti kitiems apie sugrąžintąją evangeliją. Tada galite būti pasirengę, nes daugybė žmonių ilgisi tiesos.

Tarnavimas nuolatinėse misijose

Po prisikėlimo Viešpats įsakė savo mokiniams: "Eikite ir padarykite mano mokiniais visų tautų žmones, krikštydami juos vardan Tėvo ir Sūnaus, ir Šventosios Dvasios" (Mato 28:19). Vykdydami šį įsakymą, gabūs vaikinai Bažnyčioje privalo pasiruošti dvasiškai, fiziškai ir emocionaliai tarnauti nuolatiniais misionieriais. Vienišos moterys ir pagyvenusios poros taip pat turi galimybę tarnauti nuolatinėse misijose. Jei jūs norite tarnauti nuolatinėje misijoje, pakalbėkite su savo vyskupu ar skyriaus prezidentu.

Tarnavimas naujiems Bažnyčios nariams

Į misionierišką darbą įeina pagalba ir parama tiems, kas prisijungė prie Bažnyčios. Mąstydami apie šią pareigą, atminkite, kad prisijungę prie Bažnyčios nauji nariai gali susidurti su sunkumais. Jų nauji išipareigojimai dažnai reikalauja atsisakyti senų įpročių ir palikti senus draugus bei draugijas. Be to, Bažnyčios siūlomas gyvenimo būdas gali atrodyti kitoks ir daug reikalaujantis.

Kiekvienam naujam Bažnyčios nariui reikia trijų dalykų: draugo, atsakomybės ir maitinimo "geru Dievo žodžiu" (Moronio 6:4). Jūs irgi galite prisidėti prie pastangų teikiant šią pagalbą. Jūs visada galite būti draugas. Net jei nesate padėtyje, kurioje galėtumėte pasiūlyti oficialius Bažnyčios pašaukimus ar pareigas, jūs galite drauge su naujais nariais

daryti tarnystės darbus. Taip pat jūs galite ieškoti galimybių dalintis su naujais nariais Dievo žodžiu.

Papildomos nuorodos: Morkaus 16:15; Almos 26:1-16; DS 4; 60:2; 84:88; 123:12

Mormono Knyga (Žr. Raštai)

Namų mokymas (Žr. Kunigystė)

Narkotikai (Žr. Išminties Žodis)

Nukryžiuavimas (Žr. Jėzaus Kristaus apmokėjimas; Kryžius)

Nuodėmė

Kai mes sąmoningai nepaklūstame Dievo įsakymams, darome nuodėmę. Taipogi darome nuodėmę, kai pasielgiame neteisiai, nežiūrind to, kad žinome tiesą (žr. Jokūbo 4:17).

Viešpats pasakė, kad Jis “negali žiūrėti į nuodėmę net su mažiausiu nuolaidžiuviu” (DS 1:31). Nuodėmės pasekmė yra Šventosios Dvasios atitolinimas ir negalėjimas amžinybėje gyventi mūsų Dangiškojo Tėvo akivaizdoje, nes “niekas nešvarus negali gyventi su Dievu” (1 Nefio 10:21).

Kiekvienas mūsų yra sulaužęs įstatymus ar nesiėgęs pagal savo tiesos žinojimą. Apaštalas Jonas mokė: “Jei sakytume, kad neturime nuodėmės, klaidintume patys save, ir nebūtų mumyse tiesos. Jeigu išpažįstame savo nuodėmes, [Jėzus Kristus] ištikimas ir teisingas, kad atleistų mums nuodėmes ir nuvalytų mus nuo visų nedorybių” (1 Jono 1:8-9). Per Jėzaus Kristaus apmokėjimą mes galime atgailauti ir gauti savo nuodėmių atleidimą.

Papildomos nuorodos: Romiečiams 3:23; 6:23; Almos5:41-42; 11:37; Helamano 5:10-11; DS 82:1-3; 88:34-35

Taip pat žr. Jėzaus Kristaus apmokėjimas; Mirtis, dvasinė; Atleidimas; Teisingumas; Gailestingumas; Paklusnumas; Atgaila; Pagunda

Nuolankumas

Būti nuolankiam reiškia su dėkingumu pripažinti jūsų priklausomumą nuo Viešpaties – suprasti, kad jums nuolatos reikia Jo paramos. Nuolankumas yra pripažinimas, kad jūsų talentai ir sugebėjimai yra dovanos iš Dievo. Nuolankumas nėra silpnumo, baikštumo ar baimės ženklas; tai rodiklis, kad jūs žinote, kame iš tikrųjų glūdi jūsų jėga. Jūs galite būti ir nuolankūs, ir tuo pačiu bebaimis. Jūs galite būti ir nuolankūs, ir tuo pačiu drąsus.

Jėzus Kristus yra geriausias nuolankumo pavyzdys. Savo mirtingosios tarnystės metu Jis visada pripažino, kad Jo jėga ateina dėl Jo priklausomumo nuo Jo Tėvo. Jis sakė: “Iš savęs aš nieko negaliu daryti ... nes ieškau ne savo valios, bet valios to, kuris mane yra siuntęs” (Jono 5:30).

Viešpats sustiprins jus, jei stengsitės būti nuolankūs priešais Jį. Jokūbas mokė: “Dievas priešinasi išpuikėliams, o nuolankiesiems teikia malonę ... Nusizeminkite prieš Viešpatį, tai jis jus išaukštins” (Jokūbo 4:6, 10).

Papildomos nuorodos: Mato 18:4; 23:12; 26:39; Luko 22:42; 1 Petro 5:5-6; Mozijo 4:11-12; 15:6-7; Almos 5:27-28; Helamano 3:33-35; Etero 12:27; DS 12:8; 67:10; 112:10; 136:32-33

Nuopuolis

Edeno sode Dievas įsakė: “Tu gali laisvai valgyti nuo visų sodo medžių, bet nuo gero ir pikto pažinimo medžio tu nevalgysi; tačiau tu pats gali pasirinkti, nes tai tau duota; bet atmink, kad aš tai draudžiu, nes tą dieną, kai nuo jo valgysi, tikrai mirsi” (Mozės 3:16-17). Kadangi Adomas ir Ieva pažeidė šį įsakymą ir valgė vaisiaus nuo gero ir pikto pažinimo medžio, jie buvo išmesti iš Viešpaties akivaizdos (žr. DS

29:40-41). Kitaip sakant, jie patyrė dvasinę mirtį. Taipogi jie tapo mirtingi – pavaldūs fizinei mirčiai. Ši dvasinė ir fizinė mirtis vadinama nuopoliu.

Mūsų nuopolio būseną

Būdami Adomo ir Ievos palikuonys, mes paveldime nuopolio būseną mirtingajam gyvenimui (žr. Almos 42:5-9, 14). Mes atskirti nuo Viešpaties akivaizdos ir pavaldūs fizinei mirčiai. Mes taip pat esame atvesti į priešpriešos būseną, kurioje esame bandomi gyvenimo sunkumais ir priešininko pagundomis (žr. 2 Nefio 2:11-14; DS 29:39; Mozės 6:48-49).

Šioje nuopolio būsenoje mes savo viduje patiriame konfliktą. Mes esame dvasiniai Dievo vaikai, potencialūs “dieviškosios prigimties dalininkai” (2 Petro 1:4). Tačiau “mes esame nieko neverti prieš [Dievą]; dėl nuopolio mūsų prigimtis tapo nuolat pikta” (Etero 3:2). Mums reikia nuolat stengtis nugalėti neteisias aistras ir troškimus.

Kartodamas angelo žodžius, karalius Benjaminas sakė: “Prigimtinis žmogus yra Dievo priešas ir toks buvo nuo Adomo nuopolio”. Karalius Benjaminas įspėjo, kad šioje prigimtineje, arba nuopolio būsenoje, kiekvienas žmogus per amžius bus Dievo priešas, “nebent jis pasiduos Šventosios Dvasios įtikinėjimams ir nusivilks prigimtinių žmogų, ir taps šventuoju per Viešpaties Kristaus apmokėjimą, ir taps kaip vaikas, klusnus, romus, nuolankus, kantrus, pilnas meilės, norintis paklusti viskam, ką Viešpats mato reikalinga jam uždėti, lygiai kaip vaikas paklūsta savo tėvui” (Mozijo 3:19).

Nuopolio nauda

Nuopuolis yra sudėtinė Dangiškojo Tėvo išgelbėjimo plano dalis (žr. 2 Nefio 2:15-16; 9:6). Jame yra dvi kryptys – žemyn ir aukštyn. Nuopuolis ne tik atnešė fizinę ir dvasinę mirtį, bet ir davė galimybę gimti žemėje ir mokytis bei daryti pažangą. Jei teisingai naudosimės savo valios laisve ir jei

nusidėję nuoširdžiai atgailausime, tuomet galėsime ateiti pas Kristų ir per Jo apmokėjimą pasirošti gauti amžinojo gyvenimo dovaną. Pranašas Lehis mokė:

“Jei Adomas nebūtų prasižengęs, jis nebūtų nupuolęs, bet būtų pasilikęs Edeno sode. Ir visa tai, kas buvo sukurta, būtų pasilikę toje pačioje būsenoje, kurioje buvo po sukūrimo; ir būtų pasilikę per amžius, ir neturėję pabaigos.

Ir [Adomas su Ieva] nebūtų turėję vaikų; todėl būtų pasilikę nekaltumo būsenoje, neturėdami džiaugsmo, nes nepažinojo nelaimės; nedarydami gera, nes nepažinojo nuodėmės.

Bet štai, visa tai padaryta per išmintį to, kurs žino viską.

Adomas nupuolė, kad galėtų būti žmonės; o žmonės yra, kad galėtų džiaugtis.

Ir laiko pilnatvėje ateina Mesijas, kad išpirtų žmonių vaikus iš nuopuolio” (2 Nefio 2:22-26; taip pat žr. eil. 19-21, 27).

Adomas ir Ieva išreiškė savo dėkingumą už palaiminimus, kurie atėjo dėl nuopuolio:

“Ir tą dieną Adomas palaimino Dievą ir buvo pripildytas, ir pradėjo pranašauti apie visas žemės šeimas, sakydamas: Tebūna palaimintas Dievo vardas, nes dėl mano prasižengimo mano akys atvertos, ir šiame gyvenime aš džiaugsiuos, ir vėl kūne aš matysiu Dievą.

Ir Ieva, jo žmona, girdėjo visa tai ir džiūgavo, sakydama: Jei ne mūsų prasižengimas, mes niekada nebūtume turėję sėklos, ir niekada nebūtume pažinę gera ir pikta, ir mūsų išpirkimo džiaugsmo, ir amžinojo gyvenimo, kurį Dievas duoda visiems paklusniesiems” (Mozės 5:10-11).

Išpirkimas iš nuopuolio

Dėl mūsų puolusios, mirtingos prigimties ir asmeninių nuodėmių, vienintelė mūsų viltis yra Jėzuje Kristuje ir išpirkimo plane.

Per Jėzaus Kristaus apmokėjimą visi žmonės bus išpirti iš nuopuolio padarinių. Mes būsime prikelti ir atvesti atgal

Viešpaties akivaizdon, kad būtume teisiame (žr. 2 Nefio 2:5-10; Almos 11:42-45; Helamano 14:15-17).

Šalia mūsų išpirkimo iš visuotinių nuopuolio pasekmių Gelbėtojas gali išpirkti mus iš mūsų pačių nuodėmių. Savo nuopuolio būsenoje mes nusidedame ir nutolstame nuo Viešpaties, užsitraukdami dvasinę mirtį. Kaip sakė apaštalas Paulius: “Nes visi yra nusidėję ir stokoja Dievo garbės” (Romiečiams 3:23). Jei liekame savo nuodėmėse, mes negalime gyventi Dievo akivaizdoje, nes “niekas nešvarus negali ... gyventi jo akivaizdoje” (Mozės 6:57). Laimei, apmokėjimas “įvykdo atgailos sąlygą” (Helamano 14:18), įgalina mus gauti savo nuodėmių atleidimą ir per amžius gyventi Dievo akivaizdoje. Alma mokė: “Žmogui buvo duotas laikotarpis, per kurį jis galėtų atgailauti; todėl šis gyvenimas tapo bandomąja būsena – laiku, kad pasiroštume susitikti su Dievu, laiku, kad pasiroštume begalinei būsenai, apie kurią kalbėjome, kuri bus po mirusiųjų prikėlimo” (Almos 12:24).

Dėkingumas už Gelbėtojo apmokančiąją auką

Lygiai kaip mes visai nenorime maisto, kol neišalkstame, taip mes nevisiškai trokšime amžinojo išgelbėjimo, kol nepripažinsime, kad mums reikia Gelbėtojo. Tas pripažinimas ateina mums vis geriau suprantant nuopuolį. Kaip mokė pranašas Lehis: “Visa žmonija buvo prapulties ir nuopuolio būsenoje ir visuomet būtų, jei nepasikliautų šituo Išpirkėju” (1 Nefio 10:6).

Papildomos nuorodos: Pradžios 3; Mormono 9:12-14; Mozės 4

Taip pat žr. Valios laisvė; Jėzaus Kristaus apmokėjimas; Pirminė nuodėmė; Išgelbėjimo planas; Nuodėmė

Pagarbumas

Pagarbumas yra gili pagarba ir meilė. Kai jūsų požiūris į Dievą yra pagarbūs, jūs gerbiate Jį, reiškiate Jam savo dėkingumą ir paklūstate jo įsakymams.

Jūs turite būti pagarbūs tiek savo elgesiu, tiek ir požiūriu. Į pagarbų elgesį įeina malda, Raštų studijavimas, psininkavimas ir dešimtinės bei atnašų mokėjimas. Į jį įeina kuklus rengimasis ir švarios, ugdančios kalbos vartojimas. Jūsų pagarbumo gilumas matosi iš to, kokią muziką ir kitas pramogas renkatės, kaip kalbate apie šventus dalykus, kaip rengiatės ir elgiatės bažnyčioje bei šventykloje. Jūs parodote savo pagarbumą Viešpačiui, tarnaudami kitiems žmonėms ir elgdamiesi su jais maloniai ir pagarbiai.

Darydamiesi vis pagarbesni, pastebėsite tylų pokytį savo gyvenime. Viešpats dar gausiau išlies ant jūsų savo Dvasios. Jūs būsite mažiau susirūpinę ir sunerimę. Jūs galėsite gauti apreiškimą, kuris padės jums spręsti asmenines ir šeimos problemas.

Kaip pagarbumas artina jus prie Dievo, taip nepagarbumas tarnauja priešininko tikslams. Šėtonas gundys jus eiti pasaulio kryptimi prie didesnio triukšmo, jaudulio, ginčų ir kur mažiau susivaldymo bei ramaus orumo. Kaip karvedys, organizuojantis karinį įsiveržimą, jis stengsis atkirsti jūsų bendravimo su Dievu kanalus. Saugokitės tokios taktikos ir stenkitės būti pagarbūs visame, ką darote.

Papildomos nuorodos: Kunigų 26:2; Psalmių 89:5-7; Hebrajams 12:28; DS 59:21; 63:61-62, 64; 109:21

Taip pat žr. Tikėjimas; Dėkingumas; Kuklumas; Malda; Apreiškimas; Garbinimas

Pagunda

Kaip pranašavo apaštalas Paulius, paskutiniuosius dienos yra "sunkūs laikai" (2 Timotiejui 3:1). Priešo įtaka yra plačiai

išplitusi ir gundanti. Bet jūs galite įveikti Šėtoną ir nugalėti jo gundymus. Dangiškasis Tėvas davė jums valios laisvės dovaną – galią pasirinkti gėrį, o ne blogį. Jūs galite “nusižeminti priešais Viešpatį ir šauktis jo švento vardo, ir nuolat budėti ir melstis, kad nebūtumėte gundomi labiau negu galite pakelti” (Almos 13:28). Kai noriai laikysitės įsakymų, jūsų Dangiškasis Tėvas sustiprins jus, kad atsilaikytumėt prieš pagundą.

Tolesni patarimai padės jums įveikti pagundą:

Sutelkite savo gyvenimą į Gelbėtoją. Pranašas Helamanas patarė savo sūnums: “Atsiminkite, atsiminkite, kad būtent ant mūsų Išpirkėjo, kuris yra Kristus, uolos jūs turite statyti savo pamatą; idant kada velnias pasiųs savo galingus vėjus, taip, savo strėles su viesulu, taip, kada visa jo kruša ir jo galinga audra daužysis į jus, tai neturės galios jums nutraukti jus žemyn į nelaimės ir begalinio vargo prarają, dėl uolos, ant kurios esate pastatyti, kuri yra patikimas pamatas; ir jeigu žmonės stato ant šito pamato, jie negali griūti” (Helamano 5:12).

Melskite stiprybės. Kai prisikėlęs Gelbėtojas atėjo pas nefitus, jis mokė minią: “Privalote nuolat budėti ir melstis, kad nepatektumėte į pagundą; nes Šėtonas siekia užvaldyti jus, idant galėtų sijoti jus kaip kviečius. Todėl privalote visuomet melstis Tėvui mano vardu” (3 Nefio 18:18-19). Pastarosiomis dienomis Jis davė panašų patarimą: “Visada melskis, kad galėtum išeiti nugalėtoju; taip, kad galėtum nugalėti Šėtoną ir kad galėtum išvengti Šėtono tarnų, palaikančių jo darbą, rankų” (DS 10:5).

Kasdien studijuokite Raštus. Jei studijuosite evangelijos tiesas ir taikysite jas savo gyvenime, Viešpats palaimins jus galia atsilaikyti pagundai. Nefis mokė: “Ir kas tik klausys Dievo žodžio ir tvirtai jo laikysis, tie niekada nepražus; ir pagundos bei priešininko ugninės strėlės negalės jų pergalėti iki aklumo, kad juos nuklaidintų sunaikinimui” (1 Nefio 15:24; taip pat žr. Helamano 3:29-30).

Pripildykite savo gyvenimą gėrio. Esama tiek daug gera, iš ko galite rinktis, kad jums nereikia ragauti blogio. Kai pripildysite savo gyvenimą gėrio, tuomet neliks vietos niekam kitam.

Venkite gundančių vietų ir situacijų. Jūs negalite visiškai išvengti pagundos, bet jūs galite vengti vietų ir situacijų, kur galėtumėte būti sugundyti. Taip pat jūs galite vengti nedermos medžiagos žurnaluose, knygoje, televizijos laidose, filmuose, taip pat muzikoje bei internete.

Stenkitės daryti gerą įtaką kitiems. Prieš kentėdamas Getsemanės sode, Gelbėtojas meldėsi už savo mokinius: "Jie ne iš pasaulio, kaip ir aš ne iš pasaulio. Aš neprašau, kad juos paimtum iš pasaulio, bet kad apsaugotum juos nuo pikto. Jie nėra iš pasaulio, kaip ir aš ne iš pasaulio. Pašventink juos tiesa! Tavo žodis yra tiesa. Kaip tu esi mane atsiuntęs į pasaulį, taip ir aš pasiunčiau juos į pasaulį" (Jono 17:14-18). Kaip pastarųjų dienų Jėzaus Kristaus mokinys, jūs galite būti pasaulyje, bet kartu būti "ne iš pasaulio." Šalia to, kad pats vengiate pagundų, jūs galite daryti įtaką ir kitiems, kad jie gyventų gerą ir sveiką gyvenimą. Jūs galite rodyti teismo pavyzdį, būti geru draugu, dalyvauti bendruomenės reikaluose ir, jei tai dera, pasistengti, kad būtų išgirstas jūsų balsas, ginantis moralines vertybes.

Niekada nesovyruokite, priimdami sprendimą atsispirti pagundoms. Stenkitės sekti Gelbėtojo pavyzdžiu, kuris "Kentėjo gundymus, bet nekreipė į juos dėmesio" (DS 20:22). Kai Šėtonas gundė Jėzų dykumoje, Viešpats nesusvyravo. Jo atsakymas buvo greitas ir tvirtas: "Parašyta: Viešpatį, savo Dievą, tegarbink ir jam vienam tetarnauk!" (Luko 4:8). Teisiomis mintimis, žodžiais ir veiksmais jūs galite atsiliepti į priešininko gundymus su tokiau pat įsitikinimu. "Priešinkitės velniui, ir jis bėgs nuo jūsų. Artinkitės prie Dievo, ir jis artinsis prie jūsų" (Jokūbo 4:7-8).

Papildomos nuorodos: Romiečiams 12:21; Efeziečiams 6:11-17; Jokūbo 1:12, išnaša b; DS 23:1; 31:12; Mozės 1:12-22

Taip pat žr. Valios laisvė; Sąžinė; Pasninkas ir pasninko atnašos; Šventoji Dvasia; Kristaus šviesa; Atgaila; Šėtonas

Paklusnumas

Ikimirtingajame gyvenime Dangiškasis Tėvas pirmininkavo didžiajam pasitarimui danguje. Ten mes sužinojome apie Jo išgelbėjimo planą mums, į kurią įeina išbandymo žemėje laikas. “Mes ... padarysime žemę, ant kurios šie gyvens; ir tu išmėginsime juos, kad pamatytume, ar jie darys viską, ką Viešpats, jų Dievas, jiems įsakys” (Abraomo 3:24-25). Vienas iš tikslų, dėl kurių esate čia žemėje, yra parodyti savo pasiryžimą paklusti Dangiškojo Tėvo įsakymams.

Daug kam atrodo, kad tie įsakymai apsunkena gyvenimą ir apriboja laisvę bei asmenybės tobulėjimą. Tačiau Gelbėtojas mokė, kad tikra laisvė ateina tik sekant Jį. “Jei laikysitės mano žodžio, jūs iš tikro būsite mano mokiniai; jūs pažinsite tiesą, ir tiesa padarys jus laisvus” (Jono 8:31-32). Dievas duoda įsakymus jūsų labui. Tai meilingi pamokymai jūsų laimei ir jūsų fizinei bei dvasinei gerovei.

Pranašas Džozefas Smitas mokė, kad paklusnumas įsakymams atneša Dievo palaiminimus. Jis sakė: “Yra įstatymas, neatšaukiamai paskelbtas danguje prieš šio pasaulio įkūrimą, kuriuo pagrįsti visi palaiminimai; ir kada gauname kokį nors palaiminimą iš Dievo, – tai dėl paklusnumo tam įstatymui, kuriuo jis pagrįstas” (DS 130:20-21). Karalius Benjaminas irgi mokė šio principo: “Norėčiau, kad pagalvotumėt apie palaimingą ir džiaugsmingą būseną tų, kurie vykdo Dievo įsakymus, – patarė jis. Nes štai, jie yra palaiminti visuose dalykuose, tiek laikinuose, tiek ir dvasiniuose; ir jei jie išsilaiško ištikimi iki galo, jie priimami į dangų, kad gyventų su Dievu niekada nesibaigiančios laimės būsenoje. O atminkite, atminkite, kad tai tiesa; nes tai pasakė Viešpats Dievas” (Mozijo 2:41).

Mūsų paklusnumas įsakymams yra mūsų meilės Dangiškajam Tėvui ir Jėzui Kristui išraiška. Gelbėtojas sakė: “Jei mane mylite, jūs laikysitės mano įsakymų” (Jono 14:15). Vėliau Jis skelbė: “Jei laikysitės mano įsakymų, pasiliksite mano meilėje, kaip aš kad vykdau savo tėvo įsakymus ir pasilieku jo meilėje” (Jono 15:10).

Papildomos nuorodos: Jozuės 24:14-15; Mokytojo 12:13; Mato 7:21; Jono 7:17; 1 Nefio 3:7; DS 58:21-22; 82:8-10

Taip pat žr. Valios laisvė; Išgelbėjimo planas

Paramos bendrija

Paramos bendriją įkūrė pranašas Džozefas Smitas 1842 m. kovo 17 d. Navū, Ilinojaus valst. Kai buvo įkurta, Paramos bendrija turėjo du pagrindinius tikslus: padėti vargšams ir be-turčiams bei gelbėti sielas. Ši organizacija egzistuoja ir mūsų dienomis, laikydamasi šių pirminių vadovavimosi principų. Visame pasaulyje Paramos bendrijos seserys dirba su kunigi-ja, kad įvykdytų Bažnyčios misiją. Jos palaiko viena kitą, kai:

- Stiprina savo liudijimus apie Jėzų Kristų per maldą ir Raštų studijavimą.
- Siekia dvasinės jėgos, sekdamos Šventosios Dvasios pakuždėjimais.
- Pasišvenčia santuokos, šeimos ir namų stiprinimui.
- Pripažįsta, kad būti motina yra kilnu, ir būti moterimi – džiugu.
- Džiaugiasi tarnavimu ir gerais darbais.
- Myli gyvenimą ir mokymąsi.
- Atstovauja tiesą ir teisumą.
- Palaiko kunigystę, kaip Dievo valdžią žemėje.
- Džiaugiasi šventyklos palaiminimais.

- Supranta savo dievišką paskirtį ir siekia išaukštinimo.

Jei esate Paramos bendrijoje, vienas iš būdų, kuriuo galite prisidėti prie šios organizacijos misijos, yra priimti užduotį tarnauti lankančia mokytoja. Lankydamos jums priskirtas seseris ir joms tarnaudamos, negailėkite laiko mokyti evangelijos ir puoselėti draugystę. Šalia tarnavimo atskiriems žmonėms, jūs galite suvaidinti svarbų vaidmenį stiprinant šeimas.

Apylinkių ir skyrių vadovai užtikrina, kad namų mokytojai būtų paskirti kiekvienai vyresnei kaip 18 metų seseriai. Kunigystės ir Paramos bendrijos vadovai prižiūri, kad lankančios mokytojos padėtų tenkinti kiekvienos sesers dvasinius ir laikinuosius poreikius.

Būdama Paramos bendrijos sesuo, jūs esate pasaulinės seserų bendrijos, kurią vienija atsidavimas Jėzui Kristui, narė. Jūs prisijungiate prie kitų Dievo dukrų, kaip tikėjimo, dorybės, išvalgumo ir tikrosios meilės moteris, tikrai žinanti, kad jūsų gyvenimas turi prasmę, tikslą ir kryptį. Dalyvaudama Paramos bendrijoje, jūs turite galimybių džiaugtis seseryste ir partneryste, prasmingai tarnauti, dalintis savo liudijimu, talentais ir dvasiškai augti.

Pasitarimas danguje (Žr. Išgelbėjimo planas)

Pasninkas ir pasninko atnašos

Pasninkauti reiškia tam tikrą laiką savanoriškai išbūti be maisto ir gėrimo. Pasninkas kartu su nuoširdžia malda gali padėti jums ir kitiems pasiruošti gauti Dievo palaiminimų.

Pasninko tikslai

Kartą Gelbėtojas išvarė piktąją dvasią iš vaiko ir panaudojo šį pavyzdį savo mokiniais mokyti apie maldos ir pasninko galią. Jo mokiniai paklausė: "Dėl ko mes negalėjome jos išvaryti?" Jėzus atsakė: "Dėl silpno tikėjimo. Iš tiesų sakau

jums: jei turėtumėte tikėjimą kaip garstyčios grūdėlį, jūs tartumėte šiam kalnui: 'Persikelk iš čia tenai' – ir jis persikeltų. Jums nebūtų nieko negalimo. O šita veislė kitaip neišvairoma, kaip tik malda ir pasninku." Žr. Mato 17:14-21.

Šis pasakojimas moko, kad malda ir pasninkas gali suteikti daugiau jėgų tiems, kurie teikia ir gauna kunigystės palaiminimus. Šį pasakojimą taipogi galima pritaikyti, kalbant apie jūsų asmenines pastangas gyventi pagal evangeliją. Jei turite silpnybę ar nuodėmę, su kuria kovojate, jums gali reikėti pasninkauti ir melstis, kad gautumėte norimą pagalbą ar atleidimą. Kaip tas Kristaus išvartytas demonas, jūsų sunkumas irgi gali būti toks, kuris išeis tik per maldą ir pasninką.

Pasninkauti galima įvairiais tikslais. Pasninkas yra vienas iš Dievo garbinimo ir padėkos Jam išreiškimo būdų (žr. Luko 2:37; Almos 45:1). Galite pasninkauti, prašydami Dangiškąjį Tėvą palaiminti sergantį ar kenčiantį (žr. Mato 17:14-21). Pasninkas gali padėti jums ir jūsų brangiems asmenims gauti asmeninį apreiškimą ir atsiversti į tiesą (žr. Almos 5:46; 6:6). Per pasninką jūs galite gauti jėgų atsilaikyti prieš pagundą (žr. Izaijo 58:6). Jūs galite pasninkauti, siekdami būti nuolankūs prieš Dievą ir naudoti tikėjimą į Jėzų Kristų (žr. Omnio 1:26; Helamano 3:35). Jūs galite pasninkauti, kad gautumėt vadovavimą, kaip dalintis evangeliją ir išaukštinti Bažnyčios pašaukimus (žr. Apaštalų darbų 13:2-3; Almos 17:3, 9; 3 Nefio 27:1-2). Pasninkas gali lydėti teisų liūdesį ar gedulą (žr. Almos 28:4-6; 30:1-2).

Pasninko sekmadienis

Vieną mėnesio sekmadienį, paprastai pirmąjį, Bažnyčia skiria pasninkui. Tinkamai laikytis pasninko sekmadienio – reiškia du valgymus iš eilės praleisti be valgymo ir gėrimo, ateiti į pasninko liudijimų susirinkimą ir duoti pasninko atnašas vargšams pagelbėti.

Jūsų pasninko atnaša turi būti mažiausiai dviejų praleistų valgymų vertės. Kai įmanoma, būkite dosnūs ir duokite žymiai daugiau, negu ši suma.

Šalia pasninko dienų, kurias nustatė Bažnyčios vadovai, jūs galite pasninkauti bet kurią kitą dieną, pagal savo ir kitų poreikius. Tačiau neturite pasninkauti per dažnai ar per ilgai.

Tikras pasninkas

Kalno pamoksle Jėzus mokė, koks yra tikras pasninkas. Jis pasisakė prieš veidmainius, kurie pasninkaudami "perkreipia veidus, kad žmonės matytų juos pasninkaujant." Vietoj išorinio demonstravimo, kad pasninkaujate, jūs turėtumėte pasninkauti "savo Tėvui, kuris yra slaptoje. Ir tavo Tėvas, regintis slaptoje, tau atlygins viešai" (Mato 6:16-18).

Pranašas Izaijas taip pat mokė apie tikrą pasninko dvasią: "Štai pasninkas, kokio aš noriu: nuimti neteisėtai uždėtus pančius, atrišti jungo valkčius, duoti laisvę pavergtiesiems, sulaužyti bet kokį jungą, dalytis su alkstančiu savo duona, priglausti pastogėn vargšą ir benamį, aprengti ką pamačius nuoga, neatsukti nugaros saviesiems" (Izaijo 58:6-7).

Izaijas taip pat liudijo apie palaiminimus, kurie ateina, kai paklūstama pasninko dėsniui: "Tada tartum aušra užtekės tavo šviesa, ir tavo žaizda bus greitai užgydyta. Tavo teismus žengs pirma tavęs, o Viešpaties šlovė lydės iš paskos. Tada šauksiesi, ir Viešpats atsilies, prašys pagalbos, ir jis tars: "Aš čia!" Kai ... duodi alkstančiam duonos ir palengvini varguolio gyvenimą, šviesa tau užtekės tamsoje, tamsa tau bus šviesi kaip dienovidis. Viešpats visuomet bus tavo vadovas, ir sausros išdegintoje šalyje tave pasotins. Jis atnaujins tavo jėgas, ir tu būsi kaip laistomas sodas, kaip niekada neišsenkantis šaltinis" (Izaijo 58:8-11).

Papildomos nuorodos: 3 Nefio 13:16-18; DS 59:12-14; 88:76, 119

Taip pat žr. Malda

Patriarchaliniai palaiminimai

Patriarchalinius palaiminimus vertiems Bažnyčios nariams teikia iššventinti patriarchai. Jūsų patriarchalinis palaiminimas paskelbia jūsų kilmę Izraelio namuose, taip pat jame yra asmeninis Viešpaties patarimas jums.

Jei studijuosite savo patriarchalinį palaiminimą ir laikysitės jame esančio patarimo, jis teiks vadovavimą, paguodą ir apsaugą. Norėdami sužinoti, kaip gauti patriarchalinį palaiminimą, pakalbėkite su savo vyskupu ar skyriaus prezidentu.

Kilmės paskelbimas

Į jūsų patriarchalinį palaiminimą įeina jūsų kilmės paskelbimas, kuris patvirtina, kad esate iš Izraelio namų – Abraomo palikuonis, priklausantis tam tikrai Jokūbo genčiai. Dauguma pastarųjų dienų šventųjų yra iš Efraimo giminės, kuriai duota didžiausia atsakomybė vadovauti Viešpaties pastarųjų dienų darbui.

Kadangi kiekviename iš mūsų teka daugelio giminystės linijų kraujas, du tos pačios šeimos nariai gali būti paskelbti esantys iš skirtingų Izraelio giminių.

Nesvarbu, ar jūsų kilmė Izraelio namuose yra per giminystės liniją ar įvaikinimą. Būdamas šios Bažnyčios narys, jūs laikomas Abraomo palikuoniu ir visų Abraomo sandoros pažadų bei palaiminimų paveldėtoju (žr. "Abraomo sandora", 5 p.).

Mokymasis iš savo patriarchalinio palaiminimo

Gavę patriarchalinį palaiminimą, jūs turite jį skaityti nušižemine, pamaldžiai ir dažnai. Tai asmeninis apreiškimas iš jūsų Dangiškojo Tėvo, kuris žino jūsų privalumus, silpnybes ir amžinąjį potencialą. Per patriarchalinį palaiminimą Jis padės jums suprasti, ko iš jūsų tikisi. Jūsų palaiminime gali būti pažadų, patarimų ir išpėjimų. Einant laikui, jūs suprasite, kokia galia glūdi jo apreiškime.

Jei laikysitės palaiminime duoto patarimo, jūs mažiau klupsite ir mažiau apsigausite. Jei nesilaikysite to patarimo, tuomet negalėsite gauti pažadėtų palaiminimų.

Nors jūsų patriarchaliniame palaiminime yra apreikštas patarimas ir pažadai, neturėtumėte tikėtis, kad jis atsakys į visus jūsų klausimus arba smulkiai nusakys viską, kas įvyks jūsų gyvenime. Jei jūsų palaiminime neminimas svarbus įvykis, pavyzdžiui, nuolatinė misija arba santuoka, neturėtumėte manyti, kad jums nebus tokios galimybės.

Panašiai neturėtumėte manyti, kad viskas, kas paminėta jūsų patriarchaliniame palaiminime, išsipildys šiame gyvenime. Patriarchalinis palaiminimas yra amžinas, ir jo pažadai gali nusitęsti į amžinybę. Būkite tikri, kad jei esate verti, Viešpaties laiku visi pažadai išsipildys. Tie pažadai, kurie nebus realizuoti šiame gyvenime, išsipildys kitame.

Jūsų patriarchalinis palaiminimas yra šventas ir asmeninis. Galite jį parodyti artimiausiems šeimos nariams, bet neturėtumėte jo garsiai skaityti viešumoje arba leisti, kad kiti jį skaitytų ir interpretuotų. Net jūsų patriarchas ar vyskupas arba skyriaus prezidentas neturėtų jo interpretuoti.

Saugokite savo širdyje tuos brangius savo patriarchalinio palaiminimo žodžius. Apmąstykite juos ir gyvenkite taip, kad būtumėte verti gauti pažadėtuosius palaiminimus šiame ir būsimajame gyvenime.

Patvirtinimas (Žr. Šventoji Dvasia; Rankų uždėjimas)

Patvirtinti Raštai (Žr. Raštai)

Pirminė nuodėmė

Dėl Adomo ir Ievos nuopuolio visi žmonės gyvena nuopuolio būsenoje, atskirti nuo Dievo ir pavaldūs fizinei mirčiai. Tačiau mes nesame pasmerkti dėl to, ką dauguma vadina "pirmine nuodėme". Kitaip sakant, mes nesame

atsakingi už Adomo prasižengimą Edeno Sode. Pranašas Džozefas Smitas sakė: “Mes tikime, kad žmonės bus nubaus-
ti už savo pačių nuodėmes, o ne už Adomo prasižengimą”
(Tikėjimo Teiginiai 1:2).

Per apmokėjimą Gelbėtojas sumokėjo kainą už prasižen-
gimą Edeno Sode (žr. Mozės 6:53). Jis davė mums prikėlimo
garantiją ir pažadą, kad per savo ištikimybę galėsime grįžti
amžinai gyventi savo Dangiškojo Tėvo akivaizdoje.

Taip pat žr. Nuopuolis

**Pirmoji prezidentūra (Žr. Bažnyčios administravimas;
Pranašai)**

Pornografija

Pornografija yra bet kokia medžiaga, vaizduojanti arba
aprašanti žmogaus kūną arba seksualinį elgesį taip, jog tai
žadina seksualinius jausmus. Tokia medžiaga platinama per
daugumą žiniasklaidos priemonių, įskaitant knygas, televizi-
ją, kiną, muziką ir internetą. Ji tokia pat žalinga dvasiai, kaip
tabakas, alkoholis ir narkotikai žalingi kūnui. Bet koks por-
nografijos naudojimas pažeidžia Dievo įsakymą: “Jūs nesve-
timsite ... ir nedarysite nieko panašaus” (DS 59:6). Tai gali
nuvesti į kitas rimtas nuodėmes. Bažnyčios nariai turėtų
vengti pornografijos bet kokia forma ir turėtų priešintis jos
leidybai, platinimui ir naudojimui.

Pornografija yra tragiškai pavergianti. Kaip ir kitos pri-
klausomybės, ji veda žmones eksperimentuoti ir siekti dar
stipresnės stimuliacijos. Jei eksperimentuojate su ja ir leidžia-
tės sugaunami į jos pinkles, ji sunaikins jus, sužlugdys jūsų
protą, širdį ir dvasią. Ji atims jūsų savigarbą ir mokėjimą gro-
žėtis gyvenimu. Ji nutrauks jus žemyn, nuves prie blogų min-
čių ir galbūt prie blogų veiksmų. Ji padarys baisią žalą jūsų
šeimos santykiams.

Pragaras

Dėl pornografijos pavergiančios prigimties ir žalos, kurią ji daro kūnui ir dvasiai, Dievo tarnai pakartotinai perspėjo mus, kad vengtume jos. Jei esate patekę į pornografijos pinkles, tučtuojau sustokite ir ieškokite pagalbos. Per atgailą jūs galite gauti atleidimą bei rasti viltį evangelijoje. Nueikite pas savo vyskupą arba skyriaus prezidentą patarimo, kaip įveikti savo problemą, ir ieškokite išgydymo per Jėzaus Kristaus apmokėjimą. Prašykite Viešpatį, kad suteiktų jums stiprybės įveikti šią baisią priklausomybę.

Papildomos nuorodos: Mato 5:27-28; Romiečiams 6:12; Almos 39:9; DS 42:23

Taip pat žr. Skaistybės; Pagunda

Pragaras

Pastarųjų dienų apreiškimai kalba apie pragarą mažiausiai dviem prasmėmis. Pirma, taip vadinamas dvasių kalėjimas, kuris yra vieta pomirtiniame dvasių pasaulyje tiems, kurie “mirė savo nuodėmėse, be tiesos pažinimo, arba prasižengime, atmetę pranašus” (DS 138:32). Tai laikina būseną, kurioje dvasios mokomos evangelijos ir turi galimybę atgailauti bei priimti išgelbėjimo apeigas, kurios už juos atliekamos šventyklose (žr. DS 138:30-35). Tie, kurie priima evangeliją, gali iki prisikėlimo gyventi rojuje. Po to, kai bus prikelti ir teisiami, jie gaus tą šlovės laipsnį, kurio verti. Tie, kurie nusprendžia neatgailauti, bet kurie nėra pražūties sūnūs, pasiliks dvasių kalėjime iki Tūkstantmečio pabaigos. Tada jie bus išlaisvinti iš pragaro ir bausmės bei bus prikelti teštingai šlovei (žr. DS 76:81-85).

Antra, žodis *pragaras* vartojamas nurodyti išorinę tamsą, kuri yra velnio, jo angelų ir pražūties sūnų buvimo vieta (žr. DS 29:36-38; 76:28-33). Pražūties sūnūs yra tie, “kuriems nebus atleidimo nei šiame, nei ateinančiame pasaulyje, nes jie išsižadėjo Šventosios Dvasios po to, kai ją gavo, ir išsižadėjo

Tėvo Viengimio Sūnaus, sau jį nukryžiaavę ir išstatę viešai paniekai” (DS 76:34-35; taip pat žr. 31-33, 36-37). Tokie asmenys nepaveldės vietos jokioje šlovės karalystėje; jiems pasiliks pragaro sąlygos (žr. DS 76:38; 88:24, 32).

Taip pat žr. Šlovės karalystės; Šėtonas

Pranašai

Būdami Pastarųjų Dienų Šventųjų Jėzaus Kristaus Bažnyčios nariai, esame palaiminti, kad mums vadovauja gyvi pranašai – įkvėpti žmonės, pašaukti kalbėti už Viešpatį, lygiai kaip Mozė, Izaijas, Petras, Paulius, Nefis, Mormonas ir kiti Raštų pranašai. Mes palaikome Bažnyčios prezidentą kaip mūsų pranašą, regėtoją ir apreiškėją – vienintelį žmogų žemėje, kuris gauna apreiškimą vadovauti visai Bažnyčiai. Mes taip pat palaikome patarėjus Pirmojoje prezidentūroje ir Dvylikos apaštalų kvorumo narius kaip pranašus, regėtojus ir apreiškėjus.

Kaip ir senovės pranašai, šiandienos pranašai liudija apie Jėzų Kristų ir moko Jo evangelijos. Jie padeda mums pažinti Dievo valią ir tikrąjį charakterį. Jie kalba tiesiai ir aiškiai, smerkdami nuodėmę ir išpėdami apie jos pasekmes. Kartais jie gali būti įkvėpti mūsų labai pranašauti apie būsimus įvykius.

Jūs visada galite pasitikėti gyvųjų pranašų žodžiais. Jų mokymai atspindi Viešpaties valią, kuris skelbė: “Ką aš, Viešpats, pasakiau, aš pasakiau ir neatsiprašinėju; ir nors dangūs ir žemė praeis, mano žodis nepraeis, bet viskas bus įvykdyta, ar mano paties balsu, ar mano tarnų balsu – tai tas pat” (DS 1:38).

Saugiausi būsite, tiksliai sekdami Viešpaties žodžiais, duotais per Jo pranašus, ypač per dabartinį Bažnyčios prezidentą. Viešpats išpėja, kad tie, kurie ignoruoja gyvųjų pranašų

žodžius, nupuls (žr. DS 1:14-16). Jis žada didelius palaiminimus tiems, kurie seks Bažnyčios prezidentu:

“Skirk dėmesį visiems jo žodžiams ir įsakymams, kuriuos jis tau duos, kai juos gaus, vaikščiodamas su visu šventumu priešais mane;

nes jo žodį priimsite, lyg iš mano paties burnos, – su visa kantrybe ir tikėjimu.

Nes jei tai darysite, pragaro vartai jūsų nenugalės; taip, ir Viešpats Dievas išsklaidys tamsos galias prieš jus ir supurtys dangus jūsų labui ir savo vardo šlovei” (DS 21:4-6).

Papildomos nuorodos: 2 Metraščių 20:20; Amoso 3:7; Efeziečiams 2:19-20; 1 Nefio 22:1-2; Mozijo 13:33-35; DS 107:91-92; Tikėjimo Teiginiai 1:6

Pranašystė (Žr. Apreiškimas; Dvasinės dovanos)

Priešprieša

Tai, kad mirtingojo gyvenimo metu patiriate priešpriešą, yra Dangiškojo Tėvo išpirkimo plano dalis. Išbandymai, nusivylimai, liūdesys, negalia ir širdgėla yra sunki gyvenimo dalis, bet jums atsigręžus į Viešpatį, jie gali vesti į dvasinį augimą, apsilvymą ir tobulėjimą.

Priešprieša ateina iš įvairių šaltinių. Kartais išbandymai gali ištikti jus kaip jūsų pačių išdidumo ir nepaklusnumo pasekmė. Tokių išbandymų galima išvengti teisiai gyvenant. Kiti išbandymai yra tiesiog natūrali gyvenimo dalis, ir kartais ateina, jums gyvenant teisiai. Pavyzdžiui, jūs galite patirti išbandymus, kai sergate ar nežinote kaip pasielgti, arba kai miršta mylimi žmonės. Priešprieša kartais gali ateiti dėl kitų padarytų blogų pasirinkimų ir skaudžių žodžių bei veiksmų.

Atsakas į priešpriešą tikėjimu

Jūsų sėkmė ir laimė, tiek dabar, tiek amžinybėje, didžiaja dalimi priklauso nuo jūsų atsako į gyvenimo sunkumus.

Vienas Mormono Knygos pasakojimų iliustruoja skirtingas reakcijas į priešpriešą. Pranašas Lehis ir jo šeima keletą dienų keliavo per dykumą, lankais ir strėlėmis medžiodami sau maisto. Šeima susidūrė su sunkumais, kai Lehis sūnūs nebegalėjo naudotis savo lankais. Lamano ir Lemuelio lankai prarado tamprumą, o Nefio lankas sulūžo. Alkani ir pavargę Lamanas ir Lemuelis pradėjo murmėti prieš Viešpatį. Net ir Lehis pradėjo murmėti. Kita vertus, Nefis nepasidavė nusiminimui. Jis ėmėsi darbo. Jis pasakoja: "Aš, Nefis, pasidariau iš medžio lanką, o iš tiesios lazdelės strėlę; taigi apsiginklavau lanku ir strėle, svaidykle ir akmenimis. Ir tariau savo tėvui: Kur link man eiti, kad gaučiau maisto?" Dėl Nefio žodžių nusižeminęs Lehis paklausė Viešpatį, kur jiems eiti ieškoti maisto. Viešpats atsakė į jo maldas ir nuvedė Nefį į vietą, kur jis galėjo gauti maisto (žr. 1 Nefio 16:15-31).

Kai kurie žmonės, susidūrę su priešprieša, būna kaip Lamanas ir Lemuelis. Jie skundžiasi ir pyksta. Jie užduoda tokius ir panašius klausimus: "Kodėl taip atsitiko man? Kodėl aš dabar turiu visa tai kentėti? Kuo aš to nusipelniau?" Bet tokie klausimai turi galios užvaldyti jų mintis. Tokie klausimai gali temdyti jų suvokimą, absorbuoti energiją ir neleisti jiems įgyti to patyrimo, kurį Viešpats nori, kad jie įgytų. Užuot reagavę tokiu būdu, verčiau sekite Nefio pavyzdžiu. Apgalvokite tokius klausimus: "Ką man daryti? Ko turėčiau išmokti iš šio patyrimo? Ką turiu keisti? Kam turiu padėti? Kaip man išbandymų metu prisiminti daugybę mano gautų palaiminimų?"

Įvairios priešpriešos rūšys reikalauja skirtingo atsako. Pavyzdžiui, jei jus pakirto liga, jums galbūt tereikia būti kantriam ir ištikimam tikinčiam. Jei kenčiate dėl kitų žmonių žodžių ar veiksų, turėtumėt stengtis atleisti tiems, kurie jus

įskaudino. Jei esate prievartavimo auka, nedelsdami ieškokite pagalbos. Jei nelaimės ateina dėl jūsų nepaklusnumo, turėtumėt ištaisyti savo elgesį ir nuolankiai siekti atleidimo.

Nors kai kurios jūsų reakcijos į priešpriešą bus įvairios, viena visada turėtų būti pastovi – turite pasikliauti Dangiškuoju Tėvu ir Jėzumi Kristumi. Pranašas Alma mokė taip: “Kiekvienas, kuris savo viltis sudės į Dievą, tas bus remiamas savo išmėginimuose ir savo varguose, ir savo suspaudimuose ir bus iškeltas paskutiniąją dieną” (Almos 36:3).

Pasikliovimas Dangiškuoju Tėvu ir Jėzumi Kristumi

Kai jūs pasitikite Tėvu ir Sūnumi, tai reiškia, jog esate įsitikinęs, kad Jie tobulai jus myli – nori, jog būtumėte laimingas ir kad Jie padės jums augti dvasiškai. Jūs laikotės įsakymų. Jūs siekiate sužinoti Jų valią ir jūs darote, ko Jie reikalauja, net ir tada, kai patys norite ko nors kito. Melsdamiesi ir prašydami pagalbos, jūs suprantate, kad Dangiškasis Tėvas tuoj pat neišspręs visų problemų – kad Jis galbūt leis jums laukti, kad toliau mokytumėtės ir augtumėt dvasiškai. Per visa tai jūs rasite nusiramimą, tvirtai įsitikinę, kad Gelbėtojas tobulai supranta jūsų sunkumus. Vykdydamas savo begalinį apmokėjimą, Jis paėmė ant savęs “savo žmonių skausmus ir ligas.” Jis pasiėmė ant savęs “jų silpnybes, kad jo vidus prisipildytų gailesčio, pagal kūną, kad jis savo kūnu sužinotų, kaip pagelbėti savo žmonėms jų silpnybėse” (Almos 7:11-12). Kadangi Jis yra patyręs jūsų skausmą, Jis žino, kaip jums padėti. Jei žiūrėsite į Jį su tikėjimu, Jis sutiprins jus, kad galėtumėte atlaikyti bet kokį jus ištikusį išbandymą.

Stengdamiesi pasikliauti Viešpačiu išbandymų laikotarpiams, atsiminkite štai šį patarimą, duotą per pranašą Džozefą Smitą:

“Tas, kuris ištikimas suspaudimuose, – jo atlygis didesnis dangaus karalystėje.

Dabartiniu metu savo prigimtinėmis akimis jūs negalite matyti jūsų Dievo sumanymo apie tai, kas įvyks vėliau, ir šlovės, kuri ateis po daugelio suspaudimų.

Nes palaimos ateina po daugelio suspaudimų“ (DS 58:2-4).

Kaip rasti ramybę ir džiaugsmą priešpriešos metu

Jūs galite rasti ramybę ir džiaugsmą net ir tada, kai grumiatės su vargais ir liūdesiu. Mormono Knygoje yra pasakojimas apie teisią tautą, kuri pažino šią tiesą. Kęsdami žiauraus valdovo vergiją, jie išliejo savo širdis Dievui (žr. Mozijo 24:8-12). Viešpats atsakė:

“Pakelkite galvas ir būkite paguosti, nes aš žinau apie sandorą, kurią sudarėte man; ir aš sudarysiu sandorą su savo žmonėmis ir išvaduosiu juos iš vergijos.

Ir aš taip pat palengvinsiu naštas, kurios užkrautos ant jūsų pečių, kad net nejusite jų ant savo nugarų, netgi būdami vergijoje; ir tai aš padarysiu, kad po to būtumėte man liudytojai ir kad užtikrintai žinotumėte, kad aš, Viešpats Dievas, aplankau savo žmones jų suspaudimuose“ (Mozijo 24:13-14).

Žmonės atsiliepė tikėjimu, ir “naštos, kurios buvo užkrautos ant [jų], buvo padarytos lengvos; taip, Viešpats sustiprino juos, kad jie galėjo lengvai nešti savo naštas, ir jie džiugiai ir kantriai pasidavė visai Viešpaties valiai“ (Mozijo 24:15).

Kaip ir šie teisūs žmonės, jūs galite “džiugiai ir kantriai pasiduoti visai Viešpaties valiai,” žinodami, kad Jis sustiprins jus jūsų išbandymuose. Jis yra pažadėjęs, kad “viskas, kuo jūs buvote spaudžiami, galiausiai išeis jums į gera ir mano vardo šlovei“ (DS 98:3).

Papildomos nuorodos: Hebrajams 4:15-16; 2 Nefio 2:11-24; Mozijo 23:21-22; DS 105:6; 121:7-9; 122

Taip pat žr. Atgaila; Atleidimas; Išgelbėjimo planas; Ramybė; Viltis

Prievartavimas, smurtavimas

Prievartavimas, smurtavimas yra toks elgesys su kitais ar savimi, kuris žaloja ar žeidžia. Tai žaloja protą ir dvasią, taip pat dažnai žeidžia ir kūną. Nukentėjusiam tai gali sukelti pasimetimą, abejones, nepasitikėjimą ir baimę. Tai visuomenės įstatymų pažeidimas ir absoliuti priešingybė Gelbėtojo mokymams. Viešpats smerkia bet kokios formos prievartavimą – fizinį, seksualinį, žodinį ar emocinį. Dėl prievartavimo veikslių žmogus gali būti drausminamas Bažnyčios vadovu.

Patarimas prievartautojui

Jei kokiuose nors santykiuose naudojote prievartavimą, turite atgailauti dėl savo nuodėmės. Melskite Viešpaties jums atleisti. Paprašykite atleidimo tų, kuriems pakenkėte. Pakalbėkite su savo vyskupu ar skyriaus prezidentu, kad jis galėtų jums padėti per atgailos procesą ir, jei to reikia, padėtų jums gauti daugiau patarimų ar kitokios pagalbos.

Jeigu jūsų prievartavimą sukurstė pykčio jausmai, tuomet mokykitės valdyti savo charakterį. Kreipkitės į Viešpatį su malda ir prašykite Jį padėti jums. Turėdami amžinybės perspektyvą, jūs pamatysite, kad jūsų pyktis beveik visada kyla kaip reakcija į dalykus, kurie nėra labai svarbūs.

Jei esate kalti dėl seksualinio prievartavimo, stenkitės disciplinuoti savo protą. Atminkite, kad jūsų mintys turi galingą poveikį jūsų gyvenimui – “kaip žmogus galvoja savo širdyje, toks jis yra” (Patarlių 23:7). Laikykitės kuo toliau nuo pornografijos ir visko, kas vienaip ar kitaip žadina amoralių seksualinį troškimą. Melskite, kad “dorybė nepalijaujamai puoštu tavo mintis” (DS 121:45).

Pagalba prievartavimo aukoms

Jei esate prievartavimo auka, nedelsdami ieškokite pagalbos. Pakalbėkite su savo kunigystės vadovu; paprastai tai

vyskupas arba skyriaus prezidentas, bet kartais kuolo ar apygardos prezidentūros narys. Jis gali padėti jums suprasti, ką daryti.

Būkite tikri, kad nesate kaltinami dėl kitų padarytų žalojančių veiksmų. Jūs neturite jaustis kalti. Jei esate išprievartavimo ar kitokios seksualinės prievartos auka, kai jus išprievartavo pažištamasis, nepažištamasis ar netgi šeimos narys, jūs esate nekaltas dėl seksualinės nuodėmės. Žinokite, kad esate nekaltas ir kad Dangiškasis Tėvas jus myli.

Melskite ramybės, kuri ateina tik per Jėzų Kristų ir Jo apmokėjimą (žr. Jono 14:27; 16:33). Gelbėtojas iškentėjo visus jūsų skausmus ir sielvartus, net ir tuos, kuriuos sukėlė kiti, ir Jis žino, kaip jums padėti (žr. Almos 7:11-12). Užuoat siekę atkeršyti, susitelkite ties tais dalykais, kuriuos galite kontroliuoti, pavyzdžiui, ties savo požiūriu į gyvenimą. Melskite jėgų atleisti tiems, kurie jus nuskriaudė.

Toliau siekite savo kunigystės vadovo pagalbos, kad jis galėtų vesti jus per emocinio išgijimo procesą. Per evangelijos palaiminimus jūs galite sustabdyti prievartos ratą ir išsilaivinti iš savo patirtų kentėjimų.

Papildomos nuorodos: Mato 18:1-6; DS 121:34-46.

Taip pat žr. Atgaila; Atleidimas

Prisikėlimas

Dėl Adomo ir Ievos nuopuolio mes pavaldūs fizinei mirčiai, kuri yra dvasios atsiskyrimas nuo kūno. Per Jėzaus Kristaus apmokėjimą visi žmonės bus prikelti – išgelbėti iš fizinės mirties (žr. 1 Korintiečiams 15:22). Prisikėlimas yra dvasios susijungimas su kūnu į tobulą, nemirtingą būseną, kuri daugiau nebepavaldi nei ligoms, nei mirčiai (žr. Almos 11:42-45).

Gelbėtojas buvo pirmasis žmogus šioje žemėje, kuris prisikėlė. Naujajame Testamente yra keli pasakojimai,

liudijantys, kad Jis prisikėlė iš kapo (žr. Mato 28:1-8; Morkaus 16:1-14; Luko 24:1-48; Jono 20:1-29; 1 Korintiečiams 15:1-8; 2 Petro 1:16-17).

Kai prisikėlęs Viešpats pasirodė savo apaštalams, Jis padėjo jiems suprasti turįs kūną iš mėsos ir kaulų. Jis tarė: "Pasižiūrėkite į mano rankas ir kojas. Juk tai aš pats! Palieskite mane ir įsitikinsite: dvasia juk neturi kūno nei kaulų, kaip matote mane turint" (Luko 24:39). Po prisikėlimo jis pasirodė ir nefitams (žr. 3 Nefio 11:10-17).

Prisikėlimo metu mes būsimė "teisiami pagal savo darbus ... Būsimė atvesti stoti priešais Dievą, žinodami lygiai taip, kaip dabar žinome, ir aiškiai prisimindami visą savo kaltę" (Almos 11:41, 43). Amžinoji šlovė, kurią gausime, priklausys nuo mūsų ištikimybės tikėjimui. Nors visi žmonės bus prikelti, tik tai tie, kurie bus atėję pas Kristų ir ragavę Jo evangelijos pilnatvės, pavaldės išaukštinimą celestialinėje karalystėje.

Prisikėlimo supratimas ir liudijimas apie jį gali suteikti jums viltį ir perspektyvą, kai patiriate sunkumus, išbandymus ir pergales gyvenime. Jūs galite rasti paguodą žinojime, kad Gelbėtojas gyvena ir kad per savo apmokėjimą "jis nutraukia mirties pančius, tad kapas neturės pergalės ir mirties geluonis bus prarytas šlovės viltyse" (Almos 22:14).

Papildomos nuorodos: Izaijo 25:8; 26:19; Jono 5:25-29; 11:25-26; 1 Korintiečiams 15; Enoso 1:27; Almos 40:23-26; 41; Mormono 9:12-14; DS 88:15-16; 93:33-34; Mozės 1:39

Taip pat žr. Jėzaus Kristaus apmokėjimas; Mirtis, fizinė; Šlovės karalystės; Išgelbėjimo planas; Išgelbėjimas; Siela

Rankų uždėjimas

Rankų uždėjimas yra procedūra, Viešpaties apreikšta atlikti daugeliui kunigystės apeigų, tokių kaip patvirtinimas, išventinimas, narių paskyrimas į pašaukimus, patarnavimas ligoniams bei kiti kunigystės palaiminimai (žr. DS 42:44;

Tikėjimo Teiginiai 1:4-5). Asmenys, turintys tinkamą kunigystės įgaliojimą uždėda savo rankas ant gaunančio apeigą žmogaus galvos. Tai darydami, jie tarnauja kaip įrankiai, kuriais Viešpats laimina savo vaikus (žr. DS 36:2).

Šią procedūrą kunigystės vadovai naudojo visada. Adomas išventino savo teisius vyriškos lyties palikuonis rankų uždėjimu (žr. DS 107:40-50). Kai Jokūbas ištarė palaiminimus Efraimui ir Manasui, jis uždėjo rankas jiems ant galvų (žr. Pradžios 48:14-19). Alma uždėjo "ant jų savo rankas pagal Dievo tvarką" (Almos 6:1). Apaštalai Petras ir Jonas suteikdavo Šventosios Dvasios dovaną rankų uždėjimu (žr. Ap. d. 8:14-17). Šiame evangelijos laikotarpyje Jonas Krikštytojas suteikė Aarono kunigystę Džozefui Smitui ir Oliveriui Kauderiui rankų uždėjimu (žr. Džozefas Smitas – Istorija 1:68-69).

Papildomos nuorodos: Skaičių 27:18-23; Ap.d. 19:1-6; 1 Timotiejui 4:14; DS 33:15; 35:6

Taip pat žr. Šventoji Dvasia; Kunigystė

Raštai

Kai šventi Dievo vyrai rašo arba kalba Šventosios Dvasios galia, jų žodžiai "bus Raštai, bus Viešpaties valia, bus Viešpaties mintis, bus Viešpaties žodis, bus Viešpaties balsas ir Dievo galia išgelbėjimui" (DS 68:4). Oficialūs, kanonizuoti Bažnyčios Raštai, dažnai vadinami patvirtintais Raštais, yra Biblija, Mormono Knyga, Doktrina ir Sandoros bei Brangūsias Perlas. Šios Raštų knygos yra aprašytos 133-137 p.

Kasdieninio Raštų studijavimo svarba

Pagrindinis Raštų tikslas yra liudyti apie Kristų, padėti mums ateiti pas Jį ir gauti amžinąjį gyvenimą (žr. Jono 5:39; 20:31; 1 Nefio 6:4; Mozijo 13:33-35). Pranašas Mormonas liudijo:

“Kiekvienas norintis gali laikytis Dievo žodžio, kuris yra gyvas ir veiksmingas, kuris atskirs visokią velnio apgaulę, pinkles bei vylius ir ves Kristaus žmogų ankštu ir siauru keliu per tą nesibaigiančią nelaimės prarają, paruoštą nelabiešiams praryti,

ir kuris atves jų sielas, taip, jų nemirtingas sielas, Dievo dešinėn dangaus karalystėje atsisėsti su Abraomu, Izaoku ir Jokūbu, ir su visais mūsų šventais tėvais, kad daugiau iš ten nebeišeitų” (Helamano 3:29-30).

Pastarųjų dienų pranašai pataria mums kasdien studijuoti Raštus, tiek individualiai, tiek su šeimomis. Jie ragina mus, kaip Nefis ragino savo brolius, taikyti Raštus sau, rasti būdų šiuos šventus pasakojimus pritaikyti mūsų gyvenimui šiais laikais (žr. 1 Nefio 19:23-24). Jie ragina mus tyrinėti Raštus (žr. Jono 5:39) ir “sotintis Kristaus žodžiais” (2 Nefio 32:3).

Jūs daug laimėsite, jei paseksite šiuo patarimu. Kasdieninis, prasmingas Raštų studijavimas padės jums būti imliems Šventosios Dvasios kuždesiams. Tai ugdo jūsų tikėjimą, stiprina jus prieš pagundą ir padeda artėti prie Dangiškojo Tėvo ir Jo Mylimojo Sūnaus.

Sudarykite asmeninio Raštų studijavimo planą. Apgalvokite, kaip ir kiek laiko paskirti kasdieniniam Raštų studijavimui. Tuo laiku atidžiai skaitykite, išsiklausydami į Dvasios pakuždėjimus. Prašykite savo Dangiškąjį Tėvą padėti jums suprasti, ką, anot Jo, jūs turite išmokti ir padaryti.

Toliau skaitykite Raštus, ypač Mormono Knygą, visą savo gyvenimą. Jūs vėl ir vėl rasite Raštų lobius, aptikdami vis naujų reikšmių ir jų pritaikymo, kai studijuosite juos įvairiais savo gyvenimo laikotarpiais.

Jei esate susituokę, kiekvieną dieną skirkite laiko skaityti Raštus kaip šeima. Tai gali būti nelengva, bet tai sukelia nuostabias ir amžinas pasekmes. Vadovaujami Dvasios, suplanuokite tokį Raštų skaitymą, kuris atitiktų jūsų šeimos

poreikius. Nebijokite skaityti Raštų mažiems vaikams. Šių šventų pasakojimų kalba turi galią paliesti net ir labai mažus.

Biblija

Biblija padalinta į dvi dalis: Senąjį Testamentą ir Naująjį Testamentą. Senasis Testamentas yra šventi užrašai apie Dievo reikalus su Jo sandoros žmonėmis Šventojoje Žemėje. Į jį įeina tokių pranašų, kaip Mozė, Jozuė, Izaijas, Jeremijas, Danielius ir kt., mokymai. Naujasis Testamentas rašo apie Gelbėtojo gimimą, mirtingąją tarnystę ir apmokėjimą. Jis baigiasi Gelbėtojo mokinių tarnavimu.

Kadangi Biblija buvo versta daug kartų, ji išleista skirtingais variantais. Anglų kalba išleistas Karaliaus Jokūbo variantas yra Bažnyčios patvirtinti Raštai.

Pastarųjų Dienų Šventųjų Jėzaus Kristaus Bažnyčioje mes gerbiame Bibliją ir jos šventus mokymus. Mes galime gauti jėgų ir paguodos iš pasakojimų apie Dievo reikalus su Jo žmonėmis.

Mormono Knyga: Dar vienas Jėzaus Kristaus Testamentas

Mormono Knyga šiame evangelijos laikotarpyje atėjo Viešpaties valia. Tai užrašai apie Dievo reikalus su žmonėmis, gyvenusiais senovės Amerikose. Originalius metraščius Viešpaties pranašai išraižė ant auksinių plokštelių. Viešpats paskelbė, kad Mormono Knygoje yra "Jėzaus Kristaus evangelijos pilnatvė" (žr. DS 20:9; taip pat žr. DS 42:12).

1827 metų rugsėjo 22 dieną angelas, vardu Moronis – paskutinis Mormono Knygos pranašas – įteikė šiuos metraščius pranašui Džozefui Smitui. Dievo dovana ir galia pranašas Džozefas išvertė metraščių į anglų kalbą. Nuo tada Mormono Knyga buvo išversta į daugelį kitų kalbų.

Pagrindinis Mormono Knygos tikslas yra įtikinti visus žmones, "kad Jėzus yra Kristus, Amžinasis Dievas, apreiškiantis

save visoms tautoms” (titulinis Mormono Knygos puslapis). Ji moko, kad “visi žmonės privalo ateiti pas jį arba jie negali išsigelbėti” (1 Nefio 13:40). Džozefas Smitas sakė, kad Mormono Knyga yra “mūsų religijos sąvaros akmuo, ir kad žmogus labiau priartės prie Dievo, gyvendamas pagal jos priesakus, negu pagal kokios kitos knygos” (Mormono Knygos įvadas).

Mormono Knyga yra dar vienas liudijimas apie tiesas, kurių moko Biblija. Ji taip pat sugrąžina aiškias ir vertingas tiesas, prarastas iš Biblijos dėl vertimo klaidų arba pašalintas, stengiantis “iškraipyti tiesius Viešpaties kelius” (žr. 1 Nefio 13:24-27, 38-41). Biblija ir Mormono Knyga “suaugs daiktan, kad sudraustų klaidingus mokymus ir nuramdytų ginčus, ir sudarytų taiką” (2 Nefio 3:12).

Mormono Knygos pabaigoje pranašas Moronis moko mus, kaip mes galime sužinoti, kad ši knyga tikra: “Ir norėčiau jus paraginti, kad gavę juos, paklaustumėte Dievą, Amžinąjį Tėvą, Kristaus vardu, argi jie nėra tikri; ir jei paklausite nuoširdžiai, su tikru ketinimu, tikėdami Kristų, jis apreišk jums apie jų tikrumą Šventosios Dvasios galia” (Moronio 10:4; taip pat žr. eil. 3 ir 5).

Doktrina ir Sandoros

Doktrinoje ir Sandorose surašyti apreiškimai, kuriuos gavo pranašas Džozefas Smitas. Joje taip pat yra keletas apreiškimų, kuriuos gavo kiti pastarųjų dienų pranašai. Ši Raštų knyga yra unikali, kadangi tai nėra senovinių dokumentų vertimas. Tai rinkinys apreiškimų, Viešpaties duotų savo išrinktiems pranašams pastarosiomis dienomis.

Pranašas Džozefas Smitas sakė, kad Doktrinos ir Sandorų knyga yra “Bažnyčios šiomis paskutinėmis dienomis pamatas ir naudinga pasauliui, rodanti, kad mūsų Gelbėtojo karalystės slėpinių raktai vėl patikėti žmogui” (įvadas į DS 70 skyrių).

Brangusis Perlas

Brangiajame Perle yra Mozės knyga, Abraomo knyga, įkvėptas pranašo Džozefo Smito Mato evangelijos 24 skyriaus vertimas ir kai kurie pranašo Džozefo raštai.

Mozės knyga yra nedidelė ištrauka iš Džozefo Smito įkvėpto Biblijos vertimo. Tai pilnesnis Mozės raštu, esančių Senojo Testamento Pradžios knygos pradžioje, tekstas. Mozės knygoje yra daug doktrinų ir mokymų, kurie buvo prarasti iš Biblijos, ir ji suteikia papildomos informacijos apie išgelbėjimo planą, žemės sukūrimą bei Viešpaties reikalus su Adomu ir Henochu.

Abraomo knyga yra senovinių metraščių, užrašytų ant papiruso, kuri Bažnyčia įsigijo 1835 m., vertimas. Pranašas Džozefas Smitas išvertė šiuos užrašus apreiškimu. Šioje knygoje atskleistos tiesos apie ikimirtingąjį pasitarimą danguje, žemės sukūrimą, Dievo esmę ir kunigystę.

Džozefas Smitas – Mato papildė mūsų žinias apie Gelbėtojo mokymus apie antrąjį savo atėjimą.

Brangiajame Perle yra tokie Džozefo Smito raštai:

- Džozefas Smitas – Istorija. Tai ištrauka iš pranašo rašytos Bažnyčios istorijos. Tai pasakojimas apie įvykius, kurie atvedė į Bažnyčios atkūrimą, įskaitant Pirmąjį regėjimą, Moronio apsilankymus pas Džozefą Smitą, aukso plokštelių gavimą ir Aarono kunigystės sugrąžinimą.
- Tikėjimo Teiginiai. Juos pranašas Džozefas Smitas surašė kaip pagrindinius tikėjimo ir doktrinos teiginius.

Papildomos nuorodos: Romiečiams 15:4; 2 Timotiejui 3:15-17; 2 Nefio 25:26; Almos 17:2-3; 3 Nefio 23:1-5; DS 18:33-36; Tikėjimo Teiginiai 1:8

Taip pat žr. Pranašai; Evangelijos sugrąžinimas; Apreiškimas

Rojus

Raštuose žodis *rojus* vartojamas skirtingomis prasmėmis. Pirma, jis reiškia ramybės ir laimės vietą pomirtiniame dvasių pasaulyje, laikomą tiems, kurie pasikrikštijo ir išliko ištikimi tikėjime (žr. Almos 40:12; Moronio 10:34). Esantieji dvasių kalėjime turi galimybę sužinoti apie Jėzaus Kristaus evangeliją, atgailauti dėl savo nuodėmių ir priimti krikšto bei patvirtinimo apeigas per darbą, kurį mes atliekame šventyklose (žr. DS 138:30-35). Kai jie tai padaro, tuomet gali įžengti į rojų.

Luko pasakojime apie Gelbėtojo nukryžiovimą žodis *rojus* vartojamas kita prasme. Kai Jėzus buvo ant kryžiaus, vagis, kuris taip pat buvo nukryžiuotas, tarė: "Jėzau, prisimink mane, kai ateisi į savo karalystę" (Luko 23:42). Pasak Luko 23:43, Viešpats atsakė: "Iš tiesų sakau tau: šiandien su mani mi būsi rojuje." Pranašas Džozefas Smitas paaiškino, kad tai neteisingas vertimas; iš tikrųjų Viešpats sakė, kad vagis bus su Juo dvasių pasaulyje.

Žodis *rojus* taip pat pavartotas 2 Korintiečiams 12:4, kur tikriausiai reiškia celestialinę karalystę. Dešimtame tikėjimo teiginyje žodis *rojiškas* nusako žemės šlovę Tūkstantmetyje.

Taip pat žr. Mirtis, fizinė; Išgelbėjimo planas; Prisikėlimas

Sakramentas

Naktį prieš nukryžiovimą Jėzus Kristus susitiko su savo apaštalais ir įvedė sakramentą. "Paėmęs duonos, jis padėjo, laužė ją ir davė apaštalams, tardamas: 'Tai yra mano kūnas, kuris už jus atiduodamas. Tai darykite mano atminimui.' Lygiai taip po vakarienės jis paėmė taurę, sakydamas: 'Ši taurė yra Naujoji Sandora mano kraujuje, kuris už jus išliejamas' " (Luko 22:19-20). Po prisikėlimo Jis įvedė sakramentą tarp nefitų (žr. 3 Nefio 18:1-11).

Šiais laikais mes priimame duoną ir vandenį Jėzaus Kristaus apmokančiai aukai atminti. Ši apeiga yra svarbiausia mūsų garbinimo ir mūsų dvasinio vystymosi dalis. Kuo daugiau mes galvojame apie jos reikšmę, tuo ji tampa mums šventesnė.

Prisiminimas apie Gelbėtoją ir Jo apmokėjimą

Sakramentas suteikia jums galimybę su dėkingumu prisiminti Dievo Sūnaus gyvenimą, tarnystę ir apmokėjimą.

Sulaužyta duona primena Jo kūną. Jūs galite prisiminti Jo fizines kančias – ypač Jo kentėjimą ant kryžiaus. Jūs galite prisiminti, kad per Jo gailingumą ir malonę visi žmonės bus priekelti ir jiems bus suteikta galimybė amžinai gyventi su Dievu.

Mažas indelis su vandeniu jums primena, kad Gelbėtojas praliejo savo kraują didelėse dvasinėse kančiose ir dideliame sielvarte, kas prasidėjo jau Getsemanės sode. Ten Jis pasakė: “Mano siela mirtinai nuliūdusi” (Mato 26:38). Atsiduodamas Tėvo valiai, Jis iškentė daugiau nei mes galime suvokti. “Kraujas sunkėsi iš kiekvienos poros – tokia didelė buvo jo kančia dėl jo žmonių nelabumo ir bjaurumų” (Mozijoj 3:7). Jūs galite prisiminti, kad savo kraujo praliejimu Jėzus Kristus išgelbėjo jus ir visus kitus žmones nuo to, kas Raštuose vadinama Adomo prasižengimo pirmine kalte (žr. Mozės 6:54). Jūs galite prisiminti, kad Jis taip pat kentėjo dėl visų Dangiškojo Tėvo vaikų nuodėmių, sielvartų ir skausmų, parūpindamas nuodėmių atleidimą tiems, kurie atgailauja ir gyvena pagal evangeliją (žr. 2 Nefio 9:21-23).

Sandorų atnaujinimas ir pažadėtieji palaiminimai

Priimdami sakramentą, jūs paliudijate Dievui, kad atminsite apie Jo Sūną kur kas ilgiau negu trunka ši šventa apeiga. Jūs pažadate atminti Jį visada. Jūs paliudijate Viešpačiui, kad esate pasiryžę priimti Jo Sūnaus vardą, visada jį

atminti ir laikytis Jo įsakymų. Priimdami sakramentą ir šiuos įsipareigojimus, jūs atnaujinate savo krikšto sandorą (žr. Mozijo 18:8-10; DS 20:37).

Laikydamiesi savo krikšto sandoros, jūs gaunate didelių palaiminimų. Kai atnaujinate ją, Viešpats atnaujina pažadėtąjį nuodėmių atleidimą. Apvalyti nuo nuodėmių, jūs galite visada turėti jo Dvasią (žr. DS 20:77). Nuolatinė Dvasios bendrystė yra vienas didžiausių palaiminimų, kuriuos galite gauti mirtingajame gyvenime. Dvasia vadovaus jums teismo ir ramybės kelyje, vedančiame į amžinąjį gyvenimą su jūsų Tėvu Danguje ir Jėzumi Kristumi.

Sakramentą reikia priimti esant vertam

Kiekvieną savaitę ruošdamiesi sakramentui, skirkite laiko panagrinėti savo gyvenimą ir atgailauti dėl savo nuodėmių. Jums nereikia būti tobulam, kad priimtumėte sakramentą, bet jums reikia turėti nusižeminimo ir atgailos dvasią širdyje. Kiekvieną savaitę jūs turėtumėte pasiruošti tai šventai apeigai – būti “sudužusios širdies ir atgailaujancios dvasios” (žr. 3 Nefio 9:20).

Jei priimate sakramentą pagarbiai ir iškilmingai nusiteikę, ko sakramentas nusipelno, tai jis tampa kassavaitine proga pažvelgti į save, atgailauti ir iš naujo pasišvesti – stiprybės šaltiniu bei nuolatinio priminimo apie Gelbėtojo apmokėjimą.

Papildomos nuorodos: 1 Korintiečiams 11:23-29; Moronio 4-5; DS 20:75-79; 27:2

Taip pat žr. Jėzaus Kristaus apmokėjimas; Sandora

Sakramento susirinkimas (Žr. Šabas; Sakramentas; Auka)

Sandora

Sandora yra šventa sutartis tarp Dievo ir žmogaus arba grupės žmonių. Dievas nustato tam tikras sąlygas ir pažada

palaiminti mus, jeigu laikysimės šių sąlygų. Kai pasirenkame nesilaikyti sandorų, mes negalime gauti palaiminimų, o kai kuriais atvejais kenčiame bausmę, kaip savo nepaklusnumo išdavą.

Visas kunigystės atliekamas išgelbėjimo apeigas lydi sandoros. Pavyzdžiui, krikšto metu jūs sudarėte sandorą ir kiekvieną kartą priimdami sakramentą atnaujinate ją (žr. Mozijo 18:8-10; DS 20:37, 77, 79). Jei esate gavę Melchizedeko kunigystę, tai davėte kunigystės priesaiką ir sudarėte sandorą (žr. DS 84:33-44). Į šventyklos apdovanojimą ir užantspaudavimo apeigą taip pat įeina šventos sandoros.

Visados atminkite ir gerbkite tas sandoras, kurias sudarėte su Viešpačiu. Tada jums nereikės būti įsakinėjamam višame kame (žr. DS 58:26-28). Jūs būsite įkvėpti Šventosios Dvasios, o panašus į Kristaus elgesys bus tarsi jūsų prigimties dalis. Kaip Viešpats pažadėjo, jūs "gausi apreiškimą po apreiškimo, pažinimą po pažinimo, kad galėtum pažinti slėpinius ir taikingus dalykus – tai, kas neša džiaugsmą, tai, kas neša amžinąjį gyvenimą." (DS 42:61). Didžiausia jūsų viltis turėtų būti džiaugtis tuo pašventinimu, kuris ateina iš dieviško vadovavimo; jūsų didžiausia baimė turėtų būti netekti šių palaiminimų.

Papildomos nuorodos: Jeremijo 31:31-34; Mozijo 5; Moronio 10:33; DS 82:10; 97:8; 98:13-15

Taip pat žr. Abraomo sandora; Krikštas; Santuoka; Apeigos; Kunigystė; Sakramentas; Šventyklos

Santuoka

Šiandienos pasaulyje daug žmonių atmeta ir netgi išjuokia santuoką ir šeimą. Tokių painiavą keliančių ir griauinančių balsų fone Pirmoji prezidentūra ir Dvylikos apaštalu kvorumas kalba nekintamu tiesos balsu. Jie "iškilmingai pareiškia, kad santuoka tarp vyro ir moters įsteigta Dievo ir kad

šeima yra Kūrėjo plano jo vaikų amžinajam likimui šerdis" (žr. "Šeima: Pareiškimas pasauliui", 158 p. šioje knygoje).

Didžiausi gyvenimo džiaugsmai glūdi šeimoje. Stiprūs šeimos ryšiai reikalauja pastangų, bet tokios pastangos atneša didelę laimę šiame gyvenime ir amžinybėje. Net jei neturėtote laimingos šeimos anksčiau, jūs galite siekti laimingos, amžinos santuokos ir meilės kupinų ryšių su šeimos nariais.

Naujoji ir nesibaigiančioji santuokos sandora

Mūsų Dangiškojo Tėvo laimės plane vyras ir moteris gali būti užantspauduoti vienas su kitu laikinajam gyvenimui ir amžinybei. Tie, kurie užantspauduoti šventykloje, turi garantiją, kad jų ryšys tęsis amžinai, jei jie bus ištikimi savo sandoroms. Jie žino, kad niekas, net mirtis, negali jų ilgam išskirti.

Amžinosios santuokos sandora būtina išaukštinimui. Viešpats per Džozefą Smitą apreiškė: "Celestalinėje šlovėje yra trys dangūs, arba laipsniai; ir tam, kad pasiektų aukščiausiąjį, žmogus turi įeiti į šią kunigystės tvarką [turima omenyje naujoji ir nesibaigiančioji santuokos sandora]; ir jei-gu jis neįeina, jis negali jo pasiekti. Jis gali įeiti į kitą, bet tai yra jo karalystės riba; jis negali turėti prieaugio" (DS 131:1-4).

Priėmusi užantspaudavimo apeigą ir sudariusi šventas sandoras šventykloje pora turi išlikti ištikima joms, kad gautų amžinos santuokos ir išaukštinimo palaiminimus. Viešpats pasakė:

"Jei vyras veda žmoną pagal mano žodį, kuris yra mano įstatymas, ir pagal naują ir nesibaigiančią sandorą, ir tai užantspauduoja jiems pažado Šventąjį Dvasia tas, kuris patep-tas, kuriam aš paskyriau šią galią ir šios kunigystės raktus, ir jiems pasakoma: jūs išeisite pirmojo prikėlimo metu (ir jei tai bus po pirmojo prikėlimo – tai kito prikėlimo metu) ir pavel-dėsite sostus, karalystes, kunigaikštystes ir galias, viešpatys-tes, visas aukštybes ir gilybes – tada Avinėlio gyvenimo

knygoje užrašoma, kad jis neįvykdys žmogžudystės, praliedamas nekaltą kraują, – ir jeigu pasiliecate mano sandoroje ir neįvykdote žmogžudystės, praliedami nekaltą kraują, tai bus jiems padaryta – viskas, ką mano tarnas uždėjo ant jų, laike ir visoje amžinybėje, ir turės visą galią, kai jie nebebus pasaulyje” (DS 132:19; paaiškinimo apie Pažado Šventąją Dvasią žr. 173 p.).

Ruošimasis santuokai

Jei esate nesusituokę, rūpestingai ruoškitės santuokai. Atsiminkite, kad niekas negali pakeisti sąjungos šventykloje. Ruoškitės susituokti su tinkamu žmogumi tinkamoje vietoje tinkamu metu. Jau dabar gyvenkite vertai tokio žmogaus, su koku tikėtės susituokti.

Rūpestingai apgalvokite pozityvią ir konstruktyvią veiklą, kad judu su partneriu, su kuriuo einate į pasimatymą, nepasiliktumėt vieni neturėdami kuo užsiimti. Būkite tokiose saugiose vietose, kur jums bus lengva save kontroliuoti. Nedalyvaukite pokalbiuose ar užsiėmimuose, kurie skatina seksualinius jausmus. Eikite į pasimatymus tik su tais, kurie laikosi aukštų standartų ir kurių draugijoje jūs galite išlaikyti savo aukštus standartus.

Ieškokite partnerio, kuris išpažįsta tokį pat tikėjimą. Ieškokite tokio, kurį visada galėtumėte gerbti ir kuris papildytų jus gyvenime. Prieš tuokdamiesi, įsitikinkite, kad radote tokį žmogų, kuriam galite atiduoti visą savo širdį, visą savo meilę, visą savo ištikimybę ir atsidavimą.

Patarimas tiems, kurie nesusituokia

Kai kurie Bažnyčios nariai pasilieka vieniši ne dėl savo kaltės, nors ir norėtų susituokti. Jei jūs esate tokioje situacijoje, būkite tikri, kad “viskas išeina į gera mylintiems Dievą” (Romiečiams 8:28). Jei išliekate verti, ateis diena, šiame gyvenime ar kitame, kai jums bus suteikti visi amžinos šeimos

palaiminimai. Viešpats davė šį pažadą pakartotinai per savo pastarųjų dienų pranašus.

Jei esate vieniši ir trokštate santuokos, nepraraskite vilties. Tuo pat metu neleiskite, kad šis tikslas perdėtai jus užvaldytų. Vietoj to, būkite aktyviai išitraukę į vertingus užsiėmimus. Ieškokite būdų tarnauti savo visai giminei ir bendruomenei. Priimkite ir išaukštinkite Bažnyčios pašaukimus. Išlikite švarūs tiek fizine, tiek dvasine prasme. Toliau mokykitės, lavinkitės ir tobulėkite savo asmeniniame gyvenime.

Kaip pasiekti laimingą santuoką

Jei esate susituokę, atsiminkite, kad draugystė ir meilė tarp jūsų ir jūsų sutuoktinio turi būti labiausiai puoselėjamas žemiškas ryšys. Jūsų sutuoktinis yra vienintelis žmogus, be Viešpaties, kurį jums įsakyta mylėti visa širdimi (žr. DS 42:22).

Atminkite, kad santuoka, pačia tikriausia prasme, yra lygiašalė partnerystė, kai nė vienas partneris nėra dominuojantis kito atžvilgiu, bet vienas kitą drąsina, guodžia ir padeda.

Kadangi santuoka yra toks svarbus ryšys gyvenime, jai reikia ir verta skirti laiko. Neatiduokite pirmenybės mažiau svarbiems įsipareigojimams. Skirkite laiko pasikalbėti tarpusavyje ir išklaudyti vienas kitą. Būkite dėmesingi ir pagarbūs. Dažnai reikškite švelnumo ir meilės jausmus.

Nuspręskite niekada nedaryti nieko tokio, kas žlugdytų jūsų santuoką. Apsispręskite savo santuoką padaryti sėkmingą, nepaisant sunkumų, kurie gali iškilti.

Būkite ištikimi vienas kitam. Būkite ištikimi savo santuokos sandoroms mintimis, žodžiais ir darbais. Atminkite, kad Viešpats pasakė: "Mylėsi savo žmoną visa širdimi ir glausiesi prie jos ir prie nieko kito" (DS 42:22). Frazė "niekas kitas" reiškia, kad joks žmogus, veikla ar turtas niekada neturi tapti svarbesnis negu jūsų ryšys su savo sutuoktiniu.

Šalinkitės visko, kas galėtų nuvesti jus prie bet kokios rūšies neištikimybės. Pornografija, nesveikos fantazijos ir flirtai pagrauš jūsų charakterį ir suduos smūgį jūsų santuokos pamatams.

Bendradarbiaukite tvarkydami savo finansus. Kartu sudarykite savo biudžetą ir jo laikykitės. Kontroliuokite save leisdami pinigus ir venkite skolų vergijos. Išmintingas pinigų tvarkymas ir laisvė nuo skolų padeda išlaikyti ramybę namuose.

Sutelkite savo gyvenimus ties Jėzaus Kristaus evangelija. Padėkite vienas kitam laikytis jūsų sudarytų sandorų. Kartu lankykitės bažnyčioje ir šventykloje. Kartu studijuokite Raštus. Kiekvienos dienos pradžioje ir pabaigoje kartu atsi-
klaupkite maldai, kad padėkotumėte savo Dangiškajam Tėvui už vienas kitą ir kad vieningai prašytumėte Jį palaiminti jūsų gyvenimus, jūsų namus, jūsų mylimuosius ir jūsų teisius norus. Tada Dievas ves jus, o jūsų kasdieniniai pokalbiai su Juo atneš ramybę ir džiaugsmą, kurie negali ateiti iš jokio kito šaltinio. Jūsų partnerystė, bėgant metams, tobulės; jūsų meilė stiprės. Vis labiau branginsite vienas kitą.

Papildomos nuorodos: Pradžios 1:27-28; 2:18, 21-24; 1 Korintiečiams 11:11; Efeziečiams 5:22-33; Mozės 2:27-28; 3:18, 21-24

Taip pat žr. Skaistybė; Skyrybos; Šeima; Šventyklos; Vienybė

Sąžinė

Visi žmonės gimsta turėdami sugebėjimą skirti gera nuo bloga. Šis sugebėjimas, vadinamas sąžine, yra Kristaus šviesos pasireiškimas (žr. Moronio 7:15-19).

Jūsų sąžinė yra apsauga, padedanti jums išvengti dvasiškai žalingų situacijų. Kai paklūstate įsakymams ir priimate teisius sprendimus, patiriate sąžinės ramybę.

Kai nusidedate, patiriate sąžinės graužatį ar kalbę, lygiai kaip susižeidę jaučiate fizinį skausmą. Tai natūrali jūsų sąžinės reakcija į nuodėmę, galinti nuvesti jus prie atgailos.

Atgaila ir atleidimas atnaujina sąžinės ramybę. Kita vertus, jei ignoruosite sąžinės balsą ir neatgailausite, jūsų sąžinė bus pakenkta tarsi būtų "išdeginta karšta geležimi" (1 Timotiejui 4:2).

Mokykitės klausyti savo sąžinės. Tai svarbus dalykas, naudojantis valios laisve. Kuo labiau klausote savo sąžinės, tuo ji darosi stipresnė. Jautri sąžinė yra sveikos dvasios požymis.

Papildomos nuorodos: Mozijo 4:1-3; DS 84:45-47

Taip pat žr. Valios laisvė; Kristaus šviesa; Paklusnumas; Pagunda

Sąžiningumas

Tryliktasis tikėjimo teiginys sako: "Mes tikime, kad turime būti sąžiningi." Būti sąžiningu reiškia būti nuoširdžiu, teisingu ir be apgaulės visais atvejais.

Kai esate sąžiningi visais atžvilgiais, jūs galite džiaugtis dvasios ramybe ir išlaikyti savigarbą. Jūs ugdote charakterio stiprybę, kuri leidžia jums tarnauti Dievui ir kitiems. Dievo ir aplinkinių žmonių akyse jūs esate verti pasitikėjimo.

Kita vertus, jeigu esate nesąžiningi žodžiais ar poelgiais, jūs žeidžiate save ir taipogi dažnai žeidžiate kitus. Jeigu meluojate, vagiate, sukčiaujate ar nesirūpinate atidirbti savo gaunamą užmokestį, jūs prarandate savigarbą. Jūs netenkate Šventosios Dvasios vadovavimo. Jūs pamatote, kad sugadinate santykius su šeimos nariais ir draugais, ir kad žmonės daugiau nebepasitiki jumis.

Būti sąžiningu dažnai prireikia drąsos ir pasiaukojimo, ypač kai kiti stengiasi įtikinti jus pateisinti nesąžiningą elgesį. Jei atsiduriate tokioje situacijoje, prisiminkite, kad

nepaliaujama ramybė, kuri ateina dėl buvimo sąžiningu, yra kur kas vertingesnė negu momentinis palengvėjimas sekant paskui minią.

Papildomos nuorodos: Išėjimo 20:16; 2 Nefio 9:34; DS 97:8

Sekmadienis (Žr. Šabas; Garbinimas)

Seksualinis amoralumas (Žr. Skaistybė)

Septyniasdešimties įgaliotinis krašte

(Žr. Bažnyčios administravimas)

Septyniasdešimties kvorumas (Žr. Bažnyčios administravimas)

Septyniasdešimtis (Žr. Bažnyčios administravimas)

Siela

Terminas *siela* Raštuose vartojamas dviem prasmėmis. Pagal pirmąją, siela vadinama dvasia, sujungta su fiziniu kūnu, ar tai būtų mirtingajame gyvenime, ar po prisikėlimo (žr. DS 88:15-16). Pagal antrąją, mūsų dvasios kartais vadinamos sielomis (žr. Almos 40:15-18; Abraomo 3:23).

Taip pat žr. Išgelbėjimo planas; Prisikėlimas; Dvasia

Sionė

Doktrinoje ir Sandorose esama daug vietų, kur Viešpats įsako šventiesiems: “Siekite įgyvendinti ir įtvirtinti Sionės reikalą” (DS 6:6; taip pat žr. DS 11:6; 12:6; 14:6).

Žodis *Sionė* Raštuose turi įvairių reikšmių. Bendriausias šio žodžio apibrėžimas yra “tyraširdžiai” (DS 97:21). Žodis

Sionė šia prasme dažnai vartojamas, kalbant apie Viešpaties tautą arba Bažnyčią ir jos kuolus (žr. DS 82:14).

Ankstyvosiomis šio evangelijos laikotarpio dienomis Bažnyčios vadovai patarė nariams statyti *Sionę* emigruojant į jos centrinę vietą. Šiais laikais mūsų vadovai pataria mums statyti *Sionę* ten, kur gyvename. Bažnyčios nariai prašomi pasilikti savo gimtose šalyse ir padėti stiprinti Bažnyčią būtent ten. Statoma daug šventyklų, kad pastarųjų dienų šventieji visame pasaulyje galėtų gauti šventyklos palaiminimus.

Žodis *Sionė* taip pat reiškia tam tikras geografines vietas, būtent:

- Henocho miestą (žr. Mozės 7:18-21).
- Senovės Jeruzalę (žr. 2 Samuelio 5:6-7; 1 Karalių 8:1; 2 Karalių 9:28).
- Naująją Jeruzalę, kuri bus pastatyta dabartinėje Džeksono apygardoje, Misūrio valst. (žr. DS 45:66-67; 57:1-3; Tikėjimo Teiginiai 1:10).

Papildomos nuorodos: Izaijo 2:2-3; 1 Nefio 13:37; DS 35:24; 39:13; 45:68-71; 59:3-4; 64:41-43; 90:36-37; 97:18-28; 101:16-18; 105:5; 115:5-6; 136:31

Skaistybė

Skaistybė yra seksualinis tyrumas, būseną, kuri "patinka Dievui" (Jokūbo knyga 2:7). Kad būtumėte skaitūs, privalote būti moraliai tyri savo mintimis, žodžiais ir veiksmais. Jūs negalite turėti jokių seksualinių santykių, kol nesate oficialiai susituokę. Kai esate susituokę, jūs turite būti absoliučiai ištikimi savo vyrui ar žmonai.

Fizinis intymumas tarp vyro ir žmonos yra gražus ir šventas. Jį Dievas numatė vaikų kūrimui ir meilės išreiškimui santuokos ribose.

Šiandienos pasaulyje Šėtonas daugybę žmonių paskatino tikėti, kad seksualinis intymumas už santuokos ribų yra pri-

imtinas dalykas. Tačiau Dievo akimis tai yra rimta nuodėmė. Tai piktnaudžiavimas ta galia, kurią Jis suteikė gyvybei kurti. Pranašas Alma mokė, kad seksualinė nuodėmė yra sunkesnė nei bet kokia kita, išskyrus žmogžudystę ir Šventosios Dvasios išsižadėjimą (žr. Almos 39:3-5).

Kartais žmonės mėgina save įtikinti, kad seksualiniai ryšiai už santuokos ribų yra priimtini, jei sutuoktiniai vienas kitą myli. Tai netiesa. Skaistybės įstatymo laužymas ir skatinimas tai daryti kitą nėra meilės išraiška. Žmonės, kurie myli vienas kitą, niekada nestatys į pavojų vienas kito laimės ir saugumo mainais už laikiną asmeninį malonumą.

Kai žmonės myli vienas kitą pakankamai, kad laikytųsi skaistybės įstatymo, tuomet jų meilė, pasitikėjimas ir atsidasavimas auga, o tai savo ruožtu atneša daugiau laimės ir vienybės. Ir priešingai, santykiai, pastatyti ant seksualinio amoralumo pamato, greitai apkarsta. Tie, kurie išitraukia į seksualinį amoralumą, dažnai jaučia baimę, kaltę ir gėdą. Kartėlis, pavydas ir neapykanta netrukus pakeičia bet kokius gerus jausmus, kurie anksčiau buvo tų žmonių santykiuose.

Mūsų Dangiškasis Tėvas davė mums skaistybės įstatymą tam, kad mus apsaugotų. Paklusimas šiam įsakymui yra esminis faktorius, norint turėti asmeninę ramybę, charakterio stiprybę ir laimę namuose. Jei išsilaikysite seksualiai tyri, jūs išvengsite dvasinės ir emocinės žalos, kurią visada atneša nesantuokinis fizinis intymumas. Jūs būsite imlūs Šventosios Dvasios vadovavimui, teikiamai stiprybei, paguodai bei apsaugai ir išpildysite svarbų reikalavimą, kad gautumėte šventyklos rekomendaciją bei dalyvautumėte šventyklos apeigose.

Seksualinės nuodėmės

Viešpats ir Jo pranašai smerkia seksualinį amoralumą. Visi seksualiniai santykiai už santuokos ribų pažeidžia

skaistybės įstatymą ir yra fizine bei dvasine prasme pavojingi į šiuos santykius išitraukusiems žmonėms.

Dešimt Įsakymų apima įsakymą nesvetimauti, kas yra seksualinis ryšys tarp vedusio vyro ir moters, kuri nėra jo žmona, arba tarp ištekėjusios moters ir vyriškio, kuris nėra jos vyras (žr. Išėjimo 20:14). Apaštalas Paulius sakė, kad tai "Dievo valia" susilaikyti nuo ištvirkavimo, kas yra seksualinis ryšys tarp nesusituokusio asmens ir ko nors kito (1 Tesalonikiečiams 4:3). Pastarųjų dienų pranašai pakartotinai pasisako prieš šias nuodėmes ir prieš blogą seksualinio amoralumo praktiką.

Kaip ir kiti skaistybės įstatymo pažeidimai, homoseksualinė veikla yra rimta nuodėmė. Tai prieštarauja žmonijos seksualinių santykių tikslams (žr. Romiečiams 1:24-32). Tokie santykiai iškraipo meilės ryšius ir neleidžia žmonėms gauti palaiminimų, kurie būna šeimos gyvenime ir kuriuos teikia evangelijos gelbėjančios apeigos.

Vien tik susilaikymas nuo seksualinio suartėjimo už santuokos ribų nepatenkina Viešpaties asmeninio tyrumo standarto. Viešpats savo mokiniams kelia aukštus moralinius standartus, įskaitant absoliučią ištikimybę sutuoktiniui mintyse ir elgesyje. Kalno Pamoksle Jis sakė: "Jūs esate girdėję, jog buvo pasakyta: *Nesvetimauk!* O aš jums sakau: kiekvienas, kuris geidulingai žvelgia į moterį, jau svetimauja savo širdimi" (Mato 5:27-28). Pastarosiomis dienomis Jis sakė: "Nesvetimausi ... ir nedarysi nieko panašaus" (DS 59:6). Taip pat Jis pabrėžė principą, kurio jis mokė Kalno Pamoksle: "Tas, kuris žiūri į moterį, kad jos geistų, arba jei kurie svetimaus savo širdyse, jie neturės Dvasios, bet išsižadės tikėjimo ir bijos" (DS 63:16). Šie išpėjimai taikomi visiems žmonėms, ar jie susituokę, ar vieniši.

Jei padarėte seksualinę nuodėmę, pakalbėkite apie tai su savo vyskupu ar skyriaus prezidentu, kad jis galėtų jums padėti einant per atgailos procesą (žr. "Atgaila", 15 p.).

Jei susiduriate su seksualinėmis pagundomis, įskaitant potraukį prie tos pačios lyties asmens, nepasiduokite šioms pagundoms. Būkite tikri, kad galite pasirinkti išvengti tokio elgesio. Jūs galite gauti Viešpaties pagalbą, jei melsitės prašydami stiprybės ir stengsitės įveikti problemą. Be to, jūs turite siekti gauti patarimą iš savo vyskupo ar skyriaus prezidento. Jis jums padės.

Skaistybės įstatymo laikymasis

Nesvarbu, kokios stiprios atrodytų pagundos, Viešpats padės jums prieš jas atsilaikyti, jei pasirinksite sekti Jį. Apaštalas Paulius sakė: “Jums tekę išmėginimai tėra žmogiški. Dievas ištikimas. Jis neleis jūsų mėginti virš jūsų jėgų, bet su išmėginimu duos ir išeitį, kad galėtumėte atsilaikyti” (1 Korintiečiams 10:13).

Apsispręskite dabar, kad būsite skaistūs. Šį sprendimą jums tereikia priimti vieną kartą. Priimkite šį sprendimą dabar, kol dar neatėjo pagunda, ir tegu jūsų sprendimas būna toks tvirtas ir padarytas su tokiu giliu išipareigojimu, kad niekada nebūtų pajudintas. Pasiryžkite dabar, kad jūs niekada už santuokos ribų nedarysite nieko, kas žadintų tuos stiprius jausmus, kurie gali būti reiškiami tik santuokoje. Nesukelkite tokių jausmų nei kito žmogaus, nei savo paties kūne. Pasiryžkite dabar, kad būsite absoliučiai ištikimi savo sutuoktiniui.

Kontroliuokite savo mintis. Niekas nepadaro seksualinės nuodėmės akimirksniu. Amoralūs veiksmai paprastai prasideda nuo netyrų minčių. Jei leidžiate savo mintims užsibūti prie nešvankių ar amoralių dalykų, tuo jau padarote pirmą žingsnį amoralumo link. Nedelsdami pasitraukite nuo situacijų, kurios gali atvesti prie nuodėmės. Melskitės, kad gautumėt nuolatinės stiprybės atsilaikyti pagundai ir kontroliuoti savo mintis. Padarykite tai savo kasdieninių maldu dalimi.

Šalinkitės pornografijos. Nežiūrėkite, neskaitykite ir neklausykite nieko, kas vaizduoja ar aprašinėja žmogaus kūną arba seksualinį elgesį tokiais būdais, kurie gali sužadinti seksualinius jausmus. Pornografinė medžiaga yra pavergianti ir destruktvyvi. Ji gali atimti jūsų savigarbą ir mokėjimą grožėtis gyvenimu. Ji gali nutraukti jus žemyn ir nuvesti prie blogų minčių ir priekabiavimo.

Jei esate nesusituokę ir einate į pasimatymus, elkitės su savo partneriu pagarbiai. Niekados nelaikykite jo ar jos geidulių patenkinimo objektu. Rūpestingai apgalvokite pozityvius ir konstruktyvius užsiėmimus, kad judu su partneriu, su kuriuo einate į pasimatymą, nepasiliktumėte vieni neturėdami ką veikti. Būkite tokiose saugiose vietose, kur jums bus lengva save kontroliuoti. Nedalyvaukite pokalbiuose ar užsiėmimuose, kurie skatina seksualinius jausmus. Nedalyvaukite aistringame bučiavime, negulkite su kitu ar ant jo, nelieskite intymių, šventų kito žmogaus kūno vietų, ar jis būtų su rūbais, ar be. Neleiskite, kad kas nors kitas taip elgtųsi su jumis.

Jei esate susituokę, būkite ištikimi savo sutuoktiniui mintimis, žodžiais ir veiksmais. Viešpats pasakė: "Mylėsi savo žmoną visa širdimi ir glausies prie jos ir nė prie nieko daugiau. Ir tas, kuris žiūri į moterį, kad jos geistų, išsižadės tikėjimo ir nebeturės Dvasios; ir jei neatgailauja, jis bus išmestas lauk" (DS 42:22-23). Niekada neflirtuokite. Kiek tai įmanoma, venkite pasilikti dviese su priešingos lyties asmeniu. Paklauskite savęs, ar būtų jūsų sutuoktinis patenkintas, jei sužinotų apie jūsų žodžius ar poelgius. Prisiminkite apaštalo Pauliaus patarimą: "Susilaikykite nuo visokio blogio!" (1 Tesalonikiečiams 5:22). Kai šalinatės tokių aplinkybių, pagundai nėra galimybių išbujoti.

Atleidimas atgailaujančiam

Geriausias kelias yra visiškas moralinis tyrumas. Klaidinga daryti seksualines nuodėmes su mintimi, kad jūs

paprasciausiai už tai vėliau atgailausite. Toks požiūris savaime yra nuodėmė, nes rodo nepagarbą Viešpačiui ir su Juo sudarytoms sandoroms. Tačiau jei padarėte seksualinių nuodėmių, Viešpats siūlo atleidimą, jei atgailaujate.

Atgaila yra sunki, bet įmanoma. Jūs vėl galite tapti tyri (žr. Izaijo 1:18). Nuodėmės keliamą sielvartą gali pakeisti maloni atleidimo ramybė. Kad sužinotumėte, ką privalote daryti, norėdami atgailauti, žiūrėkite "Atgaila", 15 p.

Darbuokitės link tos dienos, kai būsite verti įžengti į šventyklą, vedami psalmininko žodžių:

„Kas gali įkopti į Viešpaties kalną? Kas gali įžengti į jo šventą buveinę?

Tas, kurio rankos nekaltos ir širdis tyra" (Psalmyno 24:3-4).

Papildomos nuorodos: Išėjimo 20:14; 1 Korintiečiams 6:18-20; Almos 38:12; 3 Nefio 12:27-30

Taip pat žr. Santuoka; Pornografija

Skrybos

Kreipimesi "Šeima: Pareiškimas pasauliui" Pirmoji prezidentūra ir Dvylikos apaštalų kvorumas "iškilmingai pareiškia, kad santuoka tarp vyro ir moters įsteigta Dievo ir kad šeima yra Kūrėjo plano jo vaikų amžinajam likimui šerdis" (žr. 158 šios knygos puslapį). Nepaisant šių tiesų, skrybos daugelyje visuomenių pasidarė įprastinis dalykas ir jų skaičius auga net tarp Bažnyčios narių. Ši didėjanti nelaimė yra ne iš Dievo, bet greičiau tai priešininko darbas.

Kiekviena susituokusi pora turėtų kartu stengtis būti verta amžinosios santuokos palaiminimų. Jei jūs susituokę ir jūs bei jūsų sutuoktinis patiriate sunkumą, prisiminkite, kad vaistas nuo daugumos santuokinių negalių nėra skrybos ar išsiskyrimas. Vaistas yra Jėzaus Kristaus evangelijoje – atgailoje, atleidime, dorume ir meilėje. Išgysite, jei su savo sutuoktiniu elgsitės taip, kaip norėtumėte, kad jis su jumis elgtųsi

(žr. Mato 7:12). Stengdamiesi nugalėti sunkumus, galite kartu eiti pas savo vyskupą ar skyriaus prezidentą patarimo.

Taip pat žr. Tikroji meilė; Šeima; Meilė; Santuoka; Šventyklos

Skola

Kartą per pranašą Džozefą Smitą Viešpatys pasakė grupei šventųjų: „Mano valia tokia, kad apmokėtumėte visas savo skolas“ (DS 104:78). Nuo pat ankstyvųjų Bažnyčios dienų Viešpaties pranašai pakartotinai mus išpėja vengti skolos vergijos.

Viena iš didžiųjų skolos grėsmių yra ją lydintys procentai. Kai kurios kredito formos, pavyzdžiui, kredito kortelės, reikalauja itin didelių palūkanų. Įsiskolinę pamatote, kad palūkanos nežino gailėsčio. Jos nepaliaujamai auga, nepaisant jūsų situacijos, – ar jūs dirbate, ar esate bedarbis, sveikas ar sergantis. Jos niekada neišnyks, kol nebus sumokėta skola. Nesileiskite apgaunami paskolų pasiūlymų, net jei jie paskolą vaizduoja patraukliai, žadėdami mažas palūkanas arba tam tikrą laiką be jų.

Žiūrėkite, kokia jūsų finansinė būklė. Pirkdami daiktus drausminkite save, vengdami skolų kiek tik įmanoma. Dažniausiai, išmintingai tvarkydami savo turta, skolų galite išvengti. Jei užsitraukiate skolą, pavyzdžiui, ne taip didelę sumą kukliam namui pirkti ar išsilavinimui įsigyti, dirbokitės, kad kuo greičiau ją sumokėtumėt ir išsilaisvintumėt iš priklausomybės. Kai būsite sumokėję skolas ir sukaupe kiek santaupų, tuomet būsite pasirengę finansinėms audroms, kurių gali pasitaikyti jūsų kelyje. Turėsite pastogę savo šeimai ir ramybę širdyje.

Papildomos nuorodos: Luko 16:10-11; DS 19:35

Smitas, Džozefas jaunesnysis (Žr. Džozefas Smitas)

Sprendimas apie kitus

Kartais žmonės supranta, kad yra neteisinga teisti kitus bet koku būdu. Nors tai tiesa, jog neturite smerkti kitų ar neteisingai jų teisti, jums visą gyvenimą teks priiminėti sprendimus apie idėjas, situacijas ir žmones. Viešpats yra davęs daug įsakymų, kurių jūs negalėtumėt laikytis, nepriėmę sprendimų. Pavyzdžiui, Jis pasakė: "Sergėkitės netikrų pranašų... Pažinsite juos iš vaisių" (Mato 7:15-16) ir "Išeikite iš nelabųjų tarpo" (DS 38:42). Jūs turite susidaryti nuomonę apie žmones daugelyje jums svarbių sprendimų, pavyzdžiui, rinkdamiesi draugus, balsuodami už valdžios vadovus ir rinkdamiesi amžinąjį bendražygį.

Sprendimas yra svarbus jūsų valios laisvės panaudojimas ir reikalauja didelio atidumo, ypač kai sprendžiate apie kitus žmones. Visuose savo sprendimuose turite vadovautis teisiais standartais. Atminkite, kad tik Dievas, kuris pažįsta kiekvieno širdį, gali priimti galutinius sprendimus apie žmones (žr. Apreiškimo 20:12; 3 Nefio 27:14; DS 137:9).

Viešpats yra davęs išpėjimą, kuo mums vadovautis sprendžiant apie kitus: "Nes kokiu teismu teisiate, tokiu ir jūs būsite teisiami; ir kokiu saiku seikite, toks bus ir jums atseikėtas. Ir kodėl matai krislelį, kuris tavo brolio akyje, bet nepastebi rašto savo akyje? Arba kaip gali sakyti savo broliui: Leisk man išimti krislelį iš tavo akies, – o štai tavo akyje – raštas? Veidmainy, pirma išmesk raštą iš savo paties akies; o tada iškliai matysi, kaip išmesti krislelį iš savo brolio akies" (3 Nefio 14:2-5).

Šioje Raštų ištraukoje Viešpats moko, kad kaltė, kurią matome kitame, dažnai yra tik mažas krislelis žmogaus akyje, palyginus su mūsų pačių kaltėmis, kurios yra tarsi dideli raštai mūsų akyse. Kartais mes susitelkiame ties kitų kaltėmis, užuot stengėsi tobulinti save.

Jūsų teisingi sprendimai apie kitus gali suteikti jiems reikalingą orientaciją ir, kai kuriais atvejais, apsaugą jums bei

jūsų šeimai. Prieikite prie tokio sprendimo atidžiai ir jautriai. Kiek tiktai galite, daugiau spręskite apie žmonių situacijas, negu apie pačius žmones. Kai tik įmanoma, susilaikykite nuo sprendimo, kol neturėsite adekvačių žinių apie faktus. Visada jautriai išiklausykite į Šventąją Dvasią, kuri gali vadovauti jūsų sprendimams. Prisiminkite Almos patarimą savo sūnui Koriantonui: “Žiūrėk, kad būtum gailestingas savo broliams; elkis teisingai, teisk teisiai ir nuolat daryk gera” (Almos 41:14).

Papildomos nuorodos: 1 Samuelio 16:7; Moronio 7:14-19; DS 11:12

Taip pat žr. Tikroji meilė; Aleidimas; Meilė; Gailestingumas

Sukūrimas

Vadovaujamas Dangiškojo Tėvo, Jėzus Kristus sukūrė dangų ir žemę (žr. Mozijo 3:8; Mozės 2:1). Iš Raštų, apreikštų Džozefui Smitui, mes sužinome, kad sukūrimo darbe Viešpats suorganizavo elementus, kurie jau egzistavo (žr. Abraomo 3:24). Jis nesukūrė pasaulio “iš nieko,” kaip kai kurie žmonės mano.

Raštai taip pat moko, kad Adomas buvo “pirmasis žmogus iš visų žmonių” (Mozės 1:34). Dievas sukūrė Adomą ir Ievą pagal savo paties atvaizdą ir savo Vienatinio Sūnaus atvaizdą (žr. Mozės 2:26-27).

Sukūrimas yra svarbi Dangiškojo Tėvo išgelbėjimo plano dalis. Tai teikia kiekvienam iš mūsų galimybę ateiti į žemę, kur gauname fizinį kūną ir naudojame savo valios laisvę. Ikimirtingojo pasaulio Dievų taryboje buvo paskelbtas štai toks pareiškimas: “Mes nusileisime žemyn, nes ten yra erdvė, ir paimsime tų dalelių, ir padarysime žemę, ant kurios šie gyvens; ir tuo išmėginsime juos, kad pamatytume, ar jie darys viską, ką Viešpats, jų Dievas, jiems įsakys” (Abraomo 3:24-25).

Jūs esate dvasinis Dievo vaikas, o jūsų kūnas sukurtas pagal Jo atvaizdą. Kad parodytumėt dėkingumą už šiuos

palaiminimus, galite rūpintis savo kūnu, laikydamiesi Išminties Žodžio ir kitų įsakymų dėl dvasinės ir fizinės sveikatos (žr. DS 89; taip pat žr. DS 88:124). Taip pat jūs galite gerbti kitus žmones kaip Dievo vaikus.

Kaip viso kūrinijos grožio gavėjai, jūs galite rūpintis žeme ir padėti ją išsaugoti ateities kartoms.

Papildomos nuorodos: Pradžios 1-2; Hebrajams 1:1-2; 1 Nefio 17:36; DS 38:1-3; 59:16-20; Mozės 1-3; Abraomo 4-5.

Taip pat žr. Dievas Tėvas; Jėzus Kristus; Išgelbėjimo planas

Svetimavimas (Žr. Skaistybė)

Šabas

Šabas yra Viešpaties diena, skiriama kiekvieną savaitę poilsiui ir garbinimui. Senojo Testamento laikais Dievo sandoros tauta laikėsi Šabo septintą savaitės dieną, nes Dievas ilsėjosi septintą dieną, kai sukūrė žemę. Viešpats pabrėžė Šabo laikymosi svarbą Dešimtyje Įsakymų:

“Atmink šabo dieną, kad ją švęstum.

Šešias dienas dirbk ir atlik visus savo darbus,

o septintoji diena yra šabas Viešpačiui tavo Dievui. Joje nevalia dirbti jokio darbo nei tau, nei tavo sūnui ar dukteriai; nei tavo tarnui ar tarnaitėi, nei tavo gyvuliui, nei ateiviui, kuris yra tavo namuose;

nes per šešias dienas Viešpats padarė dangų, žemę, jūrą ir visa, kas juose, o septintąją dieną ilsėjosi. Todėl Viešpats palaimino šabo dieną ir pašventino ją” (Išėjimo 20:8-11).

Po Jėzaus Kristaus prisikėlimo, kuris įvyko pirmąją savaitės dieną, Viešpaties mokiniai pradėjo laikytis šabo dienos pirmąją savaitės dieną, sekmadienį (žr. Apaštalų darbų 20:7).

Pastarosiomis dienomis Viešpats įsakė mums ir toliau laikytis šabo dienos. Jis pažadėjo, kad jei paklusime šiam įsakymui, mes gausime “žemės pilnatvę” (žr. DS 59:16-20).

Kadangi šabo diena yra šventa, ją reikia rezervuoti vertiems ir šventiems užsiėmimams. Susilaikyti nuo darbo ir ilsėtis nepakanka. Faktiškai, jei tik dykinėjame nieko neveikdami šabo dieną, tai nereiškia, kad laikome ją šventa. Apreiškime, duotame Džozefui Smitui 1831 metais, Viešpats įsakė: "Kad galėtum geriau išsisaugoti nesusitepęs pasauliu, eisi į maldos namus ir atnašausi savo sakramentus mano šventą dieną; nes iš tiesų tai yra diena, skirta tau pailsėti nuo savo darbų ir atnašauti savo garbinimus Aukščiausiam" (DS 59:9-10). Sutinkamai su šiuo apreiškimu mes kiekvieną savaitę einame į sakramento susirinkimą. Kiti šabo dienos užsiėmimai gali būti malda, meditavimas, Raštų ir pastarųjų dienų pranašų mokymų studijavimas, laiškų rašymas šeimos nariams ir draugams, geros literatūros skaitymas, ligonių ir vargstančių lankymas bei buvimas kituose Bažnyčios susirinkimuose.

Papildomos nuorodos: Išėjimo 31:16-17; Mozijo 18:23; DS 59:11-14; 68:29

Taip pat žr. Pagarbumas; Sakramentas; Garbinimas

Šeima

1995 m. rugsėjo 23 d. prezidentas Gordonas B. Hinklis, 15-asis Bažnyčios prezidentas, visuotiniame Paramos bendrijos susirinkime perskaitė šį kreipimąsi. Šis įkvėptas kreipimasis, pavadintas "Šeima: Pareiškimas pasauliui," tapo geriausiu Bažnyčios pareiškimu apie šeimą:

"Mes, Pastarųjų Dienų Šventųjų Jėzaus Kristaus Bažnyčios Pirmoji prezidentūra ir Dvylikos apaštalų taryba, iškilmingai pareiškiamo, kad santuoka tarp vyro ir moters įsteigta Dievo ir kad šeima yra Kūrėjo plano jo vaikų amžinajam likimui šerdis.

Visos žmogiškos būtybės – vyrai ir moterys – sukurti pagal Dievo atvaizdą. Kiekvienas yra mylimas dvasinis dangiškųjų tėvų sūnus ar dukra, ir, kaip toks, kiekvienas turi dievišką prigimtį ir paskirtį. Lytis yra esminė asmens ikižemiškojo, žemiškojo ir būsimio amžinojo savitumo bei paskirties charakteristika.

Ikižemiškojoje karalystėje dvasiniai sūnūs ir dukterys pažinojo ir garbino Dievą kaip savo Amžinąjį Tėvą ir priėmė Jo planą, kurio dėka Jo vaikai galėtų gauti fizinį kūną ir įgyti žemiškos patirties, kad galėtų tobulėti ir galų gale realizuoti savo, kaip amžinojo gyvenimo paveldėtojų, dieviškąją paskirtį. Dievo laimės planas įgalina, kad šeimos tarpusavio santykiai anapus kapo ribos tęstųsi amžinai. Viešpaties šventyklose vykdomos šventos apeigos ir sudaromos sandoros suteikia žmonėms galimybę grįžti Dievo akivaizdon ir šeimoms būti amžinai suvienytoms.

Pirmas Dievo įsakymas Adomui ir Ievai susijęs su jų, kaip vyro ir žmonos, galimybe būti tėvais. Skelbiame, kad Dievo įsakymas savo vaikams daugintis ir pripildyti žemę tebegalioja. Be to, skelbiame, jog Dievas įsakė, kad šventos dauginimosi galios būtų panaudojamos tik tarp vyro ir moters, kurie oficialiai sutuokti kaip vyras ir žmona.

Skelbiame, kad priemonės, kurių pagalba kuriama žmogiška gyvybė, yra nustatytos Dievo. Tvirtiname, kad gyvybė yra šventa ir kad Dievo amžinajame plane ji yra nepaprastai svarbi.

Vyras ir žmona turi šventą atsakomybę mylėti ir rūpintis vienas kitu ir savo vaikais. "Vaikai – Viešpaties dovana" (Ps. 127:3). Tėvų šventa pareiga – išauklėti savo vaikus su meile ir teismumu, patenkinti jų fizinius ir dvasinius poreikius, mokyti juos mylėti ir tarnauti vienas kitam, laikytis Dievo įsakymų ir būti įstatymus gerbiančiais piliečiais, kur begyventų. Vyrai ir žmonos – motinos ir tėvai – turės atsakyti prieš Dievą už šių pareigų vykdymą.

Šeimą įsteigė Dievas. Santuoka tarp vyro ir moters yra Jo amžinojo plano dalis. Vaikams duota teisė gimti santuokoje ir būti auklėjamiems tėvo ir motinos, kurie ištikimai gerbia savo santuokos įžadus. Laimė šeimyniniame gyvenime geriausiai pasiekiama, kai ji pagrįsta Viešpaties Jėzaus Kristaus mokymu. Laimingos santuokos ir šeimos sukuriamos ir pa-

laikomos, remiantis tikėjimo, maldos, atgailos, atlaidumo, pagarbos, meilės, užuojautos, darbo ir pilnaverčio poilsio principais. Pagal dievišką planą tėvai turi pirmininkauti savo šeimoms su meile ir teisumu, būti atsakingais už aprūpinimą viskuo, kas būtina pragyvenimui, ir savo šeimų apsaugą. Motinos visų pirma atsako už savo vaikų ugdymą. Vykdamas šias šventas pareigas, tėvai ir motinos yra įpareigoti vienas kitam padėti kaip lygūs partneriai. Nedarbingumas, mirtis ar kitos aplinkybės gali priversti atitinkamai prisitaikyti. Esant reikalui turi padėti giminės.

Įspėjame, kad asmenys, kurie pažeidžia skastybės sandoras, šiurkščiai elgiasi su sutuoktiniu ar vaikais, arba nevykdo savo šeimyninių pareigų, vieną dieną turės atsakyti prieš Dievą. Be to, įspėjame, kad šeimos ardymas atneš asmenims, bendruomenėms ir tautoms dideles nelaimes, išpranašautas senųjų ir dabartinių pranašų.

Kviečiame atsakingus piliečius ir vyriausybės pareigūnus visur paremti šiuos principus, skirtus palaikyti ir sustiprinti šeimą – visuomenės pirminį padalinį" (*Ensign*, Nov. 1995, 102).

Taip pat žr. Šeimos namų vakaras; Santuoka; Šventyklos

Šeimos istorijos darbas ir genealogija

1836 m. balandžio 3 d. pranašas Elija atėjo pas Džozefą Smitą ir Oliverį Kauderį Kirtlando šventykloje. Jis suteikė jiems užantspauduojančiąją kunigystės galią, kuria įmanoma užantspauduoti šeimas per visas kartas. Suteikdamas šią galią jis įvykdė pranašystę, kad Viešpats atsiųs jį "atgręžti tėvų širdis į vaikus ir vaikų – į tėvus" (žr. DS 110:14-16; taip pat žr. Malachijo 4:5-6).

Per šeimos istorijos darbą jūs galite dalyvauti tolesniame šios pranašystės pildyme. Jūs galite sužinoti apie savo protėvius ir labiau juos pamilti. Jus gali įkvėpti jų drąsos ir tikėjimo istorijos. Šį palikimą jūs galite perduoti savo vaikams.

Tokia yra amžina nauda, kurią duoda šeimos istorijos darbas, bet tai nėra pagrindinė priežastis, dėl ko Bažnyčia deda dideles pastangas rinkti genealogijos aprašus. Visos Bažnyčios dedamos šeimos istorijos pastangos yra nukreiptos tam, kad būtų formuojama "jungianti grandis tarp tėvų ir vaikų" (žr. DS 128:18). Ši jungianti grandis formuojama kunigystės galia, per šventas šventyklos apeigas, kurias mes priimame savo protėvių naudai.

Mirusiųjų išpirkimas

Daug Dangiškojo Tėvo vaikų mirė, negavę progos priimti evangelijos pilnatvę. Iš savo gailestingumo ir begalinės meilės Viešpats paruošė būdą, kad jie įgytų liudijimą apie evangeliją ir gautų gelbėjančias kunigystės apeigas.

Dvasių pasaulyje evangelija yra "skelbiama tiems, kurie mirė savo nuodėmėse, nepažinodami tiesos, arba prasižengime, būdami atstūmę pranašus. Jie mokomi tikėjimo Dievu, atgailos nuo nuodėmės, apie vikarinį krikštą nuodėmėms atleisti, Šventosios Dvasios dovaną rankų uždėjimu ir visų kitų evangelijos principų, kuriuos jiems buvo būtina žinoti, idant pasiruoštų būti teisiami kūne kaip žmonės, bet gyventi dvasia kaip Dievas" (DS 138:32-34).

Daugelis dvasių pasaulyje priima evangeliją. Tačiau jie negali gauti sau kunigystės apeigų, nes neturi fizinių kūnų. Šventyklose mes turime privilegiją priimti apeigas už juos. Į šias apeigas įeina krikštas, patvirtinimas, iššventinimas ir Melchizedeko kunigystė (vyrams), šventyklos apdovanojimas, santuokos užantspaudavimas ir vaikų užantspaudavimas prie jų tėvų. Viešpats apreiškė šį darbą pranašui Džozefui Smitui, atkurdamas tą praktiką, kuri buvo apreikšta krikščionims netrukus po Jėzaus Kristaus prisikėlimo (žr. 1 Korintiečiams 15:29).

Priimdami kunigystės apeigas už mirusiuosius, jūs tapate jų išgelbėtojais ant Sionės kalno (žr. Abdijo 1:21). Jūsų

darbas artimas Gelbėtojo apmokančiosios aukos dvasiai – jūs atliekate išgelbėjimo darbą už kitus, kurio jie patys padaryti negali.

Jūsų pareigos šeimos istorijos darbe

Šeimos istorijos darbe jūs turite tris pagrindines pareigas:

1. Priimti šventyklos apeigas dėl savęs ir padėti jas gauti artimiausiems šeimos nariams.
2. Turėti galiojančią šventyklos rekomendaciją ir lankytis šventykloje kuo dažniau, kiek leidžia aplinkybės.
3. Rinkti šeimos istorijos informaciją, kad galėtumėte savo protėviams padėti gauti šventyklos palaiminimus.

Jūs galite dalyvauti šventyklos ir šeimos istorijos darbe, bent jau tam tikru laipsniu, nežiūrint, kur ar kokiomis sąlygomis gyvenate. Nors turbūt negalėsite padaryti visko, visgi bent kažką galėsite padaryti. Toliau pateiktos idėjos, kurios padės jums pradėti:

- Užrašykite svarbias detales iš savo pačių gyvenimo. Užrašykite savo gimimo datą ir vietą bei savo krikšto ir patvirtinimo datas. Veskite asmeninį dienoraštį, kad užrašytumėte svarbiausius savo gyvenimo įvykius, įskaitant asmeninius patyrimus, kurie pastiprintų jūsų vaikų ir būsimų kartų tikėjimą.
- Sužinokite apie savo protėvius. Pradėkite nuo informacijos iš savo atminties bei iš namuose esančių informacijos šaltinių. Užrašykite būtiniausią informaciją, kurią tiksliai atsimenate arba galite rasti apie savo brolius, seseris, tėvus, dėdes ir tetas, senelius ir prosenelius. Jeigu įmanoma, gaukite kopijas pažymėjimų ar kitų dokumentų, kuriuose yra ši informacija. Surinkę daugiau žinių, galbūt norėsite paieškoti informacijos

kitose vietose, pavyzdžiui, archyvuose. Vietinėje apylinkėje arba skyriuje galbūt yra šeimos istorijos konsultantas, galintis jums padėti. Galbūt norėsite pažiūrėti oficialų Bažnyčios interneto puslapį apie šeimos istoriją, www.familysearch.org.

- Nustatę savo protėvius, surastai informacijai užrašyti naudokite genealogines schemas ir šeimos aprašus. Šie blankai būna atspausdinti, taip pat juos galima rasti Bažnyčios sukurtose programose, pavyzdžiui, *Personal Ancestral File*.

Surinkę reikalingą informaciją apie savo protėvius, kurie mirė nepriėmę evangelijos, padarykite viską, ką galite, kad už juos būtų atliktas šventyklos darbas. Net jeigu gyvenate ne taip arti šventyklos, kad jūs patys ar jūsų šeimos nariai galėtumėte atlikti apeigų darbą, tai protėvių vardus galite nusiųsti į šventyklą, kad kiti galėtų padaryti šį darbą dėl jų. Kad sužinotumėte, kaip tai padaryti, galite apsilankyti artimiausiame šeimos istorijos centre arba pasitarti su šeimos istorijos konsultantais.

Pranašas Džozefas Smitas skelbė, kad esama “principų, susijusių su mirusiaisiais ir gyvaisiais, kurių negalima lengvabūdiškai praleisti, kalbant apie mūsų išgelbėjimą. Nes jų išgelbėjimas yra būtinas ir svarbus mūsų išgelbėjimui, kaip Paulius sako dėl mūsų tėvų: jie be mūsų negali būti padaryti tobuli, nei mes negalime be savo mirusiųjų būti padaryti tobuli” (DS 128:15). Per jūsų dalyvavimą šeimos istorijos darbe jūs ir jūsų protėviai artėjate prie išgelbėjimo.

Taip pat žr. Šventyklos

Šeimos malda (Žr. Malda)

Šeimos namų vakaras

Namai yra svarbiausia vieta evangelijos mokymuisi. Jokia kita organizacija negali pakeisti šeimos. Pastarųjų dienų pranašai pakartotinai kviečia tėvus auklėti vaikus su meile ir evangelijos mokymu.

1915 m. prezidentas Džozefas F. Smitas ir jo patarėjai Pirmojoje prezidentūroje ėmėsi visos Bažnyčios mastu stiprinti šeimą. Jie kreipėsi į Bažnyčios narius tėvus, prašydami kartą per savaitę surinkti vaikus "Namų vakarui." Šeimos turėjo skirti laiko melstis ir drauge giedoti, skaityti Raštus, mokyti vienas kitą evangelijos ir dalyvauti kitokiose veiklose, stiprinančiose šeimos vienybę.

1970 m. prezidentas Džozefas Fildingas Smitas kartu su savo patarėjais Pirmojoje prezidentūroje paskyrė pirmadienio vakarą kaip laiką šeimos namų vakarui. Nuo tada, kai tai buvo paskelbta, Bažnyčia neužima pirmadienio vakarų Bažnyčios renginiais, kad šeimos galėtų šį laiką pabūti kartu.

Pastarųjų dienų pranašai toliau ragina Bažnyčios narius pirmenybę teikti šeimos namų vakarui. Jie pažadėjo, kad mūsų atsidavimas šiai programai padės mums apsaugoti šeimas nuo mūsų laikų blogio ir atneš daug džiaugsmo ir dabartyje, ir amžinybėje.

Visi Bažnyčios nariai turi padaryti pirmadienio vakarą šventu laiku, skirtu šeimos namų vakarui. Jei esate susituokę, kas savaitę darykite šeimos namų vakarą su savo sutuoktiniu. Jei turite vaikų, įtraukite juos į šeimos vakarą. Pritaikykite šią programą pagal jų poreikius bei interesus ir leiskite jiems dalyvauti. Kai jūsų vaikai užauga ir išeina savo keliais, toliau renkite šeimos namų vakarus su savo sutuoktiniu.

Jei esate vieniši, pagalvokite, gal reikia paprašyti savo vyskupą ar skyriaus prezidentą organizuoti šeimos namų vakaro grupę jums ir kitiems vienišiams apylinkės ar skyriaus nariams. Jis gali pašaukti namų vakaro vadovą, kurio pareiga

būtų organizuoti šią programą ir prižiūrėti, kad namų vakarai vyktų reguliariai.

Toliau siūlomas šeimos namų vakaro planas:

- Pradžios giesmė
- Pradžios malda
- Raštų skaitymas
- Pamoka
- Veikla
- Pabaigos giesmė
- Pabaigos malda
- Užkandžiai

Ruošdami pamokas šeimos namų vakarui, nepamirškite, kad jos turi remtis Raštais, pastarųjų dienų pranašų mokymais ir asmeniniais išgyvenimais bei liudijimu. Ši knyga gali padėti renkantis temas mokymui. Be to, galite naudotis kitais Bažnyčios leidiniais, pavyzdžiui, *Family Home Evening Resource Book* (31106), *Evangelijos principai* (31110 156), *Šėimos vadovėlis* (31180 156) ir Bažnyčios žurnalais.

Taip pat žr. Šeima

Šėtonas

Šėtonas, dar vadinamas priešininku arba velniu, yra teisumo ir tų, kurie stengiasi sekti Dievą, priešas. Jis yra dvasinis Dievo sūnus, kažkada buvęs angelu ir turėjęs valdžią Dievo akivaizdoje (žr. DS 76:25; taip pat žr. Izaijo 14:12; DS 76:26-27). Tačiau ikimirtingajame pasitarime danguje Liuciferis, tada vadinamas Šėtonu, "sieki sunaikinti žmogaus valios laisvę" (Mozės 4:3). Jis sakė: "Aš... išpirksiu visą žmoniją, tad nė viena siela nepražus; ir aš tikrai tai padarysiu; todėl duok man savo garbę" (Mozės 4:1).

Šėtonas įtikino trečdalį dangaus pulkų nusigręžti nuo Tėvo (žr. DS 29:36). Dėl šio maišto Šėtonas ir jo pasekėjai buvo atkirsti nuo Dievo akivaizdos ir neteko palaiminimo gauti fizinį kūną (žr. Apreiškimo 12:9). Jie taip pat neteko galimybės gauti paveldėjamą šlovės karalystėje.

Dangiškasis Tėvas leidžia Šėtonui ir Šėtono pasekėjams mus gundyti, ir tai sudaro dalį mūsų mirtingojo gyvenimo patirties (žr. 2 Nefio 2:11-14; DS 29:39). Kadangi Šėtonas "siekia, kad visi žmonės būtų nelaimingi kaip jis pats" (2 Nefio 2:27), jis ir jo pasekėjai stengiasi atitraukti mus nuo teismo. Energingiausias savo pastangas jis kreipia į pačius svarbiausius Dangiškojo Tėvo laimės plano aspektus. Pavyzdžiui, jis stengiasi diskredituoti Gelbėtoją ir kunigystę, sukelti abejonių dėl apmokėjimo galios, suklastoti apreiškimą, atitraukti mus nuo tiesos ir paneigti asmeninę atsakomybę. Jis stengiasi pakirsti šeimą, įnešdamas lytinę maišatį, skatindamas seksualinius santykius už šeimos ribų, pajuokdamas santuoką bei skatindamas sutuoktinius negimdyti vaikų, nes antraip šie augintų savo vaikus teisme.

Jūs neturite pasiduoti Šėtono gundymams. Jūs turite savo viduje galios pasirinkti gėrį, o ne blogį, ir visada galite siekti Viešpaties pagalbos per malda. (Žr. "Pagunda", 114 p.)

Papildomos nuorodos: Izaijo 14:12-17; 1 Nefio 15:23-24; 2 Nefio 2:16-18; Moronio 7:12; DS 10:5; 29:36-40, 46-47; 76:25-29

Taip pat žr. Valios laisvė; Nuodėmė; Pagunda

Šlovės karalystės

Per Jėzaus Kristaus apmokėjimą visi žmonės bus prikelti (žr. Almos 11:42-45). Kai būsime prikelti, mes stosime prieš Viešpatį, kad būtume teisiami (žr. Apreiškimo 20:12; 3 Nefio 27:14). Kiekvienas mūsų bus paskirtas į amžinojo gyvenimo vietą tam tikroje šlovės karalystėje. Viešpats mokė šio principo, sakydamas: "Mano Tėvo namuose daug buveinių" (Jono 14:2).

Yra trys šlovės karalystės: celestialinė karalystė, terestrialinė karalystė ir telestialinė karalystė. Šlovė, kurią paveldėsite, priklauso nuo jūsų atsivertimo gilumo, kuri išreiškia paklusnumas Dievo įsakymams. Tai priklausys nuo to, kaip jūs “priėmėte Jėzaus liudijimą” (DS 76:51; taip pat žr. eil. 74, 79, 101).

Celestialinė karalystė

Celestialinė karalystė yra aukščiausia iš šių trijų šlovės karalysčių. Žmonės šioje karalystėje gyvens amžinai Dievo Tėvo ir Jo Sūnaus Jėzaus Kristaus akivaizdoje. Tai turėtų būti jūsų tikslas: paveldėti celestialinę šlovę ir padėti kitiems taip pat gauti šį didį palaiminimą. Toks tikslas nėra pasiekiamas vienu bandymu; tam reikia visą gyvenimą išlikti teisiu ir išlaikyti tikslo pastovumą.

Celestialinė karalystė yra vieta, paruošta tiems, kurie “priėmė Jėzaus liudijimą” ir “buvo padaryti tobuli per naujosios sandoros tarpininką Jėzų, kuris įvykdė šį tobulą apmokėjimą praliedamas savo paties kraują” (DS 76:51, 69). Kad paveldėtume šią dovaną, turime priimti išgelbėjimo apeigas, laikytis įsakymų ir atgailauti dėl savo nuodėmių. Smulkaus paaiškinimo apie tuos, kurie paveldės celestialinę šlovę, ieškokite Doktrinos ir Sandorų 76:50-70, 92-96.

1836 m. sausio mėn. pranašas Džozefas Smitas gavo apreiškimą, kuris praplėtė jo supratimą apie reikalavimus celestialinei šlovei paveldėti. Jam buvo atverti dangūs, ir jis regėjo celestialinę karalystę. Jis nustebo pamatęs tenai savo vyresniąjį brolių Alviną, nors Alvinas mirė dar nepriėmęs krikšto apeigos. (Žr. DS 137:1-6.) Tada pranašui Džozefui atėjo Viešpaties balsas:

“Visi, kurie mirė be pažinimo apie šią evangeliją, kurie būtų ją priėmę, jeigu jiems būtų leista pasilikti, bus Dievo celestialinės karalystės paveldėtojai;

taip pat visi, kurie nuo šiol mirs be pažinimo apie ją, kurie būtų ją priėmę visa savo širdimi, bus tos karalystės paveldėtojai;

nes aš, Viešpats, visus žmones teisiu pagal jų darbus, pagal jų širdžių troškimą” (DS 137:7-9).

Komentuodamas šį apreiškimą, pranašas Džozefas sakė: “Aš taip pat mačiau, kad visi vaikai, kurie mirė nesulaukę atsakomybės amžiaus, išgelbėjami celestialinėje dangaus karalystėje” (DS 137:10).

Iš kito apreiškimo pranašui Džozefui mes sužinome, kad celestialinėje karalystėje yra trys laipsniai. Kad būtume išaukštinti aukščiausiam laipsnyje ir amžinai gyventume šeimos santykiuose, mes turime sudaryti “naują ir amžiną santuokos sandorą” ir būti ištikimi šiai sandorai. Kitaip sakant, šventyklos santuoka yra reikalavimas, kurį būtina įvykdyti norint įgyti aukščiausiąjį celestialinės karalystės šlovės laipsnį. (Žr. DS 131:1-4.) Visi, kurie yra verti įeiti į naują ir amžiną santuokos sandorą, turės šią galimybę arba šiame gyvenime, arba kitame.

Terrestrialinė karalystė

Tie, kurie paveldi terrestrialinę šlovę, “tai tie, kurie gauna Sūnaus akivaizdos, bet ne Tėvo pilnatvės. Todėl jie yra terrestrialiniai kūnai, o ne celestialiniai kūnai, ir skiriasi šlove, kaip mėnulis skiriasi nuo saulės” (DS 76:77-78). Bendrai imant, visi, patekę į terrestrialinę karalystę, bus garbingi žmonės, “kurie buvo apakinti žmonių gudrumo” (DS 76:75). Į šią grupę įeis tie Bažnyčios nariai, kurie “nebuvo šaunūs Jėzaus liudytojai” (DS 76:79). Į ją taip pat įeis tie, kurie atmetė galimybę priimti evangeliją mirtingajame gyvenime, bet kurie vėliau priėmė ją pomirtiniame dvasių pasaulyje (žr. DS 76:73-74). Norint sužinoti daugiau apie tai, kas paveldės terrestrialinę šlovę, reikia žiūrėti Doktrinos ir Sandorų 76:71-80, 91, 97.

Telestialinė karalystė

Telestialinė šlovė bus skirta žmonėms, kurie “nepriėmė nei Kristaus evangelijos, nei Jėzaus liudijimo” (DS 76:82). Šie žmonės gaus savo šlovę po to, kai bus išpirkti iš dvasių kalėjimo, kuris kartais vadinamas pragaru (žr. DS 76:84, 106). Išsamaus paaiškinimo apie tuos, kurie paveldės telestialinę šlovę, ieškokite Doktrinos ir Sandorų 76:81-90, 98-106, 109-112.

Pražūtis

Kai kurie žmonės nebus verti gyventi jokiaje šlovės karalystėje. Jie bus pavadinti “pražūtis sūnumis” ir turės gyventi “karalystėje, kuri nėra šlovės karalystė” (DS 76:32; 88:24). Tai bus būsena tų, “kurie pažįsta [Dievo] galią ir buvo padaryti jos dalininkais, ir leidosi, kad velnio galia būtų nugalėti ir atsisakytų tiesos, ir paniekintų [Dievo] galią” (DS 76:31; taip pat žr. 30, 32-49 eil.).

Papildomos nuorodos: 1 Korintiečiams 15:40-42, įskaitant teksto nuorodą 40a; DS 88:20-39; 130:18-19

Taip pat žr. Jėzaus Kristaus apmokėjimas; Amžinasis gyvenimas; Dangus; Pragaras; Išgelbėjimo planas

Šventyklos

Šventyklos yra Viešpaties namai tiesiogine prasme. Tai šventos garbinimo vietos, kur gali apsilankyti Viešpats. Šventumu su šventyklomis gali lygintis tik namai.

Per visą istoriją Viešpats įsakydavo žmonėms statyti šventyklas. Šiais laikais Bažnyčia rūpinasi Viešpaties kvietimu statyti šventyklas visame pasaulyje, kad šventyklos teikiami palaiminimai būtų prieinamesni didžiai gausybei mūsų Dangiškojo Tėvo vaikų.

Apeigos gyviesiems

Pagrindinis šventyklų tikslas yra suteikti apeigas, būtinas mūsų išaukštinimui celestialinėje karalystėje. Šventyklos apeigos veda prie didesnių palaiminimų, kurie galimi per Jėzaus Kristaus apmokėjimą. Visa, ką darome Bažnyčioje – mūsų susirinkimai ir renginiai, mūsų misionieriškas darbas, mokomos pamokos ir giedamos giesmės, – turi nukreipti mus į Gelbėtoją ir į darbą, kurį darome šventose šventyklose.

Viena iš šventykloje gaunamų apeigų yra apdovanojimas (endaumentas). Žodis *endowment* reiškia “dovana,” ir šventyklos endaumentas tikrai yra dovana iš Dievo. Apeigą sudaro visa eilė nurodymų ir mūsų sudaromos sandoros, kad gyvenime teisiai, kaip reikalauja evangelija. Apdovanojimas padeda mums susitelkti į Gelbėtoją, Jo vaidmenį mūsų Dangiškojo Tėvo plane ir mūsų įsipareigojimą sekti Juo.

Kita šventyklos apeiga yra celestialinė santuoka, per kurią vyras ir žmona užantspauduojami vienas su kitu amžiams. Užantspaudavimas, atliktas šventykloje, tęsiasi amžinai, jei vyras ir žmona yra ištikimi savo sudarytoms sandoroms.

Vaikai, gimę tėvams, kurie buvo užantspauduoti šventykloje, yra gimę sandoroje. Šie vaikai automatiškai tampa amžinos šeimos nariais. Vaikai, kurie nėra gimę sandoroje, irgi gali tapti amžinos šeimos dalimi, jei jų tėvai ar itėviai yra užantspauduoti vienas su kitu. Vaikų užantspaudavimo prie tėvų apeiga atliekama šventykloje.

Jei esate gavę šventyklos apeigas, visada atminkite sandoras, kurias sudarėte. Kiek galima dažniau lankykitės šventykloje. Jei esate tėvas ar motina, mokykite savo vaikus apie šventyklos svarbą. Padėkite jiems pasiruošti, kad būtų verti įžengti į šventyklą.

Jei dar nesate gavę šventyklos apeigų, pradėkite tam ruoštis jau dabar. Jei leidžia aplinkybės, lankykitės šventykloje dalyvauti krikšto apeigose už mirusius ir jų patvirtinimuose.

Apeigos už mirusiuosius

Žmonės, kurie mirė be svarbiausių evangelijos apeigų, gali tas apeigas gauti per šventyklose atliekamą darbą. Jūs galite šį darbą atlikti savo protėvių ir kitų mirusiųjų labui. Veikdami už juos, jūs galite būti pakrikštyti, patvirtinti, gauti apdovanojimą ir dalyvauti užantspaudavimuose – vyro su žmona ir vaikų su tėvais.

Jūs turėtumėt aktyviai ieškoti įrašų apie savo mirusius protėvius, kad už juos būtų galima atlikti šventyklos darbą.

Daugiau informacijos apie šventyklos darbą už mirusiuosius ir šeimos istorijos darbą žiūrėkite “Šeimos istorijos darbas ir genealogija”, 160 p.

Vertumas įžengti į šventyklą

Norint įžengti į šventyklą, reikia būti vertam. Savo vertumą jūs patvirtinate dviejuose pokalbiuose – viename su savo vyskupijos nariu arba skyriaus prezidentu, kitame su savo kuolo prezidentūros nariu arba misijos prezidentu. Jūsų kunigystės vadovai išlaikys šių pokalbių privatumą ir konfidencialumą. Kiekviename šių pokalbių kunigystės vadovas užduos jums klausimų apie jūsų elgesį ir vertumą. Jūsų paklaus apie jūsų liudijimą apie Dangiškąjį Tėvą ir Jėzaus Kristaus apmokėjimą, taip pat jūsų paklaus, ar palaikote visuotinius ir vietinius Bažnyčios vadovus. Jūsų paprašys patvirtinti, kad esate moraliai švarūs ir laikotės Išminties Žodžio, mokate pilną dešimtinę, gyvenate darnoje su Bažnyčios mokymais ir nedraugaujate su atsimetėlių grupėmis bei nepritariate joms.

Jei priimtinais atsakote į pokalbyje užduotus klausimus ir jei jūs bei jūsų kunigijos vadovai pripažįsta, kad esate verti įžengti į šventyklą, tuomet gausite šventyklos rekomendaciją. Jūs ir jūsų kunigijos vadovai pasirašysite rekomendaciją, kuri leis jums dvejus metus lankytis šventykloje, jei tik išliksite verti.

Pokalbis šventyklos rekomencijai gauti suteikia puikią galimybę patikrinti jūsų vertumą ir gyvenimo būdą. Jei kas nors jūsų gyvenime netvarkoje, susitarkite pasikalbėti su savo vyskupu ar skyriaus prezidentu gerokai iki pokalbio dėl šventyklos rekomencijos. Jis padės jums pasiruošti, kad būtumėte vertas gauti šventyklos rekomenciją.

Šventyklos apranga

Kai einate į šventyklą, turite apsirengti pačiais geriausiaisiais drabužiais, kaip ir eidami į bažnyčią. Šventykloje jūs nusivelkate savo drabužius ir apsivelkate baltais šventyklos drabužiais. Žmonės persirengia persirengimo kambaryje, kur jūs naudojotės užrakinama spintele ir uždara persirengimo kabina. Šventykloje stropiai laikomasi kuklumo.

Padėdami į spintelę savo drabužius, jūs galite palikti ir visas pasaulietiškas blaškančias mintis. Apsirengę baltai, jūs galite pajusti vienybę ir lygybę su kitais esančiais šventykloje, nes čia visi panašiai apsirengę.

Šventyklos apdarų vilkėjimas

Kai esate gavę apdovanojimą, turite palaiminimą visą gyvenimą nešioti šventyklos apdarus. Jūs įpareigoti juos nešioti pagal nurodymus, gautus per apdovanojimą. Atminkite, kad palaiminimai, susiję su šia šventa privilegija, priklauso nuo jūsų vertumo ir jūsų ištikimybės laikantis šventyklos sandorų.

Apdarai yra nuolatinis priminimas apie sandoras, kurias sudarėte šventykloje. Su jais visada reikia elgtis pagarbiai. Neturėtumėt rodyti jų žmonėms, kurie nesupranta jų reikšmės. Taip pat negalima jų pritaikyti prie kokio nors rūbų stiliaus. Kai tinkamai juos nešiojate, jie saugo nuo pagundos ir blogio. Apdarų nešiojimas yra išorinė vidinio išipareigojimo sekti Gelbėtoją išraiška.

Šventyklos lankymas suteikia palaiminimų

Šventykla yra ne tik vieta, kur atliekamos šventos kunigybės apeigos, bet ir ramybės bei apreiškimo vieta. Kai esate susirūpinę arba kai reikia priimti svarbų sprendimą, galite atsinešti savo rūpesčius į šventyklą. Čia jūs gausite dvasinį vadovavimą.

Kartais galite jaustis negalį aiškiai mąstyti, nes protas užgožtas problemų ir daugybės dėmesio reikalaujančių dalykų. Šventykloje šio chaoso keliamos dulkės gali nusėsti, migla ir rūkas gali pakilti, ir jūs galite suprasti dalykus, kurių anksčiau nesupratote. Jums gali paaiškėti, kaip susitvarkyti su jums iškilusiais sunkumais.

Viešpats jus palaimins, kai dalyvausite šventame apeigų darbe šventykloje. Ir Jo duodami palaiminimai neapsiribos vien tuo laiku, kuomet būnate šventykloje. Jūs būsite palaiminti visais jūsų gyvenimo atžvilgiais. Jūsų darbai šventykloje sustiprins ir ištaurins jus dvasiškai.

Papildomos nuorodos: Izaijo 2:1-3; DS 88:119; 109-110; 124:39-41

Taip pat žr. Sandora; Šeimos istorijos darbas ir genealogija; Santuoka; Apeigos; Išgelbėjimo planas

Šventyklos apdovanojimas (Žr. Šventyklos)

Šventoji Dvasia

Šventoji Dvasia yra trečiasis Dievybės narys. Ji yra dvasinė esybė, neturi kūno iš mėsos ir kaulų (žr. DS 130:22). Ji vadinama Dvasia, Šventąja Dvasia, Dievo Dvasia, Viešpaties Dvasia arba Guodėju.

Šventosios Dvasios vaidmenys

Šventoji Dvasia dirba tobuloje vienybėje su Dangiškuoju Tėvu ir Jėzumi Kristumi, atlikdama keletą vaidmenų, kad padėtų jums gyventi dorai ir gauti evangelijos palaiminimus.

Ji "liudija apie Tėvą ir Sūnų" (2 Nefio 31:18) ir apreiškia bei moko "tiesos apie viską" (Moronio 10:5). Jūs galite gauti tikrą liudijimą apie Dangiškąjį Tėvą ir Jėzų Kristų tik Šventosios Dvasios galia. Jos perduodama informacija jūsų dvasiai yra žymiai tikresnė negu bet kokia kita informacija, kurią galite gauti per savo natūralius jausmus.

Jums stengiantis išlikti ant kelio, vedančio į amžinąjį gyvenimą, Šventoji Dvasia "nurodys jums viską, ką turėtumėte daryti" (žr. 2 Nefio 32:1-5). Ji gali vadovauti jums jūsų sprendimuose bei saugoti jus nuo fizinio ir dvasinio pavojaus.

Per Ją galite gauti Dvasios dovanas savo labui bei labui tų, kuriuos mylite ir kuriems tarnaujate (žr. DS 46:9-11).

Ji yra Guodėjas (Jono 14:26). Kaip guodžiantis mylinčio tėvo ar motinos balsas gali nuraminti verkiantį vaiką, taip ir Dvasios kuždesiai gali nuraminti jūsų baimes, numaldyti graužiančius gyvenimo rūpesčius ir paguosti, kai liūдите. Šventoji Dvasia gali pripildyti jus "vilties ir tobulos meilės" bei "mokyti jus taikingų karalystės dalykų" (Moronio 8:26; DS 36:2).

Per Jos galią jūs pašventinami, kai atgailaujate, priimate krikšto ir patvirtinimo apeigas bei toliau ištikimai laikotės savo sandorų (žr. Mozijo 5:1-6; 3 Nefio 27:20; Mozės 6:64-68).

Ji yra Pažado Šventoji Dvasia (žr. Efeziečiams 1:13; DS 132:7, 18-19, 26). Veikdama šiame vaidmenyje Ji patvirtina, kad jūsų gaunamos kunigystės apeigos ir jūsų sudarytos sandoros yra priimtinos Dievui. Šis patvirtinimas priklauso nuo jūsų nuolatinės ištikimybės.

Šventosios Dvasios dovana

Visi nuoširdūs tiesos ieškotojai gali jausti Šventosios Dvasios įtaką, vedančią juos prie Jėzaus Kristaus ir Jo evangelijos. Tačiau per Šventąją Dvasią teikiamų palaiminimų pilnatvė prieinama tik tiems, kurie gauna Šventosios Dvasios dovana ir išlieka verti.

Kai pasikrikštijote į Pastarųjų Dienų Šventųjų Jėzaus Kristaus Bažnyčią, vienas arba daugiau Melchizedeko kunigystę turinčių asmenų uždėjo savo rankas jums ant galvos ir per šventą kunigystės apeigą patvirtino jus Bažnyčios nariu. Šios apeigos, vadinamos patvirtinimu, metu jums buvo suteikta Šventosios Dvasios dovana.

Šventosios Dvasios dovana yra kas kita negu Šventosios Dvasios įtaka. Prieš savo krikštą jūs kartais galėdavote jausti Šventosios Dvasios įtaką ir per šią įtaką galėjote gauti liudijimą apie tiesą. Dabar, turėdami Šventosios Dvasios dovana, jūs turite teisę nuolat jausti šio Dievybės nario draugystę, jei tik laikotės įsakymų.

Pilnai naudojama Šventosios Dvasios dovana apima sugebėjimą gauti apreiškimus ir paguodą, tarnavimą kitiems ir jų laiminimą per dvasines dovanas, taip pat buvimą pašventintu nuo nuodėmės ir tinkamu išaukštinimui celestialinėje karalystėje. Šie palaiminimai priklauso nuo jūsų vertumo; jie pasiekiami po truputį, kai būnate jiems pasiruošę. Kai savo gyvenimą suderinate su Dievo valia, palaipsniui gaunate Šventąją Dvasią dideliu mastu. Pranašas Džozefas Smitas skelbė, kad Dievo karalystės paslaptis "galima pamatyti ir suprasti tik galia Šventosios Dvasios, kurią Dievas suteikia tiems, kurie jį myli ir skaitina save priešais jį" (žr. DS 76:114-116).

Atminkite, kad "Viešpaties Dvasia negyvena nešventose šventyklose" (Helamano 4:24). Net jeigu ir esate gavę Šventosios Dvasios dovana, Dvasia bus su jumis tik kai laikysitės įsakymų. Ji pasitrauks, jeigu jūs išveisite Ją šventvagyste, netyrumu, nepaklusnumu, maištavimu ar kitomis

nuodėmėmis. Išsilaikykite švarūs. Pripildykite savo gyvenimą gerumo, kad galėtumėte būti verti nuolatinės Šventosios Dvasios draugystės.

Papildomos nuorodos: Mato 3:11; Jono 15:26; 16:13; Ap. d. 2:38; 8:12-17; 19:1-6; 1 Korintiečiams 2:9-14; 12:3; Galatams 5:22-23; 1 Nefio 10:17-19; 2 Nefio 31:17; DS 8:2-3; 39:20-24; 68:25-28; 121:46; Tikėjimo Teiginiai 1:4

Taip pat žr. Krikštas; Dievybė; rankų uždėjimas; Apreiškimas; Dvasinės Dovanos

Šventosios Dvasios dovana (Žr. Šventoji Dvasia)

Šventvagystė

Šventvagystė yra nepagarba arba panieka šventų dalykų atžvilgiu. Į tai įeina atsitiktinis ar nepagarbus bet kurio Dievybės nario vardo vartojimas. Į tai taip pat įeina bet koks nešventas, netyras, vulgarus elgesys ar kalba.

Dangiškojo Tėvo, Jėzaus Kristaus ir Šventosios Dvasios vardus visada vartokite nuolankiai ir pagarbiai. Netinkamas jų vardų vartojimas yra nuodėmė. Šventvagiška, vulgari ar grubi kalba ar gestai, kaip ir amoralūs juokeliai žeidžia Viešpatį ir kitus žmones.

Nešvari kalba kenkia jūsų sielai ir žlugdo jus. Neleiskite kitų įtakai pastūmėti jus vartoti nešvarią kalbą. Geriau kalbėkite tyra kalba, kuri pakylėja ir ugdo kitus. Rinkitės tokius draugus, kurių kalba gera. Rodykite pavyzdį, kuris skatintų aplinkinius vartoti švarią kalbą. Jei draugai ir pažįstami vartoja nešvankybes, geranoriškai paraginkite juos rinktis kitokius žodžius. Jei jie ir toliau taip daro, mandagiai pasišalinkite arba pakeiskite pokalbio temą.

Jei esate įpratę keiktis, galite atsikratyti šio įpročio. Pradėkite nuo sprendimo pasikeisti. Melskitės prašydami pagalbos. Jei jaučiate pagundą pasakyti ką nors nešvento, patylėkite arba pasakykite tai, ką ketinote, kitai.

Papildomos nuorodos: Kunigų 19:12; DS 63:60-64

Taip pat žr. Kuklumas; Pagunda

Tabakas (Žr. Išminties Žodis)

Taika, ramybė

Daugelis žmonių galvoja, kad taika, ramybė yra karo nebuvimas. Tačiau taiką, ramybę galime jausti net ir karų metu; taip pat mums gali jos trūkti net ir tada, kai nesiautėja joks karas. Vien tik konflikto nebuvimo nepakanka, kad į mūsų širdis ateitų ramybė. Ramybė ateina per evangeliją – per Jėzaus Kristaus apmokėjimą, Šventosios Dvasios tarnavimą ir mūsų pačių teisumą, nuoširdžią atgailą ir stropų tarnavimą.

Net kai aplink jus pasaulyje suirutė, jūs galite gauti vidinės ramybės palaiminimą. Šis palaiminimas bus su jumis, jei toliau ištikimai liudysite evangeliją, prisiminsite, kad Dangiškasis Tėvas ir Jėzus Kristus jus myli ir jumis rūpinasi.

Jūs galite ne tik patys jausti ramybę, bet daryti ramybės įtaką savo šeimoje, savo bendruomenėje ir apskritai pasaulyje. Ramybės labai jūs dirbate laikydamiesi įsakymų, tarnaudami kitiems, rūpindamiesi šeimos nariais ir kaimynais bei dalindamiesi evangelija. Kai tik palengvinate kito kentėjimus, jūs pasitarnaujate ramybei.

Šie Gelbėtojo žodžiai moko mus, kaip galime patirti evangelijos nešamą ramybę:

“Guodėjas – Šventoji Dvasia, kuri mano vardu Tėvas atsiųs, – jis išmokys jus visko ir viską primins, ką esu jums pasakęs.

Aš jums palieku ramybę, duodu jums savo ramybę. Ne taip aš ją duodu, kaip duoda pasaulis. Tenebūgštauja jūsų širdys ir teneliūdi!” (Jono 14:26-27).

“Nebijokite daryti gera, mano sūnūs, nes ką sėjate, tą ir pjausite; todėl, jei sėjate gera, jūs ir pjausite gera kaip savo atlygį.

Todėl nebijok, mažoji kaimene; darykite gera; tegul nors žemė ir pragaras susivienija prieš jus; nes jeigu jūs pastatyti ant mano uolos, jie negali nugalėti.

Štai aš nepasmerkiu jūsų; eikite ir daugiau nenusidėkite; rimtai dirbkite darbą, kurį jums įsakiau.

Kiekviena mintimi žvelkite į mane; neabejokite, nebijokite.

Žvelkite į žaizdas mano šone ir taip pat į vinių žymes mano rankose ir kojose; būkite ištikimi, laikykitės mano įsakymų, ir jūs paveldėsite dangaus karalystę” (DS 6:33-37).

“Aš jums tai kalbėjau, kad manyje turėtumėte ramybę. Pasaulyje jūs turite spaudą, bet būkite drąsūs: Aš nugalėjau pasaulį!” (Jono 16:33).

Jei prisimenate Gelbėtoją ir sekate Juo, jūs iš tikrųjų galite būti geros nuotaikos. Visada jūs galite jausti tikrą, patvarią ramybę. Jūs galite rasti vilties Gelbėtojo žodžiuose savo mokiniams iš karto po prisikėlimo: “*Ramybė jums!*” (Jono 20:19).

Papildoma nuoroda: DS 59:23

Taip pat žr. Tikroji meilė; Šventoji Dvasia; Viltis; Jėzus Kristus; Meilė; tarnavimas; Karas

Tarnavimas

Tikri Jėzaus Kristaus mokiniai nori tarnauti aplinkiniams. Gelbėtojas sakė: “Iš to visi pažins, kad esate mano mokiniai, jei mylėsite vieni kitus” (Jono 13:35).

Pasikrikštydami jūs sudarėte sandorą priimti Jėzaus Kristaus vardą. Pranašas Alma paaiškino apie šią sandorą grupei naujai atsivertusiųjų, kurie norėjo būti pakrikštyti. Jis pastebėjo, kad jų troškimas “įeiti į Dievo kaimenę” apima

norą prasmingai tarnauti – “nešti vienas kito naštas, kad jos būtų lengvos,” “gedėti su tais, kurie gedi” ir “guosti tuos, kuriems reikia paguodos” (Mozijo 18:8-9).

Stengdamiesi tarnauti kitiems, žiūrėkite į Gelbėtoją, kaip į pavyzdį. Nors į žemę atėjo kaip Dievo Sūnus, Jis nuolankiai tarnavo visiems, kurie buvo aplink Jį. Jis skelbė: “Aš tarp jūsų esu, kaip tas, kuris patarnauja” (Luko 22:27).

Apie tarnavimo svarbą Gelbėtojas mokė palyginimu. Tame palyginime Jis sugrįžta į žemę šlovėje ir atskiria teisiuosius nuo nelabuųjų. Teisiesiems Jis sako: “Ateikite, mano tėvo palaimintieji, paveldėkite nuo pasaulio sukūrimo jums paruoštą karalystę! Juk aš buvau išalkęs, ir jūs mane pavaldydinote, buvau ištroškęs, ir mane pagirdėte, buvau keleivis, ir mane priglaudėte, buvau nuogas – mane aprengete, ligonis – mane aplankėte, kalinys – atėjote pas mane” (Mato 25:34-36).

Teisieji, sugluminti tokio pareiškimo, klausia: “Viešpatie, kada gi matėme tave alkaną ir pamaitinome, trokštantį ir pagirdėme? Kada gi matėme tave keliaujantį ir priglaudėme ar nuogą ir aprengete? Kada gi matėme tave sergantį ar kalinį ir aplankėme?” (Mato 25:37-39).

Tada Viešpats atsako: “Kiek kartų tai padarėte vienam iš šitų mažiausiųjų mano brolių, man padarėte” (Mato 25:40).

Gelbėtojas kviečia jus atsiduoti tarnavimui. Jūsų galimybės tam yra beribės. Kiekvieną dieną ieškokite būdų pradžiuginti kitų širdis, ištarti gerų žodžių, padaryti ką nors kitiems, ko jie patys negali, dalintis evangelija. Būkite imlūs Dvasios pakuždėjimams, raginantiems jus tarnauti. Jūs suprasite, kad tikrasis raktas į laimę yra darbuotis kitų laimei.

Papildomos nuorodos: Mato 22:35-40; 25:41-46; Luko 10:25-37; Galatams 5:13-14; Mozijo 2:17

Taip pat žr. Tikroji meilė; Meilė

Tatuiruotės

Pastarųjų dienų pranašai griežtai pasisako prieš kūno tatuiravimą. Tie, kurie nekreipia dėmesio į šį patarimą, rodo pagarbos trūkumą sau patiems ir Dievui. Apaštalas Paulius mokė apie žmogaus kūno reikšmingumą ir tai, kaip pavojinga sąmoningai jį daryti: „Argi nežinote, kad jūs esate Dievo šventykla ir jumyse gyvena Dievo Dvasia? Jei kas Dievo šventyklą niokoja, tą Dievas suniokos, nes Dievo šventykla šventa, ir toji šventykla – tai jūs!“ (1 Korintiečiams 3:16-17).

Jei esate pasidarę tatuiruotę, tai reiškia, kad nešiojate nuolatinį priminimą apie padarytą klaidą. Galėtumėte pagalvoti, kaip ją pašalinti.

Taip pat žr. Kūno badymas

Teisingumas

Teisingumas yra nesikeičiantis įstatymas, susijęs su veiksmyų pasekmėmis. Dėl teisingumo įstatymo jūs gaunate palaiminimus, kai paklūstate Dievo įsakymams (žr. DS 130:21-22). Teisingumo įstatymas taip pat reikalauja, kad už kiekvieną jūsų padarytą nuodėmę būtų sumokėta bausmė. Jis reikalauja, kad niekam nešvariam nebūtų leista gyventi su Dievu (žr. 1 Nefio 10:21).

Vykdydamas apmokėjimą, Gelbėtojas prisiėmė mūsų nuodėmes sau. Jis galėjo „įvykdyti įstatymo tikslus“ (2 Nefio 2:7), nes pats atsidavė bausmei, kurios teisingumas reikalavo už mūsų nuodėmes. Tai darydamas, Jis patenkino „teisingumo reikalavimus“ ir pasiūlė pasigailėjimą kiekvienam, kuris atgailauja ir seka Juo (žr. Mozijo 15:9; Almos 34:14-16). Kadangi Jis sumokėjo kainą už jūsų nuodėmes, jums nereikės kentėti tos bausmės, jeigu atgailaujate (žr. DS 19:15-20).

Papildomos nuorodos: 2 Nefio 9:26; Almos 42

Taip pat žr. Jėzaus Kristaus apmokėjimas; Gailestingumas; Atgaila

Telesialinė karalystė (Žr. Šlovės karalystės)

Terestrialinė karalystė (Žr. Šlovės karalystės)

Tiesos Dvasia (Žr. Šventoji Dvasia)

Tikėjimas

Apaštalas Paulius mokė, kad “tikėjimas laiduoja mums tai, ko viliamės, įrodo tikrovę, kurios nematome” (Hebrajams 11:1; žr. nuorodą *b*). Panašiai sako ir Alma: “Jei tikite, jūs viliatės to, kas nematoma, kas yra tikra” (Almos 32:21).

Tikėjimas yra veiksmo ir galios principas. Siekdami verto tikslo, lavinate tikėjimą. Jūs parodote viltį tuo, ko dar negalite matyti.

Tikėjimas į Viešpatį Jėzų Kristų

Tam, kad jūsų tikėjimas atvestų jus į išgelbėjimą, jis turi būti sutelktas į Viešpatį Jėzų Kristų (žr. Apaštalų darbų 4:10-12; Mozijo 3:17; Moronio 7:24-26; Tikėjimo Teiginiai 1:4). Jūs galite naudoti tikėjimą į Kristų, kai esate įsitikinę, jog Jis egzistuoja, teisingai suprantate Jo charakterį ir žinote, kad stengiatės gyventi pagal Jo valią.

Tikėti Jėzų Kristų, reiškia visiškai pasikliauti Juo – pasitikėti Jo beribe galia, protu ir meile. Tai apima ir tikėjimą Jo mokymais. Tai reiškia tikėjimą, kad nors jūs ir nesuprantate visų dalykų, Jis supranta. Atminkite jog dėl to, kad Jis patyrė visus jūsų skausmus, vargus ir negalias, Jis žino, kaip padėti jums pakilti aukščiau jūsų kasdieninių sunkumų (žr. Almos 7:11-12; DS 122:8). Jis nugalėjo pasaulį (Jono 16:33) ir paruošė jums kelią gauti amžinąjį gyvenimą. Jis yra visada pasirėngęs jums padėti, jei atmenate Jo prašymą: “Kiekviena mintimi žvelkite į mane; neabejokite, nebijokite” (DS 6:36).

Gyvenimas tikėjimu

Tikėjimas yra žymiai daugiau nei pasyvus įsitikinimas. Jūs reiškiate savo tikėjimą veiksmais – savo gyvenimo būdu.

Gelbėtojas pažadėjo: “Jei tikėsite mane, turėsite galios daryti viską, kas tik man reikalinga” (Moronio 7:33). Tikėjimas į Jėzų Kristų gali motyvuoti jus sekti Jo tobulu pavyzdžiu (žr. Jono 14:12). Jūsų tikėjimas gali vesti jus dirbti gerus darbus, paklusti įsakymams ir atgailauti už nuodėmes (žr. Jokūbo 2:18; 1 Nefio 3:7; Almos 34:17). Jūsų tikėjimas gali padėti jums įveikti pagundą. Alma patarė savo sūnui Helamanui: “Mokyk juos atsispirti kiekvienai pagundai savo tikėjimu Viešpačiui Jėzumi Kristumi” (Almos 37:33).

Viešpats darys didžius stebuklus jūsų gyvenime pagal jūsų tikėjimą (žr. 2 Nefio 26:13). Tikėjimas į Jėzų Kristų padeda jums gauti dvasinį bei fizinį išgydymą per Jo apmokėjimą (žr. 3 Nefio 9:13-14). Kai ateina išbandymų laikotarpiai, tikėjimas gali suteikti jums stiprybės veržtis pirmyn ir drąsiai sutikti sunkumus. Net kai ateitis atrodo neaiški, jūsų tikėjimas į Gelbėtoją gali jums suteikti ramybę (žr. Romiečiams 5:1; Helamano 5:47).

Jūsų tikėjimo stiprinimas

Tikėjimas yra dovana iš Dievo, bet jūs turite puoselėti savo tikėjimą, kad jis išliktų stiprus. Tikėjimas yra kaip rankos raumenys. Jei juos treniruojate, jie stiprėja. Jei įdėsite ją į įtvėrą ir taip laikysite, raumenys nusilps.

Jūs galite lavinti tikėjimo dovana, meldamiesi Dangiškajam Tėvui Jėzaus Kristaus vardu. Reikšdami dėkingumą savo Tėvui ir meldami Jo palaiminimų, kurių reikia jums ir kitiems, jūs artėsite prie Jo. Jūs artėsite prie Gelbėtojo, kurio apmokėjimo dėka jūs galite melsti malonės (žr. Almos 33:11). Jūs taip pat labiau leisite Šventajai Dvasiai tyliai jus vesti.

Jūs galite stiprinti savo tikėjimą, laikydamiesi įsakymų. Kaip ir visi Dievo palaiminimai, tikėjimas įgyjamas ir stipri-

namas asmeniniu paklusnumu ir teisiais veiksmais. Jei norite praturtinti savo tikėjimą iki aukščiausio įmanomo lygio, jūs turite laikytis sandorų, kurias sudarėte.

Savo tikėjimą taip pat galite ugdyti studijuodami Raštus ir pastarųjų dienų pranašų žodžius. Pranašas Alma mokė, kad Dievo žodis padeda stiprinti tikėjimą. Lygindamas žodį su sėkla, jis sakė, kad “noras tikėti” gali paskatinti jus “skirti vietą” žodžiui būti “pasodintam jūsų širdyje.” Tada jūs pajusite, kad žodis yra geras, nes jis pradeda plėsti jūsų sielą ir apšviesti supratimą. Tai sustiprins jūsų tikėjimą. Jeigu nuolatos puoselėsite žodį savo širdyje “su didžiu stropumu ir kantrybe, žvelgdami ateitinį jo vaisių, jis išsiskyns; ir tai bus medis, augantis nesibaigiančiam gyvenimui” (žr. Almos 32:26-43).

Papildomos nuorodos: Hebrajams 11; Jokūbo 1:5-6; 2:14-26; Etero 12:4-27; Moronio 7:20-48; DS 63:7-11; 90:24

Taip pat žr. Krikštas; Dievas Tėvas; Jėzus Kristus; Atgaila

Tikėjimo Teiginiai

Tikėjimo Teiginiai glaustai nusako 13 pagrindinių Pastarųjų Dienų Šventųjų Jėzaus Kristaus Bažnyčios narių tikėjimo punktų. Pranašas Džozefas Smitas pirmiausiai juos parašė laiške laikraščio leidėjui Džonui Ventvortui (John Wentworth), atsakydamas į pono Ventvorto klausimą apie tai, kuo tiki šios Bažnyčios nariai. Vėliau šie teiginiai buvo paskelbti Bažnyčios periodiniuose leidiniuose. Dabar jie laikomi Raštais ir įtraukti į Brangųjį Perlą.

Tikroji meilė

Tikroji meilė yra “tyra Kristaus meilė” arba “nesibaiigianti meilė” (Moronio 7:47; 8:17). Pranašas Mormonas mokė: “O Tikroji meilė nepaprastai kantri ir maloni, ir nepavydi, ir nepasipūtusi, neieško sau naudos, ją nelengva supykdyti, ji nemąsto pikta ir nesidžiaugia nedorybe, bet džiaugiasi

tiesa, visa pakelia, visa tiki, viskuo viliasi, visa ištvėria" (Moronio 7:45; taip pat žr. 1 Korintiečiams 13:4-7).

Jėzus Kristus yra tobulas tikrosios meilės pavyzdys. Per savo mirtingąją tarnystę Jis visada "vaikščiojo, darydamas gera", mokydamas evangelijos ir rodydamas švelnią užuojautą vargstantiems, kenčiantiems ir nelaimingiems (žr. Mato 4:23; Morkaus 6:6; Apaštalų darbų 10:38). Jo vainikuojanti tikrosios meilės išraiška buvo Jo begalinis apmokėjimas. Jis sakė: "Nėra didesnės meilės, kaip gyvybę už draugus atiduoti" (Jono 15:13). Tai buvo didingiausias kantrumo, maloningumo ir nesavanaudiškumo veiksmas, koks tik gali būti. Turėdami supratimą apie viską iškenčiančią Gelbėtojo meilę, jūs galite ugdyti tikėjimą ir atgailauti dėl savo nuodėmių, būdami tikri, kad Jis atleis jums ir sustiprins jus jūsų siekyje gyventi pagal evangeliją.

Gelbėtojas nori, kad priimtumėte Jo meilę ir dar Jis nori, kad jūs pasakotumėte apie tai kitiems. Savo mokiniams Jis sakė: "Aš duodu jums naują įsakymą, kad jūs vienas kitą mylėtumėte; kaip aš jus mylėjau, kad ir jūs taip mylėtumėte vienas kitą. Iš to visi pažins, kad esate mano mokiniai, jei mylėsite vieni kitus" (Jono 13:34-35). Santykiuose su savo šeimos nariais ir kitais žvelkite į Gelbėtoją, kaip į pavyzdį. Stenkitės mylėti kaip Jis myli, su neblėstančia užuojauta, kantrybe ir gailestingumu.

Nuolat priimdami tobulą Gelbėtojo meilę ir rodydami tokią kaip Kristaus meilę kitiems, jūs pamatysite, kad jūsų meilė auga. Tarnaudami Viešpačiui, jūs patirsite džiaugsmą. Šventoji Dvasia bus jūsų nuolatinis bendražygis, vedantis jus jūsų tarnavime ir santykiuose su kitais. Jūs būsite pasirengę susitikti su Viešpačiu Jo teisme, kur Jis atlygins jums pagal jūsų atsidavimą Jo darbui. Mormonas mokė:

"Jeigu neturite tikrosios meilės, esate niekas, nes tikroji meilė niekada nesibaigia. Todėl glauskitės prie tikrosios meilės, kuri yra didesnė už viską, nes visa kita turi baigtis,

bet tikroji meilė yra tyra Kristaus meilė ir išlieka per amžius; ir viskas bus gerai tam, kas bus pripažintas turįs jos paskutiniąją dieną.

Todėl, mano mylimi broliai, melskitės savo tėvui iš visų širdies jėgų, kad būtumėt pripildyti šitos meilės, kurios jis suteikė visiems, kurie yra tikri jo Sūnaus Jėzaus Kristaus pasekėjai; idant kada jis pasirodys, būtume tokie kaip jis, kadangi matysime jį tokį, koks jis yra; idant turėtume šitą viltį; idant būtume išskaistinti, kaip jis skaistus" (Moronio 7:46-48).

Papildomos nuorodos: Mato 25:31-46; 1 Jono 4:18; Etero 12:33-34; DS 12:8; 34:3; 121:45

Taip pat žr. Meilė; Tarnavimas

Tūkstantmetis

Tūkstantmetis yra 1000 metų laikotarpis. Kai kalbame apie "Tūkstantmetį," turime omenyje 1000 metų po Gelbėtojo antrojo atėjimo (žr. Apreiškimo 20:4; DS 29:11). Per Tūkstantmetį "Kristus pats viešpataus žemėje" (Tikėjimo Teiginiai 1:10).

Tūkstantmetis bus teisumo bei taikos laikas žemėje. Viešpats apreiškė, kad "tą dieną žmogaus priešiškus ir žvėrių priešiškus, taip, viso kūno priešiškus liausis" (žr. DS 101:26; taip pat žr. Izaijo 11:6-9). Šėtonas "bus surištas, tad neturės vietos žmonių vaikų širdyse" (DS 45:55; taip pat žr. Apreiškimo 20:1-3).

Per tūkstantmetį visi žmonės žemėje bus geri ir teisingi, bet daugelis nebus priėmę evangelijos pilnatvės. Taigi, Bažnyčios nariai dalyvaus misionieriškame darbe.

Bažnyčios nariai per Tūkstantmetį taip pat dalyvaus šventyklos darbe. Šventieji toliau statys šventyklas ir priimtinės apeigas savo giminės mirusiųjų labui. Vadovaujami apreiškimo, jie paruos savo protėvių genealogijos aprašus iki pat Adomo ir Ievos.

Užgimimas iš naujo

Visiškas teisumas ir taika tęsis iki baigsis 1000 metų, kai Šėtonas “bus trumpam išlaisvintas, kad galėtų susirinkti savo armijas.” Šėtono armijos kovos prieš dangaus pulkus, kuriems vadovaus Mykolas, arba Adomas. Šėtonas ir jo pasekėjai bus sutriuškinti ir visam laikui išvaryti. Žr. DS 88:111-115.

Papildomos nuorodos: DS 45:55-59; 101:22-34; 133:25

Taip pat žr. Jėzaus Kristaus antrasis atėjimas

Užgimimas iš naujo (Žr. Krikštas; Atsivertimas; Išgelbėjimas)

Valdžia (Žr. Civilinė valdžia ir įstatymas)

Valios laisvė

Jūsų Dangiškasis Tėvas davė jums valios laisvę, galimybę rinktis ir veikti savo nuožiūra. Valios laisvė yra būtina išgelbėjimo planui. Be jos negalėtumėte mokytis, arba tobulėti, arba sekti Gelbėtoją. Turėdami ją, esate “laisvi pasirinkti laisvę ir amžinąjį gyvenimą per didįjį visų žmonių Tarpininką arba pasirinkti nelaisvę ir mirtį, sulig velnio nelaisve ir galia” (2 Nefio 2:27).

Jūs turėjote galią rinktis dar prieš gimdami. Ikimirtingajame pasitarime danguje Dangiškasis Tėvas pristatė savo planą, į kurį įėjo valios laisvės principas. Liuciferis maištavo ir “siekė sunaikinti žmogaus valios laisvę” (Mozės 4:3). Dėl to Liuciferis ir visi tie, kurie jį pasekė, neteko privilegijos gauti mirtingą kūną. Tai, kad esate žemėje, patvirtina, kad jūs pasirinkote sekti Dangiškojo Tėvo planu.

Mirtingajame gyvenime jūs tebeturite valios laisvę. Tai, kaip naudojate šią dovaną, nulemia jūsų laimę arba nelaimingumą šiame ir būsimajame gyvenime. Jūs galite laisvai rinktis ir veikti, bet negalite pasirinkti savo poelgių pasekmių. Pasekmės gali pasirodyti ne tuoj pat, bet jos visada bus. Gėrio ir teismo pasirinkimai veda į laimę, ramybę ir

amžinąjį gyvenimą, o nuodėmės ir blogio pasirinkimai galiausiai veda į širdgėlą ir nelaimingumą.

Jūs atsakingi už savo priimamus sprendimus. Neturėtumėt kaltinti aplinkybių, savo šeimos ar savo draugų, jei pasirinkote nesilaikyti Dievo įsakymų. Esate Dievo vaikas su didele stiprybe. Jūs turite gebėjimą rinktis teisumą ir laimę, nepaisant jus supančių aplinkybių.

Taip pat jūs atsakote už Dangiškojo Tėvo jums duotų sugebėjimų ir talentų ugdymą. Jūs atsakote Jam už tai, ką darote su savo gebėjimais ir kaip naudojate savo laiką. Neleiskite savo laiko tuščiai. Būkite pasiryžę sunkiai dirbti. Savo laisva valia pasirinkite padaryti daug gerų dalykų.

Papildomos nuorodos: Pakartoto Įstatymo 11:26-28; 30:15-20; Jozuės 24:14-15; 2 Nefio 2; Helamano 14:30-31; DS 58:26-28; 101:78

Taip pat žr. Gundymas; Išgelbėjimo planas; Paklusnumas

Velnius (Žr. Šėtonas)

Vienybė

Prieš įvykdydamas apmokėjimą, Gelbėtojas meldėsi už savo mokinius, kuriuos buvo pasiuntęs į pasaulį skelbti evangelijos. Jis taip pat meldėsi už tuos, kurie įtikės Jį per Jo mokinių žodžius. Jis meldė vienybės: "Tegul visi bus viena! Kaip tu, Tėve, manyje ir aš tavyje, tegul ir jie bus viena mumyse, kad pasaulis įtikėtų, jog tu esi mane siuntęs" (Jono 17:21).

Iš šios maldos mes suprantame, kaip evangelija suvienija mus su Dangiškuoju Tėvu ir Jėzumi Kristumi bei vienus su kitais. Kai gyvename pagal evangeliją, kai priimame gelbėjimo apeigas ir laikomės savo sandorų, tuomet mūsų prigimtis keičiasi. Gelbėtojo apmokėjimas mus pašventina, ir mes galime gyventi vienybėje, džiaugdamiesi ramybe šiame gyvenime ir ruošdamiesi gyventi su Tėvu ir Jo Sūnumi per amžius.

Viešpats pasakė: “Jei nesate viena, jūs – ne mano” (DS 38:27). Šio vienybės modelio siekti ir jį propaguoti jūs galite savo šeimoje ir Bažnyčioje. Jei esate susituokę, jūs ir jūsų sutuoktinis galite susivienyti, siekdami vieno tikslo ir veikdami išvien. Drauge įveikdami sunkumus jūs galite papildyti vienas kitą savo unikaliomis savybėmis ir augti meile bei supratimu. Taip pat jūs galite būti vieningi su kitais šeimos nariais ir su Bažnyčios nariais, tarnaudami kartu, mokydami vienas kitą ir drąsindami vienas kitą. Jūs galite tapti viena su Bažnyčios prezidentu ir kitais Bažnyčios vadovais, studijuodami jų žodžius ir sekdami jų patarimu.

Bažnyčiai augant visame pasaulyje, visi pastarųjų dienų šventieji gali susivienyti. Mūsų širdys gali būti “sujungtos vienybe ir meile vienas kitam” (Mozijo 18:21). Mes vertiname kultūrinę įvairovę ir individualius skirtumus, bet taip pat mes siekiame “tikėjimo vienybės,” kuri ateina mums sekant įkvėptais vadovais ir atsimenant, kad visi esame to paties Tėvo vaikai (žr. Efeziečiams 4:3-6, 11-13).

Taip pat žr. Meilė; Santuoka; Paklusnumas; Tarnavimas; Sionė

Viešpaties Dvasia (Žr. Šventoji Dvasia; Kristaus šviesa)

Viltis

Žodis *viltis* kartais neteisingai suprantamas. Kasdieninėje kalboje šis žodis dažnai turi netikrumo užuominą. Pavyzdžiui, mes galime sakyti, kad viliamės oro pasikeitimo arba draugo apsilankymo. Tačiau evangelijos kalboje žodis *viltis* yra tvirtas, nesvyruojantis ir aktyvus. Pranašai kviečia gyventi “su tvirta viltimi” (Almos 34:41) ir “gyva viltimi” (1 Petro 1:3). Pranašas Moronis mokė: “Kiekvienas, kuris tiki Dievą, gali tikrai viltis geresnio pasaulio, taip, būtent vietos Dievo dešinėje; šita viltis atsiranda iš tikėjimo ir tampa inkaru žmonių sieloms, kuris padaro juos tvirtus ir nepajudinamus, visuomet dosnius gerų darbų ir veda šlovinti Dievo” (Etero 12:4).

Kai viliamės, mes pasitikime Dievo pažadais. Mes esame tyliai įsitikinę, kad jeigu darysime “teisumo darbus, gausime savo atlygį, būtent ramybę šiame pasaulyje ir amžinąjį gyvenimą ateinančiame pasaulyje” (DS 59:23). Mormonas mokė, kad tokia viltis ateina tik per Jėzaus Kristaus apmokėjimą: “Ir ko gi jūs vilsitės? Štai sakau jums, kad per Kristaus apmokėjimą ir jo prikėlimo galią jūs vilsitės būti prikelti amžinam gyvenimui; ir tai dėl jūsų tikėjimo juo, pagal pažadą” (Moronio 7:41).

Kai stengiatės gyventi pagal evangeliją, jūs darotės vis pajėgesni “Šventosios Dvasios galybe būti pertekę vilties” (Romiečiams 15:13). Jūsų viltis stiprėja, kai meldžiatės ir siekiate Dievo atleidimo. Mormono Knygoje misionierius, vardu Aaronas, užtikrina Lamanitų karalių: “Jei atgailausi dėl visų savo nuodėmių ir nusilenksi prieš Dievą, ir su tikėjimu šauksiesi jo vardo, tikėdamas, kad gausi, tada tu gausi viltį, kurios trokšti” (Almos 22:16). Taip pat jūs įgyjate viltį, studijuodami Raštus ir sekdami jų mokymais. Apaštalas Paulius mokė: “O visa, kas kitados parašyta, mums pamokyti parašyta, kad iš-tverme ir Raštų paguoda turėtume vilties” (Romiečiams 15:4).

Vilties principas nusitęsia į amžinybę, bet taip pat jis gali palaikyti jus kasdieninio gyvenimo sunkumuose. “Laimingas žmogus, – sakė psalmistas, – kurio pagalba – Jokūbo Dievas, o viltis – Viešpats, jo Dievas” (Psalmyno 146:5). Turėdami viltį, jūs galite rasti džiaugsmą gyvenime. Jūs galite būti “kant-rūs ir kęsti ... suspaudimus su tvirta viltimi, kad vieną dieną ilsėsitės nuo visų savo suspaudimų” (Almos 34:41). Jūs galite “veržtis pirmyn, būdami nepajudinami dėl Kristaus, turėdami tobulą vilties skaistumą ir meilę Dievui bei visiems žmonėms. Todėl, jei veršitės pirmyn, sotindamiesi Kristaus žodžiu, ir ištersite iki galo, štai, taip sako Tėvas: Jūs turėsite amžinąjį gyvenimą” (2 Nefio 31:20).

Visuotiniai įgaliotiniai

Papildomos nuorodos: Raudų 3:25-26; 1 Korintiečiams 15:19-22; 1 Petro 3:15; 1 Jono 3:2-3; Jokūbo knyga 4:4-6; Almos 13:28-29; 27:28; Etero 12:32; Moronio 8:26; 9:25; 10:22

Taip pat žr. Priešprieša; Jėzaus Kristaus apmokėjimas; Tikroji meilė; Tikėjimas

Visuotiniai įgaliotiniai (Žr. Bažnyčios administravimas)

Vyresnysis (Žr. Melchizedeko kunigystė; Kunigystė)

Vyskupas (Žr. Bažnyčios administravimas)

Žalingi įpročiai (Žr. Azartiniai lošimai; Pornografija; Išminties Žodis)

Ženkilai

Ženkilai yra įvykiai ar patyrimai, parodantys Dievo galią. Dažnai jie būna stebuklingi. Jie nusako ir paskelbia didžius įvykius, tokius kaip Gelbėtojo gimimas, mirtis ir antrasis atėjimas. Jie primena mums apie sandoras, kurias Viešpats sudarė su mumis. Ženkilai taip pat gali liudyti apie dievišką pašaukimą ar parodyti Viešpaties nepritarimą.

Kai kurie žmonės pareiškia, kad patiktų Dievu ar Jo darbu, jei galėtų gauti ženklą. Tačiau Viešpats pasakė: "Tikėjimas neateina per ženklus, bet ženklai lydi tuos, kurie tiki" (DS 63:9). Tokie ženklai duodami ištikimiesiems ir paklusniesiems, kad sustiprintų juos jų tikėjime.

Papildomos nuorodos: Mato 12:38-39; Morkaus 13:22-27; Luko 2:8-17; Almos 30:43-52; Helamano 14; 3 Nefio 1:13-21; 8:2-25; Etero 12:6; DS 63:7-12

Taip pat žr. Tikėjimas; Paklusnumas; Antrasis Jėzaus Kristaus atėjimas

*Mokykis iš manęs ir klausyk mano
žodžių; vaikščiok mano Dvasios
romume ir manyje rasi ramybę.*

Doktrina ir Sandoros 19:23

PASTARŲJŲ DIENŲ
ŠVENTŲJŲ
JĖZAUS KRISTAUS
BAŽNYČIA

LITHUANIAN

